Domã ex ẽmis fiũt ppõēs ę ex ppõibz argu
mẽtacões i q̃bz tota logicorũ vsũ ꝯsideratiõ:
Ideo de ẽmis ꝑmo aliq̃ dicẽm⁹. Termin⁹ ẽ
signũ otõis ꝯstitutiuũ vt ps ppiñ̃. Ex no
tanter dr ps ppiñ̃:qz otõ hz ptes ppiñ̃s, ę remotas:
ppiñ̃ ps vocaꝫ dictio. remota vo lẽ vl sillaba. Termi
norũ:q̃dã ẽ p se significatiu⁹:q̃dz vo nõ. Termin⁹ p se
significatiu⁹ ẽ ille q̃ p se sũpt⁹ aliq̃d repsentat. vt ly hõ:
aial. Termin⁹ nõp se significatiu⁹ ẽ q̃ p se sumpt⁹ nihil
repsentat vt õis. null⁹ q̃daz, ę ꝯiũctões. Item ẽmiorũ:q̃
dã significat nakalr:ę q̃dã ad placitũ. Teri⁹ nakalr sig
nificãs ẽ ille q̃ apd oẽs eiusdẽ ẽ repsentatiu⁹ siaut iste ẽ
min⁹ hõ:ę aial ę silia i mẽte. Teri⁹ vo ad placitũ signs
ẽ ille q̃ ñ apd oẽs eiusdẽ ẽ repsentatiu⁹ sic ly hõ in voce,
vel i scpto. q̃ apd nos sigt hũaz näz:sed apd aliqs ærtas
nacões nichil sigt vt sunt greci ę hebrei. Item teriorũ
q̃daz ẽ categoreumatic⁹:ę q̃dã Sincategoreumatic⁹.
Teri⁹ categoreumatic⁹ ẽ ille q̃ tam p se qꝫ cũ alio hẽt
xpuz significatũ vt ly hõ. Siue. n. ponaꝫ in otõe, siue ex,
sp sigt hũaz näz. Teri⁹ sincategoreumatic⁹ est ẽmin⁹
hns officiũ q̃ p se sumpt⁹ null⁹ ẽ sigficatiu⁹. vt sig dis
stributiua vt õis:nullus, ę sig pticularia, vt aliqs, alter.
Et ppões; ę aduerbia, ę ciunctiões. Sig näq; distri
butiã hnt officiũ. qz ctrariant distributiue: ę pticularia
pticularit. Ppões determãt sub ærto casu: aduerbia:
vbuz: ę ciunctiões hnt ciungẽ ẽmiõs vt otões. Item
ẽmiorũ q̃daz ẽ pme intencõis:ę q̃daz ẽ scde intencõis.
Teri⁹ pme intencõis ẽ ẽmin⁹ signs rem in esse cognito.
Teri⁹ scde intencõis ẽ ẽnim⁹ signs respectũ võis: causa
tũ p actũ collatiuũ intellectus, applicabilez intencõi pme
int̃ ẽ vt suꝫo, Exemplũ pn̄a hõ in ee cognito. Et aial

in esse cognito. exemplū sūbi vt spēs. genus. nomen. verbum. Item t̄minoꝝ alius p̄me impōis. alius sūbe. terminus p̄me impōis est ille q̄ sīgt suū p̄timariū sīgtuz qō p̄mo ei imponit. vt hō sīgt hūaz naturā. Termin9 sūbe impōis est ille, qui sīgt aliq̄ ex noua impōe. vt si iste termin9 hō imponat ad sīgnduz id qō ly asinus sīgt. seu suū suppositiuū vt sortem. Nomina q̄z nominū sunt t̄mini sūbe impōis vt t̄minus, dictio, nomen. verbū. p̄ticipiuz. & silia. Item terminoꝝ, alius, cōis. alius discretus. Termin9 cōis est ille q̄ de multis est p̄dicabile, vt aial. hō. Termin9 discretus est ille q̄ de se solo p̄t p̄dicari vt sortes, hic, hec, hoc. Item terminoꝝ, alius complexus. alius incōplexus. Terminus incōplexus est ille aui nichil coniungitur vt hō, lignū, lapis, sortes, plato. Terminus complex9 est ille aui aliud addit, vt homo albus. animal currens, sortes sapiēs, deum esse & huiusmodi.

D Ē nōie & vbo ex q̄bz otō cponit diccndū est. Nomen est terminus significatiuus sine tpe aius nulla ps aliq̄d sīgt separata. finitus & rectus. vt hō. In ista diffinitiue ponit t̄minis locū genēis. Omne em̄ nomē est t̄min9 & nō econtrario. dz sīgtiuus qz t̄mini nō sīgtiui ū sunt nōia apud logicū. licet bñ apud grāmaticū. vt ōis nūll9 & silia. 2° dz sine tpe ad dūaz vbi & p̄ticipiū q̄ sīgnt cū tpe. q̄rto ponit aui9 nulla ps alid sīgt ad dūaz otōis cuius ptes signt. vltimo ponit finitus & rectus ad excludendū nōia infinita vt nō hō & obliquos noīa vt hōis hōi que sunt casus potiꝰ q̄ nōia vt pz ꝑmo ꝑyarmeñas Narge tñ capiendo nomen casus nominū siue obliqui & nomina infinita p̄nt dici nomina.

Erbū est terminus sīgtiuus cū tpe. & extremorum vnitiuus, aius nulla ps aliq̄d sīgt separata finitus

rectus. vt arrit. disputat. dr pmo ad tpe. ad differentiaz nois qd sigt siue tpe. Scdo dr extremoꝝ vniuꝰ ad drām ptis pij qd sigt ad tpe. sed nō vnit suppositū ad apposito fiant verbū. cetere aūt ptiale patent p ea que dicta sunt in diffinitione nois.

Oratio est terminꝰ sigtiuꝰ aiꝰ aliq̄ ps aliq̄d sigt vt hō albus. deū esse. vltima ptiala ponit ad drāz nois ꝛ vbi q̄ruz ptes non sigt. Orationū alia pfecta. alia impfecta. Oratio pfecta est illa q̄ pfectū sensuz generat in aio auditoris vt hō arrit. Oratio impfecta ē illa q̄ impfectū sensum generat in aio auditoris vt hō albus. hō incipit. deū esse. Notandū q trees sunt species deōis pfecte. Alia ēm est indicatiua vt hō arrit. Alia impatiua vt dos johannē. Alia optatiua vt vtinaz esſem bonus logicus.

Propositio est oō indicatiua. congrua ꝛ perfecta. verū vel falsuz signs. pponuz alia categoꝛica. alia ypothetica. Propō categoꝛica est illa q̄ hz subm. pdicatū ꝛ copulā. tanq̄ pncipales ptes sui. vel ppō categoꝛica ē illa q̄ hz vnicū subm. vnicū pdicatū. ꝛ vnicam copulaz. vt hō est aial. ly hō est subm. ly aial est pdicatū. ly est vbuz. est copula. qz copulat seu ligat subm cū pdicato. Et subm est totū illud qđ cadit pncipale dbum pter sig ꝛ negacōes. pdicatū vero est totū illud qđ sequit pncipale dbum. Nec est ista hō arrit. Categoꝛica. Contra categoꝛica ē illa q̄ hz vnicū subm. vnicū pdicatū. ꝛ vnicam copulam. sed hic deest pdicatū. ergo nō est categoꝛica. Dico q q̄uis ista oō nō habeat pdicatū explicitum siue expsse positū. tn habet implicitū siue subintellectuz. Unde notandū q one verbū adiectiuū hz resolui in suū pncipuz eiusdē temp. s. ꝛ in hoc verbū Sum es fui.

vt hō aurit. i. hō est aurtens. Sed sum es fui. in seipm
excluit. vt hō est id est ens. Secda diuisio est ista Pro
pōnuz. alia affirmatiua. alia negatiua. Affirmatiua est
illa in q̄ pncipale verbū affirmat vt hō aurrit. Negati
ua est illa in q̄ pncipiuz v̄bum negat. vt hō nō aurrit.
Tercia diuisio est ista. Propōnuz alia vlis. alia ptic
laris. alia indiffinita. alia singularis. Uniuersalis p̄ō e
illa in q̄ subiect̄ termin9 cōis signo vli determinatus vt
cōis hō aurrit. Et ista sunt sig vlia cōis. q̄libet. vnusq̄z
terq; totus. nemo. nullus neuter ē silia. Particularis
ō illa i q̄ subiect̄ term9 cōis signo ptic̄ulari determinat9
vt q̄daz hō aurrit. Et ista sunt sig ptic̄ularia. q̄daz. alius
q̄s. alter. vn9. solus ē silia. Indiffinita est illa in q̄ subi
ect̄ termin9 cōis siue signo vt hō aurrit. Singularis est
illa in q̄ subiect̄ termin9 discretus vt Socrates aurrit. iste
aurrit ꝛta huic triplici ppōis diuisioni correspondet tri
plex nota questionis videlicet Que. Qualis. quanta.

Que. ra. vel pp. q̄lis. ne. vel aff. v. q̄nta. p. In Diu.
Sensus est. Ad questionē factaz p Que. Respondendū
est categorice. vel ypothetice. Ad questiōm factam. p
Qualis. Respondendū est. Affirmatiua vel Negatiua
Ad questionez factā p Quanta. Respondendū est vlis.
ptic̄ularis. Indiffinita. vel Singularis. Et nota q̄ qui
ditas z pōis est ens essentiale. Qualitas. affirmatio vel
negatio. Quantitas vero. ppōis est vlitas. ptic̄ularitas
indiffinitas. vel singularitas. Alie quidē multe sunt di
uisiones ppōnuz. Nam alia est vera. alia falsa. alia nēcia
alia impossibilis ē vtique q̄ insetius dicēt.

Nunc aūt quō ppōes in figura locande sunt dicā9.
ad qd facilius cognoscendū pono aliquas regulas
Quarū pma est hec vlis affirmatiua. ē vlis negatiua

de ꝺſimilibꝫ ſubis ꝑdicatis ⁊ ꝺopulis. ⁊ terminis ꝑtſe
ꝑ eiſdem ſupponentibꝫ ꝺtrarie ſtant in figura. Secꝺa re
gula eſt iſta Uniuerſalis affirmatiua ⁊ ꝑticularis ſiue
indiffinita negatiua de ꝺſilibꝫ ſubis ⁊ extra ꝺtradicto
rie ſtant i figura. Et vlis negatiua ⁊ ꝑticularis ſiue in
diffinita affiꝝ de ꝺſilibꝫ ſubis ⁊c. etiam ſtant ꝺtradicto
rie in figura. Tercia regula eſt hec vlis affiꝝ ⁊ ꝑticula
ris ſiue indiffinita affirmatiua. Et vlis negatiua ⁊ ꝑti
cularis ſiue indiffinita negatiua de ꝺſilibꝫ ſubis ⁊c ſtant
ſubalterne in figura. Quarta regula eſt iſta ꝑticularis
ſiue indiffinita affirmatiua ⁊ ꝑticularis ſiue indiffinita
negatiua de ꝺſilibꝫ ſubis ⁊c. ſtant ſubcontrarie in figura
Et termini ꝑtſe ſupponũt ꝙ eſſe ⁊ qꝫ nullus eorũ mag
gis reſtringit ꝙ aliqs ſibi additꝫ ꝙ alius. Et nõ ſuppo
nũt ꝑtſe ꝙ eiſꝺe qꝫ alter alterꝫ magis reſtringit. vt hic
nullꝰ hõ currit ꝛ hõ currit. Et nota ꝙ ſingularis affir
matiua ⁊ ſingularis negatiua Contrarie vt Socrates
currit Socrates nõ currit. Que iam dicta ſunt figura ſe

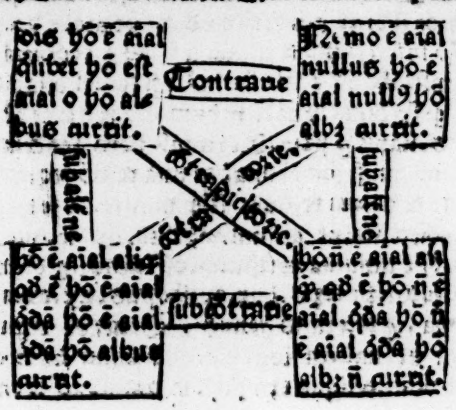

ques ma
niſeſtat.

Dognoſtendū leges ⁊ naturas ꝓpoſitionū in hac figura poſitarum. quattuor dantur regule. Prima eſt hec. Lex ⁊ natura ꝯrariarum talis eſt. ꝙ ſi vna ſit vera reliqua erit falſa in terminis ſubſtantialibꝫ ⁊ in predicatione directa. vt ſi hec ſit vera o hō eſt animal. hec erit falſa nemo eſt animal. ⁊ ſic de reliquis duabus ꝫ pōibus ſtādo loco in primis angulis figure correſpondentibus. Sed in terminis accidentalibꝫ. ⁊ in predicatione indirecta pñt ſimul eſſe falſe. ⁊ nunq̄ vere. vt quilibet homo eſt albus. nullus homo eſt albus. omne animal eſt homo. nullum animal eſt homo. Ad euidentiam huius regule oportet ſcire plura. ꝓmo ꝙ ꝓdicatio directa eſt illa in qua terminus inferior ſubiicit. ⁊ ſuperior predicatur vt homo eſt animal. Terminus ſuperior eſt ille qui ſigt quicqd ſuum inferius ſignificat ⁊ multo ꝫ plura vt animal reſpū hois Terminꝰ vero inferior eſt ille q̄ ſigt aliud qđ ſuū ſuperius ſigt ſed nō tot neqꝫ tanta. vt hō reſpū animalis. Predicatio aūt indirecta eſt illa in qua terminꝰ ſuperior ſubiicit ⁊ inferior p̄dicat vt animal ē hō. Sciēdū ſcire oꝫ qđ intereſt int̄ terminū ſubalez ⁊ accidētalez. ꝓ q̄ nō ꝙ t̄minꝰ ſubalis ē ille t̄minꝰ q̄ ſi ſemel dicat de vna re. requirit ꝙ ſp dicat de eadē re dum illa res manet. vt hō animal. lapis. lignū ⁊ filia. Terminꝰ vero accidētalis eſt ille terminꝰ qui ſi ſemel dicat de vna re. nō requiritur ꝙ ſemꝫ dicat de eadem re. dum illa manet. vt ſunt omnia nomina adiectiua. vt album. magnum. quale. quantum. ⁊ ſimilia. Et nomina artificiū. officioꝝ. ⁊ dignitatū. vt ſciſſor. ſutor. ꝓnceps. dux. epiſcopus. rex. magiſter. pictor. lixa. ⁊ cetera id genus. Secunda regula eſt iſta. Lex et natura contradictoriarum talis eſt. ꝙ ſi vna ſit vera. reliqua erit falſa in omnibus terminis ꝫ

tam ſubalibz q̄ accidētalibz ꝫ in oi p̄dicacōe tam directa q̄ idirecta. vt ſi hec ſit vera o. hō albz currit. hec erit falſa quidā hō albus nō currit ꝫ ſi hec ſit falſa o. aial eſt hō hec erit vera quoddaz animal nō eſt hō. Tercia regula eſt hec. Lex ꝫ naka ſubalternatiū talis ē q̄ ſi vlis ſit vera p̄ticularis ꝫ indiffinita ſibi ſubalt̄na erūt vere. ꝫ ecōtra in terminis ſubalibz ꝫ in p̄dicacōe directa. vt ſi hec vera oīs hō eſt animal. hec erit vera hō eſt animal. ꝫ a liquid qđ eſt hō eſt animal. ꝫ ecōtra. ſi hec ſit vera hō ē animal. ꝫ hec erit vera oīs hō eſt animal. Nam vtraq; eſt neccia. Et in neccijs ꝓpōibz indiffinita vel p̄ticularis eq̄alet vli. In t̄minis vero accidētalibz. ꝫ in p̄dicacōe indirecta. cuius p̄ticularis ſeu indiffinita ſit vera nō req̄rit q̄ vlis ſibi ſubalt̄naris ſit vera. nam ꝫ ſi hec ſit vera quidā hō eſt albus. nō tñ requirit q̄ hec ſit vera q̄libet hō eſt albus. Et ſic licet hec ſit vera animal eſt hō nō tñ requirit q̄ hec ſit vera oē animal eſt hō. Quarta regula eſt iſta. Lex ꝫ naka ſubcōtrariarū talis eſt. q̄ ſi vna ſit vera reliq̄ erit falſa in t̄minis ſubalibz ꝫ in p̄dicatioē directa. vt ſi hec ſit vera quidā hō eſt animal. hec erit falſa quidā hō nō eſt animal. Bz in t̄rminis accidētalibz ꝫ in p̄dicacōe indirecta p̄t ſic eſſe vere ꝫ nunq̄ falſe.

Nieter ſuptradcās cathegoricarū ꝓpōnuz diuiſioēs due alie reſtant declarande. Prima eſt iſta ꝓpōnuz cathegoricarū. alia modal̄ alia de meſſe. Pzopō de meſſe eſt illa in q̄ p̄dicatū ineſt ſubo ſiue determinatione modi vt hō currit. Pzopō vero modalis eſt illa in q̄ p̄dicatuz ineſt ſubo cū determinatioē modi. Nam modus. vt hic accipit. eſt adiacens ꝓpōis determinatio. ꝫ nota q̄ termini modales qui magis veniūt in vſu ſunt q̄tuoꝛ videlicet Poſſibile, impoſſibile, ōtingens. ꝫ neccm. ꝫ eoꝛuz

aduerbia possibilitē.impossibilitē. oīm genē. ⁊ nece. Nam vnūqōqz istorū ꝓpōi aduenies facit ipm modale Scōa diuisio ē ꝓpōnū categoricarū modaliū. Nam earū alia ē modal in sensu diuiso. alia in sensu ꝓposito. Propō modal in sensu diuiso ē illa in q̄ mod9 mediat inē accm ⁊ suz ⁊ ōbū infiniti mōi vt sortē possibile est currē. Propō vo modal i sensu ꝓposito est illa in q̄ mod9 tōtū p̄dicit vt impossibile est ꝯez esse asinū. Si vo mod9 finalit se q̄t ꝓpoez. vtrūqz sensuz hꝫ pt. His duabz diuisiombz correspondēt due figure. vna modalibz ꝓpōibz in sensu diuisc. altēa in su ꝓpo sito.

Prima figura sic dispomt.

Omne necesse valet: valet impossibile nullum
Possibile quidam: quidam non: possibile non

Secūda figura

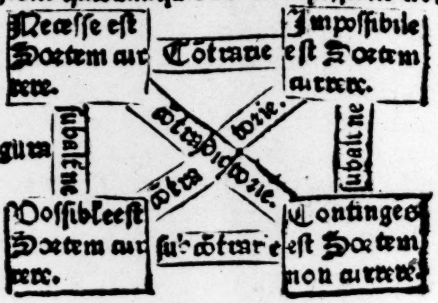

Tnc tandū est ꝙ in modalibz in sensu diuiso q̄ pe
pe sunt modalez. modus ꝫ verbū debent locari m
ter subm ꝫ ꝑdicatū. ꝫ qđ ꝑcedit modū ꝫ ꝺbuz est subm
rel se tenens a ꝛte subi. ꝫ illud qđ sequit est ꝑdicatū vl
se tenens ex potestate ꝑdicati. ꝫ totū aggregatū ex mo
do ꝫ verbo est copula. vt in ista propositione hominem
possibile est esse album. ly hominem est subiectum. ly al
bum est predicatū. ꝫ hoc totū possibile est esse. est ex par
te copule. De qualitate aūt modaliū stiendum est. ꝙ
pmica negatio precedens modum ꝫ verbum reddit ꝓpo
sitionem negatiuaz. vt nullum hoiez possibile est esse asi
num. vel hoiez nō possibile est esse asinum. Sicr si nega
sequat modū ꝫ ꝑdat vltimū verbū. ꝓpō est negatiua.
vt hoiez possibile est nō esse asinū. Si vero nulla fuerit
nagatio. vel si fuerint due. ꝓpō erit affiā vt hoiez possibile
est currere. vel hoiez nō possibile est nō currere. De quā
titate modaliuz stiendū est ꝙ triplex ꝑt accendi q̄ntitas
eoꝝ. Uno modo ex ꝛte dicti sicut in illis de messe. Alio
modo ex parte modi. Et 3° ex parte vtriusqz simł. Ex
ꝛte aūt dicti hec est vlis ōnem hoiez possibile est ridere. ꝫ
hec ꝑticularis quemdā hoiez possibile est ridere. ꝫ hec indi
ffinita. hoiez possibile est ridere. ꝫ hec singularis. Socratz
possible est ridere. Sz ex pte modi nece ꝫ impossibile red
dūt ꝓpoez modalez vlez ꝑtuz ad tempꝰ ꝯsignuz. possibi
le ꝫ ōtingēs siue negacōe reddūt ꝓpoez mōlez ꝑticularez
affiātiuā. sed cū negacōe negatiuaz vt hoiez possibile est
currere. hoiem possibile est non currere. De oppositione
ergo modaliuz dant regule. Prima est hec Singularis
eiusdē subi ꝫ eiusdē ꝑdicati. differentes ꝑm qualitatez. ꝫ
quātitatez modi. sunt ꝛtradictorie. Sed si tales singu
lares diuerse q̄litatis sint ambe de modo vli. ꝑticipant

legem ꝺtrariarū. ⁊ ſi ſint ambe de modo ꝑticulari ꝑticipant legem ſubalternarū. Et ſi ſint ambē eiuſdē qualitatis. ⁊ vna ſit de modo vlī ⁊ alia de modo ꝑticulari ꝑticipant legē ſubalternarū. Secūda regula talis eſt. Si ſint ꝓpoes de ſuo cōi. eiuſdē ſubi ⁊ eiuſdē ꝑdicati. ⁊ fuerint diuerſe q̄litatis ⁊ diuerſe q̄ntitatis tūc dicti q̄ modi ſunt ꝺtradictorie. Tercia regula eſt q̄ ſi tales ꝓpoes diuerſe qualitatis ſint ambe vles tam de dicto q̄ de mō ille ſunt ꝺtrarie. Quarta regula eſt ſi tales diuerſe qualitatis fuerint ambe ꝑticulares tam de dicto q̄ de modo. ille ſunt ſubcōtrarie. Quinta regula eſt Si ſint eiuſdē q̄litatis ⁊ vna ſit vtrobiq; vlis. alia vero vtrobiq; ꝑticularis ille ſunt ſubalterne.

E modalibus ꝓpoſitis Eſt em̄ notandū q̄ ꝓpoſita ſolet vocari illa ꝓpō in qua dictū ꝑdicat de mō. Nam q̄n modus ꝑdicat de dicto ꝓpō eſt indr̄ns ad ſenſum ꝓpoſitū vel diuiſum. Dictū quidē eſt accuſatiuus cū infinitiuo modo. Exemplū Poſſibile eſt ꝙoiez aurire ē modalis ꝓpoſita aut dictū eſt ꝙoiez aurire. modus eſt q̄ poſſibile ⁊ ſic de aliis modalibz. Et notandū eſt q̄ oīō infinitiui modi. vt ꝙoiez aurire poſita i huiuſmōi ꝓpōibz q̄ ſolet vocari dictum aliq̄n capit̄ in ſuppōe materiali. ⁊ tunc ſupponit p aliqua ꝓpōe vt ꝙoiez aurire p tali ꝓpōe ꝙō aurit. Aliq̄n ſumit̄ ſig̃tiue. ⁊ tunc ſi ſupponit. ſupponit p re p qua ſupponēt ſuōm dicti tali determinacōe de terminatū. vt ꝙoiez aurire p ꝙoie aurientē. Poiez eſſe album p ꝙoie exiſtentē albū. Preterea notandū q̄ iſti modi poſſibile. impoſſibile. nec̄m. ⁊ ōtingens. aliq̄n ſumunt p vt ſunt cōiter differentie entiū. ſic ōne ens ē ōtingēs vl nec̄m. Eſt. n. nec̄m id quod impoſſibile eſt nō eſſe vt deus, Et ōtingens eſt id q̄ ꝑt non eſſe vt ſortes, ⁊ ſic

nulla ppō est nēcia. qt quelibet pt nō esse. Bz ōis ppō est ōtingens. Alio mō sumunt dicti terminī seu modi p vt sunt appte dē ppōnū ꝫ sic Socrtes nec ōz possibil. nec impossibil. nec nēcm. nec ōtingens. Sed nēcm est ppō signficans ꝙliter neæsse est esse. Impossible est ppō signs ꝙliter impossible est esse. vel ꝙlr nō possible esc esse Et ōtingens est ppō signs qualit nō nēcm vel ipossible æst esse. Hic ąz notanda est alia diō ppōis ab hegoeiæ Nam alia est nēcia. Alia de nēcio. Ppopō nēcia est illa ą est vera ꝫ nō pt esse falsa vt ōs est. Propō de nēcio ē illa in ą ponit iste tminꝰ de nēcio vt de nēcio æluz mo uet. Nota etiam ꝙ nēcm ōz duobz modis vicēliæt p se ꝫ p accns. Nēcm p se est illud qō est verū ꝫ nō pt nec potuit. nec potrit esse falsuz vt hō est aial. ōs est Nēcm p accns est illud qō est verū. ꝫ nō pt nec potrit esse fal suz. potuit tn fuisse falsuz. vt ego fui. Impossible eē dicē duobz modis. s. p se ꝫ p accns. Impossibile p se est illd qō est falsuz. ꝫ nō pt nec potuit. nec pōit esse verū. vt hō est asinꝰ. nullus deus est. Impossibile p accns est illud qō ē falsuz. ꝫ nō pt nec potrit dē verū. potuit tn fuisse ve rū vt ego nō fui. Possible vero ōz tribz modis. s. aū re ꝫ aū actu. vt tu es hō. aū re ꝫ aū actū. vt te caneſcē in se nectute. aū rem ꝫ aū actū. vt aliqm pdicare. Contin gens ąz ōz duobz modis. s. ōtingens natū ꝫ ōtingens ad vtrūlibet. Contingēs natū est illud qō euenit hoī ex natura. vt hoiez caneſcere in senectute. Contin gens ad vtrūlibet est illud aliꝰ vtrūq; pt indifēnter esse vera vel falsa vt ōtingit Socrtem mrrere. ōtingit Socrtez non currē. De isto ōtingenti ꝙtuor sunt regule. Prima ad ōez ppoez de ōtingenti sequit ppō de possibili tam affir ꝫ negatiua. Secūa regula. Omnis ppō de ōtingente res

pugnat alicui ꝓpõi de necio. ꝫ alicui ꝓpõi de impossibili ex eisdē terminis. ſ. vt omis vlis õi pticulari ꝫ eōuerſo õis ptiularis õi vli. De q̃ntitate aũt ꝓpõnuz modaliũ ꝓpoſitarũ dicendũ eſt ſicut de illis de meſſe q̃ ſi negatio cadat ſuꝑa copulã eſt ꝓpõ negatiua. ꝫ ſi nõ cadat ipa ẽ affirmatiua. Similiter etiam ſit de q̃ntitate. q̃ ſi ſubm fuerit diſtributũ eſt ꝓpõ vlis. ꝫ ſi fuerit ſine diſtributõe ꝫ ſine ſigno. ipa ẽ indiffinita. ꝫ ſi fuerit cũ ſigno pticulari ipa eſt ptiularis. ꝫ ſi fuerit cũ iſto ꝓnoie demonſtratiuo hoc. tunc ipa eſt ſingularis.

Conuerſio eſt trãſpoſitio ſubi in pdicatũ ꝫ econtra vt hõ eſt aial. aial eſt hõ. Et nota q̃ triplex eſt cõuerſio videlicet conuerſio ſimplex. conuerſio p accñs. ꝫ cõuerſio p ꝟtrapoſicõez. Conuerſio ſimplex eſt trãſpoſitio ſubi in pdicatũ ꝫ econtra. manẽte eadẽ qualitate ꝫ q̃ntitate. Et ſic conuertunt vlis negatiua. ꝫ ptiularis ſiue indiffinita affiꝝ. Exemplũ ꝑmi. vt nullus hõ eſt equus ſic conuertit nullus equꝰ eſt hõ. Exemplũ ſcdi. aliqs hõ eſt albus. ſic conuertit. aliq̃d albũ eſt hõ maſculus. quod addo vt termini eodẽ mõ ſupponãt in conuertente. ꝫ conuerſa. Nam hoc in õi conuerſione obſeruandũ eſt. Conuerſio p accñs eſt trãſpoſitio ſubi in pdicatũ ꝫ econtra. manente eadem q̃litate ſed mutata q̃ntitate. ꝫ ſic conuertunt vlis affiꝝ ꝫ vlis negatiua. Exemplũ ꝑmi. q̃libet hõ eſt aial. ſic conuertit. q̃ddaz aial eſt hõ maſculus. Exemplum ſcdi. nullꝰ hõ currit. ſic conuertit. q̃ddã currens nõ eſt hõ maſculus. Conuerſio p ꝟtrapoſicõez eſt trãſpoſicõ ſubi in pdicatũ ꝫ econtra. manente eadez q̃litate ꝫ q̃ntitate. ſz mutatis terminis finitis i terminos infinitos. ꝫ ſic conuertit vlis affiꝝ ꝫ ptiularis ſiue indiffinita negatiua. Exemplũ ꝑmi. õis hõ eſt aial. ſic conuertit. oẽ nõ aial eſt nõ hõ. Ex

ēmplū ſcđı.q̄dā hō nō ē albz.ſic ꝺúťť.q̄ddā ñ albū nō ē nō hō maſculꝰ.Et nō ꝙ tēriꝰ ſimilꝰ ē ille aui nō ꝓpoiť aliq̄ negatio.vt hō.lignū.lapis.Teriꝰ ꝺo infimilꝰ ē ille aui ꝓponiť nc°.vt ñ hō.ñ lignū.ñ lapis.Que āt ꝓpōes ꝺuertūť ſimplr.q̄ p accñs.ę q̄ p otrapoſicōez.pz ꝺſꝰ.

Simpliter ſecā : conuertiť eua p acā
Tato p contra : ſic fit conuerſio tota

Nō ꝙ A ſigt vlez affirťiuā.E vlez negatiuā.I ſigt pticlarez ſeu indiffinitā affirmatiuā.O ꝺo pticlarē vel indiffinitā negatiuā.Et nō ꝙ ad hoc ꝙ ꝓpō aliq̄ recte cō uertať oz totū ſubm ę ꝓdicatū trāſponi ę ñ ptē.vñ iſta ꝓpō domꝰ facē hoiez nō ſic ꝺuertiť nullꝰ hō facē domū.ſed ſic nullū faciens hoiez ē domꝰ.p q̄ nō ꝙ ſi fuéit aliq̄ ꝓpō enūciata cū ꝺto ꝺe pñti.ꝓtito vel ꝺe futuro.vel qñ obliq̄ caſus aūt infimiliꝰ ſe ẖť ꝓncipale ꝺbuz.ad hñdā rectā ꝺiſioēz illiꝰ ꝓpois oz ꝓncipale ꝺbū mutari i ptcipiū eiuſꝺē tpis ę in hoc ꝺbuz fuz es fui.ę ſic patēbit rcā cō uerſio vt pz i ex° iam dicto.Et ſilr iſta nullꝰ puer lactat mrēz.ſic ꝺuertiť michil lactās mrēz ē puer.Et iſta ꝺe ptrito nullꝰ puer fuit ſenex.ſic ꝺuertiť nullus ptriti tus ſenex eſt vel fuit puer.Et etiā iſta ꝺe futuro nulla corrupta erit ꝺgo.ſic ꝺuertiť.nulla futura ꝺgo eſt vel erit corrupta.Et ſic ꝺe ſimilibz dicendū erit.

Qualis aūt ꝓpō in ſenſu ꝓpoſito ꝺuertiť ſic ꝓpō ꝺe meſſe eiuſꝺē dicti vt iſta ncēm eſt nullū hoiez eſſe aſinū.ſic ꝺuertiť.ncēm eſt nullū aſinū eſſe hoiez.Et iſta ncēe ē oēz hoiez eē aial.ſic ꝺuertiť.ncēe eſt aial eē hoiez Iſte modꝰ ꝺuerſionis fundať ſupra duas regulas veras Prima eſt iſta.Si vnū ꝺuertibiliū ſit ncēm ę reliquū erit ncēm Secūda eſt iſta.Si añs eſt ncēm ę añs erit ncēm.Unde in ꝺuerſione ſimplici arguitur per ꝑmam

regulam. ⁊ in uersione p actiũs p stãm. ⁊ pñs ꝓmo
ꝓcuz ꝓbat q ꝓpones de nec̃io in sensu exposito debet sic
ꝓ̃ti ⁊ nõ alias. vt pz p exẽpla ei⁹ ibi posita Sz ꝓpes
de nec̃io in sensu diuiso nõ sunt uertibles nulla muta
tione facta ex pte vocis pt̃ transpositõez termino:ũ. nõ
em̃ sequit nullũ impossibile esse verũ est nec̃m. ergo nul
lum verũ est impossibile est nec̃m qz añs est verũ ⁊ añs
falsuz. Nullum em̃ impossibile pt̃ esse verũ. ⁊ tñ aliq̃ ve
rũ pt̃ esse impossibile. hec em̃ mõ est vera ego nõ fui vo
me. ⁊ tñ pt̃ esse impossibil. si em̃ vadã vomã postea erit
impossibilis. Sikr nõ sequit creans de nec̃itate est deꝰ.
ergo dꝰ de nec̃itate est creans qz añs est verũ ⁊ añs fal
suz ⁊ ideo tales ꝓdicto modo uerti nõ pñt. Sed subto
ꝓ̃tis qõ sunt ꝓdicatũ añ de dicto addẽdus est modus nec̃i
tatis aũ hoc toto aliq̃d qõ. vt ista õne impossibile de nec̃ita
te nõ est verũ. uertit̃ sic. aliq̃d quod de nec̃itate nõ est
verũ est impossibile. Sikr ista creans de nec̃itate est dꝰ
uertit̃ in istaz aliquid qõ de nec̃itate est deus est creãs.
⁊ ista hꝫ de nec̃itate intelligit̃ a deo. uertit̃ sic aliq̃ qõ
de nec̃itate intelligit̃ a deo ẽ hꝫ ⁊ sic de reliq̃s dicendũ ẽ.

Equit̃ de uersione ꝓponuz de possibili. Circa q
notandũ q possibile nũc sumit̃ ꝑm q ẽ cõe ad nec̃m
⁊ ctingens qõ nõ est nec̃m. vt possibile sit idem q ꝓpõ
nõ impossibil. ⁊ sic accipiendo possibile dicendũ ẽ q deꝰ
pt̃ esse deus. ⁊ hꝫ pt̃ eẽ aial. ⁊ cadẽ regule que dicte sunt
de uersione ꝓponuz. de nec̃io accipiende sunt circa uer
sionẽ ꝓponũ de possibili. Nam illa de possibili sumpta in
sensu exposito ⁊ eqlens illi est eodẽ modo uertẽda sicut
sua de inesse. qz in õibz talibz uersionibz arguit̃ p illã
regulaz. Si vnũ uertibiliũ est possibile ⁊ reliquũ. vel
p illam. Si añs est possibile añs est possibile. q̃ regule ſz

sunt vere. Sed si sumant tales ppões in sensu diuiso vel
eq̃ualentes tunc nõ eodem mõ ꝙuertunt. Vnde nõ sequit
deus ꝑt nõ esse creans. ergo creãs ꝑt nõ esse deus. ꝯ hoc
si subm oñtis accipiat ꝑ eo qđ est. Silr nõ sequit viator
ꝑt esse damnatus. ergo damnat⁹ ꝑt esse viator. sed
sequit ergo aliq̃s q̃ ꝑt esse damnatus est viator. Verũ
tamen vt verius pateat q̃liter tales ppões de possibili dñt
ꝙuerti. est sciendũ ꝙ qñ subm ppõis de possibili est tẽp⁹
cõis vel includes terminũ cõez ppõ est distinguẽda. eo ꝙ
subm ꝑt si ponẽ ꝑ his q̃ sunt vel ꝑ his q̃ ꝑñt eẽ. Si aũt
sumat subm oñtis ꝑ his q̃ sunt tũc ꝙuertit in vnã de pos
sibili. subo oñtis accepto ꝑ his q̃ ꝑñt esse ꝯ nõ accepto
subo ꝑ his q̃ sunt. vnde tunc sequit aliq̃s q̃ est viator ꝑt
esse damnatus. Silr deus ꝑt esse nõ creans. ergo q̃ ꝑt
esse nõ creans est deus. Sed si subm oñtis sumat ꝑ his
q̃ ꝑñt esse. tunc sequit vna de possibili subo oñtis accep
to ꝑ his q̃ ꝑñt esse ꝯ nõ sequit illa de inesse. Si aũt ꝑ
dicatũ oñtis sit tẽp⁹ singularis vel ꝓnomen demonstra
tiuũ siue addito seq̃t vna de possibili absolute. sine subm
oñtis sumat ꝑ his q̃ sunt siue ꝑ his q̃ ꝑñt esse. ꝑ ꝑdicta
ꝑz ꝙ tales oñe nõ valent. videns ꝑt esse deus ergo sec⁹
ꝑt esse videns. verũ ꝑt esse impossibile ergo impossibile
ꝑt esse verũ. ꝯ hoc si subm oñtis accipiat ꝑ his q̃ sunt a
liter oñs ẽnt bone. Circa ꝙuestionẽ ꝓponũ de ipos
sibili est sciendũ ꝙ tales accepte in sensu opposito ꝙuerti
tur sicut sue de inesse. qñ ille de inesse ꝙuertunt simplr
qz tunc arguit ꝑ istam regulam. Si vnũ ꝙuertibiliu⁹
est impossibile ꝯ reliquũ. que regula vera est. Qz qñ sua
de inesse nõ ꝙuertit simplr. sed tm ꝑ accẽs tunc illa de
impossibili in sensu opposito non est ꝙuertibilis ꝯ hoc qz
nõ ꝑt teneri talis ꝙuersio nisi ꝑ istam regulaz. Si añs

est impossibile. ꝯñs est impossibile q̄ regula falsa ē. Nam añs aliq̄n est impossibile ꝙ ꝯñs ē nccm ꝙ ideo tales ꝯñe sunt bone. Impossibile est nullū ḣoiez esse aial. ergo ipossibile est nullū aial esse ḣoiez. Item aliquē ḣoiez esse asinū est impossibile. ergo aliquē asinū esse ḣoiez est impossibile. deum esse ꝯrpus est impossibile ergo ꝯrp9 eē dēū est impossibile. Si tales ꝯñe nō valent. ōe aiāl esse ḣoiez est impossibile ergo ḣoiez eē aiāl est impossibile. Si aūt talis ꝓpō de impossibli sumat in sensu diuiso vel eq̄lēs sibi tūc ouertibile est sicut illa de nccio. vnde ista ꝯña ñ valet aliqs albus impossiblr est hō ergo aliqs hō impossiblr est albus. nam añs est verū ꝙ ꝯñs falsum. sed dz sic ouerti ergo ail ꝺ qd impossiblr est albū est hō. Est etiam sciendū ꝙ qñ negatio præcedit modū nō dicat ppō de tali modo ꝙ ideo ista nullus hō pt esse albus nō dr de possibili sed magis de impossibili qr eq̄lalet isti ōnis hō impossiblr est albus ꝙ ideo tales ppōes in q̄bus negant modi eq̄lalent ppōibz affirmatiuis de alijs modis ꝙ ideo ñ ouertunt simplr sed p accñs tm̄ Unde ista nullū ens de nccitate creat nō ouertit in istam ergo nullū creans de nccitate est ens qr ḣoc est falsum demonstrādo deum.

Post p̄dicta videndū est de ouersione pponū de ⁊tingenti. Et est ꝑmo sciendū ꝙ in p̄mitatū sp accipiendū ē ⁊tingens ad vtrūlibet vt illa sola ppō dicat ⁊tingens q̄ nec est nccia. nec impossibilis ꝙ qr talis ppō habet duas ouersiones. vnā in tertis ꝙ aliā p oppositas q̄litates ꝙ iō ꝑmo videndū est de ꝑma ouersione. scdo de scda. Est aūt ꝑmo sciendū ꝙ ppōes de ⁊tingente supte in sensu ꝯpositionis ꝙ eis eq̄lentes ouertunt sicut sue de messe qñ sue de messe ouertūt simplr. Et ḣoc est qr talis ouersio tenet p istam regulaz. Si vnū ouertibiliū est ⁊tingēs

et aliquū q̄ sp est vera. & ideo bene sequit̄ hoiez eē albū est ⁊tingens. ergo albū esse hoiez est ⁊tingens. Sikr bene sequit̄ nullū hoiez esse albū est ⁊tingens ergo nullū albū esse hoiez est ⁊tingens. & ita ꝓclaris affiꝝ & vlis negatiua de ⁊tingenti sumpte in sensu ꝓpsito ꝟuertunt simplr. Sed q̄n illa de meſſe nō ꝟuertit̄ simplr sed p accēs tm. tūc illa de ⁊tingenti in sensu ꝓpsito nō ꝟuertit̄ in tmin. is qz talis ꝟuersio nō ꝑt teneri nisi p hoc medium. Si añs est ⁊tingens & añs est ⁊tingēs. qđ est simplr falsum. qz ex ⁊tingenti bene sequit̄ necēm vt hō ridet ergo hō est risibilis. Añs est ⁊tingēs & añs necēm. Si aūt illa de ⁊tingenti sumat̄ in sensu diuiſo vel eq̄lens ei. tunc si illa ꝓpō habeat p subo tmin. cōez vel aliq̄d includens tmin. cōez cuiuſmōi sunt talia hoc albuz. ille hō. iſte asinus. vel etiaz habeat p subo ꝑticipium vel ei eq̄lens. ē distinguenda p eo q̄ subm ꝑt ſupponē p his q̄ sunt vel p his q̄ ⁊tingūt esse. Si subm talis ꝓpōis accipiat̄ ꝓmomō. siue eē subm sit nomen ꝓpuz siue ꝓnomē demonſtratiuū sic nō ꝟuertit̄ in idē genꝰ ⁊tingentis. sz ꝟuertit̄ in illam de meſſe & in illam de poſſibli ſuto añ tis sumpto cū illa addicōe. qđ ⁊tingit esse. Non. n. seq̄t deū ⁊tingit esse creantez ergo creantez ⁊tingit esse deū. Sz sequit̄ deꝰ ⁊tingent̄ est creans. ergo aliq̄d qđ ⁊tingent̄ est creans est deus. Scđo videndū est de ꝟuerſiōe ꝓnū de ⁊tingenti p oppoſitas qualitates. Et ſciendū q̄ quelibet ꝓpō de ⁊tingenti ad vtrūlibet ſi sumat̄ in ſpu diuiſionis ꝟuertit̄ p oppoſitas qualitates. hoc est affiꝝ ꝟuertit̄ in negatiuaz & eōuerſo. ſicut sequit̄ b ⁊tingit esse a. ergo b ⁊tingit nō esse a. Similit̄ sequit̄ ōis hō ⁊tingenter currit. ergo ōis hō ⁊tingent̄ nō currit. Et nota q̄ q̄n ꝓpō de ⁊tingenti ꝟuertit̄ p oppoſitas q̄litas

tres. in vtraq; ꝓpõe medus debet esse affirmatiuꝰ & nõ negatiuꝰ & ideo nõ sequit õis hõ otingenter currit ergo nullꝰ hõ ⁊tingent currit. nec sequit nullꝰ hõ otingent currit ergo õis hõ otingent currit. sed bene sequit õis hõ otingent currit ergo õis hõ otingent nõ currit. hec de quersione modalium dicta sufficiant.

Equipollencia est equiualencia duarũ ꝓpositionuꝫ admiscem ꝯiunctarũ ita q; tantũ valet vna sicut & alia Equipollentiarũ tres sunt regule. quarũ ꝑma est ista. Negacio ꝓposita signo & subo alicuius ꝓpõis facit illam equipollere illi ꝓpõi que ante aduentũ illius negacionis fuit eius ⁊tradictoriũ. vt ista nõ ommis homo currit. equipollet huic aliq; quod est homo nõ currit. & ista nõ nullus homo currit eq̃pollet huic aliquis hõ currit. Secda regula ẽ ista Negacio postposita signo & subo alicuius ꝓpositionis facit illam equipollere illi proponi que ante aduentum illius negacionis fuit eius ⁊tradictoriũ vt ista quilibet homo nõ currit equepollet huic nullus homo currit. Tercia regula est ista. Negacio preposita & etiam postposita signo & subo alicuiꝰ ꝓpõis facit illam eq̃pollere illi ꝓpõi q; ante aduentũ illarũ negacionũ fuit eius subalterna. vt ista nõ ꝙlibet homo nõ currit equepollet huic quidam homo currit. Uersus

Pre ⁊tradic: post ⁊trar: pre postq; subalter

Et ista non nullus homo non currit equepollet huic quidam homo non currit. Iste quoq; tres regule predicte non solum deseruiunt ad locandum ꝓpões de ine. & in ꝑma figura sm eq̃pollencia earũ sz eĩ ꝓpones modales in ſtõa & tercia figura. Et nota in modalibus negacionem preposita quando coniungitur modo. siue modus precedat siue sequat. & postposita qñ coniungitur

verbo infinitiui modi. Exemplū ꝑmi nō possibile ē sor tem currere. vel sortez currere nō est possibile Exēpluz sibi possibile est sortem nō currē. vel sortez nō currē est possibile. Hec ergo nō nēce est Sortez currere cōqualet huic ōtingit Sortez nō currere ꝙ ꝑmaz regulam. ꝯ hec nēce est Sortez nō currē cōqualet isti impossibile ē Sortez currē ꝑ sibaz regulaz. Et nō nēce ē Sortez nō currere. eq̄alet huic possibile est Sortez currē ꝑ tertiam regulam.

Recpō ypothetica est illa q̄ habet plures ypōes categoricas in se inclusas ꝑ notam ōiunctionis vl aduerbij. Et q̄nqz sunt spēcies ypothetice. Copulatiua. disiūctiua. ꝺdicōalis. causalis. ꝯ tpalis. Copulatiua est illa q̄ hz plures categoricas in se inclusas ꝑ notam cōpulacōis. vt Sortes est hō ꝯ Sortes sedet. Copulatiua est vera qñ vtraqz ꝑs est vera. ꝯ est falsa qñ vna ꝑs est falsa. Et cōpulatiua est possibilis qñ q̄libet ꝑs est possibilis ꝯ nulla alterius cōpossibilis. vt tu es hō ꝯ tu currис. Et cōpulatiua est impossibilis qñ vna ꝑs cuius est impossibilis. aut vna ꝑs alterius cōpossibilis. Exemplū ꝑmi tu currис ꝯ tu es asinus. Exempluz sibi tu currис ꝯ tu nō currис. Ad necitatez cōplatie requirit quālibz ꝑ tez eē neciaz. vt hō ē aial ꝯ ꝺ9 est. ꝯ est ōtingēs qñ vna ꝑs est ōtingens. altra possibilis. ꝯ nō ꝑme incōpossibil vt tu currис ꝯ tu es albus. Disiunctiua est illa q̄ hz plures categoricas in se inclusas ꝑ notaz disiunctionis vt tu es hō vel tu es asin9. ꝯ disiunctiua ē vera qñ vna ꝑs eius est vera. ꝯ est falsa qñ q̄libet ꝑs ē falsa. ꝯ ad possibilitatem eius sufficit vnā ꝑtem eē possibilez ꝯ neutrā neciaz vt hō est asinus vel aīa ꝑs ōtinat. Sed ad impossibilitatez eius requirit quālibz ꝑtem esse impossibilez vt

ꝯ est asinus vel nullus deus est. Sed ad neciatez disiunctiue suffidt vnā ptem esse neciaz vel inuiacem ꝺtrariā. Exemplū ꝑmi deus est vel Socrates mouet. Exemplū scḋi. tu es albus vel tu nō es albus. Et ad ꝺtingentiam eiusdē requirit quālibet ptem eē ꝺtingentem. ꝫ nullam altri repugnantē. nec etiam ꝺtradictoria illarū. vt añ xps est albz vel ipe currit. ꝑmit t̄ia ptialis qz hec disiunctiua est neciaria tu nō es ꝯ vel tu es aiāl ꝫ t̄ñ nulla ps altri repugnat. Et ālibet est ꝺtingens. sed ꝫ ideo qz ꝺtradictoria ptiū repugnāt videlicet. tu es ꝯ. ꝫ tu nō es aiāl. vel dicat ꝫ melius ꝙ ad neciatem disiunctiue requirit ꝫ suffidt copulatiua factā de ptibz ꝺtradictoriis esse impossibilē. ꝫ ad ꝺtingentiā ꝙ copulatiua facta ex ptibus oppositis sit ꝺtingens. hec em est neciaria tu nō curris vel tu moueris. qz hec copulatiua est impossibilis. tu curris. ꝫ tu nō moueris. ꝫ hec est ꝺtingens. tu curris vel tu non moueris. qz hec copulatiua est ꝺtingens. tu nō curris ꝫ tu mouēis. ſm regulas datas de copulatiuis.

Conditionalis est illa q̄ habet plures ppōes ad hegoriacas in se inclusas p notaz ꝺditionalē. vt si tu es ꝯ tu es aiāl. Et ꝺditionalis est bona qñ ꝺns formaliter intelligit in añcedente. i. qñ altrū extremū ꝺntis includit i altro extremo añcedentis reliq̄s exñtibz eisdē vel ꝙuertibilibus vt pz in ex° iam posito. Condiōnalis q̄z bona dicit q̄ ꝙuertit cū ꝺna que est bona vt ista si tu curris tu moueris ꝙuertit cū ista tu curris ergo tu moueris q̄ est bona. Et nō ꝙ añdens in ꝺditionali est illud qđ imediate sequit notam ꝺditionalē. ꝺns ꝺo ꝙ mediate sequit eandē notā. Ad veritatez q̄z ꝺditionalis suffidt ꝙ oppōnū ꝺntis repugnet añcedenti. vt ꝫ si tu es ꝯ tu es aiāl. hec est vera. qz ista repugnāt tu es ꝯ. ꝫ tu nō es aiāl. Ad

falsitatez eiꝰ ſufficit. ꝙ oppōnū ōn̄tis ſtet aū añcedēte. vt ſi tu es hō. tu ſedes. Nam hec ſtant ſimul tu es hō ⁊ tu nō ſedes ideo iſta ꝛdicōnalis eſt falſa. De impoſſibilitate poſſibilitate. neccitate ⁊ ctingentia eiuſdē nō oz dicē alit qz ōnis ꝛditionalis vera eſt neccia ⁊ ōnis falſa eſt impoſſibilis. nulla aūt q̄ ſit ctingēs. Cauſalis eſt illa q̄ hz plures cathegoricas in ſe incluſas ꝑ iſtam notam qz. vt qz tu es hō. tu es aīal. Et eſt cauſalis tō qñ illud qđ pce dit eſt cauſa illiꝰ qđ ſubſequit. Et ad eius veritatem requirit ꝙ añs ſic cauſa ōn̄tis. vt qz ſol lucet ſup terrā. dies eſt. ⁊ ad eius falſitatem requirit ꝙ añs non ſit cauſa ōn̄tis vt qz tu ſedes. ego diſputo. Tempalis eſt ypothetica hñs plures ꝓpōes cathegoricas in ſe incluſas per aliquaz iſtarū notarū. dum. quū. vel quando. vt dum tu curris. tu mouetis. Et tpalis eſt vera. qñ ambe pces eiꝰ ſunt vere. idqz ꝑ eodem inſtanti. Et nota ꝙ inſtans eſt quoddā ind iuiſibile in tempe. ad quod copulant̄ par tes tempis quod nō eſt tcmnus. neqz ps tempis. quod iam eſt ⁊ nunq̄ ante hoc fuit. nec poſt hoc erit. Et nota quod ꝓpoſitiones ypothetice nullius ſunt quantitatis ⁊ ſecundū quoddam ſunt etiam nulliꝰ qualitatis. Alij tñ dicūt ꝙ qñ nega° cadit ſup notā coꝛulacōis. vel ꝑte cadit totam ꝓpēz ipa ꝓpoſitio eſt negatiua. ⁊ qñ nō. ipa ypothetica eſt affirmatiua. Opponunt̄ aūt ypothetice cō ditionales. cauſales. ⁊ tpales ꝑ negotionē ſingulis ꝓpoſitam. vt iſta Si tu es hō tu es aīal. ꝛtradicit huic. nō ſi tu es hō tu es aīal. ⁊ ita de reliquis dicendum eſt. Copulatiua ⁊ diſiunctiua etiam coꝛpoſite ex partibus ꝓnc palibus ꝛtradicentibus. ꝛtradicunt. vt iſta hō currit ⁊ homo mouet. ꝛtradicit huic nemo homo currit. vel nemo homo mouet. Nulla quidē aliarū ſpecierū oppōis

uenit ꝓpe in ꝓpoſitiōes. Non.n. ſunt aliaꝝ q̄ntitatis ſicut iam diximꝰ. Alie aūt ſp̄es oppōis etiaz q̄ntitatem deſiderāt. Metaphoricē tñ alie ſp̄es oꝛ p̄dicabilis i ꝓpoſitiōes inueniunt. Nam copulatiue ex p̄tibz otradictiōibz cōpoſite otrariant inter ſe. Et due diſiunctiue ex p̄tibus otradictiōibz ꝺſtitute. ſubcōtrariant. Item copulatiua ē diſiūctiua ſi ex eiſdez categoricis ꝺſtituē ſunt ſubalterne. Exempla in ſequenti figura patebit.

Figura metaphorica in ꝓpoſitiōes vera tamē ē vtil ſtudētibus Et ſic abſoluit ꝓma ꝑs huius libelli.

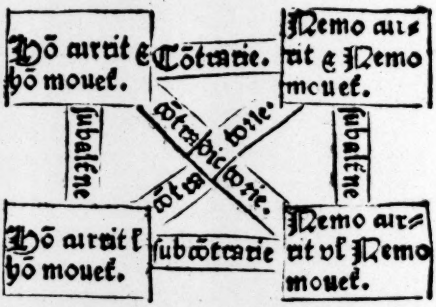

Vi recte ſilogiſare ſtudet. terminis habūdare oꝛ. Nam ex paucioꝛibz tribz terminis ſilogiſmꝰ non ꝓficit. Nos igit̄ ꝓpoſ̄ ſilogiſandi p̄cepta dabimꝰ. Ēminos q̄ſdam deſtribendos eſſe duximꝰ. eoſq̄z p̄tipue arta q̄s logica ꝓne oēs ꝺſanꝫ. Primo q̄dez q̄nq̄z p̄dicabilia venīt declarande. Predicabile quidē q̄nq̄z ſumit̄ ꝓpe. q̄nq̄z cōiter. Predicabile ꝓpe ſumptū eſt quod aptū natū eſt p̄dicari de pluribz. i. ſuppone ꝓ pluribz ē nō ꝓ vno ſolo. Predicabile cōiter ſumptū eſt q̄d p̄dicat̄ de vno ſolo. ſiue de pluribz. vno ſolo vt ſoꝛt ſolum p̄dicat̄ de ſcipſo dicendo Sortem eſt ſoꝛs. de pluriq̄z. vt aial de hoie ē eq̄. ē hō de Sorte ē platone. p̄dicabile ꝺo ꝓpe ſumptū

est idem qđ vle. Sed dr̃n. qz p̃dicabile diffinit qđ est aptū natū p̃dicari de plurib;. Et vle qđ est aptū natus esse in plurib;. Predicabile aūt xp̃e sumptū. seu vle dr̃ idit in genus. sp̃z. dr̃z. pp̃uz. ⁊ accidens.

Genus est qđ p̃dicat de plurib; differentib; sp̃. in eo qđ q̃d. vt aial p̃dicat de hoie ⁊ de eq̃ in quid. q̃ differūt sp̃. Ad cognoscendū hoc membrū dr̃ñ tib; sp̃. oz scire q dr̃ñs dr tot modis quot modis dr idē. Idem aūt dicit tripliciter. s. idem genere. idem sp̃. ⁊ idem numero. Eadem genere dicunt quecūq; sub eodē genere ordinent vt hō ⁊ equus sub hoc gené aial. Eadez sp̃e dr̃ quecūq; sub eadez sp̃e ordinent. vt sortes ⁊ plato sub hac sp̃ecie hō Idem numero dr q̃druplr. videlicet Idem nomine. idez diffinitōe. idem p̃po. ⁊ idem accidente. Eadem noie dr̃ quoꝝ res est vna noia vero plura. vt Marcus Tullius Eadem diffinitōe dr̃. quoꝝ vnū est diffinitio alterius. vt aial rōnale. ⁊ hō. Eadem p̃po dr̃. quoꝝ vnū est p̃prium alterius. vt risibile ⁊ homo. eadez aūt accidente dr̃ quoꝝ vnū est accñs alterius vt sortes ⁊ sua albedo. Similiter dr dr̃ñs tripliciter. s. dr̃ñs genere. dr̃ñs sp̃. ⁊ dr̃ñs numero. dr̃na genere dr̃ quecūq; sub diuersis generibus ordinent. vt hō sub hoc gené aial. ⁊ arbor sub hoc genere planta. dr̃na vero sp̃e. quecūq; sub diuersis sp̃ebus ordinent. vt sortes sub hac sp̃ecie hō ⁊ burnellus sub hac sp̃ecie asinus. dr̃na numero sunt quecūq; faciunt diuersuz numerū vt sortes ⁊ plato ⁊ sic de aliis. Illud quidē dicit p̃dicari in qđ p qđ ꝺuenient rñdet ad quōez factaz p quid. vt si querat qđ est hō. ꝺuenient rñdet q est aial ⁊ ideo aial p̃dicat de hoie in quid. Aliter aūt diffinit genus. genus est cui suppoñt sp̃ecies. Diuidit aūt genus in genus generalissimū. ⁊ genus subalternū. Genus ge

neralissimū est supra quod nō est genus supraueniens. vel sic genus generalissimū est qđ cū sit genus nō ꝑt eē spēs. Et diuidit in decem ꝑdicamenta. q̄ sunt. Substantia. q̄ntitas. q̄litas. relatio. actio. passio. qñ. vbi. situs. & habitus. hec quidē decem dicunt genera generalissima qz nullū genus hñt supra se. licet em̄ ens dicat de istis. hoc tñ nō est vt genus. quū in ipa ꝑ dias nō extendat sed ꝑ modos intrinsecos de ꝙbz alias declarabit. de ꝑdicamentis q̄z modo michil empli⁹. nam statim post ꝑdicabilia sunt a nobis declarāda. Genus subalternū est gen⁹ & spēs ad aliud & ad aliud dictū. i. ꝑt ad diuersa ꝙpatuz genus dicit & spēs vt animal est genus respectu hominis respectu vero corpis animati species.

Species est qđ ꝑdicat de plūribz differentibz numero in eo qđ ꝙd vt hō ꝑdicat de sorte & de platone. q̄ differūt numero solo. Aliter aūt d ffinit spēs sic. Species est q̄ ponit sub assignato genere. vel sic spēs est de q̄ genus in eo qđ ꝙd sit ꝑdicat. Et diuidit spēs in spēz specialissimā. & spēz subalternā. Species specialissima est q̄ cū sit spēs nō ꝑt esse gen⁹. vel sub q̄ nō est alia inferior spēs. Species vero subalterna est. q̄ cū sit spēs etiā ꝑt esse genus. vel sub q̄ est alia inferior spēs. Unde quecūq; sunt inter genus generalissimū & spem specialissimū sunt genera & spēs. ad aliud & ad aliud sumpta. Sunt em̄ genera respectu inferiorū & spēs respectu superiorū vt ꝑz in figura. Ut aūt hoc sit magis planū sumat exēplum in ꝑdicamento sube. Est em̄ suba genus generalissimū & ⁊ muz. Sub suba aūt corpus. sub corpe. corpus aiatuz. sub corꝑ aiato. aial. sub aiali. hō. sub hoie deniqz inditis dua. vt sortes & plato. Ini iuiduū est qđ ꝑdicat de vno solo. vt sortes & plato. hic hō vel hic asinus & sic de alijs

ysus. Ista tibi plana fiat arbor purphyriana.

Substantia.

Corporea. Incorporea

Corpus.

Animatū. Inanimatū

Corpus.
Animatū

Sensibile. Insensibile.

Animal.

Rationale. Irrōnale.

Homo.

Socrates. Plato.

Differentia dicitur triplicter. cōiter ppie & magis ppie. Cōmunis differētia est qñ alterū ab altero differt sepabili accidente. vt sortes sedens debet a seipso nō sedēte vel ab alio. Ptopa differentia est. qñ alterū ab altero differt insepabile accidente. Insepabile aūt accns est vt simū aquilum & similia. Magis ppria differentia est quando alterū ab altero differt spēfica differentia. vt homo differt ab equo p rōnale. & hoc vltimo modo sumit hic dra. & est ynū de ąnqz p̄dicabilibus

distinctū ꝺr̄a alia qualitatꝭ. que sunt. genus. spēs. ꝓp̄ium. ⁊ accidens. ⁊ diffinit sic. Differentia est q̄ p̄dicat de pluribꝫ dr̄ñtibꝫ ꝑtie in eo qđ quale. vt sensibile qđ p̄dicat de hoie ⁊ de asino. Si em̄ queras q̄lis est hō. rñdet qđ est sensibilis. diffinit etiam dr̄a sic dr̄a est q̄ habundat spēs a genere. vt hō habundat ab aiali rōnali q̄litate. Et sciendū est ꝙ eadem dr̄a ꝺr dr̄a diuisiua ⁊ cō stitutiua. diuisiua q̄daꝫ gen̄is ⁊ ꝯstitutiua spēi. Naꝫ iste due differentie rōnale ⁊ irrōnale diuidūt aial. dicā m9 eñi animalū aliud rōnale aliud irrōnale. ⁊ iste eedē addite animali ꝯstituūt diuersas spēs. s. hoiez ⁊ brutū. Et ideo dicit Boetius ꝙ sola spēs diffinit. qz diffinitio ꝯstat ex genere ⁊ dr̄a vel dr̄is. ⁊ sola spēs habet genus ⁊ differentias.

Propꝫ dicit q̄drupl̄r. vno modo qđ inest aliqui soli spēi sed nō ōi ꝛtento sub.ca. vt hōmi inest mediā esse vel gr̄amaticū. Secō mō qđ inest ōi ꝛtento sub aliq̄ vna spē. sed nō illi soli spēi vt hōmi eē bipedē. Tertio modo ꝙ inest ōni. soli. sed nō semp. vt hōmi canescere. Quarto modo qđ inest ōi ⁊ soli ⁊ sp. vt hōmi esse risibile. Dicit em̄ hō risibilis. nō qz semp actu ridet. sed qz naturalit̄ est aptus ad ridendū. Et hoc vltimo modo dicit xp̄e ꝓp̄ium vt est vnū de q̄nq; p̄dicabilibꝫ distinctū ꝺr̄a reliqua quattuor videlicet. Genus spēciem. dr̄aꝫ. ⁊ accīs. Diffinit q̄z ab aristotile sic. ꝓp̄ium est qđ ꝺuersim p̄dicat de re. ⁊ non iudicat q̄d est esse rei. Non iudicare q̄d est esse rei ponit ad dr̄aꝫ diffinitōis Diffinitio em̄ ꝺuersim p̄dicat de re. ⁊ iudicat q̄d est esse rei. vt suba animata sensibilis de animali p̄dicat ⁊ iudicat eius esse. diffinitio em̄ dat ꝙ essencialia.

Cadens ē qđ adest ⁊ abest subo p̄ter subi ꝯtrup

ctionē. vt albū nigrū. ſedere ſtare. hec em̄ pñt adeſſe homini ꝛ abeſſe p̄ter eius corruptiones. Diffinit etiā ſic accñs Accidens eſt qđ nec ē genꝰ. nec ſp̄s. nec dīa. nec pp̄uꝫ. meſt aūt rei. Vel ſic accñs eſt qđ contingit eidē meſſe vel nō meſſe. vt albū. nigrū vel ſedere hoi. Et de iſtis duabꝫ vltimis diffinitionibꝫ dicit Ariſt otheles q ſecūda eſt melior ꝓpria. Quia ad cognoſtendā ꝓpriaꝫ oꝫ cognoſcere. qđ ſit gnus. qđ ſp̄s. qđ dīa. ꝛ qđ pp̄um. Secūda aūt eſt p ſe nota ꝛ finita ad cognoſtendū qđ dr̄ p ipm. Accidentiuꝫ aliud ſepabile. aliud inſepabile. Sepabile eſt illud qđ p̄t ſepari a ſubo. vt album nigrū. ſedere. ſtare in hoie. Inſepabile eſt qđ nō p̄t ſepari a ſubo. vt nigredo in corvo ꝛ albedo in ągno. Et licet dixū ſit q aliq̄ ſunt accidentia inſep abilia. hoc tñ nō ē otra diffinitionē accñtis in q̄ dicit accñs eſt qđ p̄t adeſſe ꝛ abeſſe. qr vt vult porphyrius. corꝰ p̄t intelligi albꝫ. ꝛ ethiops intens candore.

Commune eſt aūt ōnibꝫ ąnqꝫ p̄dicabilibꝫ de pluribus p̄dicari. Et vnicuiqꝫ eoꝝ pp̄uꝫ eſt p̄dicari illo modo q̄ ex ſua diffinitiōe apparet. Genēis. ꝛ ſpēi. ꝛ drē ſimul eſt cōe ꝛ pp̄uꝫ p̄dicari eſſentialit. ꝛ ppr̄ij autem ꝛ accñtis p̄dicari denōiatiue. Item his tribus cōe eſt ꝛ pp̄um eſſe p̄ora. ſ. genera ꝛ dīaꝫ ſpēbꝫ. ꝛ ſpēbꝫ ſuis mōuidus. ppō aūt ꝛ accidenti eſſe poſteriora ſuis ſubiectis. Genēis ꝛ drē ſimul in ordine ad ſpēiem cōe ꝛ pp̄uꝫ eſt eſſe diffinitiua p̄truꝫ. ꝛ indiffinibilia ꝑ ſp̄z ſed ſp̄z eſſe diffinibilem p genus ꝛ dīaꝫ. ꝛ ob hoc dicit ſpēies oriri ex genere ꝛ dīa. Genus ꝛ ſpēies in ordine ad dīaꝫ ſic ſe habent q ſunt p̄dicabilia in quid. ꝛ dīa nō. ſed in quale. Octauuꝫ aūt ꝛ accidens ſimul hñt hoc cōe q p̄dicant de nōiatiue ꝛ nō eſſentialit. ꝛ q ſunt poſteriora his quarū dicunt ppria vel accidentia. ꝛ nō p̄di

cant de eis in quid sed in quale vel quomodolibet aliter ꝙ in qd. Accidentis octa alia quattuor ꝑdicabilia ꝓpꝛ est ꝑdicari de eo aliusꝺ accñs ꝑm magis ꝙ min9 vt ꝙ vn9 hō dicat famose vel albedine altero. aut etiam idem hō est qnqz magis albus qnqz minus albus.

Differentia istoꝝ vniuersaliuz penes ꝑdicari accipit. Predicari em diuidit in qd ꝙ in qle. tanꝙ in ꝓ se dnās. Nam isti sunt ꝓmi modi ꝑdicandi. Predicare aūt in qd est ꝑdicare essentiaz subi ꝓ modū essentie. i. ꝓ modū subsistentis nō denōiantis. hoc aūt duplr ꝛtingit vel qd ꝑdicat totam essentiaz subi ꝙ sic est spēs (Si em aliqd esset in essentia indiuidui. ꝑter essentia spēi. duo indiuidua differēt essentialit. ꝙ ꝓ dnās acceptas ab illo qd plus est in hoc ꝙ in illo posset spēs diuidi formaliter ꝙ indiuiduū diffinitiꝝ qd est inōueniens) vel qd ꝑdicat ꝑtem essentie. ꝙ sic est genus (Si em genus diceret totā essentiā spēi. sufficeret ad diffinitiōez spēi. ꝙ superflueret dnā. q̄ est absurdū dicē) Predicare in quale est ꝑdicare ꝓ modū denōiantis. qd ꝛtingit duplr. vel qd aliqd ꝑdicat essentiaz subi ꝓ modū denōiantis. ꝙ tunc ꝑdicat in qle substale. ꝙ sic est dna. Est em dna sube qlitatis ānto mta phisice. vel qd aliqd ꝑdicat accñs ꝓ modū denōiantis. ꝙ tunc ꝑdicat in qle accidentali. ꝙ hoc duplr. vel ergo ꝑdicat accñs ouertibile egrediens a ꝑncipijs subi. ꝙ sic est ꝓꝓꝛ. vel accñs cōe ꝙ sic est vltimū vle. Cum ergo ꝑdicari de pluribꝫ nō ꝛtingat nisi aliq̄ istoꝝ ānqz modoꝝ q̄ ꝓ se diuidūt ꝑdicari de pluribꝫ quod est ratio vlis. se quit ꝙ vniuersale tantū diuidit in hec quinqz. Et nota ꝙ ꝑdicatio est duplex. scilicet essentialis. ꝙ accidentalis Essentialis ꝑdicatio est illa in qua ꝑpius ꝑdicat de suo infecti vel ecōuerso. Predicatio accidentalis est illa in

qua ppriuz vel accidens ꝑdicatur. & illis quibz accidūt vt risibile & albuz de homine. Circa quod aduerte quod essentiale capit tripliciter. Uno modo dicit illud essentiale alicuius qđ est de essentia eius. & sic quodlibet superius & differentia est de essentia inferioris. Secdo modo essentiale dicit illud quod est fluens ab essentia. & sic p ppria passio dicit essentialis subo. Tercio modo dicit aliquid essentiale alicui qz ponit in diffinitione eius & tamen nō est de essentia eius. & sic suba posita in diffinitione accidentis dicit essentialis accidenti. & hec magis ppe appellat eī de intrinseca nōe eiꝰ q̄ de essentia sicut subm respectu accīntis. Sumit aūt hic essentiale positū in diffinitione ꝑdicationis essentialis ꝑmo modo. Secdo nota q̄ accidentale dicit dupliciter. uno modo vt distinguit cōtra p se. alio modo vt distinguit contra eētiale ꝑmo modo sumptū. Si aūt accipiat ꝑmo modo falsum est dicere q̄ risibile est accidentale ꝑdicatū respectu hois. imo est p se 2° modo dicendi p se. secdo modo verū est ē dicere q̄ risibile est ꝑdicatū accidentale hois & reliqua ppa de suis subis. Quid aūt sit ꝑdicatio p se alias declarabit & hec de ꝑdicabilibz dicta sufficiant.

D cognoscendū ꝑdicamenta. quedā sunt nccio p-
mittenda. siue quoꝝ cognitione nequaq̄ pt haberi cognitio ꝑdicamentorū. Eoꝝ igit q̄ ꝑdicant quedā sunt equiuoca. quedā vniuoca. & quedā denōiatiua. Hij em sunt oēs modi ꝑdicandi. Equoca dicit q̄ solū nomen cōe est. & nō sube ꝑm illud nomen est diuersa. vt aial hō & qđ pingit. Nam hoc nomen animal solum eis cōe est & ꝑm illud nomen ratio sube est diuersa. Dicimus em de leone picto in pariete. Ecce terribile animal & de leone viuo idem dicimꝰ equiuoce. & de statuis regū

dicimus. Isti sunt tales reges. ꝛ de hijs qui ad huc regnant dicimus. Isti sunt tales reges sumendo nomen regis equiuoce. Uniuoca dicunt quoꝝ nomen cōmune est. ꝛ ratio subē sm̄ illud nomen est eadem. vt hoc nomen animal est cōmune homini. boui ꝛ leoni ꝛ cæteis huiusmodi. ꝛ similiter ratio subē secundū illud nomen est eadem. vt homo est animal. bos est animal. ꝛ hō est suba animata sensibilis. ꝛ bos est suba animata sensibilis. ꝛ sic nomen est cmune eis. ꝛ ratio sm̄ illud nomen est eadez. Nichil em̄ aliud est homo sm̄ qđ animal q̄ suba animata sensibilis. ꝛ similiter bos. De nominatiua dicunt quecūqz ab aliq̄ solo casu sunt dcā ꝛ sm illū nomē hnt appellationem. vt a grāmatica grāmaticus. a fortitudine fortis. differūt solo casu. i. solo modo significandi qui est significare p modū adiacentis ꝛ sm illud nomen adiectiuum habet virtutem denominandi seu de nominatiue predicandi. de subo ꝛ denominatiuum conuenit cū suo principali idest abstracto in principio vocis. ꝛ differt in fine. vt grāmaticus a grāmatica. fortis a fortitudine ꝛ cætera.

Horum que dicunt. alia quidem secundū explexionem dicunt. alia vero sine explexione. exemplū primi. homo currit. exemplū scdi hō. animal. currit. vivit. Et nota p declarationem alterius membri istius diuisionis q octo sunt modi essendi. Unus modus est essendi. In siait ps in suo toto. vt digitus manu. ꝛ paries in domo. Secundus modus essendi. In siait totū integrale in suis ptibus simul sumptis. vt domus in pariete. tecto. ꝛ fundamento. Tertius modus est. siait species in suo genere vt hō in siali. Quartus modus siait genus in specie vt animal in hoie ꝛ quodlibet superius in suo inferiori.

Quintus modus essendi ⁊n siat forma in materia siue sit subalis vt aia in corpe. siue accidentalis vt albedo in lapide. Sextus modus essendi ⁊n siat aliq̃ in sua efficiente vt regnū in regente. Septim9 modus essendi ⁊n siat aliq̃ in suo fine vt ordo in beatitudine. Octauus modus essendi ⁊n siat aliq̃d in suo obtinente. vt vinū in vase. ⁊ locatū in loco. Boetius diuidit q̃ntuz modū ⁊ faat nouem modos. vsus. ⁊nsunt ꝓs: totū: genus. ⁊ spēs calor igni. Rex in regno: res in fine: locoq̃ locatū. iam sequit sēa diuisio Eorum q̃ sunt. q̃daz dicunt de subo in subo vero nulla sunt. vt genēa ⁊ spēes sube ⁊ drē earū. q̃ oia dicunt sube extenso noie sube. vt aial. hō rōnale. Dict de subo vt hic sumit est supi9 dict de suo inferiori vt aial de hoie ⁊ hō de sorte. ⁊ color de albedine Esse in subo sumit hm qđ accns inest subo. Alia dicūt de subo ⁊ sunt in subo vt genēa ⁊ spēes aliorū nouem generū. dicunt em de suis inferioribz vt color de albedie. ⁊ sunt in subis sicut accidētia sunt subis. vt color in corpe. albedo i lapide. Alia vero in subo sunt. ⁊ de subo nullo dicunt. vt singularia nouē ꝑdicamentorū. vt hec color hec albedo. hec scientia. Nam hec scientia est in aia vt in subo sed nō dicit de aliq̃ inferiori cū nullū habeat ⁊ sic de alijs. Alia demiqz neqz de subo dicunt. neqz in subo sunt vt individua generis sube vt sortes hic hō.

Quando alterū de altero ꝑdicat vt de subo. quecūqz de eo qđ ꝑdicat dicunt. omia de subo dicunt. id est Quicqđ est ꝑus ꝑoris in eodem genē est ꝑus posteriores. vt sortes est hō. hō est aial igit sortes est aial. Diuerso rum generū. ⁊ nō subalternatim positorū diuerse sunt spēes ⁊ differentie. vt animalis. ⁊ scientie q̃ sūt diuersa genera. Differentie em aialis sunt rōnale ⁊ irrōnale.

diuidit eiꝰ p hꝰ dr̃as. vt aialiꝫ. aliud rōnale. aliud irrōnale. dr̃ē aūt scientie sunt naturale. moꝛale ⁊ sermocinale. diuidit eiꝰ scientia p has dr̃as. Sed subalternoꝝ generum nichil ꝓhibet easdem esse differentias ⁊ spes vt coꝛpoꝛis ⁊ animalis.

Otum q̃ ꝑm nullam explexionē diuidit singulum aut sign̄t substam. aut q̃ntitatē. aut q̃litatem. aut ad aliq̃d. aut agere. aut pati. aut qñ. aut vbi. aut situm. aut habitū. Est aūt substa vt hō aial coꝛpus. Quātitas vt bicubitū tricubitū. Qualitas vt albedo nigredo. Ad aliq̃d vt duplū. dimidiū. Agere vt secāre. urere. Pati vt secari. uri. Vbi vt in loco. Quando vt hesterni ctus. Situs vt sedet iacet. Habitus vt calciatus armatus. Ꝓpoſuz aūt mōplexoꝝ est vt nulluz eoꝝ p se sumptū sit affirmatio vel negatio. i. ꝓpō affirr̄ vel negatiua. sed ex eoꝝ explexione admiscem fiunt ꝓpositiones affirmatiue ⁊ negatiue.

Onc de vnoq̃z ꝑdicamēto dicendū ē p ordinē. Est ꝑdicamētū (ſm simplicē ordinatio pluriū terr̄inoꝝ se habentiū sedm sub ⁊ supra. Substa igit qd est ꝓmuz ꝑdicamentū est ordinatio pluriū terminoꝝ signficantiū substaz sedm sub ⁊ supra. Illi termini sign̄t substam p q̃s ꝙuement rñdet ad quōez q̃rentez. quid ē de rebz substalibus. vt si q̃rat. Quid est hō: rñdet aial. Substa diuidit in ꝓmā substaz ⁊ sedaz. Ꝓtima substa est q ꝓpe ⁊ ꝓnapte ⁊ maxime substat q nec est in subo nec de subo dr. vt aliq̃s hō. aliq̃s equus. Sede subste sunt spes eoꝝ in q̃z sunt ꝓme sube ⁊ harum genera vt homo aial. Manifestū est aūt q ea que dicunt de subo ꝑdicant de illo ꝑm nomen ⁊ ꝑm rationez. Eoꝝ aūt que sunt in subo: queda nec ꝑm nomen nec ꝑm rōnez ꝑdicant de illo subo, Et quea

dam ꝓdicaꝫ de illo sc̄m nomen. sed nunꝯ sc̄m nōez.
Prime aūt sube sunt maxime sube. & inter sc̄as subas
sp̄cies sunt magie sube q̄ genera. Omnia em̄ dicuꝫ de
ꝑmis substancijs vel sunt in eis. Unde destructis ꝑmis
sub̄ijs impossibile est aliquid aliorū remanere. Nota ꝑm
auicennā sexto metaꝓhisice sue q̄ suba capiť dupliciter
videlicet analogice & sic est cōis deo. intelligencijs ꝓnci
pijs sube & reliquis in genere. & dicť a substādo vel sub
sistendo disiunctiue. Omne em̄ substans vel omne sub-
sistens est suba isto modo. & describiť sic. Suba est ens
nō alio. i. subo. Aliomodo accipiť ꝑ suba ꝓdicamentali.
& sic dicť a substando & subsistendo simul tm. Nichil
em̄ sic est suba nisi quod substat & etiam subsistat. & sic
deus & principia sube non sunt substantie. & describiť
sic. Suba est habens quiditatem stabilem aliud esse est
in subo non esse. & sic sumiť hic substantia. Proprieta
tes aūt sube solent assignari sex. Prima ꝓprietas est
non esse in subo. sed hec ꝓprietas nō est ꝓprie ꝓprietas
est sube. qz cuemt alijs scilicet substantialibz differen-
cijs. Secunda autem proprietas assignatur de secun
dis substancijs & differencijs. scilicet vnuoce ꝓdicari de
ꝑmis substancijs. Tercia ꝓprietas assignať ꝑme sube.
scilicet significare hoc aliquid. Ommis em̄ ꝑma suba sig-
nificat hoc aliquid. sed̄a aūt quale quid. Quarta ꝓprie-
tas est q̄ sube nichil est otrarium. sed hec non cuemt so
li sube. quantitatis em̄ est sicut inferius dicť. Quinta
ꝓprietas est quod suba non suscipit magis & minus. nec
hec solius sube ꝓprietas est. cuemt em̄ pluribus alijs.
sicut patebit pos̄t. Sexta ꝓprietas est maxime ꝓprietas
sube que est. q̄ suba cū sit vna & eadem in numero est sus
ceptibilis otrariorum ꝑm sui imitationem.

Genus generalissimū.
Substantia.
Corporea. Incorporea
Corpus.
Animatū. Inanimatū
Corp⁹ aiatū
Sensibile. Insensibile
Animal.
Rationale. Irrōnale.
Homo. Brutū.
Socrates Plato equ⁹ ⁊c.

Nota ꝑm ſtotum q̄ quis dā vltiā ꝑmi latoris aū gene pximo ꝟſtitu at ſpēz ſpāliſſiāz nō tñ dā ſibi rñdens. ⁊ Irrōnale aū eodem ꝟſtituit ſpēz ſpāliſſimā ſz ſubalternā ſz Brutū qđ in plures ſpēs ſims ditur.

Medicamentū q̄ntitatis eſt ordinatio pluriū terminoꝝ ſignificantiū q̄ntitatez ſe habentiū ꝑm ſub ⁊ ſupra. Illi aūt termini ſignt q̄ntitatez p q̄s quemēter rñdet ad quōez de rebus ſubalibz factam p q̄ntuz vel q̄t deſcribit. q̄ntuz q̄nto metaphiſice ſic. Quantū eſt illud qđ eſt diuiſibile in ea q̄ inſunt q̄ruz quodlibet eſt natū eſſe hoc aliq̄d. Et diuidit q̄ntitas. ſic. Quantitatis. alia ad ꝟtinuū. aliud diſcretū. Quantitas ꝟtinua eſt cui⁹ ptes cōpulant ad aliquē terminū cōez. Quantitas diſcreta eſt cui⁹ ptes nō cōpulant ad aliquē t̄minū cōez Species q̄ntitatis continue ponunt ab ariſtotele q̄nq. ſ. Linea. ſuꝑficies. corpus. locus. ⁊ tempus. Species aūt q̄ntitatis diſcrete ſūt due numer⁹. ⁊ oratio. Linea eſt q̄ntitas longa ſine latitudine ⁊ ꝟfunditate. cui⁹ extrema ſunt duo puncta. Superficies eſt q̄ntitas longa ⁊ lata ſine ꝟfunditate cuius extrema ſunt due linie. Corpus eſt q̄ntitas longa lata ⁊ ꝑfunda cui⁹ extrema ſunt due ſuꝑficies. Locus ē vltima ſuꝑficies corꝑis ꝟtinētis

immobile ꝑmū. Tempus est numerus motus ꝑmi mobilis ꝑm ꝓus ⁊ posteriꝰ. Numerus est multitudo ex vnitatibꝫ ogregata. Oratio est ꝗntitas discreta mensurata sillaba breui ⁊ longa. Quantitatū ąꝫ aliud ꝑ se. aliud ꝑ accns. Quātitates ꝑ se sunt q̄ iam dicta sunt. ꝑ accns vero q̄ ab hijs denōiant. vt album multū. supficies multa. actio longa ⁊c. Proprietates ꝗntitatis assignāt tres. ꝓma est ꝙ ꝗntitati nichil est ꝯtrariū. sed hoc nō ꝯuenit ꝗntitati sed alijs. scda ꝓpetas ꝗntitatis est ꝙ nulla ꝗntitas suscipit magis ⁊ minꝰ. nec hec soli ꝗntitati ꝯuenit sed etiaꝫ subē. tercia ꝓpetas est ꝓpe ꝓpa quātitati que est ꝑm eam equale vel inequale dicī.

Generalissimum

Quantitas.

Continua.	Discreta.
Linea. supficies. ntꝰ. loꝰ. tēpꝰ.	Numerꝰ. Oratio.
	Omatiꝰ. trinatiꝰ.

Mediamentū ąlitatis est ordinatio pluriū termiꝯ nū significantiū ąlitatez. se hñtiuz ꝑm sub ⁊ supra. Illi termini significant ąlitatez ꝙ ąs ꝯuenienter rnderi ad quōez ąm tem ąlis est subā aracdē aliter. Qualitas (ꝑm aristotēl) est ꝑm quā ąles dicunt. vt ꝑm albedinē albū. ꝑm rasturā rasti. Species aūt ąlitatis assignant ꝗtuor. Prima est habitus est dispositio: differūt aūt habitus ⁊ dispositio. qꝛ habitus est ąlitas de facili mobilis a subo. dispositio est ąlitas de difficili mobilis a subo. Alii ąs tamen diſpō est nōior habitu ⁊ sic est ōnis ąlitas tam

de facili q̄ de difficili mobilis. Et notandū q dispōes alĩ
q̄n de facili mobiles ita firmāt in subiectis suis ꝓpt̄ tpis
ongitudinē q fiunt de difficili mobiles ꝙ vocant̄ ha-
bitus. vt egritudo aliq̄n bene sanabilis a ꝑncipio. effi-
tur ꝙ longam moꝝ insanabilis. Secōm genus est natu
ralis potentia vel impotentia Et capit̄ hic impotētia nō
vt dt ꝙacēz ꝓtractie in subo apto nato. qz sic in nullo
ꝑdicamento est. sed sumit̄ ꝙ potentia diminuta q̄ reddit
subm indispositū ad operacōes naturales. Potentia q̄z du-
plr sumit. vnomodo vt est transcendēs. ꝙ sic potentia ꝙ
actꝰ diuidūt ens nono metaphisice. Alio modo accipit̄
potentia vt est ꝑncipiuz transmutandi aliud in q̄tuz ali
ud. aut ab alio inquantū aliud. ꝙ hec est a natura data.
ꝙ sic diffinit̄. Potentia est q̄litas a nata data q̄ aliquid
potens vel impotens est ad agendū ꝙ sic sumit̄ in ꝓposito
Tertia spēcies q̄litatis est ꝓassio vel passibilis q̄litas. vt
dulcedo. amaritudo. albedo. nigredo. caliditas. frigiditas.
diunt̄ aūt passiones vel passibiles q̄litates triplic̄ nōe.
vt ꝙ ecrū suba diunt̄ pati ꝑ alteracōibz ꝑm eas ma-
gis q̄ ꝑm alias spēcies q̄litates. vt patet septimo phi
sicorū. aut qz innate sunt inferre sensibz passionē. Sūt
em̄ ꝓpa oba sensuum vel etiam ex eo ꝙ innate sunt seq̄
ad passiones aie. vt rubedo ad verecundiā ꝙ pallor ad ira
Et differūt passibiles q̄litates ꝙ passiones. ꝙ hec quidē
facile remouent a subiectis, ille vero difficillime. Quar
ta vero spēcies dicit̄ forma vel circa aliq̄d ostans figura
Boetius dicit ꝙ accipit̄ forma ꝓ dispositione membro-
rū conuenienti vel disconuenienti que repit̄ in animatis
solum. figura vero ꝓ q̄lificatione seu declaratione rei q̄li
ficate, que reperit̄ in rebus tam animatis q̄ inanimatis.
Albertus alr dicit ꝙ sint idem realiter ꝙ diffant ratione

qz forma dicatur vt informat subm. figura vero vt respicit terminatū. Burley in predicamentis dicit q̄ ly ℈ te nec exponitue. septimo tamē phisicorū dicit q̄ forma sic artificialium. figura vero tam artificialiuz q̄ naturaliū. Alij dicunt q̄ forma est circa q̄ntitatez que est corpus figura circa superficez. rectitudo ℈ circularitas circa lineā Qualia vero dicunt que ꝑm qualitatis denōmatiue dicunt vel quomodolibet aliter ab eis. vt a candore candidus. a grāmatica grāmaticus. Proprietates qualitatis assignant tres. Prima in qualitate est contrarietas. hoc tamen non cuenit omni qualitati. qz non cuenit medijs contrariorum. vt rubedini. nec figuris. vt triangulo. quadrangulo. Secunda ꝓprietas qualitatis est susipe magis ℈ minus. sed hec non cuenit omni qualitati. qz non cuenit illis de quarta specie. Tercia ꝓprietas est ꝓprie ꝓpria qualitati que est scōm eam simile vel dissimili dicā.

Genus generalissimum.

Qualitas.

Habitus. dispositio. Nakal potētia vel ipotētia

Scientia	Virtus	Frigiditas	Cursor	pugillator	
grāmatica	Prudētia	Caliditas	Durities	Mollities	
Logica	Fortitudo	Egritudo	Debilitas	Sanatiuū	
Phia	Justicia	Sanitas	Egrotantiū ℈ similia.		
Geometria.	Temperantia.				

Passio vel passibilis qualitas.			Forma vel circa aliud constans figura.
Amor	Odium	Lumen	Circulus
Timor	Tristicia	Lux	Monangulus
		Color	Binangulus
		Sapor	Triangulus
			Quadrangulus

Predicamentū relationis est ordinatio pluriū terminorū significantiū relationē. se habitus p̄m sub q̄ supra. Illi termini fiunt relationē p q̄s quementer rñdet ad quēz q̄rentz de aliq̄ ad q̄d est. Questio. n. huiꝰ p̄dicamenti est quō ad q̄d. Cuius sic describit hoc p̄dicamentū. Ad aliq̄d vero talia dicunt. queāq̄z hoc ipm q̄s sunt aliorū dicunt. vel quomodolibet aliter ad aliud. Vel sic Ad aliq̄d sunt quibz hoc ipm esse est ad aliud se habere. vt duplū dimidij duplū. q̄ dimidiū dupli dimidiū. pater filij pater. filius patris filius. maius minore maiꝰ. q̄ minꝰ maiore minꝰ. ſ. milis ſ mili ſ milis. ridnus vicino vicinꝰ. Prima harū distributionū nemit ōmbz terminis relatiuis sed nō est ꝓpa. Secda vero ꝓpa est. Ex dictis sequit q̄ quicūq̄z dissimile cognoscit vnū correlatiuorū diffimile nouit reliquū. Relatiuorū tres sunt species. Quedā dicunt ꝑm equipantiā. vt queāq̄z eodem nōie dicunt. vt filis filii filis. eqlis eqli eqlis. q̄ vicinꝰ vicino vicinꝰ. Alia ſm ſuā positionē dicunt. vt duplum triplū qz ista ſuppenunt alios ſicut dñs seruo supponit. Alia vero ꝑm ſuā positiōez vt sernꝰ dño supponit q̄ filiꝰ patri. q̄ dimidiū duplo. Quattuor sunt ꝓpietates relatiuorū. Prima est q̄ Relationi inest contrarietas. vt dñus est contraria vicio cū vtrūq̄z eorū sic ad aliq̄d. hoc aūt nō nemit ōm relationi. duplo em̄ nichil est contrariuz neq̄

triplo. Tercia ꝓpetas est ꝙ relatiua suscipiūt magis ⁊ minus Nam simile dr magis ⁊ nim9 simile ⁊ silr eq̄le. sed nec hoc ouenit ommbz relatiuis. duplū enī nō dr magis ⁊ nim9 duplū. neqz triplū. neqz pr̄. Tercia ꝓpetas oia relatiua ad ouenientiā diunt cū suis correlatiuis. vt pr̄ filij ꝓter. ⁊ filius pr̄is filius. Quarta ꝓpetas. relatiua sunt simul nata. Simul em̄ sunt duplum ⁊ dimidiū. pater ⁊ filius. Ex quo sequit ꝙ relatiua posita se ponūt ⁊ rempta se primūt vt si duplū est dimidiū est. ⁊ ecōtra. Sufficientia relatiuorū a diuersis diuersimode sumit. cū tñ ex intentione phi q̄nto mataphisice. ostet treos eē modos relatiuorū. q̄ruz ꝑm9 est ꝑm vnitatem vel numeri. 29 ꝑm potētiā actiuā ⁊ passiuā. 39 ꝑm mensurā ⁊ mēsurabile. Circr ergo solet sufficientia relatiuorū sic assignari. Relatiuorū quedā referunt modo numeri ⁊ vnius. quedā alitr. Si ꝑmo modo dupl̄r qr vel ꝑm vnitatem vel ꝑm numerū. Si ꝑm vnitatem quedā important substam. vt idem. quedā q̄ntitatem vt eq̄le. quedā vero q̄litatem. vt simile. Si ꝑm numerū. aut respiciunt determinatū numerū. vt duplum dimidium. aut indeterminatū vt multiplex. submultiplex. Si vero alitr referunt q̄ ꝑm numerū adhuc dupl̄r ctingit. aut em̄ ꝑm potentiaz actiuam ⁊ passiuam. aut ꝑm mensurā ⁊ mensuratū. Si ꝑmo modo aut dicunt actum vt calefaciens ⁊ calefactū. aut aptitudinem vt calefactiuū ⁊ calefactibile. Si vero ꝑm mensuram ⁊ mensurabile sic scia ad stibile. ⁊ sensus ad sensibile referunt relatione reali. sz stibile ad scientiā ⁊ sensibile ad sensum referunt relatione racōis. Paulus aūt alr distinguit species relatiuorū. ⁊ sufficientiaz eorū penes fundamenta sumit sic. Relatiuorū quedam sunt equepantie. quedā non relatiua equipantie sunt vt

simile. equale vicinus. Hi vero nō sunt equepātie. aut sunt suppositiones. vt magister. pater. dñs. aut suppois vt filius. discipulus. seruus. In his em multū difficile est diuidere vsq; ad species specialissimas ppē dñas ignotas. cū relatiua sint minime entitatis ꝑm ꝓmentatos rem ānto metaphisice.

Relatio.

Equipantia.	Suppositio.	Oppositio.
Amicicia.	Seruitus.	Dnuz. pīmitas. maioritas
Fraternitas	Filiatio	
Similitudo.	Minoritas.	

Mediamentū actionis est ordinatio plurium trium terminoꝝ significantiū actionē se habentiū ꝑm subiectā supra. Illi termini signt actionem ꝑ quos ꝓmenter respondet ad questionē querentē de aliquo in quid agit. Questituū igit huius ꝓdicamenti est questio in qđ. Actio aūt ꝑm gilbertū sic describit. Actio est ꝑm quā in id qđ subiect agere dicit. Species actionis sunt sex. Generatio. Coruptio. Augmentatio. Diminutio. Alteratio. Motus ꝑm loā. Generatio est mutatio de nō ee ad esse. Coruptio est mutatio de esse ad nō esse. Augmentatio est mutatio de minori q̄titate ad maiorē. Diminutio est mutatio de maiori q̄titate in minorē. Alteratio est ꝑm q̄litatem facta mutatio. Motus ꝑm loā est ꝓgressus de loco ad loā. Ptopium actionis est inferre passionē. Sufficientia huius ꝓdicamenti sic assignat a Burley. Actionū alia aie alia corpis. Actionuz aie alia cum cognitione. alia sine cognitione. Actio aie sine

cognitione ē actio aie vegitatiue que diuidit qz alia est saluans spēz vt generatio alia est saluans īdiuiduū vt nutritio ⁊ augmentatio. ⁊ sub istis ponunt īdiuidua. Actio aie ai cognitione diuidit. qz alia est actio aie sentitiue. alia intellectiue. ⁊ sic vltrā. Actio corpis diuidit in actionē corpis simplicis ⁊ i actionē corpis mixti ⁊ sic vlterius. Paulus aūt aliter suffitientia huiꝰ pdicamēti sumit sic. Nam cū actio sit motꝰ specifikat a termino ad quē fiunt motus. Motus aūt large acceptus vel est ad substam vel ad accidens. Si ad substam vel p̄ncipaliter terminant ad esse ⁊ sic est generatio vel ad nō esse ⁊ sic est corruptio. Et hec possunt vlterius distingui sm illa q̄ dicimur. generari ⁊ corrumpi. vt generare hoiez. corrūpe equū. ⁊ silr generari equū. corrūpi hoiez ⁊ sic de alijs. Si vero motus est ad accidēs. vel est ad accns absolutū vel respectiuū. Si ad accns absolutum. vel ad q̄ntitatem vel ad q̄litatem. Si ad q̄ntitatem vel terminat ad esse maioris q̄ntitatis ⁊ sic est augmentatio. vel ad eē minoris q̄ntitatis ⁊ sic est diminutio. Deinde augmentatio ⁊ diminutio possunt diuidi sm diuersaz dimēsionē. Si vero ad q̄litatem. illa dr alteratio. q̄ distingui tur sm qđ est ad diuersas spēs q̄litatis. Nam si fit ad caliditatem dr calefactio. si ad frigiditatez dr frigifactio ⁊ sic de alijs. Si vero fit ad accns respectiuū est. ad vbi ⁊ sic est motus sm loā q̄ distinguit sm dīs posicōis vt motus sursum. motus deorsum ⁊ sic de alijs.

Predicamentū passionis est ordinatio pluriū kn iorū sīgnitiuz passionē se hñtiuz sm sub ⁊ supra. Illi termini signt passionē p q̄s quement. rīdet ad quōez q̄ venit a q̄ est simplr. sine q̄ formaliter patit. vt excludamus baculū ⁊ silia. Quesitiuū huiꝰ pdicamēti sm pau-

lum est questio a quo est. A gilberto aūt sic diffinit hoc
p̄dicamentū. Passio est effectus illatioq; actionis. Il
bertus vult q̄ li q; teneat exposituue & sic passio d̄r effe
tus actionis in facto esse. d̄r aūt illatio in fieri. Burley
d̄o vult q̄ li q; teneat cōpulatiue. Et q; sp̄es passionis
eodē mō sumunt siat sp̄es actionis facta mutatiōe actiui
in passiuū ideo diffinitiōes earū & sufficientiā p̄dicamen
tis tm quo.

Agere.			Pati.
Generare.	Corrumpe.	Augere in	Diminuere in
hominem.	Leonem.	longuz latū	longum latū.
hūc hoiez.	hūc leonē.	& funduz. sic	& profundum.
		vel sic.	sic sic
Secūm loā mouere.			Alterare
Sursum deorsum.			Calefacere.
Introrsuz extrorsuz			Frigefacere.
Dimistrorsuz dextror			Humectare.
sum sic sic			Siccare.

Predicamentū vbi est ordinatio pluriū terminorū
significantiū vbi se habentiū p̄m sub & supta. Illi
termini sīgnt vbi p q̄s conuenienter rēdet ad quōez factā
p vbi. vt sunt isti termini hic illic in platea. in ecclesia.
huius nempe p̄dicamenti quesituū est quō vbi. Gilber
tus sic describit vbi. Vbi est circūscriptio corporis a loco
circūscriptōe puenies. i. vbi est q̄daz forma simplex causa
ta ex circūscriptōe loci p quā aliq̄d d̄r ee in loco forma
liter. sicut albedo est forma p q̄ aliq̄s d̄r esse albz. habēs
em imaginari q̄ sicut sigillum impmit suum characterē
in ceram, ita locatus ex eo q̄ ambit locatū impmit vnam

formā in iꝑm q̄ dr vbi ꝓmuz genus ſubalternū huiꝰ ꝑdi
camenti nō eſt eſſe in loco. ſed eſt vnū vbi p qđ aliquid
dicit eſſe in loco. Similiter ſm genus ſubalternū nō eſt
eſſe in ſpacio. ſed eſt vnū vbi p qđ aliq̄d dicit eſſe in ſpa
cio. Cum em̄ ſpecies huiꝰ ꝑdicamenti nō nōiant nōibz
ſimplicibz ideo circūloquimur eas p illa q̄ nō ſunt vere
ſp̄es. Suffi cētia huiꝰ ꝑdicamenti a diuerſis diuerſimo
de ſumit. Burlei in libro ſexto ꝓnapiceꝝ dicit q aū vbi
cauſet ex circūſcripc̄one loci. ſm diuerſas ſp̄es loci. cēſet
accipi diuerſe ſp̄s vbi. Et qz ꝑ phicoꝝ ſm omētatorē
ſp̄es locoꝝ dñt ſumi ſm ſp̄es coꝝm ſimplicū. q̄ cuz q̄n
qz ſunt ſp̄es vt vult phūs in ꝓmo de cēlo ę mūdo. qz q̄daz
mouent circulariť vt cēlū. q̄daz ſurſum ſimplr vt ignis
queda ſurſum ſm q̄d vt aer. q̄daz deorſum ſimplr vt ter
ra. q̄daz deorſum ſm q̄d vt aqua. ę ideo diuidit vbi ſic. ſ.
in vbi mobile motu circulari. ę in vbi mobile motu rec
to. Et diuidit vbi mobile motu recto. qz quedā eſt ex
tremū. q̄daz medū. Et vbi extremū diuidit. qz q̄daz
eſt ſurſuz ſimplr. quedā eſt deorſum ſimplr. vbi vero
medū diuidit qz quedā eſt ſurſum ſm q̄d. q̄ eſt deor
ſuz ſm q̄d ę ſic iſte ſunt ſp̄es ſpācliſſime. Dan ly aūt alič
ſumit diuiſione vbi dicens q vbi diuidit in vbi p qđ ali
q̄d dicit eſſe in loco. ę in vbi p qđ aliq̄ dr eſſe in ſpacio.
Vbi p qđ aliq̄ dr eſſe in loco diuidit in plures ſp̄es ſpe
cialiſſimas vt in vbi p qđ aliq̄s dicit eſſe in domo. ę vbi
p qđ aliq̄d dicit eſſe in eccleſia. in ſtudio. vel in oratorio
ę ſic de aliis. vbi do p qđ aliq̄d dr eſſe in ſpacio. diuidit
in vbi p qđ aliq̄ dr eſſe in campo ę in vbi p qđ aliq̄d dici
tur eſſe in platea. ę in via ę ita de aliis. ę ſunt ſp̄es ſpe
cialiſſime. Gilbertꝰ tñ vicit diuidere vbi in vbi ſimplex
et vbi ꝯpoſitū. quod in ſuo libro poſtea videbis.

Vbi.

Mobile motu circulari Extremū sursuz simplr. deorsuz simplr

Mobile motu recto Medium sursuz ꝑ ẏp. deorsuz ꝑ ꝗd

Vbi.

In loco. In spacio

In oratorio. in capella in aubili. in ecclia ꝛc̄.

In platea. in cāpo. in viā.

Medicamentū Quando est ordinatio pluriuz termi-
noꝝ ū significantiū qñ se hñtiū ꝑm sub ꝛ supra.
Illi termini significant Mñ. p quos ouenienter rnd̄et
ad questionē factam p qñ. vt hodie. cras. pridie. Ques-
tiuū igit̄ huius p̄dicamenti est Mñ. Sed ꝑm Gilbertū
Mñ est qd̄ ex adiacentia tpis derelinquit̄ in re tpali ex
opacōe tpis ad illam rem tpalem. a qua forma singula
ri denōiat̄ aliq̄d esse in tpe sicut ab albedine denōiat̄ alis
q̄d album. Sed paulus sunit qñ magis large. s. p vt est
vna forma derelicta in re a duracōe mensurati ipaz. siue
talis duratio sit tempus. siue euuz. siue eternitas. ꝛ tūc
describit̄ sic. Mñ est qd̄ ex adiacētia durationis derelin
quit̄ in re mensurata p ipaz. Et sic accepto qñ. p̄mum
genus subalternū est qñ p qd̄ aliq̄d dicit̄ esse in tempe.
Nam tempus est duratio successiua rerū generabilium
corrupt̄bilituz. qd̄ phūs sic describit̄ quarto phisicoꝝ.
Tempus est numerus motus p̄mi mobilis secōm ꝑus
ꝛ posterius. Secōm genus est qñ p qd̄ aliq̄d dicit̄ esse in
euo. Euum aūt duratio mutabilis angelorū est tota si

simul. Tertius genus est quando p quod aliquid dicitur esse in eternitate. Eternitas aūt est duratio immutabilis dei tota simul. Sufficientia qñ primo modo sumpta sic capit ſm Burley sup libz̄ sex principioꝝ. Quando em̄ aliud est simplex. s. qđ causat a nunc. aliud oppositū. s. qđ a tempe. Quando oppositum diuidit. qz aliud est derelictum a tempore presenti. aliud a tempore non presenti. Quando derelictum a tempore non presenti diuidit. qz aliud derelinquit a tempe p terito. aliud a futuro. Quando autem de p terito dicit p differentias quibz tamen nō sunt nomina imposita sed vtimur istis nominibz loco illarum. de relictis a tempe hesterno. & de relictis ab alio tempore quā est tempus hesternū. Paulus vero innuit aliam sufficientiaz sic. Quando aliud est derelictū a tempore. aliud a non tempore. Quando derelictum a tempore diuidit in quando hodiernuz. in quando hesternum & quando crastinuz. & hec sunt species specialissime. Quando vero derelictuz a non tempore diuidit qz aliud quando est derelictum ab euo. aliud ab eternitate.

Quando.

In eternitate | In euo | In tempore
Quando dei | Cū angelorū | Presenti.
In instanti | In tpe pñti
Non presenti.
Preterito | Futuro
In anno | In anno
In mense | In mense
In die | In die
In hora | In hora

Medicamentū Situs vel posicōis est ordinacō plu
riū terminoz signifiuz posicōez se hñtiuz sm sub ꝙ su
pta. Illi termini signt posicōez p qō ouament rūdet ad
quōcz q̄rentez quō vel q̄liter. Quesitiuū em huiꝰ pdica
menti est q̄stio. Quō vel q̄liter. Positio q̄z a gilberto
sic describit. Positio est q̄daz situs p ciū genēacōisq; or
dinacō. li q; hz aliqs tenet expositiē. i. vel genēate ordi
q; positio nō est aliꝺ nisi ordinaꝰ p ciū in toto in spatio
ue ad locū. Alij aūt volūt q li q; teneat copulatiue. ꝙ
dicūt q p hoc qꝺ dicit q̄daz situs p ciū tangit p sicōez q̄ ē
a ꝯsueto mō nature vt sedere. iacere. stare. ꝙ p hoc p dicit
genēacōis ordinaꝰ. tangit posicōez q̄ est a nata vt aspū
ꝙ leue. Tres spēs huiꝰ pdicamenti ponit paulꝰ. s. sedere.
stare. ꝙ iacere. Sedere est talis situs p ciū in toto in cōs
paracōe ad locū. Et ita dicit de aliis sue mō. Vsquoq; aūt
positiom est primo assistere ipi subē. Sufficientia huiꝰ pdi
camēti sic assignt a Burley Positionis alia est a principio
innata. alia est a ꝯsueto mō nate. Nam innata dividit.
q; alia ē p ciū inequitas vt aspitas. alia ē p ciū equitas vt
leuitas. ꝙ sunt spēs spālissime. Positiō vo a ꝯsueto mō
nate vt in stare ꝙ nō stare. Manere vo dr in sedē ꝙ in
stare q̄ sunt etiā spēs spālissime. Paulꝰ vo loq̄t de pōe q̄
ē ꝯsueto mō nate. vt ē sedē. stare. iacē. aut q; gilbertꝰ ne
gat aspū ꝙ leue esse posicōes. q̄s dicit q̄litates ee. aut q;
p sitū. ꝯ a ꝯsueto mō nature sunt aliqs nocōes. ꝙ ideo
eas potiꝰ explanant.

Situs vel positio.

A principio innato
Aspritas Leue

A ꝯsueto mō natus
Stare. Iacere Sedere
Hic Hic Hic

Predicamentū habitus est cōdmatio plurium termi
norū sign̄tiuz habitū se hn̄tiuz hm sub ꝯ supza. Il
li termini sign̄t habitū p q̄s ouenienter rn̄dēt ad quōez
q̄rentez de aliq̄ arca q̄d. Questituū en̄ hui⁹ p̄dicamenti
est quō arca q̄d. Gilbertus b̄t p habitus est ex adiacen
tia orpis. ꝯ ecez q̄ arca orpus sunt. i. habitus ē q̄daz
forma simplex derelicta a orpibz ꝯ ecorum adiacentia q̄
sunt arca orpus. vt sunt vestimenta arma. Habitus
aūt capit triplic̄t p° modo p q̄litate de difficili mobili.
2° mō p vestimētis. 3° mō p adiacentia. i. p forma causa
ta ex adiacentia orpm ꝯ ecez q̄ arca orpus sunt ꝯ
sic est vltimū p̄dicamentū aui⁹ sp̄es sunt Coronatū esse.
anulatū esse. talciatū esse. vestitū esse. ꝯ ita de alijs. Iste
tn̄ nō sunt ppe sp̄es. vtimur en̄ istis ex cauentia voca
bulorū. p coronatū esse intelligo formā p quā aliq̄ dicit
esse coronatū ꝯ ita d̄z de alijs suo modo. Proprium aūt
est habitui in pluribz existere. Sufficientia hui⁹ p̄dica
menti difficilis valde ē attamē sic p̄t assignari. habitus q̄
dam est totū vt vestitū esse. armatū esse. quidā est ptis
vt coronatū esse annulatū esse.

Habitus.

Coronatū eē	Talciatū eē	Armatū eē	Vestitū esse
Sic	Sic	Sic	Hic	Sic	Sic	Sic	Sic

Dat aūt alterū alteri opponi q̄druplr. s. relatiue.
vt duplū ꝯ dimidiū. Contrarie. vt bonū ꝯ malum.
Priuatiue vt visus ꝯ cecitas. Contradictorie vt sedet
nō sedet. Relatiue dicunt opponi termini de p̄dicamento
ad aliq̄d dicti correlatiue ad mulierem. vt p̄ ꝯ filij. dūs

et ſeruus. duplū ꝙ dimidiū. Contrarietas aliqñ eſt īt̄ trīos ſigtiuos vt ſunt iſti t̄mī albū nigrū. calidū frigidū. aliqñ mīr ꝓpōes. vt ſortes ē albus ſortes eſt nger. vl ſic ōio hō aurit. nemo aurit. Et aliqñ īt̄ tes q̄ nō ſunt t̄mini ſigtiui. nec ꝓpōes. ſiaut ſunt albedo nigredo. calidtas frigiditas. Oꝛpō ꝓuatiua eſt trīoꝝ aptoꝝ p̄dicati de ſubo codē q̄tuz vn9 etiaz implicat altrū eī negatione nec negantr. nec īfimtātr. vt iſti t̄mini cāū ꝙ vidēs. moueri ꝙ q̄eſcē. ꝙ hoꝝ abſtracta etiā ꝓuatiue oꝛ ponunt. vt viſus ꝙ cātas. motus ꝙ q̄es. Contradictio ꝓpe nō dꝛt miſi ꝓpoibz. aliqñ tñ otradictio extēdit ad trīos. diām9 eīm iſta hō. ꝙ nō ho ꝙ ſilia otradicē.

Otus ſex ſunt ſpēes. ſ. Generatio. Coꝛruptio. Augmentatio. Diminutio. Alteratio. ꝙ Loā mutatio. de q̄bz in ꝓdicamento actionis ſatis dictū eſt. Dis aūt actio ꝙ paſſio motus ē. Extendendo nomen motꝰ ad oēz mutacōez ꝙ iō ariſtoteles pꝰ ſingula p̄dicamenta de motu ꝙ eiꝰ ſpēbz bꝛeuit agit quō ī alijs ſcīēcijs laꝰ dꝛclaratur9 ē. Motui aūt ſimplr otrariat q̄es ſimplr ꝙ ſm aliquā ſpēz. q̄es ꝑ illā ſpēz. vt motui ꝑ loā q̄es ꝑ loā ꝙ eī motui ꝑ q̄litatē. q̄es ꝑ q̄litatē ꝙ ē. Dicit eī ꝙ motꝰ motui otrariat. vt geneā coꝛruptōi. augmētā diminutōi. motꝰ furſuz motui deꝛſuz. calefactio frigefactōi.

Ftius aūt altrū altro dꝛ multipliciter. Uno mō ꝓ tempꝰ. q̄z ꝓcedi tpi coexiſtit vel coexiſtebat. ꝙ ſic antiq̄9 ꝙ ſemꝰ dꝛ eē ꝓpus. 2° dꝛ eē ꝓpus a q̄ nō poteſt ſubſiſtēdi oña. Sic. n. diām9 vnū eē ꝓpus duobz. q̄z ſe ꝓ duo ſunt ergo vnū ē ꝙ nō poteſt oña. ꝙ ſic genꝰ dꝛ ꝓpus ſpēi. q̄z ſeq̄t hō ē. ergo aial ē. ꝙ nō poteſt. oña ab aiali ad hoiez. 3° mō dꝛ ꝓpus ꝑm coēmē. vt in diſciplis ꝓncipia ſūt ꝓpꝛia ꝛcluſiōibz. ꝙ in ḡmatica. lrē ſunt ꝓpꝛes ſillabis

et i oc̃e phemiũ ẽ p̄9 nar tnc̃oe ꝫ geneal r fig̃to aliq̃ t̃q̃ ꝑmo siue simplr siue ꝑm q̄d. qđ ẽ illi ppinq9 ẽ p̄9. ꝫ qđ ab eo rmotũ9 ẽ. posteri9 đr. Quarto mō đr aliq̃ p̄9 via digmtatis. qr potẽ ai9. pfecti9. vl nobili9 ẽ. Quinto mō đr aliq̃ p̄9 alt̃o. qr ẽ cā illi9 siue ouertak ꝑ eẽndi oñaz si ue nō. sic subm ẽ p̄9 sua xp̃a passione. ꝫ tc̃sẽ cā vitatis ꝓ̄ois de se facte. Nam in eo q̄ tc̃sẽ vl nō est đr oc̃ō va vel falsa ꝫ isto mō ꝓus đr ꝑm nakaz ꝫ dēt a sc̃do mō qr ibi ꝓus nō est causa posteriozis sicut hic.

Simul aūt dñr aliq̃ eẽ multiplr. Primo mō tpe et sic dñr sil q̄tū geneaco vni9 n̄ pr̄ssit geneacōez alt̃i9. Scdo mō qr ouertūk ꝑm eẽndi oñaz ꝫ neutrū ẽ cā a t̃i9 ex mōi st̃ t̃mi ad nuicē cotrclatiui. ꝫ hec dñr sil nak. Tercio mō etiā dñr sil naka sp̄es in q̄s gen9 ꝓmo diuidik siue q̄ediuerso oduidūt imediate aliq̄ gen9. ꝫ q̄nto phisiozū po'ali9 mō9. s. sil ꝑm loā ꝫ sic s: sil q̄ st̃ in eoc̃ loo. vl q̄tū nullū ẽ mediū. vl q̄ se otingunt.

Aberre aūt multiplr đr vt pz p phm in p̄dicamen tis ꝫ q̄nto metaz hisicæ. Uno mō habẽ q̄litatẽ sibi ouenientez. vt hō sriaz vel caliditatez vel frigiditatez vl samtatẽ. Alio mō habẽ q̄ntitatez. vt biaubitū triaubitū vel magnitudinem. Tercio modo habere habitum ex trinseā aut in toto cotpe aut in aliq̄ mẽbro. vt habere vestimentū vel in digito annulū. Quarto mō habẽ mẽ brū vel aliq̄ ptez ipi9. vt hō manū vel pc̃. Quinto mō vt otinens habet otentū. vt dolmz hr vinū. Sexto mō habere possessionem. vt domū vel agrū. Alio vt vir ha bet vxorem. ꝫ vxoe virū. Et in q̄nto metaphisicæ ponit alius modus. s. ducere alterum sc̃dm suū imperiū vt ty rannus ciuitatem.

Et sic finik iste tractatus.

E terminatis terminoꝝ significationibz. ꝑ positionibz qz ꝫ earū ꝓpetatibz. ad suppões terminoꝝ acædam⁹. Nam ignorantes terminoꝝ suppões. ditates ꝓponū latent. aī suppō sit ꝛpetas tmi catҳegoreumatiꝯ positi i ꝛpõe. Et nō ꝙ suppō dupl'r acapiť. ſ. large ꝫ stricte Large acepta nō distinguiť ab appellacõe. sed appellacō est vnū otentū sub suppõe. Sed stricte acepta distinguiť otra appellationē. sed sic nō intendo loq̄ de suppõe sed ꝑmo modo ꝫ sic tam subm ꝙ ꝑdicatū supponit ꝫ vir q̄cq̄d ꝑt eē subm vel ꝑdicatū i ꝛpõe ꝑt suꝛponé. Et ꝑt sic distribi Suppositio ē acceptio tmini catҳegoreumatiꝯ ꝑ aliq̄ vel aliqbz in ꝛpõe. Exemplū ꝑmi vt Socrates currit. Exemplū secūdi omis hō currit. Vel si ꝓpō est sigmficatio tmini catҳegoreumatiꝯ positi in ꝛpõe. Nō tn̄ ꝙ suppō ꝫ sigmficatio differūt. qz sigmficacō fit ꝑ impoſicōez vocis ad sign̄dū rem. Suppō est acceptio trmini iam sign̄tis rem ꝑ aliq̄ vel aliqbz sicut si ꝓta dictū est. Vnde sigtio ꝓpe est suppõe ꝫ in hoc drñt. qz sig⁹ est vocis. suppō vero est terminī iam ꝛpositi ex voce ꝫ sigtione ergo supponé ꝫ sigre nō sunt idem. sed drñt. ꝑ locū a cōtrariis. Item sigtio est sigmi ad signatū. suppō vero est supponentis ad suppositū ergo suppō nō est sigmficaº. ergo ꝓpe diffinitio suppões veriꝫ ē ꝙ sequa. in ea em̄ ponit acceptio loco genꝰ et ponit tmini catҳegoreumatiꝯ ad excludendū trīos sincatҳegoreumaticos q̄ nō supponūt. ex q̄ ꝑz q̄ tmi supponūt. qz catҳegoreumatiꝯ ꝫ dz i ꝓpõe ad denondū vbi tmi suꝛponūt. qz in ꝛpõe qz ex ꝛ põez nō supponūt. Terminus etiā accidentalis in masculino genē substantiuo adiunct⁹ nō suppomit. sed dz subo copulari. vnde copulacō dicit acceptio trmini adiectiui ꝑ aliquo. Nunc dicen-

dum est de diuisione suppositionis.

Oppositio aūt cōiter diuidit in suppōez ꝓpam est impꝓpam. Suppō impꝓpa est qñ tꝝmin9 aliter accꝑit ex vsu loquendi q̄ ex ꝓmaria significatione. ⁊ hꝝc ē multiplex. aut em̄ sit p antonomasiā. vt si dicam9 ꝓphs dicit sic. Poeta sic loquit. vbi t̄mini isti supponūt p aristotele ⁊ virgilio. aut p sinodochen qñ ꝑs supponit p to to. aut p methonomiā qñ obtinens supponit p obtento vt anglia pugnat. bibo ąphuz. Est em̄ multū vtile scire qñ t̄mini accipiunt ꝓpe ⁊ qñ impꝓpe siue ꝓm vsum loquentiū p autoribz intelligendis q̄ sepissime impꝓpe accipiūt t̄minos. Suppō ꝓpa est qñ t̄min9 accipit ꝓpe. i. p suo ꝓꝓo significato aut ꝓpis suppositis. Et talis adhuc est duplex. s. accidentalis ⁊ naturalis. Suppō accidentalis est acceptio t̄mini cōis p ōmibz hiis p q̄bz exigit suū aduncti. vt hō currit. Iste tꝝmin9 hō supponit solū p hoibus p̄sentibz. ⁊ hō fuit vl hō currit supponit p p̄teritis. ⁊ cū dicit hō erit. vel hō curret supponit p futuris. ⁊ sic habet diuersas suppōes ꝑm diuersitatē eoꝝ que ei adiūgunt. Suppō vero naturalis est acceptio t̄mini cōis p ōmibus hiis a quibz ax tius est ꝓtrahi. vt aī dico hō est aial rō nale. Iste tꝝmin9 hō supponit p ōibz hoibz q̄ sunt. q̄ erūt. ⁊ qui fuerūt. huiusmodi aūt suppōe nakale sepe vtimur tam in ꝓphia q̄ logica vt dū ꝑdicam9 diffinitū ⁊ diffinitū vt tomtrā9 est sonus factus in nubibz. aut ꝑdicam9 genus de aliq̄ suarū specierū. vt hō est aial. triangulus est figura. Vel ꝓpriam passionē de suo subo vt homo est risibilis. triangulus est trium angulorū equalium duobus rectis. aut drām de sua specie aut ecōtra. vt homo est rationalis. ⁊ ecōtra. Omnem em̄ ꝓpositionem. minus subm̄ supponit naturaliter ꝓphs asserit necꝫ

ſatiam ⁊ inſalſificabilem. Suppoſitio ꝓpria etiam dicit tribus modis. ſcz ſimplex. materialis. ⁊ ꝑſonalis. Suppoſitio ſimplex eſt acceptio ẽmini cõis ꝓ ipſa natura cõi quã intellectus ꝓmo capit ꝓ ipõm terminũ. aut ꝓ re ipa cognita. aut ꝓ acceptu in anima qui repſentat tam extra animã. vt homo eſt ſpẽs. animal eſt genus. ſortes eſt individuũ. Nam cũ dico ſuba eſt generaliſſimũ. ſuba ipſa ſupponit ꝓ natura cõmuni cõmunicabili ommbꝫ inferioribus in eodem genere. ⁊ quando dico Sortes eſt individuum. Sortes ſuppoñt ꝓ re ipſa cognita. ⁊ quando dico. genus eſt ſpẽs vniuerſalis. ſuppoñt genus ꝓ conceptu in anima qui repreſentat tam extra animã. Dextans hyſpanus dicit. ꝑdicatum vniuerſalis affirmatiue ſi ſit terminꝰ cõmunis. ⁊ etiam ꝛ tm extra captam in ꝓpoſitione exceptiua ſi ſit terminus cõmunis ſupponere ſimpliciter. Exemplificat vt omnis homo eſt animal. ⁊ omne animal preter hominẽ eſt irrationale. ⁊ ꝓbat per hoc. ꝙ ſub neutro iſtorum terminorum ſit deſcenſus ad ſuppoſita qꝛ ſi poterit fieri deſcenſus ſub ꝑdicato vniuerſalis affirmatiue iſta ꝓpoſitio ꝓ philoſophi eſſet fal. ſ. omnium oppoſitorum eadem eſt diſciplina. qꝛ nec iſta diſciplina eſt omnium oppoſitorum nec illa ⁊ ſic videtur michi ꝙ non ponit differentiam inter ſuppoſitionẽ ſimplicem ⁊ confuſam tantum. Materialis ſuppoſitio eſt acceptio termini pro ſola voce. vt homo eſt diſſillabum. animal eſt triſſillabum. homo eſt nomen. amo eſt verbum. ⁊ ſimilia ⁊ dicitur in multa ſpẽs ſecundum paulũ quas nos iam omittimus. Suppoſitio perſonalis eſt acceptio termini perſonaliter ſeu pro ſuo ꝓtimario ſignificato. vt homo eſt animal. ſortes currit. Suppoſitio perſonalis dicit duobus modis. ſcilicet diſcreta ⁊ com-

munis. Suppositio personalis discreta est acceptio ter
mini singularis vel communis cū pronomine demon=
strativo singularis numeri personaliter supponentis. vt
sortes currit. iste homo currit. Ex ista diffinitioē sequi
tur ista regula q̄ omnes terminus discretus, vel cōmu=
nis cū pronomine demonstrativo singularis numeri. exis=
tens pars z positionis. discrete supponit. siue precesserit
signum distributivum siue non. vnde ita stat. discrete ly
tu. in ista z positione. nullus asinus es tu. sicut in ista tu
es homo. Suppositio personalis cōmunis est acceptio
termini cōmunis p suis suppositis siue personaliter sup=
ponentis siue pronomine demonstrativo. vt homo est ani
mal. Secunda diuisio est ista. Suppositionū personā=
lium cōmuniū. alia determinata. alia confusa. Suppositi
tio personalis determinata est acceptio termini personali
ter suppositis p suis suppositis ad que attingit descen
dere disiunctiue. vt homo currit. isti sunt ōnes homines.
ergo iste currit. vel iste. vel ista z sic de singulis. Iuxta
quam suppositionez sit hec prima regula. Cuiuslibet par=
ticularis vel indiffinite tam affirmatiue q̄ negatiue.
subm supponit determinate. Secūda regula est ista. Cu
iuslibet particularis vel indiffinite affirmatiue tam subm
q̄ predicatum totale supponit determinate. Suppositio
confusa est acceptio termini cōmunis personaliter sup=
ponentis z confuse. Tercia diuisio est ista. Suppositio
num personalium confusarum. quedam est confusa tm̄.
z quedam est confusa z distributiua. Quarta diuisio est
ista. Suppositionum personalium confusarum tantum
quedam mobilis z quedam est immobilis. Suppositio
personalis confusa tantum mobilis. est acceptio termini
communis personaliter supponentis sub quo contingit de=

cendere ad omnia sua supposita disiunctiui licet non disiunctiue. vt omnis homo est animal. hec sunt omnia animalia. ergo omnis homo est hec animal vel hec ⁊ sic de singulis. Iuxta quam suppositionem sit hec ꝑma regula. Cuiuslibet vniuersalis affirmetiue predicatum si sit terminꝰ cōis deducto omni impedimento stat confuse tantū mobiliter. vt omnis homo est animal. ly animal stat confuse tantū mobiliter. Scōa regula. Cuiuslibet exclusiue ꝑmittentis cuiꝰ nota exclusionis nō negat. subm si fuerit terminꝰ cōis secluso in omni impedimento stat confuse tantū mobilit. vt tantū homo currit. tantū homo nō currit. vt vbiq; supponit ly homo confuse tm̄ mobilit. Suppositio ꝑsonalis confusa tantū immobilis est acceptio termini cōis ꝑsonaliter supponentis sub quo nullo modo attingit descendere. vt nccio homo est animal. ly homo suppomt isto modo qz ad nullo debito medio sequitur igitur necessario iste homo. vel ista est animal ꝙ. de singulis qz añs est verū ⁊ añs falsum. Nam si attingeret vt descendere sic descenderet. Huic suppōi annectunt regule. ꝓma est illa Cuiuslibet additionalis affirmtiue de terminis cōibus deducto impedimento aliarius sigñ quilibet illorum supponit confuse tantum immobiliter. vt si homo est. animal ē. tam ly homo ꝙ ly animal stat confuse tantū immobiliter. Scōa regula. Cuiuslibet reduplicatiue affirmatiue. predicatū si fuerit capax confusionis ⁊ non habuerit aliunde impedimentū stat confuse tantū immobiliter. vt sortes inq̄tuz homo est animal. Tercia regula Cuiuslibet modalis in sensu exposito habens terminum cōmunem non destributum. suppomt ille terminus confuse tantum immobiliter. vt necessario homo est animal. impossibile est hoiez nō esse. Quinta diuisio est ista.

Suppōnuz ꝓsonaliū distributiuarū. quedā est mobilis
& quedā immobilis. Suppō ꝓsonalis distributiua mo
bile. est acceptō terminī ꝓsonāliter supponentis ꝑ suis
suppositis sub q̄ ↄtingit descēdere ad cia sua suppōsita cō
ꝓulatiue vt oīs hō currit. Isti sunt oēs hoies. ergo iste
currit & iste & ista & sic de singulis. ex q̄ sequit q̄ ly hō
stat confuse & distributiue mobiliter. Isti suppōi sunt
añexe regule. Prima est ista. Cuuslibet ppōis vlis a f
firtiue subm stat ↄfuse & distributiue mobr. vt oīs hō ē
aial. q̄libet hō disputat. Secda regula est ista cuiuslibet
vlis negatiue. de ↄsueto modo loquēdi. tam suēm q̄ pdi
catū si fuerit trīi cōis nō impedit supponit ↄfuse & dis
tributiue mobilit. vt nullus hō est asinus tam ly hō q̄
ly asin supponit ↄfuse & distributiue mobilit dico de cō
sueto modo loquendi. qz huiusmodi vlis negatiue ōmis
hō aial nō est. nō stat ly aial qđ est pdicatū ↄfuse & dis=
tributiue sz ↄfuse tantū. Tercia regula cuiuslibet ꝑticu
laris indefinite vel singularis negatiue de ↄsueto modo
loquēdi pdicatū si fuerit trīi cōis deducto impedimēto
alterī signi stat ↄfuse & distributiue mobilit. vt aliqs
hō nō est asinus. aial nō est lapis. sortes nō est capta.
In his ōmibz pdicata stant ↄfuse & distributiue mobilit
Aduemente tñ impedimēto alterius signi nō sic starent.
vnde sic dicendo sortes nō est ōmis hō. nō supponit ly hō
ↄfuse & distributiue sed determinate. Quarta regula est
ista. cuiuslibet exclusiue affirtiue pnie cedimis pdicatū si
fuerit tmin cōis deducto impedimento alterī signi sup
ponit ↄfuse & distributiue mobilit. vt tantū aial est hō.
ly hō supponit illo modo. Suppō ꝓsonalis distributiua
immobilis est acceptio tminī cōiter ꝓsonaliter supponē
tis sub quo nō ↄtingit descendere & si ↄtingēt descendere

descendere copulatiue vt nccio ois hō est aial. ly hō sic
supponit. qm̄ non sequit cū debito medio ergo nccio iste
hō est aial ꝙ sic de singulis q; añs est verū ꝙ oñs est fal
sum. Iuxta suppōz istam sit ꝑma regula hxc. Cuiuslibet
ꝛditionalis de termino distributo. suppomt ille tmin9
ꝛfuse ꝙ distributiue immobilr in ordine ad totaz ꝛditio
nalem. vt si ōne aial curvit. ōis hō curvit. tam ly hō q̄
ly aial stat ꝛfuse ꝙ distributiue immobilr q; nō licet de
scendere ꝙ hoc in ordine ad totam ꝛditionalē. Secda regu
la. Cuiuslibet exceptiue ꝛpe tam affirmatiue q̄ negatiue
illud a q̄ fit exceptio stat ofuse ꝙ distributiue immobilr
vt ois hō ꝑter sortez curvit. nullū aial ꝑter hxc est ō
tionale tam ly hō q̄ ly aial stat distributiue immobilit
q; nō licet descendē. Tercia regula Cuiuslibet modalis
in sensu ꝛcpsito hñtis tm in mū distributū suppomit tm̄i9
ille ofuse ꝙ distributiue immobilit vt nccio ois hō est
aial. oēz hxc esse aial est stitū a me q; nō licet descendē
Ex ꝑdictis epilogando dicim9 subm vlis affirmatiue sup-
ponit ofuse ꝙ distributiue ꝙ ꝑdicatū si fit tm̄i9 ōis ofu-
se tantū. Vniuersalis vero negatiue tam subm q̄ ꝑdica-
tū si fit tm̄i9 distributil supponūt ofuse ꝙ distributiue.
Partialis seu indefinite affirmatiue tam subm q̄ ꝑdica
tū terminus ōis supponūt determinate. Partialis
quoq; ꝙ indefinite negatiue subm suppomit determinate
ꝙ predicatū terminus ōis ofuse ꝙ distributiue. Singu
laris affirmatiue subm suppomt discrete ꝙ predicatū si
sit terminus ōis determinate. Negatiue q̄z singularis
subm suppomit discrete ꝙ predicatū terminus ōis confu
se ꝙ distributiue. Si aūt predicatū fuerit terminus dis-
cretus semp suppomit discrete tam in affirmatiuis q̄ in
negatiuis. Ista omnia intelligenda sunt deductis alijs

impedimentis declaratis in regulis predictis.

A subiect con: dist: pred con tiū stare debet
E subiect ē pred: stant confu distributiue
I subiect ē pred tūi stant determ nimate
O subiect detr: pred confu distributiue
Sim sub supponit semp discrete: qz deter
Pred si cōe: si non: discrete teneatur
Sim ne cōe pred: confu distributiue
Si sit discretus: discretus semp habet

Nne de terminis vim ostendēdi hūtibz regulas ponam9 q̄rū p̄ma est hec. Omne signū vle affirmatiuū terminū sequentem se immediate ostendit ostendere ē distributiue mobiliter. ē mediate sequentē si fuerit terminus capax sue extensionis ostendit ostendere tantū sikr. deducto impedimento alterius signi vt omis hō est aial. omis hō aial nō est vtrobiqz supponit ly hō distributiue ē ly aial extense tantū. ē dico si fuerit capax extensionis p̄mo ppt̄ tr̄ios singlares q̄ nō p̄nt cōit̄ suz ponē. Scdo p̄t̄ tales ppōes tricēs oēz hoiez est aial. asin9 cuiuslibet hoīs currit. i q̄bz nec ly aial. nec ly currens ostendit qz nō gradit̄ virtus signi vsqz ad p̄dicatū ex q̄ est ps suā. dim̄ scdo deducto impedimento alterius signi. qz in ista ppōe non omis hō est animal. nō supponit ly hō distributiue sed determinate p istam regulaz. Quicquid mobilitat immobilitatū. immobilitat mobilitatū. i. quodlibet signū habens vim distribuendi aliquē terminū si ipm reperit nō distributū facit ipm stare distributiue. ē si ipsum reperit distributū facit eum stare nō distributiue. sed determinate vel extense tm. Exemplū p̄mi subm huiꝰ hō currit stat nō distributiue. iō aduenīte signo vli stabit distributiue dicendo

oīs hō currit. Et q; iam stat distributiue. ideo aduenīēs
tr alio signo ogrue stabit nō distributiue vt nō ōnis hō
currit. Item notandū q; si duo signa affirī cadūt sup eū
dem termmū faciūt illum stare determinate vt tu differs
ab ōni hoīe. ꝫ si vnū fuerit affirmatiuū ꝫ reliquū negatiuū
itrū faciūt ipm stare determinate vt tu nō dīs ab hoīe.
nō q̄libet hō currit. Etiam si ambo sint negatiua ꝫ im-
mediate cadant sup eundē faciūt illum stare determiate
vt non nullus hō currit. Si aūt mediate cadant ita q;
mediat tmin9 distributus. faciūt illum stare ofuse tm.
vt nullus hō nō currit. pz q; li currens stat ofuse tantū
q; illa ꝓpō equalet isti. q̄libet hō currit. vbi li currens
stat ofuse tantū. Silr dicendo. Non aliq̄s hō nō currit
vbi ly currēs stat ofuse tantū. Scda regula est ista. oia
signa negatiua nō impedita ofundūt ofuse ꝫ distributiue
mobiliter tam tmimū sequēte mediate q̄ imediate dūmo-
do fuerit capax sue ofusionis. vbi gīa nō hō currit null9
hō disputat. vbi tam subm q̄ pdicatū stat ofuse ꝫ distri
butiue mobilr. Sed in ista asinus nullo hois est aial. ly
aial nō stat distributiue q; nō capit ofusionē a signo. ppē
limitacōez factam a subo cui9 est ps. Tercia regula est
ista Omnis opatiu9 gdus ꝫ suplatiu9. ita. sicut. ꝫ qua
differt. aliud. ꝫ nō idez ꝫ illa vba carco ꝫ indigeo. ofun
dunt distributiue mobilr tmimū sequentē immediate ad
pacm illi9 ofusionis. ꝫ ōni alio impedimento deducto.
vt tu es fortior hoīe. tu es fortissim9 hoīm. tu es ita for-
tis sicut aliq̄s hō. tu dīs ab hoīe. tu es aliud ab hoīe. vel
nō idē hommi. Ego carco vel indigeo pecunia. In ōibz
istis stat distributiue mobilr terti9 sequens signa nōiata
Notandū est q; opatiu9 gdus ofundit ofuse ꝫ distribu
tiue mobiliter terminū a se rectum ex natura opacōis.

Ablatiuū aūt rectū ex natura excessus ofūdit ofuse tm̄ vt ego sum longior tr duobus pedibz. supponit ly pedibz ofuse tantū. Item nullus hoīū tm̄ xū ofundit distributiue nisi termmū a se rectū a pte post vnde sic dicendo homine fortior est equo. vel ab hoīe differt asino nō supponit li equo nec ly asino distributiue. sed solū determinate Quarta regula. Dictio exclusiua ofundit ofuse tantum mobilit tmimū cōez immediate sequentē se. ꝫ mediate sequentem se ofuse. distributiue mobkr. vt tantū homo est animal. ly hō supponit ofuse tantū mobkr ꝫ ly aial distributiue. Quinta regula. Dictio exceptiua ofundit suū casuale si sit trīo cōis ofuse tantū mobkr. vt nullus animal pter hoiez currit. Omne animal pter hoiem currit. ly hoiem stat ofuse tantū mobkr. Sexta regula. Dictio reduplicatiua suū casuale ofundit ofuse tantū mobkr ꝫ pdicatū ofuse tantū immobkr vt sortes inq̄tus homo est animal. ly homo stat ofuse tantū mobkr ꝫ ly animal immobkr. qz sub pmo attingit descendē disiunctim. ꝫ nō sido. Septima regula terminī cōnotantes actū mētis. vt scire. credere. dubitare. velle. nolle. ꝫ huiusmodi. ofundūt ofuse tantū mobkr. Exemplū ego scio aliquā ppōez ly ppōez stat ofuse tantū mobkr. qz bene sequit ego scio aliquā ppōez. ille sunt oēs ppōes. ergo scio illam vel illaz vel sic de singulis. Octaua regula est ista. Dia aduerbia numeralia vt bis. ter. q̄ter. ꝫ huiusmodi cōfundunt ofuse tantū mobkr tmimū mediate sequentem vt bis comedi panē. bis potaui vinū. Nam sicut illa vice ꝫ illa vice aī intercapōe tpis comedi panē. ita illū vel illuz panē. Confundūt aūt terminū cōez immediate sequentez sm qsdam ofuse ꝫ distributiue. vt hic bis panē comedi ly panē stat ofuse distributiue ꝫ descendit ad sua

ſuppoſita cōpulatiue. Nona regula. Termini modales nominaliter ꝫ aduerbialiter ſumpti in ſenſu ꝓpoſito cō fundūt ꝯfuſe tantū immoblr oīs termmos cōes non diſtributos. ſiue ſequūt. ſiue p̄cedant vt nccio homo eſt animal. hominem eſſe animal eſt neceſſariū. Decāma regula. Iſta verba incipit. deſunt ꝯfundunt terminū cōez ſequentem nō diſtributū ꝯfuſe tantū immoblr. Et iſte termin9 immediate in eis incluſuz moblr vt tu incipis vel deſinis ſcire aliquā ꝓpōem ly ꝓpōem ſtat ꝯfuſe tantū immobilit qz nō licet deſtendere ꝫ ly ꝓpoſitionez in iſta immediate ante hoc ſcituiſti aliq̄ ꝓpoſitionē ſtat confuſe tantū mobiliter. ſed hec clare intelligent viſo tractatu de ꝓbationibus terminoꝝ. Undecāma regula. Iſta verba ꝓmitto. debeo. obligo. confundunt confuſe tantū immobilit vt ꝓmitto tibi denariū. li denariū ſtat immobiliter qz nō licet deſcendē. Duodecāma regula eſt iſta. Nomina ꝺdictiones ꝫ tōmos oīs ſuos ℓmimos cōes nō diſtributos ꝯfundunt confuſe tantū immoblr. ꝫ hoc in ordine ad ꝓpoſitiōes. vt ſi hō eſt. aial eſt. hō currit ergo aial currit. Notandū ꝓmo qꝺ lz null9 teri9 diſtribut9 habeat vim ſi ꝓpria ℓminū p̄cedentem. tñ habet vim ē illum. termin9 ꝯfuſiuus ꝯfuſe tantū. nō tamen quilibet. ſed ſolū ille ꝙ indifferent ante ſe ꝫ poſt ſe determinat ꝓpoſitionez ꝺbalem. vnde illi ℓmini. Omnis null9 ꝫ huiuſmodi nō ꝯfundūt aliquez ℓminū p̄cedentez. qz in qualibet iſtarū aliq̄s homo omne animal eſt. aliquis hō nulluz animal eſt. ſupponit ly hō determinate. Similit nec iſta verba incipit. deſunt. ꝓmitto. qz ſic dicendo homo incipit. aut denariū ꝓmitto. tam ly homo q̄ ly denariū ſtat determinate. Sed dicendo hominē eſſe animal eſt ſtitū a me. aut hominē nō eſſe eſt impoſſibile. vel homo ē animal nccio.

ſupponunt. omnes illi termini cōmunes confuſe tantū
licet præcedāt & hoc ideo qz illi termini facientes ſenſuz
compoſitum vel diuiſum. ita determinant compoſitionē
ante ſe fiant poſt ſe. & ita conſequenter dicatur de nota
tionis & conditionis quod confundunt ante ſe. Se
cundo notandū q terminus ſolū habens vim confundendi
confuſe tantū nō impedit diſtributionē termini. licet inter
dum impediat eius deſcenſum. Verbi grā dicendo Om
nis hō eſt aial. ly hō ſtat diſtributiue & ita ſtat dicendo
nullus hō eſt aial. Sz eſt dīa qz in pma ſtat mobiliter
& in ſcda immobiliter ppter aduentū termini modalis. Dico igit
q omnes termini habentes ſolā vim confundendi terminū im
mobiliter impediunt deſcenſuz & ita immobilitāt. Sz alij
hntes ſolā vim confundēdi confuſe tm̄ mobiliter nō impediūt
deſcenſuz & ita nō immobilitant. vnde ſequit Sūo oēz
ppōez. iſte ſunt omnes ppōes igit ſcio iſtam & illaz & ſic de
ſingulis. Tercio eſt notandū q ſi duo ſigna diſtributiua
cadūt ſup aliquē terminū quocūq nō quodlibet p ſe
ſumptū caderet diſtributiue ſuper eundez terminū nullū
illorum impedit reliquū. verbi gracia omnis hō omne ani
mal eſt. ly animal ſtat diſtributiue non obſtante q præ
cedant duo ſigna diſtributiua. qz pmū p ſe ſumptū non
diſtribueret ly aial ſed faceret ſtare confuſe tantū. Sic
omnis hō aial nō eſt. & ita dicendo a Socrate dīt omnis hō.
ſupponit ly homo diſtributiue. nō obſtante q cadāt duo
ſigna qz primuz ſumptum ſiue ſecundo non diſtribueret
ly hō. qz ly differt non diſtribuit niſi terminum rectum
a parte poſt vt dictū eſt. Modo ſimili dico in iſta tu es
fortior q hō qz ly hō ſtat diſtributiue nec pmum ſignū
impedit qz per ſe ſumptum non diſtribuit aliquē rec
tum vt declaratum eſt ſupra. Sed dicendo nullus

homo nō est animal. tu differes ab omni hoīe vel tu es al
bus omni albo. imprdi distributio tmini vltimi. qz p̄
sūt duo signa q̄rū q̄libz sine alt⁹ distribuēt q̄ cēta.

Equit de suppōe relatiuoꝝ. vbi quedā diuisiones
sunt p̄mittende. Prima est illa. Relatiuoꝝ quedā
sunt subē vt qui. que. quod. ⁊ quedā sunt accīdētis vt ta
lis. qualis. tantus. quantus. ⁊ silia. Secda diuisio Re
latiuoꝝ sūt quedā sunt p̄dēptitatis. vt q̄. iste. ille. ipse.
et is. ⁊ quedā diuersitatis vt alius. alter. reliquus. ⁊
huiusmodi. Tercia diuisio est ista. Relatiuoꝝ p̄dēpti
tatis q̄dam sunt reciprocā vt sui. meus. tuus. suus. que
dam nō reciprocā vt ille. ipse. Quarta diuisio est ista Re
latiuoꝝ reciprocōꝝ. quedā sunt possessiua vt tuus. suus.
⁊ q̄daz nō possessiua vt se. Quinta diuisio est ista. Rela
tiuoꝝ accīdentis q̄ddaz est p̄dēptitatis vt talis. tant⁹
⁊ quedā diuersitatis vt alius. aliusmodi. His diuisio
nibz p̄missis sit hec p̄ma regula. Relatiuū diuersitatis
subē. ⁊ relatiuū possessiones. nō supponūt p illo p q̄ suū
añs. Exemplū p̄mi ducōꝝ. ot tradictoriōꝝ vnū est verū
⁊ reliquū est falsum. pz q p alio sup̄ponit ly vnū ⁊ alio
ly reliquū. Exemplū scdi alig hō currit ⁊ suus asinus
iacet. supponit añs p hoīe ⁊ relatiuū p asino. Secda regu
la est ista. Relatiuū p̄dēptitatis nō possessiuū sp̄ suppo
nit p eo p q̄ suū añs in oratione tñ ad alterū extremo
rū. Exemplū de relatiuo p̄dēptitatis nō reciproco. vt ali
quis homo currit ⁊ ille disputat. supponit ly ille nō ab
solute p aliq̄ homine. sed p aliq̄ homine currente. ideo nō
sequit scda ps absolute q aliqs homo disputat sz aliqs ho
mo currens disputat. Sicut huius copulatiue aliqs hō
est latro ⁊ tu es ille. nō sequit scda ps p̄ncipalis q tu es aliqs
homo. qz tūc illa copulatiua eēt vera. sed q tu es aliqs

homo qui est latro. Ex quo sequitur q hec est falsa. aliq
quis homo est animal ⁊ asinus est illud. qz secda pos signi
ficat affirmatiue q asin9 est animal quod est aliquis ho
mo. et p idem hec est falsa. aliqs homo est sortes ⁊ plato
est ille. sed hec est vera. aliquis homo est sortes ⁊ plato
nō est ille. qz plato aliquis homo qui est sortes nō est. ⁊
illa est vera aliquis homo nō est sortes. ⁊ plato nō est
ille. qz plato ⁊cet nō est ⁊ ⁊cet est aliquis homo qui
nō est sortes. Itez dicit q aliquis hō nō est sortes ⁊ pla
to est ille. qz plato est aliquis homo qui non est sortes.
qm plato est ipsemet qui nō est sortes. Exemplū de re
latiuo ydemptitatis reciproco vt ois homo videt se. supp
ponit ly se p oīi homine nō absolute sic intelligendo oīs
homo vidit omnē hominē. sed referendo si gula singulis
vt ille homo videt se ⁊ ille. ⁊ illa ⁊ sic de singulis. Si
militer dicat de ista oīs homo habens filiuz diligit illū.
Tertia regula est ista. Relatiuū ydemptitatis accidētis
semp supponit p simili vel equali illi p quo supponit suū
añs. verbi gtia sortes est albus ⁊ talis est plato. vel sor
tes est albus qualis est plato. supponit relatiuū nō p sor
te. sed p sili sorti sili ista sortes est biceps ⁊ tantus
est plato. supponit relatiuū p equali sorti. Quarta regu
la est ista. Relatiuū diuersitatis accidētis semp supponit
p dissimili illi p quo supponit suū añs. vt ignus est al
bus ⁊ aliusmodi est cornus. Ex quibz duabz regulis se
quit ⁊nta videlicet q relatiua accidentiz tam ydemptitatis
q diuersitatis supponūt p alio a supposito sui añtis.

Et tantis regulis significantibz illa p quibz rela
tiua supponūt. restat ondere cōeunē modos suppo
nendi. Sit ergo hec ꝑma regula. Si relatiuū diuersitatis
substantie nō semp supponit eodem modo sicut suū añs

sed secundum exigentiam sui signi vel situs. Unde aliquando eodem modo vt vnus homo currit & alius disputat. omnis propositio vera est necessaria & omnis alia est impossibilis. In prima antecedens & relatiuum supponunt determinate. & in sida confuse & distributiue. Aliquando antecedens supponit magis confuse q̄ suum relatiuum vt omnis conditionalis vera est necessaria & alia est impossibilis sup pont antecedens distributiue & relatiuum determinate. Aliquando econuerso. Relatiuū diuersitatis substantie supponit confusius. q̄ suum antecedens. vt aliquis homo est niger & nullus alius est albus antecedens supponit determinate & relatiuum distributiue. Secunda regula est ista Omne relatiuū ydemptitatis habe in eadem categoria sui antecedentis semper supponit eodem modo sicut suum antecedens. probatur inductiue vt omnis homo qui currit mouetur. relatiuum supponit confuse & distributiue vt antecedens suum. Et in ista omnis homo est animal quod est rationale supponit confuse tantum. & in ista homo qui disputat legit supponit determinate. & in ista sortes qui currit non sedet supponit relatiuū discrete. Idem est iudicium de reciprocis tam possessiuis q̄ nō possessiuis. vt omnis homo videt se ly se stat confuse & distributiue. & in ista aliquis homo diligit filium suum ly suum stat determinate & in ista pater sortis vocauit illum ly illum stat discrete. Ex ista regula sequitur prima conclusio q aliqua propositio est vniuersalis affirmatiua habens predicatum vnum signum, alius predicatum stat confuse & distributiue. vt quilibet homo est ipsemet. Secunda conclusio est ista signū vniuersale affirmatiuū ita habet vim ꝺdistribuendi a parte p̄dicati sicut a parte subi. Tercia conclusio. Aliqui duo

sunt termini ꝯmunes sequentes signuz vniuersale affir
matiuū nō impeditū ꝙ aliud signū quocuz remoticrem
distribuit ꝫ nō ꝓpinquiorē. vt oīs homo est videns se vbi
ly se stat distributiue ꝫ ly videns ꝯfuse tantū. Et si ctra
istas ꝯclusiones adducant regule ꝓcedentis capituli. di
cat ꝙ ille regule intelligant extra materiā relatiuoruz.
Cōtra istā regulā arguit. qm̄ dato ꝙ ly se distribuat in
ꝓdicta ꝓpōe sequit istam ꝯnaz forte bonā. oīs hō videt se
ergo oīs hō videt oēz hoiez: ñs nō sequit vt p. dicat ꝙ
stat distributiue nō absolute sed referendo singula singu
lis videliet iste homo videt se ꝫ ille homo videt se. ꝫ sic
de singulis. Ex quo infero istam ꝯsequentiā nō valere
tantum sortes videt se ergo omne videns se est sortes.
qz ly se in prima supponit distracte. ꝫ in secunda distribu
tiue. sed bene sequit ergo omne videns sortez est sortes
Tertia regula est ista. Omne relatiuū ꝓpter identitatis subs
ꝓpter hoc relatū ad suū añs suz ponens ꝯfuse tm̄ nō sup
ponit eodem modo. sed determinate habendo respectū ad to
tam ꝯpositionez sui añtis vt oīs hō est aial ꝫ illud est vō
cale. relatiuuz stat determinate ꝫ ideo secunda pars est
falsa. ꝫ significat assertiue ꝙ animal quod est oīs homo
est rationale quod est falsum. qz nullum ē ammal quod
est oīs homo. Siḿr ista est falsa. ego indigeo oculo ad
videndū. ꝫ illo indigeo qz nullo oculo indigeo ad vi xen
dum. Vbi est aduertendum ꝙ ly indigeo cū suo gerun
dio confundit confuse tantum. ꝫ sine illo confundit con
fuse ꝫ distributiue. Quarta regula est ista. Omne rela
tiuum ydemptitatis subs ꝓpter hoc relatuz ad suum an
tecedens supponens distracte. determinate. vel distributi
ue supponit eodem modo sicut suum antecedens habendo
respectuz ad totam ꝯpositionē sui añtis vel ad alterū ex

tremoꝝ. Ideo ꝓdicit quelibet istarū aliꝰ hō est. ꝙ tu es ille. aliꝰ hō ē. ꝙ tu nō es ille. ista nō sigt ꝙ tu nō es aliꝰ hō qui ē sed ꝙ tu aliꝰ hō qui ē nō es. ꝙ hoc ē verū. Unde nō semp ē iactū loco relatiui ponere suū añs nisi seruet eadem suppositio. Item sequit ꝙ ista ē falsa. aliquis homo ē ꝙ quilibet homo ē ille. qz ex quo ly ille stat determinate. secunda pars significat ꝙ aliꝰ homo ē quilibet homo. Sed ꝓdicit ꝙ qlibet homo ē animal ꝙ idem ē risibilis. qz relatiuum distributum non refert in expactatione ad totā exposicē ez. Ex ista regula sequit ꝓmo ista exclusio ꝙ aliꝙ ē alius affirmatiue habens solū vnū signū cuius ꝑdicatū ē trinū cōis. ꝙ nō stat ofuse tantū sed determinate. qz de ꝑdicto stde ꝙ tis huiꝰ copulatiue. aliꝰ hō ē ꝙ qlibet hō ē ille. Secda exclusio signū vle affirmatiuū nō impedit ꝙ aliud signū. nō ofundit ofuse tantū eminū cōgmediate sequentem in eadem cat̄ egoria. nec hoc est inconueniens. qz hoc nō ē vōe signi sed relatiui nō potentis recipe ofusionez illā ppt dependentiā ꝙ habet ad suū añs ꝙ ita nulla istarū exclusionū. aut ꝓdicti ē vera regulas alterius capituli. qz aut impedit signū aut terminū nō ē capax ofusionis. Nona regula ē ista. Relatiuū accidentis siue identitatis siue diuersitatis nō semp supponit eodem modo sicut suū añs. sed ꝑm exigentiam sui signi vel situs. vnde aliquando supponit eodem modo vt aliꝰ homo ē albus ꝙ talis ē equus. Omnis homo albꝰ legit ꝙ nullus talis disputat. Aliquando supponit nō magis confuse. vt omne album curret. ꝙ tale disputat. Aliquando econuerso. Fictatiuū supponit ofusius vt aliquis homo ē albus ꝙ nullus cōtinuus ē talis. aliꝰ hō est

niger ⁊ quilibet ethiops est talis. in qualibet istarū supponit añs determinate. ⁊ relatiuū in vna distributiue ⁊ in alia confuse tantū. Quarta est iudicū de relatiuo diuersitatis accītis. suppont ēnim interdū confusius q̄ suū añs. vt aīal homo est niger. ⁊ nō huiusmodi est contuus. Sexta ⁊ vltima regula. Omne relatiuū modi supponit eodē modo sicut suū añs. intelligendo de modo supponēdi vt dicta q̄ si añs supponit materialr ⁊ relatiuū sic. Si psonalr ⁊ relatiuū sic. Si simplr. ⁊ relatiuū sic. vbi grā hō est dissillabū ⁊ illud est scriptū. tam relatiuū q̄ añs supponit materialr. sed dicendo homo est aīal ⁊ ille est risibil tam relatiuū q̄ añs supponit psonalr. ⁊ dicendo homo est spēs ⁊ illud est vle tam relatiuū q̄ añs suppont simplr. Istegule ergo sunt intēdes de modo supponēdi relatiuorū debent intelligi q̄ ad modos speciales pertinentes ad suppōz discretaz determinataz. confusam tantū. aut distributiua ⁊ hec p materia relatiuorū dicta sufficiant. Sequit post suppositionē de Ampliatione.

Ampliatio est extensio tmini ꝺnis a minori suppōe ad maiorē vt homo mortuus fuit celebrare missam in qua ppōe subm ampliat p eo q̄ est vel pt esse. vel Ampliatio est acceptio tmini tpalr sumpti. vltra ofigūem vbi pncipalis. vel pticipij causē. p cuius diffinitionis declaracōe Prima regula est hec. Omnis determinans supponens respectu vbi de pterito vel pticipio sin a pte ante ampliat ad supponendū p eo q̄ est vel fuit vbi grā. vt album fuit mgrū. nō suppont ly albū p eo q̄ fuit albus prise aut solū p eo q̄ est album. sed disiunctim p eo q̄ est vel fuit album. Ex q̄ sequit veritas istarū ppōnum. Prima. Virgo fuit pregnās pz. q̄ que est vgo aut fuit vgo fuit pregnās. Secda. Quer fuit senex q̄ ille q̄ est

rel fuit puer. fuit senex. nō ꝺ̃ez qn̄ fuit puer. ſz postꝫ fuit puer. Tercia ꝓpō Albū fuit qn̄ nulla habuit albe dmē dato ꝙ nunc aliq̄ ſit albū qꝺ ꝯtinue ante hoc fuit mgrū. Conſimiliter eſt dicendū ſi fuerit ꝑticꝑiuz pdi catū reſpectu verbi eſt. vt aliquis hō eſt mortuus. pz ꝙ ly homo ſuppomt ꝓ homine qui eſt vel fuit. ꝫ ſigmficat iſta ꝛpoſitio ꝙ aliquis homo qui eſt vel fuit eſt mortuus. ꝫ conꝺitur vt ꝓtius ꝙ virgo eſt corrupta qz illa que eſt vel fuit virgo eſt corrupta. Secunda regula eſt iſta. Omnis termmus ſupponens a parte ante reſpectu verbi de futuro vel ſin ꝑticꝑij ſi ꝓpomt ꝓ eo ꝙ eſt rel erit. verbi gra homo generabitur. ſi ꝓpomt ſubm ꝛo homine qui eſt vel erit. ꝫ ideo ſigmficat iſta propoſi tio ꝙ qui eſt vel qui erit hō generabit. Ex iſta regula ſequit veritas iſtarū ꝛpōnz. Prima Senex erit puer qz qui eſt vel qui erit ſenex. erit puer. Secꝺa Corrupta erit virgo. que eſt rel q̄ erit corrupta erit virgo. Tercia ꝓpoſitio decapitatus cantabat. qz qui eſt rel qui erit decapitat9 cantabit. Idem eſt iudicū de ſuppone reſpectu ſin ꝛticꝑij. vt homo eſt generandus. ſigmficat em iſta ꝓpō ꝙ qui eſt vel erit hō eſt generandus. Tercia regula eſt iſta. Omnis trī9 ſupponens a ꝛte ante vel a ꝛte poſt reſpectū huius verbi contingit vel ſin ꝑticꝑij ſup ꝓmit ꝓ eo qꝺ eſt vel ꝛtingit eſſe. vt albū contingit eſſe mgrū. denotatur ꝙ illud quod eſt rel contingit eſſe al buz. contingit eſſe mgrū. ꝫ ita de iſta ſedentez contingꝫ eſt currere. Quarta regula eſt iſta. Omnis trī9 ſuppo nens a ꝛte ante vel a ꝛte poſt reſpectu huius verbi pōt vel ſin partꝫcꝑij aut termini verbalis deſinens in bilis vel in bile. ſuppomt ꝓ eo quod eſt vel poteſt eſſe. vt al buz poteſt eſſe mgrūz. denotatur ꝙ illud quod eſt vel pōt

esse album ꝑt esse niger. Ex ista regula secunt ꝓpões. Prima. Creans ꝑt esse deus. dato q deus nō crearet. qz qđ est vel ꝑt esse creans ꝑt esse deus. Secda ꝓpō calidiss simū ꝑt esse calidus. qz q est calidissimū vel ꝑt esse calidissimū ꝑt esse calidus. Tercia ꝓpō infimū ꝑt esse infimus. qz qđ est infimū vel ꝑt esse infimū potest esse infimus. Idem est iudiciū de partiapns ꝫ termino verbali Ideo conceditur q genitū est generabile. ꝫ corruptū est corruptibile. Prima significat qđ illud quod est vel potest esse genitus est generabile. Secunda significat q illud qđ est vel ꝑt esse corruptū est corruptibile. Nunc ista regula est ista. Omnis terī supponens a ꝑte ante vel a ꝑte post respectu ꝓtū verboꝝ incipit vel desinit. suppoit p eo qđ est aut incipit aut desimit esse. vt albū incipit vel desimit esse. denotatur q illud quod est aut incipit vel desimit esse album. incipit vel desimit esse. ꝫ ita de partiapio dicatur. Sexta regula est ista. Omnis terminus supponens a ꝑte ante vel a ꝑte post respectu verbi vel p tiapij habentis naturā transeundi indifferenter ad possibile ꝫ imaginabile. suppomit indifferenter p eo qđ est vel ꝑt ee vel imaginabile. sicut sunt ista ꝺba cognosco intelligo ꝫ huiusmodi Cum ergo dr vosaz intelligo. vel cognosco. denotat q vosaz ā est vel ā ꝑt esse vel ē imaginabilis. ego intelligo vel cognosco. vnde ita intelligit illud vel cognoscit qđ nō ꝑt esse. sicut illud qđ ꝑt esse Intelligo nanqz chymeram vel montem aureū quoeum nullum potest esse. ꝫ intelligit hec regula de termino recto a ꝑte post a verbo actiuo. vel de recto a ꝑte ante a verbo passiuo siue ꝓponatur siue postponatur. Ex predictis regulis sequit. ꝓmo q a tercio adiacente ad ſcōm adiacens cū predicto ꝑtiapio ampliatiuo nō valet argumentū.

vnde nō sequit. Adam est mortuꝰ ergo adam est. Antx
xp̄s est futurꝰ ergo añxp̄s est. 2° sequit q̄ ista nō est bō
uersio. Añxp̄c est futurꝰ ergo aliqđ futurū est añxpc.
qz in añcēt suppoit ly añxpc āpliatiue ꝯ in ofequēte
nō. ideo dcbt sic uerti. aliqđ futurū est vel erit añxp̄c.
3° sequit q̄ iste sillogismꝰ nō valet. Omne futurꝫ est.
Cañxp̄c est futurus. ergo añxp̄c est qz in cclusione non
suppoit ly añxp̄c ampliatiue vt in minoꝛi ꝓpt̄ea minoꝛ
dcbat esse talis. Añxp̄c est aliqđ futuꝫ vbi ly futuꝫ te
neret non. malr sicut in maioꝛi ꝯ nō ꝓtinuplr q̄re cta.

Estrictio est cꝛtatio tmini a in maioꝛi suppōe
ad minoꝛem Terminꝰ ait restringit multis mo
dis. Qz mo ꝓ dcr minacēz sibi appositam uementem
sibi. sed nō ꝓ ōi bz suppositis vt homo albus curꝛit. hō
hic restringit ad sz ponendū ꝓ hoc imbz albis solū. ꝯ eē
dicendo asinus sortis curꝛit ly asinus nō suppomit ꝓ om
nibus suppositis. sed ꝓ illis q̄ sunt sortis. Sedo adiecti
uum restringit ꝓ suū substantiuū si uenit alius q̄ suum
substantiuū vt album aial est in domo ly album restrin
git ad album qđ est animal. Alienat q̄z terminus a sua
suppōe ꝓ negacōez infinitantez. vt hic homo est nō asi
ubi ly asinus z habet stare ꝓ suis suppositis ꝯ cogit ad ne
gatione ad supponendū ꝓ alijs indifferenter. Nisi si dis
co homo nō albus curꝛit restringit ly homo qz nō suppo
mit ꝓ homine alio Aliqn tota terminꝰ suppō remouet ꝯ
hoc fit duplr. uno modo ꝓ aplexionē indistantem posi
uam tmini ad tminū in subo vel in ꝓdicato q̄rū unꝰ nō
onemt alteri. vt dicendo hō humilis curꝛit subm ꝓ nul
lo suppomt. Alio nō ꝓ huiusmodi aplexionē ꝓuatiuā
tminoꝝ q̄rū z unus de necessitate uemt alteri vt dicendo
homo nō risibilis curꝛit subm ꝓ nullo suppomt.

Appellacio est acceptio termini in ppõe ỹntis respectũ ad nakaz vbi vel ptiapij eiusdẽ. vt aliquis homo est. ly homo supponit p hoīe ꝛ nõ p qlibet hoīe indifferenter. sed soluz p hoīe qui est. Vt ergo clarius intelligat hec diffinicio notandũ qꝺ appellacõ sic diuidit. qm aliqua vocat appellacio tempis. aliq ampliacõis ꝛ terria forme. Appellacio tempis est acceptio terī in ppõe p aliq vel p aliquibz ꝓm solaz ꝯsignacionẽ vbi vel ptiapij eiusdẽ vt albũ fuit migrũ. licet ly albũ supponit p eo qꝺ est vel fuit albũ. tñ ly migrũ nõ supponit nisi p eo qꝺ fuit migrũ ꝛ verbũ eiusdẽ ꝯsignt solũmõ ptēritiue. ideo ly migrũ solum appellat tempꝰ ptēritũ. Prima regula. Ommis terminꝰ supponens respectu verbi de pñti nõ ampliatiui nec distracti p ptiapiũ ampliatiuũ appellat tempus pñs. vt sortes currit. homo est aīal quilibet illoꝝ tam a pte subi qꝫ a pte ꝓdicati. suppoit solũmõ. p eo qꝺ est. Seda regula est ista. Ommis terī sequens verbũ ampliatiuũ ptēriti tpis solũmõ vel fuki appellat tempꝰ ptēritũ aut futurũ. vt hoc fuit albuz. hoc erit migrũ. supponit ly albũ in ꝓma ppõne ꝓ̃se p eo qꝺ fuit album. ꝛ in seda ꝓ̃se p eo qꝺ erit migrũ. Appellacio ampliacionis est acceptio termini ampliatiue sumpti limitati p terminũ ampliatiuũ ꝓcedentem. vt hoc ꝑt esse albuz. supponit ly albuz ampliatiue a pte post sicut a pte ante. sed a pte ante nõ appellat. a pte vero post appellat suple ampliacionẽ. Prima regula est ista. Ommis terī sequens aliqꝺ istoꝝ verboꝝ incipit vel desinit vl aliqꝺ sucoꝝ ptiapicoꝝ appellat ampliacõez verbi. exẽpluz sortes incipit esse albz. supponit ly album p eo qꝺ est vel incipit esse album. sed positũ a pte ante nõ appellat. a pte post appellat. ppt limitacõez termini ampliatiui ꝓcedentis. Seda regula.

Omnis ẽmimus sequens aliqđ istorũ verborũ. põt. con
tingit. aut aliqđ suo. ũ ptiapiorũ appellat ampliacõem
ipõrũz. vt hoc põt esse vel ptingit esse album ampliat hꝫ
albũ ita a ꝑte post sicut a ꝑte ante. ꝯ a ꝑte post appellat
ampliationẽ istorũ verborũ ꝓptr limitacõez ipõrũz q̃
nõ appellat a ꝑte ante ex quo non limitat. Appellatio
formę est acceptio ẽmimi in ꝓpõe limitati ꝑ terminũ ꝑ
centem ocurrentez actũ mentis vt mtelligo hoiez. appel
lat suam formãm. qz sigt suũ sigtum sub rõne eiusdẽ ꝓ
limitacõez factaz a ẽmimo ocurrente actũ mentis. Ideo
ꝑ illam denotat̃ ꝙ ego intelligo aliqđ sub rõne qua hõ
Ex dicta diffinitione sequit veritas trium oclusionũ
Prima oclusio est ista Patrem meũ cognosco. ꝯ tamẽ
nõ cognosco patrem meũ ꝓbat̃ ꝯ pono ꝙ sortes sit pat
meus quẽ bene cognoscaz nescia tn̄ vtrũ sit pater mei
vel nõ. immo pono ꝙ nõ ꝓfiderem de patre meo vtrũ ta
lem habeo vel nõ. Isto posito patrem meũ cognosco. nõ
tamen cognosco patrem meũ. qz nõ cognosco aliq̃ sub
ratione qua pater meus. Secda oclusio sortem volo vi
dere ꝯ tamen nolo videre sortem. ꝓbat̃. ꝯ pono ꝙ sortes
sit inimicus meus. ita ꝙ nollem videre ipm. ꝯ plato sit
amicus similis sorti exñti cotam me quẽ credo esse plato
nem. Isto posito sortez volo videre. qz hũc qui est sortes
volo videre. ex eo ꝙ puto ipm esse platonẽ. ꝯ tamen no
lo videre sortem. qz nolo videre aliquid sub ratione qua
est sortes. Tercia oclusio. ꝓpositiõez ypotheticam scio. ꝯ
tamen nescio aliquã ꝓpositiõez ypothetica. ꝓbat̃ ꝯ po
no ꝙ credas firmiter nullam esse ypothetica. sit tamen
aliqua ypothetica quã credis esse categoricaz sciendo sig
nificatũ eius. Isto posito aliquã ꝓpositiõez ypothetica
scio qz illud quod est ꝓpositio ypothetica scio. ꝯ tamen

nō ſcio aliquā ꝓpoſitionē ypothyticaz. qz nō ſcio aliquid ſub ratione qua eſt ꝓpoſitio ypothetica. Et ꝯter ꝯcedi tur ꝙ ꝓpoſitionem affirmatiuā credo. ꝛ tamen nō credo ꝓpoſitionem affirmatiuā ꝛ ita de infinitis quatū quelibet ex ꝑtibz poteſt verificari. Explicāt ſuppōes.

Valiter ꝓpoſitiones illatiue ꝓbentur preſenti doctrina dmoſtrē ſatis plene. Probant em ꝓpoſitiones ſex ꝙ termmos qui ſunt ꝑtes integrales ꝓpoſitionis ſicut patet ex p̄cedentibz. Ariſtoteles vo ꝯ ꝓmo ꝑiorum ſic diffinit terminū. Termin9 eſt in quē reſoluit ꝓpoſitio vt in p̄dicatū ꝛ de quo p̄dicat. aut appoſito aut dtuiſio eſſe vel nō eſſe. i. terminus eſt in quē diuidit ꝓpoſitio vt in p̄dicatū ꝛ ſubm ſine ꝓpoſitio ſit affirmatiua ſiue negatiua. vel termin9 eſt nomen vel verbū ex quibus ꝓpoſitio annectit vt inqnit Boecius ꝓmo topicoꝝ. ex quo ſequit ꝙ verbū in ꝓpoſitione quandoqz dicitur terminus non ſubiectum. ſed predicatū. vnde nota qđ predicatū dupliciter accipit. vno modo pro toto illo quod dicit de ſubo. ꝛ ſic verbū eſt predicatū vel pars p̄dicati. Alio modo pro illo ſolum quod ſignificat ꝯpulam ꝛ ſic verbū non eſt predicatū nec pars p̄dicati. ſed nōmatiuus apponens ſic dicit predicatū. Terminus aūt in iſto tractatu ſumitur ꝯmuniter tam pro ſubo ꝙ pro ꝯpula. ꝙ etiam pro p̄dicato. Et ſciendum ꝙ terminus ſic ſumptus eſt duplex. Alius em eſt immediatus alius mediat9. Termin9 immediat9 eſt ille ꝙ nō habet mediū p qđ p̄t ꝓbari. Et ōis talis ē duplex. ſcz ſubimediatus. ꝛ ſupimmediatus. Termin9 ſubimediat9 eſt qui nō habet inferius ꝑm p̄dicatōez p qđ p̄t ꝓbari cuiuſmodi ſunt cēs trī diſcretū vt ꝓpa noīa. pnōia demōſtra

tiua. ⁊ aduerbia demonſtrandi. ⁊ etiam quedā aduerbia tꝑis ⁊ loci. Aduerte tñ ⁊ ꝑpa noīa qñqz reſoluunt. vt pz in de iſta ꝓpōe clemens ſcribit. que ſic reſoluit. hoc ſcribit ⁊ hoc eſt clemens. qđ ideo fit (vt aiunt) qm̄ ꝓnomen eſt ſimplicio noie. ſigt em̄ ꝓnomen ſubam mētā. nomen vero ſubam cū q̄litate. Termin9 vero ſupimmediatus eſt ille qui nō hz ſupius ꝑm ꝑdicatōez ꝑ qđ ꝑt ꝓbari a ſuſmōi ſunt oms t̄mini tranſtendentes. vt ens. res. ali qđ ⁊ vnū ⁊ ſilia. Generaliſſima q̄z ꝑdicamentorū ſunt ſupimmediata. qm̄ nō hnt ſupiora in eode ordine. Poſitio igit aui9 oms t̄mini ſunt ſubimmediati ꝓbat ꝑ ſenſuz ⁊ intellectū. vt iſta iſte hō eſt ſortes. ſic ꝓbat ſenſeo vl intelligo ꝙ iſte hō eſt ſortes ergo ꝛc̄a. Pro pō q̄z aui9 oms t̄mini ſunt ſupimmediati ꝓbat ꝑ intellectū ſoluz. vt iſta ens eſt vnū ſic ꝓbat. ſcio vel intelligo ꝙ ens eſt vnū. Termin9 mediat9 eſt ille qui habet mediū vl media quibz ꝑt ꝓbari. Et dicit tribz modis. ſ. reſolubil expoibil. ⁊ offiabilis. Termin9 reſolubilis eſt tertiꝰ cōis ſupponens determiate. vel ꝓpuz nomen ſupponēs diſtricte. Ex quo ſequit ꝙ oīs ꝓpō ꝓticularis vel indefinita ⁊ ē ſingularis aui9 ſubm eſt ꝓpuz nomen tam affirmatiua ꝙ negatiua aui9 ſubm eſt reſexiſtens a ſuis reſoluētibz rōnabiliter inferē. vt patet modus reſoluendi ꝓpōes ſit hec regula. Demat tertiꝰ reſolubilis. ⁊ in loco eius ponatur ꝓnomen demonſtratiuū. ceteris manentibz ſalua cōgruitate. ⁊ habet ꝓma ſoluens. In ſeda reſoluente ꝓnomen demonſtratiuū ſinomomū ꝓcedi erit ſubm ⁊ ꝑdicatū erit t̄mini reſolubilis ꝓpus deletus. ⁊ copula erit hoc verbū ſum es fui ſoluz. ſi ꝓncipale verbū ꝓpōis reſoluende ſit de ꝑſenti nō ampliatiuo. exemplū hō currit ſic reſoluit. hoc currit. ⁊ hoc eſt hō ergo hō currit. exēplū in ob-

liq vt hoīs est asinus. huius ē asinus ꝙ hoc ē hō ergo ꝙc̄. ꝙ ita aliis casibz singlaris numeri dicaī. exemplū in pli numero. vt homines currūt. hij currūt. ꝙ hij sunt hoīes ergo ꝙc̄. exemplū in obliquo. aliquoꝝ ostradictoꝝ aliquoꝝ altꝝ est verū. horū altꝝ est verū ꝙ hec sunt ostradicto ria ergo ꝙc̄. ꝙ sic dicī in aliis casibz. ita semp ꝙ pmū de monstratiuū sit eiusdē casus cū termino resolubili. sēm vero ostinuc in recto sumaī. Proposicōes vero de verbo ampliatiuo eodē modo resoluunt. exceptō hoc ꝙ in sēda resolucōe disiungaī illud verbū ampliatiuū huic vbo fuz es fui. aut tempꝰ ꝓportionabile eiusdē vbi fuz es est. aut altꝝ tus. exemplū hō currebat. sic resoluī. hoc currebat. ꝙ hoc est vel erat hō. Item hō disputauit. hoc disputauit ꝙ hoc est vl fuit hō ergo ꝙc̄. hō celebrabit missaz. hoc celebrabit missam. ꝙ hoc est vel erit hō ergo ꝙc̄. ita ꝙ vbū substantiuū sumptū in sēdo loco sit sp eiusdē tpis cū vbo pncipale ꝓpois resoluende. Sed qñ ꝓpois resoluende verbū pncipale est. ly pōt. ostingit. incipit vel desinit. ipa disiungenī cū hoc vbo sum es est. in sēda resoluente. vt claudus pt ambulare. hoc pt ambulare. ꝙ hoc est vel pt esse claudus ergo ꝙc̄. Item albū incipit esse nigrū. hoc in cipit esse nigrū. ꝙ hoc est vel incipit esse album. asinus desinit ferre onera. hoc desinit ferre onera. ꝙ hoc est vel desinit esse asinꝰ ergo ꝙc̄. ꝙ ita dicaī in pli vt pus. Mo dus ꝟsilis est tenendus in ꝓpōibz de extremo copulato. vl disiūcto. vt hō ł asinꝰ currit. si totū disiūctū sit subm sic resoluī. hoc currit. ꝙ hoc est hō vel asinꝰ. ḡ ꝙc̄. si aūt pma ꝙ fuerit subm. sic resoluī. hoc vel asinꝰ currit ꝙ hoc est hō. ergo ꝙc̄. ꝙ ita dicendū est de illis. de copulato cō diconato subo. vt hō ꝙ asinꝰ currit. ꝓpō si est impossibilis ē falsa, obstabit ista regula siue terꝰ resolubil ronaī a pte

ſuki vel a ꝑte ꝑdicati dūmodo nō ſit aliquis t̄minus diſtributus a t̄mino reſolubili. Si em̄ aliqs t̄minꝰ diſtribuat a tertio reſolubili addat ſignū vle ad t̄minū illū diſtributū in ſcda reſoluente. a ꝑte ſubi ꝙ tertiꝰ reſolubilis erit ꝑdicatū. exemplū vt dñs a aurtente erit ſortes. hoc erit ſortes. ꝙ hoc ab ōm aurtente eſt vel erit dñs ꝙ ꝛc. Item. Aliud ab expō ꝑt eſſe iſte hō. hoc ꝑt eſſe iſte hō ꝙ hoc ab ōm expō eſt vel ꝑt eſſe aliud ergo ꝛc. Idem dicens dū de ꝓpriali ꝙ ſingulari affirmatiua ſicut de mdefinita. vt aliqs hō aurrit ſortes aurrit. Tertiꝰ q̄z cōis ſupponens determinate a ꝑte ꝑdicati reſpū ꝺbi ꝑteriti vel futuri ſeꝙt naturaz verbi ꝙ ideo nō gemmabit ſcdaz reſoluentē vt hoc erit aial. ſic reſoluit hoc erit hoc ꝙ hoc erit aial ergo ꝛc. ꝙ ſic de ꝑterito ꝙ de quocūq; verbo ampliatiuo eſt dicendū. Propoſitio q̄z ꝓpriales vel mdefinita affirmatiua cꝰ ꝑdicatū impedit ſubm vt ſunt t̄mini ꝙuatiui nō ly reſolui. ſed ꝑbari ſuo modo. vt hō eſt mortuꝰ q̄ ſic ꝑbat iſte hō eſt mortuꝰ ergo ꝛc. Anes ꝑbat ſic iſte hō nō ē ꝙ fuit ergo eſt mortuꝰ. ꝙ ſic de alijs ꝙuatiuis ꝺr. Scdo ꝑpō ꝓpriales vel mdefinita affirmatiua ꝑbat ꝑ eiꝰ ſubalternantē vt omis hō aurrit ergo hō aurrit. vel aliq̄d q̄d ē hō aurrit 3° ꝑt ꝑbari ꝑ ſuū cōſtibile. vt riſibile aurrit ergo hō aurrit. aial rōnale aurrit ergo aliq̄ qd ē hō aurrit. Quarto mō ꝑbat ꝓpriales vel mdefinita affirmatiua ꝑ eiꝰ otra dictoriū. Si em̄ oſtet q̄ hec ſit ꝺa nemo aurrit hec erit falſa aliq̄ qd eſt hō aurrit ꝙ econtra ſz iſte mod̄ raro ꝙuat in affirmatiuis Particularis aūt ꝙ mdefinita negatiua tot mod̄ ꝑbat q̄t affirmatiua. nam aliqn reſoluit vt qn ſubm ſupponit ꝑ re exiſtente vt hō nō eſt aſinus. hoc nō eſt aſinꝰ. ꝙ hoc eſt hō ergo ꝛc. Si aūt ſubm ꝓpriales vel mdefinite negatiue ſupponat ꝑ rs nō exñtes veriſſime ſic

ꝓbacio est ꝑ suū ꝯtradictoriū. nam tūc nō ꝑt recte resoluī vt ista chimera nō arrit nō ꝑt ꝑ resoluentes ꝓbari. q; sp ſda resoluens est falsa. ſ. hoc est chimera. ideo ꝓbatiō ꝑ eius ꝯtradictoriū. ſ. ois chimera arrit. & q; hec ē falsa ideo illa est vera. Similit dicendū est de aduerbijs vbi subm fuerit aduerbiū ẏnōs t̄mīmū īmfra se. vt aliqñ tu es. nūc tu es. & nūc est aliqñ. ergo &c̄. Item ẏeri tu fuisti. tūc tu fuisti. & tūc est vel fuit ẏeri. ergo &c̄. Item Ante a tu disputabis. tūc tu disputabis. & tūc est vel erit ante a. ergo &c̄. Item aliubi tu es. ibi tu es. & ibi est aliubi ergo &c̄. & ita de p̄terito & de futuro dicaī. vt dictū est de tpali. Ex p̄dictis īfero q; ꝓpoīa ꝓbanda sunt ꝓpoēs indefinitæ & ptīculares de verbo substantiuo pn̄tis tpis. & p̄dicato ptīcipio siue ꝓpoēs de verbo p̄nūpali vel īmo ptīcipij. Volo dicere q; ista ꝓbanda est ẏc resolubilis Adam est p̄teritus. fiat illa Adam fuit. & illa aīxp̄s est futurus. fiat illa aīxp̄s erit. vt hoc erit. & hoc est vel erit aīxp̄s. ergo aīxp̄s est futurus. Aliqs hō est interfectus. hoc est interfectū & hoc est vel fuit aliqs hō ergo &c̄. Item sortes est potens esse. hoc est potens esse. & hoc ē vel p̄t esse sortes ergo &c̄. Iuxta p̄dicta sequit̄ veritas multarū ꝓpoīuz. Prima est illa. Senex erit puer. ꝓbat hoc erit puer. & hoc ē vel erit senex ergo &c̄. demonstrā do vnū q̄ est puer & erit senex. Secūda ꝓpō. Puer fuit senex. ꝓbat. hoc fuit senex. & hoc est vel fuit puer. ergo &c̄ demonstrando vnū senem. Tercia ꝓpō. Albus fuit. qñ nō fuit albū. ꝓbat. & pono q; tu sis albus. & obtinue aī hoc fuerit niger. isto posito. hoc fuit qñ nō fuit albū. & hoc est vel fuit albū ergo &c̄. Quarta ꝓpō. Pater erit qñ nō habebit filiū. neq; filiā. ꝓbat. hoc erit qñ nō habebit filiū neq; filiam, & hoc est vel erit pater. ergo &c̄. demonstrando

vnū patrem q̄ remanebit post mortem filioꝝ ℔ filiaꝝ. Quinta ꝓpō. Aliq̄ maiori tre ℔ q̄libet minori. tu es minor. ꝓbat. isto tu es minor. demonstrādo vnū maiorē tre ℔ istud est maius tre ℔ q̄libet minori tre ergo ℔c. Sexta ꝓpō. Aliq̄ minori tre. ℔ q̄libet maiori tre. tu es maior. ꝓbat isto tu es maior. demonstrādo vnū minorē tre. ℔ hoc est min9 tre ℔ q̄libet maiori tre ergo ℔c. Septima ꝓpō. Albū p̄t esse nigrū. ꝓbat. hoc p̄t esse nigrū. demonstrādo tre. ℔ hoc est vel p̄t esse albū ergo ℔c. Et ita ꝓbat ista sequentē possibile est aurrere. Octaua ꝓpō. Verū est. qđ mūdus nō fuit. demonstrādo illam tu es. ℔ hoc est verū. Nona ꝓpō. Necessariū est. qđ deus nunq̄ erit. ꝓbat. hoc est qđ de9 nunq̄ erit. demōstrādo hoīez cē aīal. ℔ hoc ē nccim ergo ℔c. Decima ꝓpositio. Possibile est quod michil fuit ℔ quod michil erit. demonstrando instans presens. ꝓbat. hoc est quod michil fuit ℔ quod michil erit. ℔ hoc est possibile. Undecima ꝓpositio. Cancela lucens est extincta. ꝓbatur. hoc est extinctū. demonstrando cancelam iam extinctam que prius fuit lucens. ℔ hoc est vel fuit cancela lucens ergo ℔c. Duodecima ꝓpositio. Viuū est mortuum. ꝓbat. hoc est mortuū demonstrando Adam ℔ hoc est vel fuit viuū ergo viuū est mortuū ℔ sic de aliis.

Termini exponibiles. sunt signa vlia affirmatiua. termini modales dictiones exclusiue. ℔ exceptiue. differt. aliō. nō. idem. incipit. desimt. sicut q̄. ℔ ita ū positiuo gradu. comparatiuus gradus. ℔ superlatiuus. primum. maximum. ℔ minimum. reduplicationes vt inq̄tum eo ipso sm̄ quod. in eo q̄. immediate. infinitum. totus. semper ab eterno. vbiq̄. de quibus prr ordinem dicamus. Et primo de vniuersali affirmatiua. que exponitur prr duas exponentes, prima erit sua subalterna.

ſcđa erit vlis negatiua de ꝺſiki ſubo ⁊ cꝯpula. ⁊ ꝺtradic
torio ꝓdicato vel eq̃alentꝫ. vt iſta oīs homo eſt aial.
ſic expoñ. hō eſt aial. ⁊ nemo eſt nō aial. vel ſic Nichil
eſt hō quin illud ſit aial. vel ſic Nichil eſt hō qđ nō eſt
aial. Relatiuū eiꝰ in ſcđa exponente ꝺbet ſeq̃ immedia-
te terminū diſtributū ⁊ verbū eius ꝺbet negari. ⁊ q̃ ad
verbū ꝑncipale in ſcđa exponente obſuet illa regla q̃ in
ſcđa reſoluente ꝓpōis reſoluende obſuare intemur. Ex-
emplū in numero pli. vt oēs hoies currūt. hoies currt
⁊ nulla ſunt hoies q̃n illa currāt. Conſikr in obliquis
caſibz. ꝑt hoc q᷑ in negatiua exponente ſubm vlis ponaꝫ
ſemp in recto. ⁊ relatiuū in obliq̃ ꝺſiki aū obliq̃ ꝓpōis
exponende vt cuiꝝlibet hois aſinꝰ currit. hois aſinꝰ currit
⁊ nichil eſt hō quin illius aſinus currat ergo ⁊c̄. Item
oim ꝺtradictoꝝ icoꝝ altra ꝑs eſt vera. ꝺtradictoꝝ icoꝝ al
tra ꝑs eſt ꝺa. ⁊ nulla ſunt ꝺtradictoꝝ ia. q̃n illoꝝ altra
ꝑs ſit vera ergo ⁊c̄. ita q᷑ ſp relatiuū ſequaꝫ ly q̃n. poſtre
mo vero oīs trīꝰ qui ſe tenet a ptr̄ p̄dicati. ⁊ ita in alijs
caſibz eſt dicendū. Modo ꝺſiki ꝑbant ꝓpōes vles de ꝺbo
ampliatiuo. ꝑter hoc q᷑ in ſcđa exponente ponaꝫ verbuz
diſiunctū. vt in reſoluentibz. ꝺbi gr̄a Omnis hō fuit. ſic
expoñ. hō fuit ⁊ nihil eſt vel fuit hō. q̃n illd fuēit. ergo
⁊c̄. Item Omne albū diſputabit. albū diſputabit. ⁊ ni
chil eſt vl erit albū q̃n illud diſputabit ergo ⁊c̄. Omne
albū ꝑt eſſe nigrū. albuz ꝑt eſſe nigrū. ⁊ nichil eſt vel ꝑt
eſſe albū q̃n illud poſſit eē nigrū ergo ⁊c̄. Item Dis hō
incꝑit diſputare. hō incꝑit diſputaē. ⁊ nichil eſt vel in
cꝑit eſſe hō q̃n illud incꝑiat diſputare ergo ⁊c̄. In ob
liquis caſibz ſikr exponaꝫ tenēdo modū ꝓcē de relatiō
Conſikr exponunt ꝓpōes de pñti hñtes p̄dicatū ꝑfectū incꝑi
entis ꝺbi ampliatiui. vt oīs hō eſt ꝑterit. ſic expoñ

vnū patrem q̄ remanebit post mortem filiorū ꝫ filiarū. Quinta ppō. Aliq̄ maiori tre ꝫ q̄libet minori. tu es minor. pbaf. isto tu es minor. demonstrādo vnū maiorē tre ꝫ istud est maius tre ꝫ q̄libet minori tre ergo ꝫc̄. Sexta ppō. Aliq̄ minori tre. ꝫ q̄libet maiori tre. tu es maior. pbaf isto tu es maior. demonstrādo vnū minorē tre. ꝫ hoc est min9 tre ꝫ q̄libet maiori tre ergo ꝫc̄. Septima ppō. Albū pt esse nigrū. pbaf. hoc pt esse nigrū. demonstrādo tre. ꝫ hoc est vel pt esse albū ergo ꝫc̄. Et ita pbaf ista sentē possibile est aurrere. Octaua ppō. Verū est. qđ mūdus nō fuit. demonstrādo illam tu es. ꝫ hoc est verū. Nona ppō. Necessariū est. qđ deus nunq̄ erit. pbaf. hoc est qđ dē nunq̄ erit. demōstrādo hoiez eē aial. ꝫ hoc ē neccm ergo ꝫc̄. Decāma ꝓpositio. Possibile est quod michil fuit ꝫ quod michil erit. demonstrando instans presens. pbaf. hoc est quod michil fuit ꝫ quod michil erit. ꝫ hoc est possibile. Undecāma ꝓpositio. Candela lucens est extincta. pbatur. hoc est extinctū. demonstrando candelam iam extinctam que prius fuit lucens. ꝫ hoc est vel fuit candela lucens ergo ꝫc̄. Duodecāma ppositio. Vīuū est mortuum. pbaf. hoc est mortuū demonstrando Adam ꝫ hoc est vel fuit vtuū ergo vīuū est mortuū ꝫ sic de aliis.

Termini exponibiles. sunt signa vlia affirmatiua. termini modales dictiones excluſiue. ꝫ exceptiue. differt. aliō. nō. idem. incipit. desimt. sicut q̄. ꝫ ita cū positiuo gradu. comparatiuus gradus. ꝫ superlatiuus. primum. maximum. ꝫ minimum. reduplationes vt inquantum eo ipso stām quod. in eo q̄. immediate. infinitum. totus. semper ab eterno. vbiq̄. de quibus prr ordinem dicamus. Et primo de vniuersali affirmatiua. que exponitur prr duas exponentes, pma erit sua subalterna.

ſcḋa erit vlis negatiua de oſiki ſubo ⁊ copula. ⁊ otradic
torio predicato vel eq̃ualente. vt iſta oīs homo eſt aīal.
ſic expoñ. hō eſt aīal. ⁊ nemo eſt nō aīal. vel ſic Nichil
eſt hō quin illud ſit aīal. vel ſic Nichil eſt hō qđ nō eſt
aīal. Relatiuū eīm in ſcḋa exponente debet ſeq̃ immedia-
te terminū diſtributū ⁊ verbū eius debet negari. ⁊ q̃ ad
verbū p̄ncipale in ſcḋa exponente obſuet illa regla q̄ in
ſcḋa reſoluente ppōis reſoluende obſuare iubemur. Ex-
emplū in numero pli. vt oēs hoies currūt. hoies currūt
⁊ nulla ſunt hoies q̃n illa currāt. Conſiſt in obliquis
caſibz. p̄t hoc q̄ in negatiua exponente ſubm vlis ponat
ſemp in recto. ⁊ relatiuū in obliq̃ oſiki aū obliq̃ ꝓpōis
exponende vt cuiḡlibet hois aſinꝰ currit. hois aſinꝰ currit
⁊ nichil eſt hō quin illius aſinus currat ergo ⁊c̄. Item
oim otradictoriorū altra ps eſt vera. otradictoriorū al
tra ps eſt ḋa. ⁊ nulla ſunt otradictoria. q̃n illoꝝ altra
ps ſit vera ergo ⁊c̄. ita q̄ ſp relatiuū ſequat ly q̃n. poſtre
mo recto oīs trīꝰ qui ſe tenet a ptr p̄dicati. ⁊ ita in alijs
caſibz eſt dicendū. Modo oſiki pbant ppōes vles de ḋo
ampliatiuo. p̄ter hoc q̄ in ſcḋa exponente ponat verbuz
diſiunctū. vt in reſoluentibz. ḋbi gra Omnis hō fuit. ſic
expoñ. hō fuit ⁊ nihil eſt vel fuit hō. q̃n illd fuerit. ergo
⁊c̄. Item Omne albū diſputabit. albū diſputabit. ⁊ ni
chil eſt vl erit albū q̃n illud diſputabit ergo ⁊c̄. Omne
albū p̄t eſſe nigrū. albuz p̄t eſſe nigrū. ⁊ nichil eſt vel p̄t
eſſe albū q̃n illud poſſit eē nigrū ergo ⁊c̄. Item Oīs hō
incipit diſputare. hō incipit diſputare. ⁊ nichil eſt vel in
cipit eſſe hō q̃n illud incipiat diſputare ergo ⁊c̄. In ob
liquis caſibz ſiḳ exponant tenēdo modū p̄cē de relatiō
Conſiſt exponunt ꝓpōes de p̄ñti hñtes p̄dicatū ⁊ incipiū
aliqñ ḋbi ampliatiui. vt oīs hō eſt p̄terit. ſic expoñ

homo est ꝑteritus. ꝙ nichil est vel fuit hō ꝺn illud sit ꝑteritū ergo ꝙc. Item ōne alt ū est generandū album est generandū. ꝙ nichil est vel erit albū ꝺn illud sit generandū. Sed xpōes vles de subo opposito pñt duplr exponi ꝑm q subm ꝑt esse totū oppositū. vel ps. vt ōis hō vel asinus est asinus. si subm est totū disiunctū sic exponit. hō vel asinus est asinus. ꝙ nichil est hō vel asinus ꝺn illud sit asinus ergo ꝙc. Si vero ꝑte ꝑma ps est subm. sḋa exponens erit illa. nichil est hō ꝺn illud vel asinus sit asinus. et sic illa vlis est falsa ꝑmo modo. ꝙ sḋo modo vera. de vli ꝺz de copulato subo similiter diendū est. Sed si duo recti ꝑcedant ꝑncipale verbū. ꝑm9 sclū distribuit vt ōis hō. hō est sic exponit hō. hō est. ꝙ nhil est hō. ꝺn illud hō est ergo ꝙc. Si aūt rectus ꝑcedat obliquū quē regit vterqz timm9 distribuit. vt ꝺlibet singlaris aliq9 vlis est vera. sic exponit. aliq singularis alic9 vlis est vera. ꝙ nulla singularis aliq9 vlis est nō vera ergo ꝙc. Si vero rectus ꝑcedit obliquū quē nō regit. sol9 rectus distribuit. vt ōis hō. hoīez diligit. sic exponit. hō. hoīez diligit. ꝙ michil est hō ꝺn illud hoīez diligat ergo ꝙc. Nota q si subm xpōis exponende sit disiunctū. distinguenda est xpositio. vtrū totū disiunctū distribuat vt ꝑma eius ps. qz ꝑm diuersam distribuōez diuersimode exponit. qđ ꝑm paulū verū est nō solum de disiuncto sed de omni subo opposito. siue ex rectis. siue ex obliquis. Ex isto modo ꝓbandi vles affirmatiuas in sero aliquas ꝓpōes. Prima est ista. Omne qđ fuit est. ꝓbat aliquid qđ fuit est. ꝙ nichil est qđ fuit ꝺn illud sit. vel qđ nō est. ergo ꝙc. Maior est manifesta ꝙ silr minor. qz suū ꝋtradictoriū est falsum videlicet aliqđ est qđ fuit. qđ nō est. Implicat em ꝋtradictionē ꝙ ita ꝓcedit. q ōne q erit. est. ꝙ ōne qđ

ꝑt esse. est. ꝙ ōne qđ est intelligibile aut imaginabile est
ꝑs quelibet istarū ex suis exponentibꝫ in quarū negatiā
dꝫ pmi vertū disiunctū ꝙuis verbū ꝓncipale ipi⁹ vlis
sit solūmodo vertū de ꝓnti absqꝫ ptcipio subsequente
aliamus vbi ampliatiui. Secda xpositio. Omne qđ nō
fuit est. pbat aliqđ qđ nō fuit est. sicut instans pns. ꝙ ni
chil est qđ nō fuit ān illud sit ergo ꝙc̄. secda expōnēs c̄ ve
ra. qꝫ suū otradictoriū implicat otradictionez videlicet
aliqđ est qđ nō fuit qđ nō est. et sili rōne ꝓdic̄. oē qđ
nō erit est. ꝙ oē qđ nō potuit. nec poterit esse. est. Tertia
ꝓpositio. Quolibet maiori te ꝙ qlibet minori te. tu es
minor. pbat. Aliquo maiori te ꝙ qlibet minori te tu es
minor vt pbatū est in p̄cedente capko. ꝙ nichil est maiꝰ
te ꝙ quolibet minori te. quin illo tu sis minor ergo ꝙc̄.
patet minor qꝫ suū otradictoriū est falsum. Quarta pō
positio. Quolibet minori te ꝙ quolibet maiori te. tu es
maior. pbat. Aliquo minori te ꝙ quolibet maiori te. tu
es maior ꝙ nichil est minus te ꝙ quolibet maiori te. ān
illo tu sis maior ergo ꝙc̄. patet oīa ā maiori ex alio ca
pitulo. ꝓbatur minor p suum otradictoriū quod est fal
sum videlicet aliquid est minus te ꝙ quolibet maiori te
quo tu non es maior quare ꝙc̄. ꝓcter hunc modum ꝓ
bandi vlez affirmatiuā ꝓterit etiam pbari p singlares
sufficient sumptas. i. p oēs singulares ꝙs aptꝰ est habē
ꝑdse ꝙ ꝓmaria signtes. Recte at habebis singlares cō ꝙ
ūiqz vlis. si in loco signi vlis deleti ponas ꝓnomē demō
strativū ertis manētibꝫ. Iste modꝰ pbādi vlez dꝫ indu
ctivꝰ. Nam ista vlis. Omis hō est aīal. sic inducit. Iste
hō est aīal ꝙ iste. ꝙ ista ꝙ sic de singulis ergo. tertia pba
tur vlis affirmatiua p eiꝰ conuertibile. vt ista oīs hō ē aīal.
pbat sic. oē risibile est aīal ergo ꝙc̄. vel sic de aial cōmale

est aial ergo ꝛc̄. Nam ꝙ ꝓpa passio ꝙ diffinicio conuertitur cū sua spē q̄rto ꝓbet vlis affirmatiua p eius ostradictoriū. licet id uerū sit. ꝛc̄. Vlis aūt negatiua nō exponit ꝓbat. sed p sua singularia sufficient sumpta. vt affirmatiua aut p suū ostradictoriū. qđ est potissima ꝓbacio auctoris dat negatiue ꝓpōis ꝙ reliqs modis q̄bz ꝓbat vlis affirmatiua. exemplū ꝑmi. nullus hō est chimera. sic inducit nec iste hō est chimera. nec iste nec ista ꝙ sic de singlis ergo ꝛc̄. Nam. nec. ita copulat in negatiuis sicut. et. in affirmatiuis. exemplū sēdi illa ꝓpō est falsa aliqs hō est chimera ꝙ ostradicit isti. nullus hō est chimera. ergo ista est vera Ad habendū ostradictoriū ꝓpōis vlis affirmatiue nō q̄ oz ēminos in ꝓpōibz ostradictoriis nō solū supponere p̄ se p eisdē sed ēē ostradictorio modo. i. qđ trī9 in vli supponens ofuse ꝙ distributiue. supponat in pticulari vel indefinita ostradictorie determinate. ꝙ trī9 in vli supponēs ō fuse tantū. supponat in pticulari vel indefinita idem vel sibi silis. ofuse ꝙ distributiue. Vnde ista nō sunt ostradictoria. ōmis hō hō est ꝙ aliqđ qđ est hō hō nō est. q̄ ēmin9 sēdo in vli supponens ofuse tantū. nō supponit in pticulari ofuse ꝙ distributiue. sed hec ostradicit huic vli. aliqđ qđ est hō nō hō est. nam negacio in talibz ꝓpōibz debet poni inter illos duos termminos si ambo nō distribuāt vt patet in multis exēplis aliis. vt auctoritat hois asinus currit. aliqui9 hois nullus asinus currit. si ambo ēmini in vli affirmatiua a ptē subi posita sint distributi. negacio debet poni immediate post ꝑmū ēminū distributū vt huic oīs hō oīs hō est ostradicit aliq̄ qđ est homo nō ōmis hō est ꝙ isti ꝓpōi ōmis hō ab ōni homini differt. cō tradicit hec hō nō ab ōni homini differt sz in negatiuis vlibz hoc nō requirit sed sufficit regla cōis data de ostra

dictoꝝ/s. Nam huic nullus hō nullus hō est ꝯtrdiāt aliq̄s hō nullus hō est. In singularibz ppoibz nō refert ponere aut postponere negacōez p ꝯtradictoꝝio habendo vt sortes currit. sortes nō currit vel nō sortes currit.

Propositio modalis in sensu diuiso. pbanda est pmi exigenāa pmi tmini simplr & nō vone tmini modalis. aut alicꝰ alt̄ius tmini sign̄tis actū mentis. aliꝰ modi sunt scio. dubito. credo. volo. nolo. intelligo. cognosco. & sikes. & eoꝝ pt̄ia. Nam & hec oia faciunt sensum diuisum. & oppositū in ppōe sicut tmini modales. & ppōes in q̄bz ponunt hec vba vel eoꝝ p̄t̄ia in sensu diuiso. aliq̄n sunt exponenda. aliq̄n resoluenda pm exigenāa pmi tmini. exemplū de modalibz. oēz hoiez possibile est currere exponenda est pm doctrinā ꝯtraditam in p vocōe vlīuz ppōnuz isto modo. hoiez possible est currere & nihil est vel possibile est esse hoiez. q̄n illud possibile sit currere ergo &c̄. Item hec est resoluenda. A scio esse verū. hoc scio esse verū. & hec est a ergo &c̄. Item hec est p bāda p suū ꝯtradictoriū nullū hoiez possibile est eē aial. est em vera q̄ suū ꝯtradictoriū est falsum.

Propositio vero affirmabilis est illa cꝰ dictū determinat aliq̄ termino modali. vel ꝯcernente actū mentis. Termini modales sunt isti. verū. falsum. neccim. ōtingens. possibile. impossibile. Termini vero ꝯcernentes actū mentis sunt ista. scio. dubito. & reliq̄ iam numerata. hec aūt q̄n faciūt sensum oppositū in ppōe. officialit pbāt. vt possibile est sortem currere & sic officialit. hec ppō est possibilis sortes currit q̄ adequate sign̄t sortem currere vel pter hoc pmariū sign̄tum sortem currere. Item necc̄e est deū esse. hec ppō est necc̄ia deus. q̄ adeq̄te sign̄t deū esse. Consilr pbant iste. tu scis sortem currere. tu dubitas

regez sedere. ꝑma manifestꝫ sic offendat. hec ꝓpō est scita a te
sortes currit ꝓpt̄ hoc ꝑmarū signuz sortem currere ergo
ꝙc̄. ꝙ ita ad scdaz dicat ꝙ ad infimas alias ꝟsikes iuxta
ꝟsonandam terminis facientis sensum ꝟpositū. Et ꝓdic
tis infero aliquas ꝟclusiones. Prima est ista. Album
possibile est esse nigrū ꝙ tamen impossibile est album esse
nigrū. ꝑma ꝑs patet. qm̄ hoc est possibile esse nigrū te de
monstrato. ꝙ hoc est vel possibile est esse album ergo ꝙc̄.
pz ꝟña a resoluentibz ad resolutū. ꝙ scda ꝑs ꝓbat. Nam
hec ꝓpositio est impossibilis Album est nigrū. que adeq̄te
te signt album esse nigrū. ergo ꝙc̄. patet ꝟña ab officiā
tibus ad officiatū. ꝙ ita ꝓbat ista ꝟclusio. sedentem possi
bile est currere ꝙ tamen impossibile est sedentem currere.
Scda ꝟclusio. Omnez hoiez otingens est esse. ꝙ tamen
necesse est ōnem hominē esse. ꝑma ꝑs ꝓbat. qm̄ hominez
contingens est esse. ꝙ nichil est vel contingens esse ho
minem ḟn illud otingens sit esse patet ergo ꝙc̄. scda ꝑs
ꝓbat. Nam hec est neccia ōmis homo est. que adeq̄te signt
oēm hominez esse. ergo ꝙc̄. patet ꝟña vt prius. Tercia
ꝟclusio. Tu scis alterū istoꝝ esse verū demonstratis
istis ꝟtradictoꝝ rex sedet. nullꝰ rex sedet ꝙ tamen nul
lum istoꝝ scis esse verū. ꝑma ꝑs patet qz hec est scita a
te alterū istoꝝ est verum q̄ adeq̄te signt. alterū istoꝝ esse
ꝺm ergo ꝙc̄. scda ꝑs ꝓbat. nec hoc istoꝝ scis eē ꝺm demō
strando affirmatiuam. nec hoc istoꝝ scis esse verū demons
strando negatiuaz. ꝙ nō sunt plura istoꝝ ergo pz ꝟña a
singularibz sufficienter sumptis ad suam vltez. Quarta
ꝟclusio. tu dubitas a eē verū. ꝙ tn̄ nullū a dubitas eē ve
rū. ꝓbat. ꝙ ꝓno ꝙ ōne a sit illa deus est. quā scies esse
vera. sed dubites an ista sit a. isto posito. ꝑma ꝑs patet
qm̄ hec est tibi dubia a est verū. que adeq̄te signt a est ve

tū ergo ḡc̄.sēda ꝓs ꝓbaꝫ sic arguendo. Nullaz talem de us est dubitas cē vez̄.sed ōne a est aliq̄ talis.ergo nul lum a dubitas cē vez̄.pz ꝟña qz est silogismus in sēdo ꝑme figure.ḡ añs est manifestū ex casu. Quinta ꝯclusio Volo tibi dare equū meū.ḡ tamen nullum equū meuz volo tibi dare.ꝓbaꝫ.ḡ pono ꝙ tibi ꝓmittam equū meuz quem credam esse in stabulo.sit tamen totam me quem putem esse platonis ita ꝙ non meum.ob quā causam is tum equū quē video nō velim tibi dare.isto posito ꝑma ꝓs patet offiḋando ꝓ casum.ḡ offiḋaꝫ sic.hec ꝓposicio est volita a me.do tibi equum meum.que adequate signi ficat me dare tibi equuz meum.ergo ḡc̄.patet ꝟña ab of fiḋantibus ad offiḋatam.sēdaz ꝑtem ꝓtoto sic.nullum equū quē credo eos platonis volo tibi dare.sed omnem meū equū credo esse platonis ergo nullum equū meū volo tibi dare.pz ꝟña vt ꝓius qz est silogism9 in se cūs dō ꝑme figure. Sexta ꝯclusio pētāpio sortez loqui. ḡ tamen nullum sortem pētāpio loqui.ꝓbatur.ḡ po no ꝙ sint a longe sortes ḡ plato.ita ꝙ nesciam distingue re quis sit sortes vel plato.loquatur tamen sortes cu ius vocem bene cognoscam ꝙ est sortis.ḡ non loquas tur plato. Isto posito patet ꝓma pars ꝑ casum.qz sequitur pētāpio vocem sortis ergo pētāpio sortem loqui.ḡ secunda pars ꝓbatur.quoniā sequitur nul lum istoꝝ pētāpio loqui.sed omnis sortes est aliquis istoꝝ ergo nullum sortem pētāpio loqui.patet ꝟse quentia qz est fillogismus in secundo ꝑme figure. Hic est notanduz ꝙ iste ꝓpositiones contesse in capto resolu bilium.scilicet verum est quod mundus non fuit.necessarium est.quod deus nunq̄ erit.possibile est.quod mi chil fuit.ḡ quod michil erit.non sunt verum offiḋabile

ꝓbando. nec ſunt ſimiles in ſigꝫone. reſolubilis ꝫ officiabilr. qm̃ officiabilr tenet ly qđ ꝯiunctiue ꝫ reſolubilis tenet relatiue ergo ꝫc. Et nō ꝙ qm̃ in dicto ppōis modalis in ſenſu ꝯpoſito ſunt duo infinitiui modi. aut duo accuſatiui caſus. talis eſt diſtinguēda. Eſt em̃ multiplex ſm amphibologiā. qr ꝑt officiando ꝑm⁹ infinitꝰ imitari in mdicatiuū ſtante ſtō. vel econtra. ꝫ erit ſenſus vnꝰ exemplū poſſibile eſt vos ſcire nccm eſſe nō nccm. q ſic ꝑt officiari. hec ppō eſt poſſibilis vos ſcitis nccm eſſe nō nccm ꝓpt hoc ꝑmarium ſigtū. vos ſcire nccm eſſe nō nccm ꝫ ſic eſt falſa. vel ꝑt ſic officiari. imitādo ſm infinitiuū in indicatiuū. hec ppō eſt poſſibilis. vos ſcire nccm eſt nō nccm. q adeqte ſigt vos ſcire nccm eſſe nō nccm. ꝫ ſic eſt vera vt pz. Conſidr diendū eſt qm̃ in dicto ppōis huiꝰ modi. ſunt duo accuſatiui caſus. ꝑt em̃ ꝑmus imitari in noiatiuū ſtante ſtō. vel econuerſo. vt iſta poſſibile eſt canem omedere panē. ꝑt ſic officiari. hec ppō eſt poſſibilis canis omedit panem. q adeqte ſigt canem omedere panē ꝫ ſic eſt vera. vel ſic hec ppō eſt poſſibilis canez omedit panis ꝓpt hoc ꝑmarium ſigtuz canem omedere panez ꝫ ſic eſt falſa. Silr diendū de iſta ppōe. Poſſibile eſt vos ſcire a. dato ꝙ a ſit iſta ppō deus eſt nam ꝑt ſic officiari imitando ꝑmū accuſatiuū. hec ppō eſt poſſibil. vos ſcitis a. q adeqte ſigt vos ſcire a ꝫ ſic eſt vera. vel ſic. imitando ſm accuſatiuū ſolū. hec ppō eſt poſſibil. vos ſcit a ꝓpt hoc ꝑmarium ſigtuz. vos ſcire a ꝫ ſic eſt falſa. cū a. ppō nichil ꝑt ſcire. ꝫ ꝯformiter de aliis diendū eſt. Nota eciā ꝙ ꝑmarium vel adeqtuz ſigtuz ppōis eſt illud qđ ppō ſigt ex cōi vel ꝑmaria impōe ẽminꝛū. ꝫ appꝛhendit ꝑncipaliter ꝙ totam ppōez. ꝫ nō ꝙ aliquā eius ptem. ꝫ ſic deuz eſſe. eſt adeqtuz ſigtuz hꝰ ppōis deus eſt. Scōarium vero

significatū dicit tribz modis. Primo modo ex noua impositione. vt si ꝯponat istam deus est. ad significandū pter primariū sigtuz. hoiez esse asinū. Secdo modo qñ nō adeqte sigt. sed quicqd sua pres sigt primarie vel adeqte. ꝙ sic ista hō est asinus pter primariū sigtuz sigt secūdario hoiez eē siat ista pres sua hō est. Tertio modo ppō vlis sigt secūdarie. quicqd sua singularis sigt primarie vt ista omis hō est aial sigt secūdarie istam sortem esse aial. Nota tertio q ppō modalis in sensu expositio. pbat etiam resolutorie. vt ista necem est deum esse. sic pbat. hoc est deum esse ꝙ hoc est necem ergo ꝛc. ꝙ pbat expositiue sic. deus est ꝙ nō pt esse ḋn deus sit ergo necem est deum esse. ꝙ sic de alijs modis dicendū est. ex quo sequit q diuisio illa trimembris termini mediati in principio huius tractatus nō est data p oppositā. qm membra ondūt vt pz qz eadem ppō rone cuiuscūq; termini est resolubilis. expomibilis. ꝙ officiabilis.

Positio descriptibilis est illa in qua terminus ꝯ cernens actum mentis mōplexuz determinat. nullo termino precedente mediato. vt ego cognosco sortem. hec namqz sic describit. ego cognosco aliqd sub rōe q sortes tu intelligis hoiez. i. tu intelligis aliqd sub rōe qua hō. Sed termini cernentes actum mentis. q si cadūt sup mōplexuz illud necio est sigtiuuz explexi aliter sunt describendi siat scire. credere. dubitare. ꝙ huiusmodi. vt tu scis a ppōez. sic describit. tu scis adequatū sigtuz a ppōis qđ scis adequate sigti p a ppōez. ergo ꝛc. tu credis a. ppōez. i. tu credis. adequatū sigtum a ppōis qđ credis adequate sigti p a. ppōes ergo ꝛc. Item tu dubitas a ꝙ b ppres ideſt dubitas adequata sigta a ꝙ b ppōnuz. que credis vel scis adeqte sigti p a ꝙ b ppōe in ergo ꝛc. Notan tr dicebat nullo termino mediato precedente. qz si prede

ret aliqs terminus mediatus vōe illius deberet ista ppō ꝓbari. qz a ꝓmo t̄mino mediato semp inchoanda est ꝓ-
pōis ꝓbatio. vt omnis hō intelligit se. hec est exponen-
da isto modo. homo intelligit se. ꝫ nichil est hō quin il-
lud intelligat se ergo ꝫ c̄. Circa ꝓdicta in hoc capitulo ꝫ
ptica ibz est notanda diuersitas ꝓbationū. ꝑ cēnaum
quatuma q̄z ꝓnum. qm̄ ꝓpositio destructibilis ouer-
titur cū sua destructione. ꝫ ꝓpositio vlis affirtiua seu q̄
nūqz alia expombilis silr. ouertit cū suis exponentibz si
mul sumptis. Unde bene sequit. Cognosco hoiez. ergo
ego cognosco aliqd sub vōe q̄ hō ꝫ econuerso. Item oēs
hō currit. ergo hō currit. ꝫ nichil est hō q̄n illud currat
ꝫ econuerso. Sed ꝓpō resolubilis nō ouertit cū suis re-
soluentibz. nec officiabilis cū suis officiantibz. vnde licet
sequat. hoc est aial. ꝫ hoc est hō. ergo hō est aial. non tū
sequit econuerso. hō est aial ergo hoc est aial. ꝫ hoc est hō
qz añs est nccm ꝫ oñs est ottingens. etiam post mille
annos erit ita sicut significat ꝑ añs. ꝫ tamen nō erit ita
sicut significat ꝑ oñs. Item sequit hec ꝓpositio est ncc̄ia
deꝰ est q̄ adequate sigt deū esse. ergo ncce ē deū ec ꝫ tū non
sequit econuerso. Necesse est deum est ergo hec ꝓpō est
ncc̄ia deus est q̄ adequate sigt deum esse. qz añs est nccm
ꝫ oñs est ottingens. silr si nulla ꝓpō foret ita esset sicut
sigt ꝑ añs. ꝫ tamen nō ita esset sicut sigtur ꝑ oñs. Ex
ꝓdictis infero aliquas ocłusiones. Prima est ista. venien
tem cognosco. ꝫ tamen nō cognosco venientem. ꝓbatur
ꝫ pono q̄ sortes sit a longe qui veniet versus me quem
cognosco esse sortem. sed credaz ipm nō moueri. ꝫ nichil
aliud accipiam. isto posito ꝓma ps ꝓz. qm̄ hoc cognosco.
ꝫ hoc est veniens ergo ꝫ c̄. scda ps etiā ꝓz qz nō cognos
co aliqd sub vōne qua est veniens. Scda ocłusio dum

trinū ꝫ vnū cognouit Aristoteles. ꝫ tamen Aristoteles nō cognouit deum trinū ꝫ vnū. ꝓma ꝓs ꝓz qm̄ hoc cognouit Aristoteles demonstrādo deuz ꝫ hoc est trinꝰ ꝫ vnus ergo ꝛc. sēda ꝓs etiam ꝓz qm̄ Aristoteles non cognouit aliqd sub rōe qua deus trinus ꝫ vnus ergo ꝛc ꝓz ꝺña a descriptione ad descriptū. Tertia ꝺclusio. A ꝓ pōez scio. ꝫ tamen nescio a ꝓpōez. ꝓbat. ꝫ pono ꝙ a sit ista deus est quā sciam. ꝫ credam ꝙ nō sit aliqꝺ a im mūꝺo. isto posito. a ꝓpōez scio. qꝛ hoc scio demonstrādo istaz deus est. ꝫ hoc est a. ergo ꝛc. ꝫ tamen nescio a qꝛ nō scio aliqꝺ sub rōe qua a. ex quo nō scio a esse. Quarta ꝺclusio sortem ꝑpis. ꝫ tm̄ nō ꝑpis sortem. ꝓbat. ꝫ pono ꝙ sortes loquat coram te. cꝰ vocem audias. credas tu tm̄ ꝙ nō sit aliqꝺ sortes im mūꝺo. isto posito. sortem ꝑpis, qꝛ hoc ꝑpis ꝫ hoc est sortes ergo ꝛc. ꝫ tm̄ nō ꝑpis sortem. qꝛ nō ꝑpis aliqꝺ sub rōe q̄ sortes quare ꝛc.

Ꝋ ꝓdictis ꝓz ꝙ nccm ꝫ ꝺtingens ꝺupliciter sumū tur. s. tm solubiliter ꝫ effmabiliter, sed eceū aduersa bia. s. nccio ꝫ ꝺtingenter exponibiliter ꝓbant. vt nccio deus est sic exponit. Deus est ꝫ nō ꝑt esse ꝺn deus sit ergo ꝛc. Item nccio mundꝰ fuit. mundꝰ fuit. ꝫ nō potuit esse ꝺn mundꝰ fuerit ergo ꝛc. Item nccio aliquid erit. aliqꝺ erit. ꝫ nō poterit esse ꝺn aliqꝺ erit ergo ꝛc. ita ꝙ vꝺ buz ꝫ nāpale respōn exponentis sit eius ꝺē tpis ōn verbo ꝓnāpale exponende. Ꝓpposito modo exponit. ꝺtingent. vt ꝺtingenter tu es. sic exponit. tu es. ꝫ ꝑt esse ꝙ tu nō sis ergo ꝛc. Item ꝺtingenter tu eris. tu eris. ꝫ poterit esse ꝙ tu non eris ergo ꝛc. Et ita de ꝑterito dicatur. hic sunt duo notanda. Primū est ꝙ nccio ꝫ ꝺtingenter sumunt. aliquando in sensu diuiso. aliqn̄ in sensu ꝺposito. sicut nccm ꝫ ꝺtingens, quod prius declarauimus. Se

ꝯ̃ nota̅dū̃ est. qualiter ꝯ̃q; in sensu ꝯpositō sumant
semp eodem modo exponunt vt dictū ē. sed qñ in sensu
diuiso sumunt p̄cedente alio termino mediato. ꝓbantur
ꝑm exigentiaz terminī p̄cedentis. vt homo nccio est aial.
nō est exponenda neq; ꝓbanda rōe istius termini nccio
sed rsoluenda rōe istius tmini hō. vt hoc nccio est aial.
& hoc est hō ergo ꝛc̄. quo facto ꝑma rsoluens est expo-
nenda sic. hoc est aial. & hoc nō ꝑt nō esse aial ergo ꝛc̄. ita
q; ly ꝑt sequat̄ subm sicut ly nccio vel ꝯtingenter. Ex
quo sequit̄ etiam q; istud verbū ꝑt sumit̄ aliqñ in sensu
ꝯposito. aliqñ in sensu diuiso. In sensu ꝯposito qñ p̄ce-
dit totaliter imꝛsonaliter tntū vt ꝑt esse q; tu curris.
In sensu diuiso qñ ꝛsonaliter sumit̄ vt añꝛps ꝑt esse.
Ex p̄dictis infero aliq̄s ocluſiones. Prima ocluſio. Ne
ꝛssario aliq̄d est qđ ꝯtingenter est. ꝓbat̄. aliquid est qđ
ꝯtingenter est. & nō ꝑt esse q̄n aliquid sit quod ꝯtingen
ter est ergo ꝛc̄. Seda ocluſio. Anima tua nccio est. &
tamen ꝯtingenter anima tua est. ꝑma ps ꝓbatur rsolu
torie. sic hoc nccio est & hoc est anima tua ergo ꝛc̄. seda
ps ꝓbat̄ expōbiliter sic anima tua est & ꝑt esse q; ani-
ma tua nō sit ergo ꝛc̄. Nam sequit̄. tu non es ergo nō
anima tua est. qz ex oppōsito sequitur oꝛpositū. & ꝑt ita
esse sicut significat̄ p añs. ergo ꝑt ita esse sicut figmificat
p añs. Tercia ocluſio. Necesse est te fuisse. & tamen
ꝯtingenter tu fuisti. ꝑma ꝛs ꝓbatur. qm̄ hec est nccia
tu fuisti que adequate significat te fuisse ergo ꝛc̄. seda ꝛs
ꝓbat̄. nam tu fuisti & potuit esse quod tu nō fuisti. ergo
ꝯtingenter tu fuisti ergo ꝛc̄. Quarta ocluſio. Potest
esse q; añꝛps sit homo qui est. & tamen añꝛps non ꝑt es
se homo qui est. ꝑma ꝛs ꝓbatur q̄m hec est possibilis añ
ꝛps est homo qui est. q̄ adequate sigt q; añꝛps est homo

qui est ergo ꝛc̄. Nam ly ꝓt impſonalit̄ ſumptū est tr
mino offiᷓabilis ſiaut ly poſſibile ſᷓda ps pz. qm̄ dic̄ op
poſitū videlz añxps ꝓt esse hō q̄ est. ꝫ ex isto ſequit̄ añ
xps ꝓt esse hō ꝫ ille est. ꝺñs est falſum ergo ꝫ añs. et
pz ꝺña qr ly ꝓt ſumptū ꝓſonalit̄ ẽ trī9 imediat9 ꝫ rela
tiuū qui. q̄ q̄d rſoluit̄ generalit̄ in et ꝺiuctōez ꝫ ille illa
illꝺ. vl vt alij diᷓūt exponit̄ ct. ꝫ p illud. ex q̄ nō ipdit̄ p
aliqꝺ signū p̄cᷓdens. Huic est ndᷓndū q ly ndc̄m du
plicit̄ sumit̄. vno modo noialit̄ in ᵭatiuo vel in ablatiō
caſu. alio modo aduerbialit̄ vt dictū est. ꝓ° nō exponit̄
ſed rſoluit̄. vt ndc̄io tu es. isto tu es. ꝫ hoc est ndc̄m er
go ꝛc̄. ex q̄ ſequit̄ q ndc̄io tu es hō. ꝫ tn̄ ꝺtingent̄ tu es
hō. tenendo ly ndc̄io noialit̄ in ablatiuo caſu. qr illo tu
es hō ᵭmonſtrando deū. ꝫ hoc est ndc̄m ergo ꝛc̄. ſumen
do tn̄ ly ndc̄io aduerbialit̄ fotet iſta ꝓpō impoſſibil̄. ppt̄
impoſſibilitatez exponenᷓū. Item ᵭdit̄ q ſortes ndc̄io
obedit. ꝫ idem ſortes ꝺtingent̄ obedit ſumendo ly ndc̄io
in ᵭatiuo caſu. qr ſortes huic obedit ᵭmonſtrᷓndo deuz ꝫ
hoc est ndc̄m ergo ꝛc̄. ſᷓda ps eᷓam pz exponendo ſic ſor
tes obedit ꝫ ꝓt esse q nō obedit. ergo ꝺtingenter ſortes
obedit quare ꝛc̄.

Excluſiua ꝓpō est illa in q̄ pomit̄ dictio excluſiua.

Dictiones aūt excluſiue ſunt iſte. tantū. tantūmō. ſolū ſolūmodo. p̄cᷓse. dūtaxat. ꝫ ſilia. ꝓpō em̄ in q̄ pomit̄ aliq̄ iſtarū dictionū vocat̄ excluſiua vt iſta tantū hō curit. ſolus deus est oᷣs. Excluſiuarū q̄z ꝓpōnuz quedaz ſunt p̄mi ᵭdmis. quedā ſᷓdi. ꝫ quedā tercij. Excluſiua p̄mi ᵭdmis est illa. ali9 ſubo p̄pomit̄ aliq̄ dictio excluſi
ua. vt tantū hō curit. ꝫ q̄libet talis exponit̄ p duas ex
ponēᵭ. q̄ruz p̄ma erit p̄iacens excluſiue. ſᷓda erit vlis
ꝺ ſubo ꝫ q̄litatē oppoſitis ſubo ꝫ q̄litati p̄iacentis. ꝫ p̄

iacens exclusiue est illud totū qđ remanet dempto dictō ne exclusiua. Ista ergo tantū sortes currit. sic exponit sortes currit. ꝙ nichil nō sortes currit ergo ꝙc̄. ꝙ ꝟsilis expsiō est de ꝓterito ꝙ futuro. vt tantū sortes fuit. sortes fuit ꝙ nichil nō sortes fuit. Item tantū añxp̄s disputabit sic exponit añxp̄s disputabit ꝙ nichil nō añxp̄s disputabit. Nonnulli exponūt exclusiuas ꝑme cadimis p ly aliud in ſtō exponente. vt ista tantum sol lucet sic exponitur sol lucet. ꝙ nichil aliud a sole lucet ergo ꝙc̄. sed qz iste modus fallit in verbis ampliatiuis. ideo ꝓpter modus ꝓbandi est secuticē ꝙ veriꝫ. Et nota q exclusiua ꝓmi cadimis conuertitur cū vna vniuersali de tertijs transpositis. quēadmodū in ꝟsequencijs lacus declarabitur. Exclusiua secunde cadimis est illa in qua dictio exclusiua mediat inter subm ꝙ ꝓdicatum. siue ꝓponatur siue postponat copule vt sortes tantū est homo, aut sortes est tantū homo. exponitur quelibet istarum sic sortes est homo. ꝙ sortes non est non homo ꝙ ita de ꝓterito ꝙ futuro dicatur. quidam aūt dicunt q dictio exclusiua imediate p̄cedens. verbū adiectiuū excludit oēz aliud actum a subo p̄ter actum illius verbi. vt hic sortes tantū currit. sortes currit. ꝙ nichil aliud facit ergo ꝙc̄. ꝙ sicꝫ cū p̄edit p̄dicatū ꝓtiāpale vt hō est tantū arrens. Exclusiua tercij cadimis ē illa cuiꝰ dictio exclusiā ponit inter ꝓtes p̄dicati. vt Ad xp̄o sigt p̄ase fiant est. q sic exponitur a xp̄o sigt fiant est. ꝙ a xp̄o nō sigt nō fiant est. ita q semp negatio infinitans cadat sup eundez terminū sup quē in exposita cadit dictio exclusiua. vt patet in cuiuscūqz cadimis exclusiuis. Notandum q si dictionem exclusiuam aliquis cadimis ꝓcedat alter terminus ꝓbabilis, non debet ista ꝓpositio ꝓbari, quāmo

dictionis exclusiue. sed sm̄m exigentiaz termini p̄ceden
tis. Exemplū ommū cedmū vt nccio tantū hō est hō.
ōnis hō tantū est aial. Aliqua ppō sigt p̄ase siant est. p̄
ma est expombilis tōe istius termini nccio. scda tacōe
istius signi ōnis. tercia vero est resolubilis. qz ptiala
tis affirmatiua. Opposita harū exclusiuarū assignanꝫ
p negacōez p̄positam toti exclusiue. nam huiꝰ exclusiue
tantū hō currit. ꝯtradictoriū est. nō tantū hō currit. et
habet duas causas veritatis oppositas exponentibz exclu
siue illius cui opponit. s. michil qđ est hō currit. vel ali
quid nō hō currit. ꝫ si vna harū causarū sit vera. oppo
situ exclusiue erit verū. ꝫ si ambe sint false ipsum est fal
sum. siant exclusiua sua est vera. si ambe eius exponen
tes sint vere. ꝫ falsa. si vna sit falsa. Exclusiua quoqz ne
gatiua in qua negacio sequit notam exclusiomis. etiam
exponibilis est. vt tantū homo nō currit. sic exponitur.
homo nō currit. ꝫ qđlibet nō homo currit. ꝫ ita exponit
quelibet talis p̄mi cedmis. Item sedi cedmis. vt tu tan
tū non es asmus. sic exponit. tu nō es asmus. ꝫ tu es
quodlibet non asmus. Exclusiua vero negatiua tercij
cedmis expombilis nō datur. qz talis negacio semp se
quit vtū p̄cipale. siant ꝫ dictio exclusiua. vt a ppō sigt
p̄ise siant nō est. Opposita harū exclusiuarū negatiua
tū dat silr p negacōez p̄cedentem totam ppōez. ꝫ huiꝰ
tantū homo non currit. ꝯtradictoriū est. non tantum
homo non currit quod habet duas causas veritatis op
positas exponentibus sue exclusiue negatiue. assignan
das per disiunctiuam. videlicet omnis homo currit. vel
aliꝙ non homo currit. quarum si vna est vera oppositi
tum exclusiue erit verum. siant ptes de opposito ex
clusiue affirmatiue. Nota eāꝫ ista negacio nō qñqz

acápit negatiue.qñqz infinite.qñqz indifferenť. Negatiue eñ ſp tenet qñ coungit vbo vt ſortes nō currit. Infinite qñ mediat inter ptes extremoꝝ ppōis. vt ſortes nō grāmaticus currit. ſortes eſt aliquid nō aſinus. Indifferēť qñ ppoñť ſigno ꝫ ſubo. vt hic tantū nō cois hō currit. nam ſi teneat negatiue eq̄alet huic tantū hō nō currit ꝫ ſili modo fiat iſta expoñť. Si aūt teneat infinite ſic expoñť ens nō cois hō currit. ꝫ nullū nō ens nō cois hō currit ergo ꝫ ē. Et vlteri9 nō q dictio excluſiua addita dictiōi ſignte numerū vltra numerū binarium duobz modis expoñť vōne alietatis. vel vōne plalitatis Exemplū iſta. tantū duo deám ſunt apli dei. vōe alietatis ſic expoñť. duo deáz ſunt apli dei ꝫ nulli alij. ꝫ ppō eſt falſa. vōe plitatis ſic. duo deám ſunt apli dei ꝫ nō plures. ꝫ ſic ppō eſt vera vt pz. Ex p̄dictis infero aliq̄s ō cluſiones. q̄rū ꝓma eſt iſta. Tantū hō eſt hō. ꝫ tñ nō tantū hō eſt aial. ꝓma ꝑs pz p eius exponentes. ꝫ vlez de īmiis trāſpoſitis. ſēda ꝑs pz ſilr. qm vna ſuarū cauſarū eſt vera. ſ. aliq̄d nō hō eſt aial. Nam hoc eſt aial dei monſtrādo aſinū. ꝫ hoc eſt aliq̄ nō hō. Seda cluſio. tu tñ es aial. ꝫ nō tantū tu es aial. ꝓma ꝑs pz. nam tu es aial. tu nō es nō aial ergo ꝫ ē. ſēda ꝑs cluſionis pz eiā qz vna cauſarū eſt vera. ſtz aliq̄d nō tu eſt aial ergo ꝫ ē. Tercia cluſio A ppō eſt p̄āſe ſigns ſiat eſt. ꝫ tñ a ꝑ poſitio nō eſt ſigns p̄āſe ſiat eſt ꝓbať. ꝫ pono q a. ſit iſta hō eſt aſinus. iſto poſito pz ꝓma ꝑs. qm a eſt ſigns ſiat eſt. ꝫ a. nō eſt nō ſigns ſiat eſt. ꝓbať. qz dēť oppoſitū. ſtz a. eſt nō ſigns ſiat eſt. ergo a nō eſt ſigns ſiat eſt. cōſequens eſt falſum. immo a eſt ſigns ſic eſt. qz eſt ſigns hoiez eſſe. ſēda ꝑs ē pz. qz ſin cōtradictoriꝝ vna exponēs eſt falſa. videlz a ppō nō eſt ſigns nō ſic eſt. ex q̄ ſequit

ꝓiez esse asinū. Quarta oclusio a ꝓpō ꝑ se sīgt falsuz et impossibile. ꝫ tn̄ a ꝓpō ꝑ se sīgt verū ꝫ nec̄m. ꝑma ps ꝑz ꝑ exponentes. Nam a sīgt falsuz ꝫ impossibile. ꝫ a nō est nō sīgns falsum ꝫ impossibile. ꝑbaf. qz dēf oppositū. a est nō sīgns falsuz. ꝫ impossibile ergo a nō est sīgns falsum ꝫ impossibile. qđ nō est verū. immo a. sīgt falsum ꝫ impossibile. qz sīgt ꝺoiez esse asinū qre ꝫc̄. sc̄da ps etiam eodez modo ꝑbaf. Nam a est sīgns verū ꝫ nec̄m. qz sīgt ꝺoiem esse. ꝫ a nō est nō sīgns verū ꝫ nec̄m. ꝑbaf qz dēf oppositū a nō est sīgns verū ꝫ nec̄m. ergo a nō est sīgns verū ꝫ nec̄m. ꝺns est falsum. immo a. sīgt verū ꝫ nec̄m. qz sīgt ꝺoiez esse qđ est verū ꝫ nec̄m. ꝑz ꝺna aū ꝑ oribus silibz ꝑ istam regulaz. Ab affirmatiua de ꝑdicato infinito ad negatiuā de ꝑdicato finito est bona ꝺna qre ꝫc̄. Se quit de exceptiuis.

Propositio exceptiua est illa in q̄ ponaf aliq̄ dictio exceptiua. Dictiones aūt exceptiue sunt iste ꝑter ꝑterq̄ ꝫ nisi. ꝫ differūt eo q ꝑter ꝫ ꝑterq̄ indifferenter exigūt. tam in vli affirmatiua q̄ negatiua. sed nisi nō exigit nisi in vli negatiua. vnde ita ogtur diāf nullus hō ꝑter sortem currit. sicut ōmis hō ꝑter sortem currit. nō tn̄ ogtur diāf ōmis hō nisi sortes currit. vbi ogtur dicē dēf null⁹ hō nisi sortes currit. Exceptiua exponif ꝑ duas exponentes. ꝑma exponens erit ꝓpō oppositꝫ q̄litatis ad ꝓpōez exponendā. c⁹ subm erit ps exceapta. ꝫ ꝑdicatū ꝫ copula. ꝓpōis exponende. sc̄da exponens erit ꝑticeens exceptiue aū opposito ꝑtis exceapte. qđ sic habebiē. imitef dictio exceptiua in istam negacōez non. ꝫ accusatiu⁹ in nominatiū. ista quidē regula vera est tam de exceptiuis affirmatiuis q̄ negatiuis. Exemplū affirmatiue vt ōmis hō ꝑ sortem currit. sic exponif. sortes nō currit. ꝫ ōmis hō nō

sortes arrit. exemplū negatiue vt nichil nisi asinus arrit. sic exponit asin9 arrit ꝫ nichil nō asin9 arrit. ergo ꝫc. et ꝟsimiter dicendū est qñ ꝑncipale verbū est ampliatiuū. ꝫ etiam qñ exceptio sit a ꝑte ꝓdicati. vt hic tu es omis hō ꝑter sortem. sic expone tu nō es sortes ꝫ tu es omis hō nō sortes ergo ꝫc. exemplū de negatiua. vt hic tu nō es hō nisi sortes. tu es sortes. ꝫ tu nō es hō nō sortes. ꝫ silr dicendū de exceptiua in numero pli ꝫ qñ plura excipiuntur. vt hic oēs hoies ꝑter sortem ꝫ platonem arrūt. sic expone. sortes ꝫ plato nō arrūt. ꝫ oēs hoies nō sortes ꝫ plato arrūt. Et nota q exceptiua omis ꝓpa ꝫ vera includit vlez que est in ꝑte vera ꝫ in ꝑte falsa. ꝫ verificat ꝑ exceptionē ꝑteritas falsi vel ꝑtium falsarū. exemplū ista exceptiua omis hō ꝑter sortem arrit. dato q sit vera includit istam vlez omis hō arrit. q est falsa. qz habet vnā singularez falsam ꝫ ꝑt verificari ꝑ exceptoez illi9 singularis falsi. silr dato q ista exceptiua sit vera. nullus hō nisi sortes ꝫ plato arrit. includit istam vlez falsam. nullus hō arrit. ꝫ verificat ꝑ exceptionem ꝑtium siue singularū falsarū sic nullus hō nisi sortes ꝫ plato arrit. Et nota q vlis dicit in ꝑte vera ꝫ in ꝑte falsa. qñ reliquis singularibz veris ꝑmanentibz vna est falsa aut duc. aut plures sic q nō omis singulares sint false. Et nota vltri9 q aliqua est exceptiua ꝓpa. aliqua impꝓpa. Ad exceptiuā ꝓpaz duo requiruntꝫ ꝑncipaliter. ꝑmū q id a quo fit exceptio stet ꝟsale ꝫ distributiue. ex quo sequit q ista est impꝓpa. aliqs hō ꝑter sortez arrit. Scdo q ꝑs exceptā sit tnim9 infra illo a quo fit exceptio. ex quo sequit q hec est impꝓpia. omis hō ꝑter hoiez arrit. ꝫ hec est ꝓpa. omis hō ꝑter sortem arrit. qz habet istas duas ꝟdicoes. Et nota q ex

ẽptio est exẽptio ptis a suo toto. & ps exẽpta est ille
terminꝰ aũ ꝓponit dictio exceptiua. Et nota q̃ ꝯtradi
ctoriũ exceptiue dat p negacõez ꝓpositaz toti ꝙpõi. Ter
tia est notandũ q̃ quelibet exceptiua negatiua conuerti
tur cũ exclusiua affirmatiua. aũꝰ subm est ps extracap
ta. & predicatum est terminus compositus ex predicato
& subo exceptiue sic precise supponente. vnde bene sequi
tur nichil preter sortez currit. ergo tantũ sortes currit.
& econuerso. & notanter dicitur predicatuz est terminus
compositus ex predicato. & subo exceptiue. qm̃ non se-
quitur nullum animal preter hominem intelligit. ergo
tantũ homo intelligit. Q̃ns em est verũ & consequens
falsum. sed bene sequitur ergo tantũ homo est animal in
telligens. dicẽdum aut etiam. sic precise supponente. qz nõ
sequitur nullus homo preter sortem currit. ergo tantũ
sortes est homo currens. sed solum sequitur ergo tantũ
sortes est aliquis homo currens. dato em̃ q̃ de specie hu
mana nõ currerent. aliquis masculꝰ msi solus sortes. sed
cũ hoc multe mulieres currerent. tunc hec esset vera. nul
lus homo preter sortem currit. & hec similiter tantũ sor-
tes est aliqs homo currens. sed hec est falsa tantũ sortes
est hõ currens. Ex his msewo. aliqs oclusiones q̃ruz p
ma est hec. Ista oña nõ valet. ois hõ pt sortez currit. er
go ois hõ pt hoiez currit. qz añs est vna exceptiua ppa
& añs nõ. Secda oclusio. Omne aial pter añxpm̃ aial
& tñ nõ oe aial pter hoiez est aial. pma ps pz p exponen
tes. qm̃ añxps nõ est animal. & õne animal nõ añxps
est aial ergo &c. scda ps eciaz ptaz. qz si nõ det oppositũ
õne animal pter hoiez est animal. & pz q̃ pma exponens
est falsa. Ex q̃ oclusione sequit q̃ nõ ois exceptiua ppa
repugnat suo piacentũ. cꝰ oppositũ ꝯtr dicẽ. & hoc pz

qm̄ quelibet istarū est vera. ōne aial est aial. ꝙ ōne aial p̄ter añxp̄m est aial. Tercia oclusio tu nō differes nisi ab asino. ꝙ tm̄ tu differes a capra. sc̄da p̄z est manifesta. ꝙ p̄ma pbat. qm̄ dic̄t oppositū tu differes ab alio ab asino. ergo tu nō es aliud ab asino. pz añā ab exposita ad vnam suarū exponenciū. Quarta oclusio. tu vides oēs hoies q̄ sunt in ista domo p̄ter sortem. ꝙ tm̄ nō vides aliquē hominē nec aliqs hoies. pbat ꝙ pono sc̄da z p̄tem oclusionis cū hoc q̄ in domo ista sint decem hoies. nouem mulieres ꝙ vn9 mastul9. quē nō videas. sed bene oēs mulieres. isto posito pz sc̄da ps oclusionis. ꝙ p̄ma silr assignando regulam exceptiuoꝝ q̄ ōmes ppō affirmatiua in p̄te vera ꝙ in p̄te falsa. p̄t verificari p exceptōez p̄tis false. isto p̄supposito ista est falsa. tu vides oēs hoies qui sunt in ista domo p̄ter sortem. ergo p̄t verificari p exceptōez sortis sic dicendo. tu vides oēs homines qui sunt in ista domo p̄ter sortem. quare ꝙc̄.

Iffert. aliud. ꝙ nō idem. eodem modo exponunt tres exponentes. p̄ma notat ostanciā p̄mi extremi et est vna ppō cui9 subm erit sinomomū cū subo ppōis exponende. sc̄da exponens notat ostanciā sc̄di extremi ꝙ erit ppō c9 subm est rectus casus illius obliqui q̄ sequit aliquē istoꝝ triū t̄minoꝝ exponibiliū ꝙ copula in hijs duabz exponētibz erit hoc vbū est p̄dicans p̄m adiecens. tercia exponens erit negatiua in q̄ p̄mū extremū negat a sc̄do. exemplū tu differes ab ōi hoie. sic exponit tu es. ꝙ ōmis hō est. ꝙ tu nō es ōmis hō ergo ꝙc̄. Ego sum aliud ab asino. ego sum. ꝙ asinus est. ꝙ ego nō asinus ergo ꝙc̄. filius est nō idem patri. filius est. ꝙ pater est. ꝙ filius nō est pater. ergo ꝙc̄. Est tm̄ aliqs diuersitas. in p̄terito ꝙ futuro. hec em̄, tu differes ab añxp̄o nō sic exponit.

tu erie. ꝫ añxp̄s erit. ꝫ tu nō eris añxp̄s ergo ꝫc̄. qm̄ exponentes sunt vere. ꝫ exposita fal'a. sequit tu differes ab añxp̄o ergo sil eris cū añxp̄o. ñs est falsuz vt suppono. sed sic exponit tu eris. ꝫ añxp̄s erit trā. vel qm̄ tu eras. ꝫ tu nō eris añxp̄s ergo ꝫc̄. Et ita de p̄terito dicat ꝫc̄. Nota q̄ tria sunt adiacencia in ꝓpōe videlz. subm. copula. ꝫ p̄dicatū. qm̄ sum es fui. est p̄ncipale verbū nō hns p̄dicatū expsse positū. p̄dicat sēm adiacens. qm̄ habet p̄dicatū expressum. p̄dicat terciū adiacens. Ex p̄dictis infero alias oclusiones. Prima est ista. tu differs ab oni hoie. ꝫ tm̄ tu nō differs ab aliquo hoie. ꝑma ps pz p exponentes. qm̄ tu es. ꝫ hō est. ꝫ tu nō es ōmis hō ergo ꝫc̄ sēda ps etiam pbat. qz si nō dat oppositū. s. tu differs ab aliquo nomine. sed hec est falsa qz tcia exponens est falsa. sz tu nō es aliquis hō. Seda oclusio. tu differs ab omni entē. qđ est. ꝫ qđ fuit. ꝫ qđ erit. ꝫ tm̄ tu nō differs ab aliq̄ entē. qđ est. ꝫ qđ fuit. ꝫ qđ erit. ꝑma ps pz qm̄. tu es. ꝫ omne ens qđ est. ꝫ qđ fuit. ꝫ qđ erit. est. ꝫ tu nō es omne ens qđ est. ꝫ qđ fuit. ꝫ qđ erit. ergo ꝫc̄. Seda ps etiam pz. qz suū ctradictoriū est falsum cū vna cius exponens sit falsa. s. tu nō es aliquid qđ est qđ fuit ꝫ qđ erit. Tercia oclusio. Ego differo a te ꝫ a me. tm̄ non differo a me. ꝑma ps pz p exponentes. nam ego sum ꝫ. tu ego ꝫ sumus. ꝫ ego non sum tu ꝫ ego ergo ꝫc̄. seda vero ps pz de se. et ita posset pbari q̄ tu differs ab hoie et ab asino ꝫ tm̄ tu nō differs ab hoie. Quarta oclusio tu differs ab asino. tm̄ tu nō differs ab hoie vl ab asino ꝑma ps pz p exponentes ꝫ seda similiter. qz detur oppositū tu differs ab hoie vel ab asino. hec est falsa qz tercia exponens est falsa. s. tu nō es hō vel asinus. qz eius ctra dictoriū est verū videlz tu es hō vel asinus. Quecūqz

dicta sunt de hoc vbo differt q̄ ad exponentes ꝙ cōclusiones p̄n̄t applicari illis tm̄is aliud ꝙ nō idem q̄m ꝙ ꝯ.

Capit dupliciter exponi. vno modo p positionez de p̄nti ꝙ remotionez de p̄terito. Alio modo p remotionē de p̄nti ꝙ positionez de futuro. vbi gr̄a sortes incepit esse albus. p̄mo modo exponi sic. sortes nūc est albus ꝙ immediate ante instans p̄ns nō fuit albus. ergo ꝯ. secundo modo exponi sic. sortes nūc nō est albus ꝙ immediate post instās p̄ns erit albus ergo ꝯ. Si hoc vbū incipit sit de p̄terito. aut fuit. assignandū est tertiū instans puta a vel b vt ista sortes incepit currere sic exponi. p̄mo modo in a instanti sortes currebat ꝙ immediate ante instās sortes sortes nō currebat ergo ꝯ. secundo mō sic in a instanti sortes nō currebat sed immediate post a instans sortes currit ergo ꝯ. ꝙ similr de fuit dicendū est.

Esimt vero exponi modo opposito eiusdē dupliciter p̄mo modo p positionez de p̄nti ꝙ remotionez de fuit vt ista sortes desimt esse albus. sic exponi. sortes nūc est albus ꝙ nō immediate post instans p̄ns erit albus ergo sortes ꝯ. secundo modo exponi p remotionez de p̄nti ꝙ positionez de p̄terito vt sortes nūc nō est albus ꝙ immediate ante instans p̄ns sortes fuit albus ergo ꝯ. exemplū de futuro vt sortes desinet esse albus dupliciter exponi. p̄mo mō sic tūc sortes erit albus. ꝙ nō immediate post hoc instans sortes erit albus ergo ꝯ. secundo modo sic tūc sortes nō erit albus. ꝙ immediate ante hoc instans sortes erit albus ergo ꝯ. Et sic de p̄terito dicendū est semp limitando tertium instans in p̄ma exponente. In plurali numero nō exponi ista vba sz pbant p ꝓpes singularis numeri vt ista duo incipiūt currere sic p hoc incipit currere ꝙ illud incipit currere ergo ꝯ. ꝙ vtrūq; ꝓpō singularis pbans pluralē exponi

Et nota q; oēs dictiones exponentes tam affirmatiuarū q; negatiuarū istarū verborū inferūt oēm dictionem q; ponis exponendo. vnde sequit sortes nūc nō est albus. g. immediate post instans p̄ns cuit albus. vel sortes nūc est albus. g. nō immediate aī instans p̄ns sortes fuit albus ergo sortes nō desinit esse albus g; similiter de hoc verbo incipit dicendū est. Ex p̄dictis infero aliquas exclusiones q̄tuz p̄ma est ista. Tu incipis esse albus g; tamen tu nō incipis esse coloratus. probat g; pono q; nūc tu sis albus g; obtinue aī hoc fuerit niger isto posito tu nunc es albus g; nō immediate aī instans p̄ns tu fuisti albus ergo tu incipis esse albus. g; tamen tu nō incipis esse coloratus q; nunc tu es coloratus g; immediate aī instans p̄sens fuisti coloratus g; immediate post instans p̄teritus es coloratus ergo nō incipis esse coloratus. Secunda exclusio. Deus incipit esse in hoc instanti g; tamen nō incipit esse aliquo instanti. p̄ma pars probat. Nam deus est in hoc instanti. g; non immediate ante instans p̄sens fuit in hoc instanti ergo &c. Secunda pars etiam patet. Nam deus est aliquo instanti. g; immediate ante instans p̄teritus fuit in aliquo instanti g; immediate post instans p̄ns erit in aliquo instanti ergo &c. Tercia exclusio incipit esse one qđ est. g; tū nō incipit esse alīq; qđ est. p̄ma g; probat. quia nūc est omne qđ est. g; nō immediate aī instans qđ est p̄ns fuit one qđ est. q; instans p̄ns nō fuit ergo &c. Quarta exclusio tu incipis videre quēlibet hoiez. g; tū tu incipis videre aliquem hoiez immo nullum hoiez incipis videre. probat g; pono q; obtinue aī hoc non fuerunt nisi decem homines q; tum nouem videris videas g; videbis. sed decimū non videbis qui iam non desinat esse p̄ nonum de p̄senti. isto

posito tu nō pōs videre quēlibet hominē. q; tu nūc vides quemlibet hominē ꝫ non immediate añ instans ꝓsens vidisti quēlibet hominē q; non istum dcāmū ꝫ tamen tu non nō pōs videre aliquē hominē. q; tu nūc vides aliquē hominē ꝫ immediate añ instans ꝓsens vidisti aliquē hominez ergo ꝫc̄. Jā iam nullum hominē nō pōs videre. q; quocūq; dato quē iam vides istuz immediate añ hoc vidisti ꝫ immediate post videbis vt ponit casus ergo ꝫc̄. Ex ista ꝓpositione sequit q; tu nō pōs scire dcām ꝓpositiones ꝫ tamen non nō pōs scire aliquā ꝓpositionē. dato q; nūc scias dcām ꝓpositiones. ꝫ immediate ante hoc non sciebas nisi nouem. Consimiles conclusiones cōcedun tur in materia de hoc verbo desinit. vt q; tu desinis currere ꝫ tamen non desinis mouēri. dato q; nūc mouearis ꝫ non currens sed immediate ante instans p̄sens currebas Secunda conclusio Deus desinit esse in instanti ꝓsenti ꝫ tamen non desinit esse in aliquo instanti. Tercia conclusio desinit esse omne quod est. ꝫ tamen non desinit esse aliquid quod est. Quarta conclusio. tu desinis videre quēlibet hominē ꝫ tamen non desinis videre aliquem hominem immo nullum hominem desinis videre. dato q; continue ante hoc vidcas omnes homines quos iam vides. ꝫ generetur nunc primo vnus de nouo quem non vidcas. et ita concēditur q; tu desinis scire dcām ꝓpositiones ꝫ tamen non desinis scire aliquam ꝓpositionem. dato q; nūc scias dcām ꝫ continue post hoc solummodo nouem ergo ꝫc̄. De Immediate.

Immediate duas in se continet exponentes. prima est ꝓteritus eius. ꝫ secunda erit negatiua sibi correspondens secundum exigentiam sin verbi. vt immediate añ a tu fuisti exponit sic. añ a tu fuisti. ꝫ nullus

fuit instans añ a ḋn int illud ꝫ a tu fuisti ergo ꝫc̄. Item immediate post.b. tu eris. sic exponit post.b. tu eris. ꝫ nullum erit instans post b ḋn int illud ꝫ.b. tu eris ergo ꝫc̄ Modo sili exponit negatiua cū negacio subsequit ly immediate vt immediate añ hoc tu nō fuisti albus sic exponit. añ hoc tu nō fuisti albus. ꝫ nullū fuit instans añ hoc ḋn int illud ꝫ hoc tu nō fuisti albus ergo ꝫc̄. Item immediate post instans pñs tu nō eris. sic exponit post instans pñs tu nō eris. ꝫ nullū erit instans post instans pñs ḋn int illud ꝫ instans pñs tu nō eris ergo ꝫc̄. Opposita hatū ppōnuz dant p negacōez p̄cedentez ly immediate. ꝫ non pbant nisi p assignacione ot tradictoꝛie rū. Ex p̄dictis infero aliq̄s ocluſiones. q̄ruz ꝓma eſt iſta. Immediate añ hoc tu fuisti albus. ꝫ immediate añ hoc tu fuisti niger. pbabit ꝫ pono q̄ in q̄libet pte pari hore p̄teri te fueris albus. ꝫ in q̄libet impari fueris niger. iſto poſito arguit ſic. Immediate añ hoc fuit aliq̄ ps par ergo immediate añ hoc tu fuisti albus. oña tenet. ꝫ añs pbat nam añ hoc fuit aliq̄ ps par ꝫ nullū fuit instans añ hoc. ḋn int illud ꝫ hoc fuerit ps par ergo ꝫc̄. Silr pbat alia ps ocluſioms. Nam immediate añ hoc fuit aliq̄ ps impar ergo immediate añ hoc tu fuisti niger. oña pz. ꝫ añs vt ꝑus pbat. nam añ hoc fuit aliq̄ ps impar. ꝫ nullū fuit instans añ hoc ḋn int illud ꝫ hoc fuerit aliq̄ ps impar ergo ꝫc̄. Secda ocluſio duo ot tradictoꝛia int se ot tradictoꝛia immediate añ hoc fuerūt falſa. et tn̄ nō fuerūt ſil vera neqz ſil falſa. pbat et pono q̄ ſit iſta tu es albus et b iſta tu nō es albus. iſto poſito pz q̄ immediate añ hoc fuit verū nam q̄n̄ q̄q̄z fuit aliq̄ ps par a fuit verū. ſed immediate añ hoc fuit aliq̄ ps par ergo immediate añ hoc a fuit verū. et immediate añ hoc a fuit falſum. q̄

qñcunqz fuit aliqua ꝓs impar a fuit falſuz. ſed immediate añ hoc fuit aliqua ꝓs impar ergo immediate añ hoc a fuit falſuz. Eodem modo ꝓt ꝓbari q b immediate añ hoc fuit verū ⁊ falſum. q añt a ⁊ b nō fuerūt ſil vera nec ſil falſa ꝓz qz in quocūqz inſtanti a fuit verū b fuit falſum. ⁊ econuerſo. Ex quo ſequit q immediate añ hoc fuiſti albus. ⁊ immediate añ hoc nō fuiſti albus. ꝑma ꝓs ꝓz. ⁊ ſcda ꝓbaf. Nam qñcunqz tu fuiſti niger. tu nō fuiſti albus. ſed immediate añ hoc tu fuiſti niger ergo immediate hoc tu non fuiſti albus. ⁊ ita arguit q a ꝓpoſitio immediate añ hoc fuit vera. ⁊ immediate añ hoc nō fuit vera. ꝓbata eſt ꝓma ꝓs. ⁊ ſcda ꝓbabit. Nam qñcunqz a ꝓpoſitio fuit falſa illa non fuit vera. ſed immediate ante hoc a ꝓpoſitio fuit falſa. ergo immediate ante hoc a ꝓpoſitio. a ꝓpō non fuit vera. Tertia concluſio. immediate poſt hoc erit inſtans. quod non immediate poſt hoc erit. ꝓbaf. Nam poſt hoc erit inſtans quod nō immediate poſt hoc erit. ⁊ nullum erit inſtans poſt hoc quin inter illud ⁊ hoc erit inſtans quod non immediate poſt hoc erit. qz q̄cūqz inſtanti dato qd erit poſt hoc inter illud ⁊ hoc erit infinita inſtantia quorū nullus immediate poſt hoc erit. Ex qua concluſione ſequit q immediate poſt erit aliquid quod non immediate poſt hoc erit. Quarta concluſio poſt a inſtans tu curres. ⁊ nullum erit inſtans poſt a q̄n añ illud tu curres. ⁊ tamen nō immediate poſt a inſtans tu curres. ꝓbaf ⁊ pono q curras hodie ſed nō cras. ⁊ pono q a erit inſtans mediū craſtine diei poſt quē diem tu ite rū curres aliq̄n. iſto pono ꝓz q nō immediate poſt a tu curres. ⁊ tamen poſt a tu curres vt ꝓmit caſus. ⁊ qz añ a curres qz iſto die. ideo nullus erit inſtans poſt a q̄n ante illud tu curres. quicq̄ enī curruit añ a, curꝛet etiaz añ

quodlibet instans qđ erit post a. Notandū q ly immediate dupliciter sumit. s. aduerbialiter & nōialiter. Primo modo sum hic locutus. s. aduerbialiter. sed secūdo modo sumit vt hic. immediate sunt ptes in cōtinuo idest sine medio & sic sumit in ppōsito.

Sta q3 verba carco & indigeo. & ꝓ quor sunt termini expōibiles. Nam hec ppō ego carco equo sic exponit. ego sum & equus est. & ego nō habeo equū ergo &c. Similiter exponit ista ppōsitio absq3. Indigeo aūt sic exponit sortes indiget libro. sortes est. & liber est. & liber est vtilis sorti ergo &c. Similiter exponit ista ppō op9 est sorti e3. sed ista tu ꝓuaris prauia sic exponit. tu es & prauia ē. & tu nō habes prauiaz quā olim hūisti g̃ &c.

Am gdus opacōis restat exponere. Et primo positiuū cū habit sumptū. exponit eā p duas exponētes affirmatiuas in qbz medio opandi affirmē de vtroq3 opatorū. tertia vo erit negatiō excludēs exercitū mē pm opatū & pmū. vt sortes ē ita sapiens sic plato sic exponit. sortes est sapiens. & plato ē sapiens. & plato nō ē sapiēs ergo sorte ergo &c. Item ī pterito. vt tu fuisti ita fortis sic aliqs hō. sic exponit. tu fuisti fortis. & aliqs hō fuit fortis & nō aliqs hō fuit fortis ergo te ergo &c. & ita de fuco suo mō dicit. Sz notandū q si fiat opacio respectu terī cōis a te p9 nō distributū. nō dz sumi tm̄ p9 sub distributōe in aliq exponēte. vt tu es ita albus sic ois hō. nō dz dici in sda exponente ōmis hō est albus. qr hec est falsa & exposita de tu. sequit eā tu es ita albus sic iste hō ergo tu es ita albz fiat ois hō. pz ꝓña pz ab inferiori ad suū superius affirmatiū siue distributione aut aliquo signo impediente. ideo debet sic exponi tu es albus & hō est albus. & nō ōmis hō est albus te ergo &c. Nota etiā q in ōni

ꝓpacione ſunt tria.duo.ſ.extrema.inē q̄ ſit ꝓpacio.Me
diū ꝓpandi qđ eſt formia ꝑticipata ab extremis. et hoc
duplr at eq̄liter ꝙ ſic eſt poſitiuꝰ gd̄us.aut ineq̄liter.et
hoc duplr.aut ſic excꝫſus ūtra tmimū ꝙ ſic eſt ꝓpatiuꝰ
gd̄us.aut in tmimo ꝙ ſic eſt ſuplatiuꝰ.his dictis ſequi
tur ꝛcluſiones.ꝑma eſt iſta tu es ita fortis ſicut ō̄is hō
mūdi.et tñ tu nō es ita fortis ſicut aliq̄s hō mūdi.ꝑma
ꝓꝫ ꝓz.qz tu es fortis.ꝙ hō mūdi eſt fortis.et nō ō̄is hō
mūdi eſt fortior tr ergo ꝙ̄.ſcđa ꝓꝫ ſilr pz qm̄ ſuū ctra
dictoriū eſt falſum videlz tu es ita fortis ſicut aliquis hō
mūdi qz ex ipa ſequit̄ ūtia exponens videlz nō aliq̄s hō
mudi eſt fortior tr qđ eſt falſum.Scđa ꝛcluſio.Anima
qđ nō eſt ita forte ſicut leo.eſt ita forte ſicut oē aīal mū
di.ꝑbat̄.equꝰ eſt ita fortis ſicut oē aīal mūdi.ꝙ idem e-
quꝰ eſt aīal qđ nō eſt ita forte ſicut leo ergo ꝙ̄.pz ꝺ̄ña
a reſoluentibz ad reſolutū.Añs aūt pz.exponendo ꝙ re-
ſoluendo.Tercia ꝛcluſio.ego ſum ita ſapiens ſicut tu ꝙ
deus.ꝙ tñ ego nō ſum ita ſapiens ſicut deus.ſcđa ꝓeſt
de ſe manifeſta.ꝙ ꝑbat̄ ꝑma.Nam ego ſum ſapiens.ꝙ
tu ꝙ deus eſtis ſapientes.ꝙ nō tu et deus eſtis ſapien-
tes me ergo ꝙ̄.pz ꝺ̄ña ab exponentibz ad expoſitū.et
ꝑma ac ſcđa ꝓꝫ ſunt manifeſte.tercia ꝺo ꝑbat̄.qz ſi nō
det̄ oppoſitū.ſ.tu ꝙ deus eſtis ſapientiores me.ergo tu
es ſapientior me ꝺ̄ns eſt falſum vt ſuppono.Quarta cō
cluſio.Tu eris ita ſenex ſicut tu eris.ꝙ tñ in nullo in
ſtanti tu eris ita ſenex ſic tu eris.ꝑma ꝓꝫ pz ꝑ expone
tes.tu eris ſenex.ꝙ nunq̄ eris ſenior q̄ tu eris ergo ꝙ̄
ſcđa ꝓꝫ ꝑbat̄.qm̄ quocūq; inſtanti dato q̄ tu eris ſenex
in illo inſtanti tu nō eris ita ſenex ſicut tu eris.qz poſt
illud eris ſenior ergo in nullo inſtanti tu eris ita ſenex
ſicut tu eris pz ꝺ̄ña.qz ctradictoriū ꝺ̄ntis ꝛpugt añm

ꝓpter distributionez huius termini siant supta verbuz substantiuum.

Cmpatiuꝰ gdus exponit sicr p tres exponentes. sc̃da tercia est negatiua excludes eq̃litatez seu sigꝫ expressum in medio expandi. Nam extrema ptiapāt medium nieq̃liter. vt sortes est fortior platone. sic exponit. sortes est fortis. ⁊ plato est fortis. ⁊ plato nō est ita fortis siant sortes ergo ⁊c̃. Item tu es fortior aliquo hoie. sic exponit. tu es fortis ⁊ aliq̃s hō est fortis. ⁊ nō aliq̃s hō est ita fortis siant tu ergo ⁊c̃. Sed huiꝰ tu es albior ōni hoie. sc̃da exponens nō dz esse ōmis hō est albus. qm̃ sic exposita esset vera ⁊ vna exponens falsa. qđ nō est cōcedendū in logica. sed dz sic expom tu es albus ⁊ hō est albus ⁊ nō ōmis hō est ita albus siant tu ergo ⁊c̃. Ex p̄dicto modo exponendi inferto aliq̃s ocluiones. Prima tu es albior ōni hoie. ⁊ tñ tu nō es albior aliq̃ hoie. ꝑma ꝓs pz p exponentes. ⁊ sc̃da sicr qz suū ctradictoriū est falsum. s. tu es albior aliq̃ hoie qz tercia eius exponens est falsa videlz nō aliq̃s hō est ita albus siant tu. qz tu ipse es ita albus siant tu. vel q̃libet q̃ est albior te est ita albus siant tu licet nō p̄cise. Sc̃da ocluſio sortes nō est melior deo ⁊ tñ sortes est melior ōni ente mūdi. qz ipse est bonꝰ ⁊ aliqđ ens mūdi est bonū. ⁊ nō ōne ens mūdi est ita bonum siant sortes ergo ⁊c̃. Tercia ocluſio ego sum sciencior te ⁊ deo. ⁊ tñ nō sum sciencior deo sc̃da ꝓs pz de se ⁊ ꝑma ꝓbat̃ p exponentes. Nam ego sum sciens. ⁊ tu ⁊ deus estis scientes. ⁊ nō tu ⁊ deus estis ita scientes sicut ego. ista pz qm̃ si dic̃ oppositū. s. tu ⁊ deus estis ita scientes siant ego. ergo tu es ita sciens siant ego. ꝯns est falsum vt ego suppono. Quarta ocluſio tu eris senior ꝙ tu eris in aliq̃ instanti. ⁊ tñ in nullo instanti tu eris se

nice q̄ tu eris in aliquo instanti. prima pars probatur. qm̄ tu eris senex. ꝫ nō tu in aliq̄ instanti eris ita senex sicut tu eris ergo tu eris sen cē q̄ tu eris in aliq̄ instanti. cōia tenet ab exponentibz ad expositū. ꝫ ēia pa antis exbeta est in alio casu in q̄rta ꝯclusione. sed stā exclusiones bat qz si nō. dē oppositū videlz q in aliq̄ instanti tu eris senex q̄ tu eris in aliq̄ instanti ꝫ sit illud a et pz q ista est falsa in a instanti tu eris senex q̄ tu eris in aliq̄ instanti. qz vna exponens est falsa videlz nō in aliq̄ instanti tu eris ita senex sicut tu eris in a instanti qz in a instanti tu eris ita senex sicut tu eris in a instanti ergo ꝫc̄. Notandū q quēadmodū exponit̄ opatiuꝰ gdus ita magis ꝫ q̄ vt ego sum magis valens q̄ tu sic exponit̄. ego sum valens ꝫ tu es valens. ꝫ nō tu es ita valens sicut ego ergo ꝫc̄. et ꝑsimiles ꝯclusiones pñt inferri. vnde cēdit̄ q aīal qđ est magis cibile q̄ musta ē magis fortē q̄ sit ōne aīal mūdi. et hō qui est magis sapiens q̄ ōnis homo est minꝰ sapiens q̄ ōnis homo ꝫ ita de alijs infinitis q̄re ꝫc̄.

Positiuꝰ gdus exponit̄ p tres exponentes sicut cō paratiuus. s. p duas affirmatiuas p tertiā negatiua de opatiuo gdu eiusdē opacōis. ꝫ habebit q̄rtam affirmatiuā de positiuo gdu eiusdē opacōis cū hoc aduerbio minꝰ exemplū vt sortes est sapientissimꝰ hoim sic exponit̄ sortes est sapiens. ꝫ omēs hoīes sunt sapientes. vel gradatim sapientes. ꝫ nemo est sapiencior sorte sed aliquis minus sapiens ergo ꝫc̄. Paulus tñ dicit q sup latiuꝰ exponit̄ p tres exponentes nisi vna illarū cū altera cōmūdat. vt tu es fortissimꝰ istorū pt duplr exponi. aut p opatiuū. aut p positiuū opabit sumptū exemplū ꝑmi. vt tu es fortis et isti sunt fortes ꝫ nō alijs istorū est fortior te ergo ꝫc̄

Exemplū scđi. tu es fortis ⁊ isti sunt fortes ⁊ nō aliq̄s istoꝝ est ita fortis sicut tu ergo ⁊c. Itez tu es fortissim⁹ oim hoim sic exponit. tu es fortis. ⁊ hoies sunt fortes et nō oēs hoies sunt fortiores te. vel nō ois hō ē fortior te ergo ⁊c. scđo modo exponit sic tu es fortis. ⁊ oēs hoies sunt fortes ⁊ ñ oēs hoies sunt ita fortes sic tu vel nō ois hō ē ita fortis sic tu ergo ⁊c. et ita de alijs ꝺ pticto ⁊ de suo modo dicat. Ex ꝓdictis infero alīq̄s ꝺclusiones. Ptima ē ista. tu es fortissim⁹ istoꝝ. ⁊ debilissim⁹ istoꝝ et pbat ⁊ pono q̄ tu. fortes. ⁊ plato sitis eq̄ fortes. ⁊ p ly istoꝝ demonstro vos tres. isto posito pz ꝓma ps. q̄m tu es fortis ⁊ isti sunt fortes. ⁊ nō aliq̄s istoꝝ ē fortior te ergo ⁊c. ecōa scđa ps ē ꝺa. q̄ tu es debilis. ⁊ isti sunt debiles ⁊ ñ aliq̄s istoꝝ ē debilior te ergo ⁊c. hec tñ ꝺclusio nō ē ꝺa exponendo t˚ nec si addat q̄rta exponēs. Scđa ꝺclusio. tu es sapientissim⁹ oim hoim. ⁊ tñ tu nō es sapientissim⁹ aliq̄rum hoiez ꝓma ps pz p exponentes vt tu es sapiēs ⁊ oēs hoies sunt sapientes ⁊ ñ oēs hoies sunt sapientiores te ergo ⁊c. scđa ps pbat q̄m suū ꝯtradictoriū ē falsum videlz tu es sapientissim⁹ aliq̄rum hoim ppt ē cōiaz exponentez falsaz. s. nō aliq̄s hō est sapientior te. ⁊ hec silr ñ aliq̄s hō ē ita sapiēs sic tu. q̄ tu met es ita sapiēs sic tu ergo ⁊c. Tercia ꝺclusio. tu fuisti calidissim⁹ oim hoim ⁊ frigidissim⁹ oim hoim. ꝓma ps pz q̄ tu fuisti calid⁹. ⁊ hoies fuerūt calidi. ⁊ ñ ois hō fuit calidior te. ecōa ñ ois hō fuit ita calid⁹ sicut tu. scđa ps ecōaz eodē modo pbat. q̄m tu fuisti frigid⁹. ⁊ hoies fuerūt frigidi. ⁊ nō ois hō fuit frigidior te. ecōa nō ois hō fuit ita frigidus sic tu ergo ⁊c. Quarta ꝺclusio. aliq̄d est maximū istoꝝ qđ nō est maximū istoꝝ. exponendo ꝺpabilit pbat sic ⁊ pono q̄ a sit magnū. ⁊ b maius. ⁊ vero maius q̄ a ⁊ maius

q̄ b. Isto ꝓsito b est maxim̄ istoꝝ̄ qđ nō est maxim̄ istoꝝ̄. ꝫ bac q̄m̄ b est magnū ꝯ aliqđ istoꝝ̄ qđ est maximū istoꝝ̄ est magnū. ꝯ nullū istoꝝ̄ qđ nō est maxim̄ istoꝝ̄ est maius v ergo b est maxim̄ istoꝝ̄ qđ nō est maxim̄ istoꝝ̄ ꝓz ꝫña ad exponēdū ad expositū q̄re ꝯc.

Sti termi mi ꝑm̄. maxim̄. ꝯ minim̄. exponunt affirmatiue ꝯ negatiue. Affirm̄atiue vt sortes est ꝑmꝰ q̄ venit ad villam sic exponit sortes est aliq̄liter ꝑ q̄ venit ad villam. ꝯ nullus ꝑus sortē venit ad villam. sed aliꝰ posteriꝰ sortē venit ad villaz ergo ꝯc. Hoc est maxim̄ qđ sortes ꝑt portare hoc sortes ꝑt portare ꝯ nullum maius hoc. sed aliqđ mmꝰ vel cuilibet minori aliq eq̄le sortes ꝑt portare ergo ꝯc. Hoc est minim̄ qđ plato ꝑt videre sic exponit. hoc plato ꝑt videre. ꝯ nullū mꝰ hoc sed aliqđ maius vel cuilibet maiori aliq eq̄le plato ꝑt videre ergo ꝯc. Si aūt ꝑbuz relatiui in istis ꝫ ꝑoniz ꝯ silibz negetꝫ tūc ꝓpō est exponenda p exponentes ꝑtes rie q̄litatis. Exemplū sortes est ꝑmꝰ q̄ nō venit ad villam sic exponit. sortes ast aliq̄liter ꝑ q̄ nō venit ad villam sed qđlibet ꝑꝰ sortē ꝯ michil posteriꝰ ergo ꝯc. Item A ē maxim̄ qđ sortes nō ꝑt portare. a sortes nō ꝑt portare nec aliqđ tantū sed qđlibet mmꝰ a vel cuilibet minori aliqđ eq̄le sortes ꝑt portare ergo ꝯc. B est minim̄ qđ sortes nō ꝑt vidē. b sortes nō ꝑt videre nec aliqđ minꝰ b. sed qđlibet maius b vel cuilibet maiori qđlibet eq̄li sortes nō ꝑt vidē ergo ꝯc. Relatiuū q̄z siant supta diximus relatiū ad termin̄ supponentez discrete vel determinate. si nō impediat exponi p cōiunctionē et. ataꝫ illud posita loco relatiui. Exemplū vt sortes currit q̄ est aial. sic exponit. sortes currit ꝯ ille est aial. Item hō currit q̄ est albus sic exponit. hō currit ꝯ ille est albus. Imp

ditur aũt relatiuũ a ſua ꝓbacõe tribus modis. Primo modo qñ refert ad terminũ ſupponentem ofuſe ⁊ diſtributiue vt ſortes differt ab aiali qđ eſt albũ. expomt enim võe hꝰ vba differt. ⁊ nõ võe relatiui. Secõdo modo qñ refert ad tminũ ſupponentem ofuſe tantũ. vt õmis hõ eſt aial qđ eſt rõnale. q expomt võe ſigmvlis ⁊ nõ võe relatiui. Tertio modo qñ ponit in ꝓpõe negatiũ vt ſortes qui arrit nõ eſt albus. ꝓbat enim hec ſimt reliqne negatiue ꝓpões ꝑ eius ctradictoriũ.

Sta duo vba apparere. ⁊ ſignificare. ꝓbant ꝑ ſuas deſcripcões deſcribit aũt apparere ſic. Apparere ẽ ſentiri vel intelligi. vñ iſta ꝓpõ. hoc apparet michi. ſic ꝓbat. hoc ſentit vel intelligit a me ergo ⁊c. ex qꝫ ſequit qꝫ duplex eſt apparencia. ſ. ad ſenſuz ⁊ ad intellectũ. Item ſignificare ſic deſcribit. Signficare eſt aliqđ potencie cognitiue repſentare ſeu manifeſtare. ⁊ ideo iſta ꝓpoſicio ly hõ ſigt humanã naturam. ſic ꝓbat ly homo repſentat vel manifeſtat potencie cognitiue humanã naturã ergo ſigt humanã naturã. Cognicioqz rei fit qñ intencio ſeu ſpes eius capit in intellectu vel ſenſu intencio ſeu ſpecies rei eſt vera ſimilitudo rei que capit in ſenſu vel intellectu qñ res cognoſcit.

Propoſicio reduplicatiua eſt illa in q̃ ponit aliquis iſtorũ tricorũ. mgtuz eo ipo. ſm qꝫ. in eo. qđ ⁊ ſicut Et notandũ eſt qꝫ hꝰmodi tmini duplr accipiunt. ſ. ſpecificatiue ⁊ reduplicatiue. ſumunt aũt ſpecificatiue qñ de tminat illos tminos quibz addunt ad certũ modũ ſeu vez eſſendi ⁊ ſic capiunt in iſtis ꝓpoibz. Corpꝰ mobile mgtuz mobile eſt ſubm libri phiſicorũ. Motus eſt actus entis in ponit ſm qđ eſt in potencia. in qbz ꝓpoibz ſumunt iſte reduplicaciones mgtuz ⁊ ſm qꝫ ſpecificatiue. Et ſicut

in isto sensu dicimꝰ .q. ltꝫ mꝫtuz ltꝫ nō est sillaba. ꝫ sillaba mꝫtuz sillaba nō est oro.i. sub ea rōe seu spʒificacōe. In istis quidē ꝫ silibz ꝓpōibz tenentē isti tmini mꝫtuz. hm q. ꝫ silia spʒificatiue ꝫ nō reduplicatiue. Tenētur ꝙz talis tn. imi reduplicatiue. ꝫ hoc duplr. Fit em reduplicatio qnqz gr̄a causę. nonnunqꝫ gr̄a ꝛcomitatantie .i. gr̄a nccie ꝛne. si aūt fiat reduplicatio gr̄a ꝛcomitātie exponit reduplicatiua ꝑ duas exponentes. si sit affirmā. in ꝑma verificat ꝑdicatū ꝑncipale de tmino reduplicato vlr sumpto. stdo erit rationalis in q̄ ꝑdicatū ꝑncipale reduplicatiue sequit ad tminū reduplicatū nccia ꝛna. subo ꝓpōis exponende seruato tam in autē q̄ in ꝛntez aut terminо tr̄a stendente loco illius. Exemplū sortes mꝫtuz hō est aial. sic exponit. ōmis hō est aial. ꝫ si sortes est hō sortes est aial. vel sic si aliqđ est hō. illud est aial. Alij dicūt q reduplicatiua talis quattuor habeat exponentes vnam in q̄ ꝑdicatū ꝑncipale verificat de subo ꝑncipali. aliam in q̄ illud sup qđ cadit reduplicatio ꝑdicat de subo ꝑncipali. Terciā in q̄ ꝑdicatū ꝑncipale ꝑdicat de tmino reduplicato vlr sumpto. q̄rtam. habebit rationalem eo modo q̄ dictū est. vt sortes mꝫtuz hō est aial. sic exponitur. sortes est aial. ꝫ sortes est hō. ꝫ ōmis hō est aial. ꝫ si aliquid est hō illud est aial. vel si sortes est homo. ille est aial. Nam si iste exponentes sunt vere reduplicatiua erit vera. sed q̄n fit reduplicatio gr̄a causę. ꝑdictis exponentibus addenda est vna causalis ista. s. qz sortes est hō. sortes est aial. Et qz q̄ttuor sunt genera causarū. ideo q̄dam plr accipit ista exponēs vltima. Maz sumit aliq̄n a causa materiali. vt hō mꝫtuz ꝛpositus ex q̄ttuor elementis ꝛtrarijs ē corruptibil. hic em fit reduplicatio gr̄a causę materialis. ꝫ reduplicatiua est ita sicut pz ꝑ eius exponē

tes. Aliqñ quidē. a causa formali vt socrates īq̄tuz cōna lis est hō. vbi reduplicat causa formalis. ꝛ est vera sicut ꝛz p experientes. Aliqñ a causa efficiente vt ignis inq̄ tuz calidus est calefactiuꝰ. hic sit reduplicatio grā cause efficientis. Est nī calor causa efficiens calefactionis. aliqñ qz fit reduplicō a causa finali. vt socrates inq̄tuz vacat misere ē btūs. hic fit reduplicatio grā cause finalis. Nam beatitudo est causa q̄re hō nō p̄t esse miser. Et nota q reduplicatiē. vbi fit reduplicatio grā cōmitancie nō est vera nisi reduplicatus trīꝰ sit cō cōmitancie p̄dicati ad subm. nec est vera grā cause nisi ixm trīꝰ reduplicatus sit causa inhērencie p̄dicati ad subm. vñ ista est falsa vtroqz modo. hō inq̄tuz hō currit. qz dato q̄ōis hō currit. tñ pot p̄dicatū currere ñ necio cōmitāt subm neqz trīꝰ reduplicatus est causa inhērencie p̄dicati ad subm. Et nō q negatio q̄druz lr variat reduplicatiua p̄poez. Maz qñ qz ꝓnāpale vbū solū negat. vt socrates inq̄tuz hō nō est asinꝰ ꝛ hz expom ꝛformit negatio p̄dicatū affirmari pos se de subo. aut de trīo reduplicato sicut affirmatiua sua affirmatio p̄dicatū de eisdē. sive sit reduplicatio grā cause. sive grā cōmitancie. ita tñ q si exponat p q̄ttuoꝛ aut q̄n qz expnētes vt sit qñ reduplicat causa vna erit affirmatiua illa. s. in q trīꝰ reduplicatus vere affirmabit de subo reduplicatiue. reliqs ōnibz aut negatiuis. aut de scdo vbo negato. vt socrates inq̄tuz hō nō est asinꝰ. sic exponit. socrates nō est asinus. socrates est hō. nichil qd est hō est asinus. ꝛ si socrates est hō. socrates nō est asinus. ꝛ si fit reduplicatio cause erit quinta ista. qz socrates est hō. socrates non est asinus. ꝛ q̄nqz trīnimꝰ reduplicatus solum negat. vt ista suba inq̄tuz nō accns est ꝓ se ens. que sic exponit suba est p se ens. suba nō est accns. nullū accns est p se ens

et si ſuba nō eſt accñs illa eſt p ſe ens. ꝫ gracia cauſe additur cauſalis. qz ſuba nō eſt accñs illa eſt p ſe ens. Aliquando tam terminꝰ reduplicatus. q̄ ꝓnapale verbum negat. vt ſuba īmꝰtum nō accñs nō eſt altri inhe rens. ſic exponitur ſuba non eſt altri inherens ſuba non eſt accñs. Omne accñs eſt altri inherens. ꝫ ſi ſuba nō eſt accñs non eſt altri inherens. ꝫ ſi fit reduplicatio cui ſe additur quintū. ſcilicet qz ſuba non eſt accñs illa nō eſt altri inherens. vltimo autez ſola reduplicacio negatur ceteris omnibus affirmatis. ꝫ talis ꝓpoſicio eſt contradictoria illius reduplicatiue in qua reduplicacio affirmatur. vt iſta ſortes non q̄tuz homo eſt racionalis contradicit huic ſortes īmꝰtuz homo eſt racionalis. Et iſta reduplicatiua ſortes non īmꝰtum homo eſt albus eſt contradictoria iſtius ſortes īmꝰtum homo eſt albus. Ad veritatem contradictorij reduplicatiue ſuffi cit veritas contradictorij animalis exponentis illius reduplicatiue cui contradicit. vnde ad veritatem iſtius ſortes non īmꝰtum homo eſt albus. ſuffi cit veritas iſtius ſortes nō eſt albus. ꝫ iſtiꝰ ſortes nō eſt hō. ꝫ iſtius aliq̄ qđ eſt hō nō eſt album. ꝫ iſtiꝰ nō ſi ſortes eſt hō ſortes eſt albus. ꝫ ſi fit reduplicacio cauſe ſuffi cit iſta nō qz ſortes eſt hō. ſortes eſt albus. Ex ꝓdictis infer aliquas ꝛcluſiones quarū ꝓma eſt iſta. Aliqua īmꝰtuz ꝛuemūt. differūt. ꝓbat ōnia ꝛuenientia differūt. ꝫ ſi aliqua ſint ꝛuenientia. drīnt ergo ꝓz ꝛña ab exponentibz ad expoſitū. ꝫ ſcđa ꝓs añtis ꝓbat. qm ſi aliq̄ ꝛuemunt illa ſunt. ꝫ ſi illa ſunt. illa ſunt diſtincta. ergo drīnt. ergo a ꝓmo ad vltimū. ſi aliq̄ ꝛuemunt illa drīnt. Scđa ꝛcluſio Quilibet hō īmꝰtuz hō eſt viſibil. ꝫ tñ nō q̄libet hō īmꝰtuz aīal eſt viſibilis. ꝓma ꝓpoꝓz ꝓ exponentes. q̄ñ qui

libet hō est visibilis. ꝫ si aliq̄d est hō illud est visibile er go ꝛc. scda ꝓs pz qz si nō det eius oppositū. s. q̄ quilibet hō mḡtuz aial est visibilis. et ꝛr tū est q̄ hoc est falsum. qz tr̄cia exponens erit falsa. s. si aliq̄d est aial illud est visibile. Tercia ocluſio soꝛtes mḡtuz hō est aial et tñ soꝛtes nō mḡtuz hō est soꝛtes. ꝑma ꝓs pz p exponentes ꝫ scda ꝓs fil'. qz si nō det oppositū. s. soꝛtes mḡtuz hō est soꝛtes. et pz q̄ ista est falsa. qz ei9 tr̄cia exponens est falsa. s. si aliq̄d est hō illud est soꝛtes. Quarta ocluſio tu im ḡtuz hō nō es asinus. ꝫ tñ tu nō mḡtuz aial nō es asinus. ꝑma ꝓs pz qz tu es hō et tu nō es asinus ꝫ si aliq̄d est hō illud nō est asin9 ergo ꝛc. scda ꝓs cām ꝓbat. qz si nō det oppositū. s. tu mḡtuz aial nō est asinus. et pz q̄ tr̄cia ei9 exponens est falsa. s. si aliq̄ est aial illud nō est asinus ꝫ ita dicat de reliqs tribus reduplicatiuis. Modus iste exponendi reduplicatiuas ꝓpōes sumit a ꝓho p mo ꝓcuz q̄ sic arguit iustitia mḡtuz iustitia est bonuz ergo ōmis iustitia est bonum.

Uerbia numeralia sic exponunt. vt bis comediſti panem. sc̄l comediſti panem. et itr̄ sc̄l ergo bis comediſti pane. tr̄ fuisti in eccleſia. sic exponit. bis fuiſti in eccl'ia et itr̄ sc̄l ergo ꝛc. et sic de alijs dicendū ē.

Infinitū dupl'r sumit. s. categoꝛeumatice et sincategoꝛeumatice. Categoꝛeumatice enī idez ē q̄ sine fine ꝫ sine ꝓncipio. vt a est infinitū. i. a ē sine ꝓncipio et sine fine. ꝫ sic cōiter sumit q̄n ponit a ꝑte ꝓdicati vt exemplificatū est. aut q̄n limitat in subo vt dicendo aliq̄d infinitū est. huiusmodi aūt limitatio fit q̄n adiectiue vl substātiue tenet. sic aūt sumendo infinitū solet dici q̄ nichil est infinitū nec aliq̄ sunt infinita qz nichil est fine fine nec aliq̄ sunt fine fine. Sumendo aūt infinitū sincā-

thegoziæ exponitur ꝓr duos exponentes secundum exi
genciã t'mini cui addit aut ſm ꝓpam naturã ſingulꝰ
vel pluralis numeri vt infinitũ cor̃pus eſt ſic exponit. ali
q̃tuz cor̃pꝰ eſt. q nõ eſt cor̃pus finitũ q̃n illo maius ſit
ergo q̃c. Item infinitũ cor̃pꝰ fuit. ſic exponit. aliq̃tuz cor
pꝰ fuit q nõ eſt vel fuit cor̃pꝰ finitũ q̃n illo maius fue
rit ergo q̃c. In pli aũt numero nõ exponit ꝑ ly maius
ſz ꝑ ly pluꝛa. vt infinita cor̃pa ſunt ſic exponit aliq̃t cor
pa ſũt q nõ ſunt cor̃pa finita q̃n pluꝛa illis ſint ergo q̃c.
Item de ꝑterito infiniti ꝺoiẽs fuerũt. ſic exponit aliq̃t ꝺo
mines fuerũt q nõ ſunt vel fuerũt ꝺoiẽs finiti q̃n pluꝛes
illis fuerũt ergo q̃c. Et ſic de futuro vt infinita inſtancia
erũt ſic exponit. aliq̃t inſtancia erũt. q nõ ſunt vel erũt
inſtancia finita q̃n illis pluꝛa erũt ergo q̃c. Eſt tñ alt
modus exponendi q̃ cõitꝛ ſuſtinet ſapiens q̃dammodo
naꝝam ſingulariũ. vt infinitũ cor̃pꝰ eſt ſic exponit. aliq̃tũ
cor̃pꝰ eſt. et duplũ ad illud. q tꝛiplũ ad illud q ſic in infi
nitũ ergo q̃c. Item in pli numero ſic exponit vt duo ſũt
tꝛia ſunt q ſic infinitũ ergo q̃c. Quilibet iſtoꝝ modoꝝ
bonꝰ eſt ad pñs. veruntamen ꝓꝛ eſt formaliꝰ. licet for
te ſtõs ſit intelligibiliꝰ. Ex ꝓdictis ſequũt ꝛcluſiones
q̃tuz ꝓma eſt iſta. Infinitũ cor̃pꝰ deꝰ ꝑt ꝓducere. nõ tñ
ꝑt ꝓducere cor̃pꝰ infinitũ. ꝓma ꝓꝛz. Nam aliq̃tuz cor
pus deus ꝑt ꝓducere. q nõ eſt vel pt eſſe cor̃pꝰ finitũ q̃n
maius illo deus ꝑt ꝓducẽ ergo q̃c. Vel alit aliq̃tuz cor
pꝰ deus ꝑt ꝓducere. et duplũ ad illud q tꝛiplũ ad illud q
ſic in infinitũ ergo q̃c. ſtda vero ꝓꝛz de ſe. q̃n deus nõ
ꝑt ꝓducere cor̃pꝰ ſine fine. Siem aliq̃d cor̃pꝰ ẽ. ipm eſt
figuratũ ergo t'mino vel tꝛiꝰ clauſum q ꝑ oñs finitũ.
Scda ꝛcluſio Infinitũ tꝛmpꝰ eſt elapſum. q tñ nullũ
tꝛmpꝰ elapſum fuit infinitũ. ꝓma ꝓꝛbat. q̃n aliqd tꝛa

pus est elapsum ꝙ duplū ad illud ꝙ triplū ad illud et sic in infinitū ergo ꝛc. Sēda pos ea̅ phat ex hoc. qz nullus tempus elapsum fuit sine fine. Cōlibet namqz trāsabit ad aliqđ instans. Tertia exclusio Infinitus numerus est finitus. ꝙ tū nullus numerus finitus est infinitus. Prima pos pz qm̄ aliq̄tus numer9 ē numerus finitus ꝙ ñ est numerus finit9 qn maior illo sit numerus finit9 ergo ꝛc. Sēda pos pz qm̄ null9 numerus finit9 ē sine fine. Quarta exclusio Infinita et finita ꝙ tū nulla finita sit infinita. Prima pos patet. qz duo sit finita ꝙ tria sit infinita et sic in infinitū ergo ꝛc. Sēda pos pz de se qz nulla finita sit entia sine fine. Quinta exclusio Infinitis finita sit plura ꝙ tū nulla finita sit plura in infinitis. Prima pos pz qm̄ duobz finitis sit plura ꝙ tribz finita sit plura ꝙ sic in infinitū ergo ꝛc. Sēda pos pz de se qz oppositū eius includit in se manifeste contradictionē. Sexta exclusio Infiniti erūt dies ꝙ infiniti erūt anim. dato ꝑm Aristotelem ꝙ mūdus sit perpetuus et eternus. Ista exclusio pz ꝗliter cū qz exponāt ptes. ex q̄ exclusiōe sequit ꝙ nō possibile fuerūt dies q̄ ām nec erūt qz infiniti vtrobiqz.

De eterno dupliciter accipit uno modo notialit cū determinatione propositionis a vel ab ꝙ tunc resoluit ut ab eterno fuit a. ab hoc fuit a ꝙ hoc est vel fuit eternus ergo ꝛc. Alia qz ly ab eterno nominalit sumendo quantit cū ly ab aliquo ab eterno. Aliter sumit ab eterno. s. ad verialit ꝙ quantit cū ly et nialiter. ꝙ sigt idem qđ ante omne tem p9 finitū aut ante omne instans vel post omne tempus finitū vel post omne instans. ꝙ exponitur sic ut ab eterno fuit deus. ante aliquod tempus finitū fuit deus. ꝙ nullum fuit temp9 finitū quin ante illud fuerit deus ergo ꝛc. Sili de futuro ut ab eterno vel et nialiter

erit aliq̄ ꝙ sic exponit. post aliqđ tempꝰ finitū erit aliq̄đ. ꝙ nō est vel erit tempꝰ finitū q̄n post illud erit aliq̄đ ergo ꝙ̄. Vel sic pꝰ aliqđ instans erit aliq̄. ꝙ nō est vel erit aliquod instans quin pꝰ illud erit aliquid. Et notanter dico finitū qz aliquod erit tempꝰ. añ quod deus nō fuit sez tempus infinitū a pte ante. Sicut aliquod erit tempus pꝰ quod nichil erit videlz tempꝰ infinitū a pte post. Ex p̄dictis infero aliq̄s ꝯclusiones q̄rum pma est ista. Ab eterno tu fuisti ꝙ tū nō eternalr fuisti. Secūda pꝰ est de se manifesta. qm̄ añ tempꝰ nulle annoꝝ tu nō fuisti. sed pma pꝰ pbaꝫ. nam ab isto tu fuisti demonstrato dato ꝙ hoc est vel fuit eternū ergo ꝙ̄. pz ꝯsequentia tenendo ly eternū noialr. Secūda ꝯclusio Ab eterno tu eris ꝙ tū nō ab eterno tu eris pz ista ꝯclusio sumendo ly ab eterno in pma pte noialr ꝙ in secūda aduerbialr nec sunt otradictoria. ex q̄ illi tēmini nō vnifoꝛmit̄ supponunt. Tercia ꝯclusio Ab eterno siue eternalr fuit aliquid qđ nō ab eterno siue eternalr fuit. pbaꝫ. nam añ aliquod tempus finitū fuit aliquid q̄đ nō ab eterno siue eternalr fuit. ꝙ nō est vel fuit tempꝰ finitū q̄n añ illud fuerit aliquid q̄đ nō ab eterno siue eternalr fuit ergo ꝙ̄. Quarta ꝯclusio Eternalr siue ab eterno erit aliquis hō qui nō erit eternalr siue ab eterno. pbaꝫ. nam post aliquod finitū tempus erit aliq̄s hō qui nō erit eternalr siue ab eterno. ꝙ nō est vel erit tempꝰ finitū q̄n post illud erit aliquis hō qui nō eternalr siue ab eterno erit ergo ꝙ̄. Que q̄ꝝ dicta sunt de ly ab eterno ꝙ eternalr pnt exponi dupliciter de istis tēminis ꝙ pterito ꝙ imeternū ꝙ pnt dupliciter sumi. sez noialr ꝙ adūbialr sicut in ꝓcedentibz exemplificatū est quare ꝙ̄.

Empt̄ ꝙuertit̄ cū ly ōni tꝛe ꝑm exigentiaz ꝛbi cui adiungit̄ ita ꝙ idem est dicere. semꝰ fuit hō ꝙ ōn

tempe ꝓterito fuit hō. Et expomit sic aliqñ fuit hō. ꝫ nō fuit aliqñ ḟn tūc fuerit hō ergo ꝫc̄. Item de suco. Dem p erit aliqd. aliqñ erit aliqd ꝫ non erit aliqñ ḟn tūc erit aliqd ergo ꝫc̄. Ex pdictis ifert alias oclusiones. q̄rum ꝑma est ista. Demp fuit aliqd qđ nō sp fuit. pbaṫ aliqñ fuit aliqd qđ nō sp fuit. ꝫ nō fuit aliqñ ḟn tūc fuerat aliqd qđ nō sp fuit ergo ꝫc̄. Scda oclusio. Demp erit aliqs hō ꝙ nō sp erit. pbaṫ. aliqñ erit aliqs hō ꝙ nō sp erit ꝫ nō erit aliqñ ḟn tūc erit aliqs hō ꝙ nō sp erit ergo ꝫc̄ Terćia oclusio. Demp est hoc ĩstans ꝑns. pbaṫ. aliqñ est hoc ĩstans ꝑns. ꝫ nō est aliqñ ḟn tūc sit hoc ĩstans ꝑns ergo ꝫc̄. pz ećā ex sua uerꝫbili. s. ōni tpe ꝑnti est hoc ĩstans ꝑns. Ex eadē oclusione sequit̄ cotrćlarie ꝙ quicqd uiuit sp est. ꝫ quicqd currit. uel mouet̄ sp se habere eodē modo. Notandū ꝙ nō absqz causa dr li sp ouerti cū ly ōm tpe ꝑm exigentiā sui ōbi. qz si absolute ouertat cū ly ōni tpe hec esset falsa. Demp deꝰ fuit. aut mū deus sp erit qz nō ōm tpe deus fuit. pbaṫ. nam si ōm tpe deus fuit. ꝑns tempꝰ est tempꝰ ergo tpe ꝑnti deus fuit ꝫ pz ꝛña qz in tāo ꝑme. ex ꝙ ly tpe ampliaṫ ad suppositū ꝓ eo qđ est uel fuit ꝫ oñs est falsuz. qz tempꝰ ꝑns nō fuit. eodē mō oñdit falsitas huiꝰ. mūdꝰ sp erit. qz nō erit in tpe ꝑnti. Uerūtamen eligat rñdens rñsionē sibi magis ꝛfotmē qz harū q̄libet sustentabile est. ex illo stō modo loquendi sequit̄ ꝙ aliqñ deus nō fuit. ꝫ aliqñ ćlū nō erit. qz tūc deus nō fuit demonstrādo mstans ꝑns. et tūc est vel fuit aliqñ ergo ꝫc̄. Consiłr ćū ñ erit. qz tūc nō erit demonstrādo mstans ꝑns. ꝫ tūc est vel erit aliqñ ergo ꝫc̄. Obi qz ouertit̄ cū ly ōi loco. ꝫ expomit ꝓ duas exponētes ꝛfotmes exponentibz ꝓdictis capti vt ubiqz deus est sic expomit aliubi deus est. ꝫ nō erit aliubi ubi

deus non est ergo ꝛc̄.

Quis conuertibiliter idem est q̄ quelibet ꝑs q̄n sit
catheg̈oreumatice tenet̄ vt totꝰ sortes ē minꝰ sorte
ꝙ tūc sic exponit̄. aliq̄ ꝑs sortis est minꝰ sorte. ꝙ nulla
ꝑs sortis q̄n illa sit minꝰ sorte ergo ꝛc̄. Sed q̄n cathe
goꝛematice tenet. tūc totū id̄ē ē q̄d ens pfectū ex oīb⁹ su
is ꝑtib⁹ vt sortes est totus hō. i. sortes est ꝑfectus hō ex
oīb⁹ suis ꝑtib⁹. Et cōiter q̄n p̄dicit totam ꝑp̄oz sine
theg̈oꝛematice tenet̄. q̄n vo mediat int̄ ptes subi. aut p
int̄ a ptes p̄dicati catheg̈oꝛeumatice tenet̄. vt totꝰ sortes
est aliqd ꝺois. ly totꝰ tenet sincatheg̈oꝛeumatice. sz dic̄
do ens totū aial mouet̄. aut tu es totus hō ly totū tenet
catheg̈oꝛeumatice. Ex q̄bz in fero alias ꝺclusiones q̄ntꝫ
ꝑma est ista. Totus sortes est minꝰ sorte ꝙ tn̄ nō totꝰ
sortes est minꝰ sorte. ꝑma ꝑs ꝑbat̄. qz q̄libet ꝑs sortis
est minꝰ sorte ergo ꝛc̄. ꝛcda q̄z ꝑs ꝑz q̄m ens pfectū q̄d
est sortes nō est minꝰ sorte sicut totale corpus sortis
aut aia eiꝰ que nō est q̄nta. Scda ꝺclusio. Totus sort
est ꝑs sortis ꝙ tn̄ nō totus hō est ꝑs sortis. ꝑma ꝑz
qz q̄libet ꝑs sortis est ꝑs sortis. ꝛcda ꝑs ꝺcta ꝑz q̄m nō
q̄libet ꝺois est ꝑs sortis. nam aliqua ꝑs platonis est ꝑs
ꝺois. q̄ nō est ꝑs sortis. Tercia ꝺclusio. In oculo tuo
est totū q̄d est in mūdo ꝙ tn̄ nō totū q̄d est in mūdo est
in oculo tuo. ꝑma ꝑs ꝑbat̄. Nam in oculo tuo est ens
pfectū ex suis ꝑtib⁹ qz pupilla oculi tui. ꝛcda ꝑs etiam
ꝑz qz nō quelibet ꝑs mūdi est in oculo tuo. Quarta ꝺ
clusio cōtelaria ex ꝑcedentibus. In burſa tua est tota ꝓaima
mūdi ꝙ in aia tua est tota ſcientia ꝓssibilis. ꝑma ꝑs ꝑ
bat̄. q̄n burſa tua est ens pfectū ex suis ꝑtib⁹ q̄d est ꝓ
aima mūdi. dato q̄ habeas vnū denariū in burſa tua. ſe
cūda ꝑs etiā ꝑz ex ꝑcedentibus. eo q̄ in aia tua est ens pfectū ex

ſuis ꝑtibz qꝫ eſt ſcīa poſſibil'. Ex ꝗbz ꝓdic' ꝙ hec ꝓpō ē falſa q̄ tñ cōit ꝓdic'. ſ. aīa mīcellecīa ē tō m toto ꝙ tota in q̄libet ꝑte. nā ſi ē tota ergo ē eni⁹ hñs ꝑtes ꝓñs ē falſū q̄re ꝙ. Et ſic abſoluit tractat⁹ de ꝓbacōibz ꝓpōnuz ꝙ ē miōs q̄ aut⁹ a nōnullis tractat⁹ merito appellat.

Tqz in p̄cedentibz ſatis dictū eſt de trīs ꝙ de ꝓ
e p̄ibz. ꝙ earū ꝑpetatibz. reliquū eſt vt de argumentandi mō vt p̄miſim⁹ aliq̄ dicam⁹. ꝙ qm̄ po ⁊ſſim⁹ argumentandi modus eſt ſillogiſticus. Ꝓtimo ergo de ſillogiſmo dicendū erit. p̄miſſis quibuſdā cōibz ad eius cōgmōez neceſſarijs. Ꝓtimū eſt ꝙ ꝓpō categorica eſt cōō affirm̄tiua aliam⁹ de aliq̄ vel negatiā alic⁹ ab aliq̄. Terij⁹ eſt in quē reſoluit ꝓpō vt in ſubm et p̄dicatū. Dicā de ōni eſt qm̄ nichil eſt ſumē ſub ſubo de q̄ nō dicat p̄dicatū vt ōis hō currit. Dicā de nullo ē qm̄ nihil ē ſumē ſub ſubo a q̄ n remōeat p̄dicatū vt null⁹ hō currit.

Sillogiſm⁹ ē cōō in q̄ ꝗbuſdā poſitis nec e ē aliud acā dē p ea q̄ poſita ſt. vt oe aīal ē ſuba ꝙ ōis hō ē aīal. ergo ōis hō ē ſuba. hoc totū ē vna cōō in q̄ ꝗbuſdē poſitis. ſ. duabz p̄miſſis nece ē aliud acā dē. i. ſe q̄. ſ. ꝛcluſioēz. Dis aūt ſillogiſm⁹ ꝟſtat ex tribz trīs ꝙ duabz ꝓpōibz p̄miſſis ꝙ tīa q̄ inferē q̄tū ꝑtinet vocat maioꝛ. ꝯa minōr. ꝙ tīa ꝙ Ex tribz aūt trīs n̄ pūt fieri due ꝓpōes p̄miſſe miſi vn⁹ illoꝛū trīoꝛū ſumat bis. ſ. in vtraq; p̄miſſa ſcl. ergo talū triū trīoꝛū ille q̄ ponit in vtraq; p̄miſſa vocat mediū. ꝙ ille q̄ ā medio ponit in maioꝛi ꝓpōe vocat maioꝛ extremitas. ꝙ ille q̄ ponit i minōri ꝓpōe ā medio vocat minōr extrēitas. ad ſillogiſmū āt duo exigunt ꝙ requirunt. ſ. mod⁹ ꝙ figura. figura ē oꝛdo triū trīoꝛū i duabz p̄miſſis ꝯ ſubōez ꝙ p̄dicatōz ꝙ ſt tres figue ꝯ ꝙ tbz mōis ꝓdi me

dia. Nam si mediū subiectū in vna p̄missa ꝯ p̄dicātū in alia tūc est p̄ma figura. vt ōne aīal est substancia. ois hō est aīal. ergo ōnis hō est substancia. Si aūt mediū p̄dicātū in vtraqz p̄missa tūc est scda figura. vt nullus lapis est aīal ōnis hō est aīal ergo nullus hō est lapis. Et si mediuz subiectū in vtraqz p̄missa tūc est tcia figura. vt ōnis hō est aīal. ōmis hō est substancia. ergo quedā substancia est aīal. Sub prie p̄ma. bis prie scda. tcia bis sub. Modus est oēdmatio duarū p̄missarū in debita q̄litate ꝯ q̄ntitate ad inferendam de necessitate oclusionē. Hñ tales dant regule. Prima est q̄ ex ambabz p̄missis ptialibz vel mōfimis nō p̄t fieri silogism9. sed oz altera p̄missarū esse affirmatiuā. Silogizare nō est ex p̄tialari. Neqz negatiuis recte ocludere si vis. Tercia regula est q̄ si aliq̄ p̄missarū est p̄tialis oclusio dz esse p̄tialis. sed nō oz ecōuerso. si oclusio sit p̄tialis q̄ aliq̄ p̄missarū sit p̄tialis. Quarta regula est q̄ si aliq̄ p̄missarū est negatiua oz oclusionē esse negatiuā ꝯ ecōuerso. Quinta regula est q̄ medium nunq̄ debet poni in oclusione.

Prima figura hz nouem modos. s. q̄ttuor ocludentes directe ꝯ q̄nqz n directe ocludentes. Scda vero figura hz q̄tuor modos directe ocludentes. Et tercia sex ocludentes directe. Omis directe ocludūt ex q̄q̄ Nomina sunt q̄tuz. barā. ce. da. fa. frisesomorū. Concludere directe est maiorē extremitatez p̄dicati de minori in oclusione. Et ocludere indirecte est minorē extremitatē p̄dicati de maiori in oclusione. Ad faciliꝰ aūt formandū sillogismos in modis triū figurarū ꝯ ad melius rememorandū ponunt isti quatuor versus.

Barbara ælarent darij ferio baralipton. Celantes dabitis faxesmo fresomorū. Cesare camestres festino baroco darapti. Felapton disamis datisi bocardo ferison. In his aūt q̄tuor ūsibz sunt decem & nouem dictiones deseruientes .xix. modis triū figurarū ita q̄ p p̄ mā dictionē intelligit̄ p̄mꝰ mod⁹ p̄me figure & p sēdam sēs & sic de alijs. Dō duo p̄mi ūsus deseruiūt nouez modis p̄me figure. Tertiꝰ aūt ūsus p̄ter vltimā dictionē deseruit q̄tuor modis sēde figure. Vltima aūt dictio tertij ūsus & q̄rtus ūsus deseruiūt sex modis tertie figure. Sciendū est aūt q̄ p istas q̄tuor vocales .e. i. o. intelligunt̄ q̄tuor genera ppōnuz. ita q̄ p a. intelligit̄ vlis affirmatiua & p e. intelligit̄ vlis negatiua p i. ptis ularis affirmatiua & p o. p ptis ularis negatiua. Item in ḡlibet dictione sunt tres sillabe. Et si aliq̄d est residuū sup fluit p̄ter m. vt postea patebit. Et p p̄mā triū sillabarū intelligit̄ maioꝝ ppō. p sēdaz minoꝝ. & p t̄cīā ocluſio. Verbi grā. Primꝰ modus. s. barbara hz tria a. p q̄ sign̄t q̄ cōstat ex duabz p̄missis vlibz affirmatiuis ocludentibz vlez affirmatiuā. vt ōne aial est suba ōmis hō est aial. ergo ōmis homo est suba & sic de alijs p. n vocales in eis positas.

Item sciendū est q̄ q̄tuor p̄me dictiones p̄mi ūsus q̄ designāt p̄mos q̄tuor modos p̄me figure mapiūt ab istis q̄tuor litteris b. c. d. f. & ita cēam oēs alie dictiones sequentes. Et p hoc datꝰ intelligi q̄ ad illos quatuor p̄mos modos p̄me figure oēs alij debent reduci. s. oēs incipientes p b. ad barbara. & incipientes p c. ad celarent & p d ad darij. & p f ad ferio. Et sciendū est q̄ in hui⁹ modi reductione vbicūq; mueat̄ s. hoc sign̄t q̄ ppō intellecta p vocalem p̄cedentem debet conuerti simplr. Et vbi ponit̄ p. debet conuerti p accidens. Et vbi ponit̄ m. de

tet fieri transpositio p̄missarū. Est aūt trā sponere p̄missas facere de maiori minorē ꝙ econuerso. Item in qua cūqz dictione p̄mit c. alibi q̄ ni p̄ncipio hoc sigt q̄ modꝰ p illam dictionez intellectus debet reduci p impossibile. Reducere aūt p impossibile est ex opposito conclusionis ad alterā p̄missarū inferre oppositū alterius p̄missę.

Ad ꝑma figurā p̄nunt due regule. Prima est q̄ maiore existente pticulari in p̄ma figura nunq̄ sequit conclusio directe. Secūda regula est q̄ minore existente negatiua nunq̄ etiam sequit conclusio directe. sed p̄t sequi indirecte vt in sapesmo ꝙ frisesomorū. Primus aut modus .i. barbara ostat ex ambabus p̄missis vlibz affirmatiuis concludentibz vlez affirmatiuā. vt ōne aial est suba ōmis hō est aial. ergo ōnis hō est suba. Secūdus modꝰ scz celarent ostat ex maiori vli negatiua ꝙ minore vli affirmatiua concludentibz vlez negatiuā. vt nullū aial est lapis. ōnis hō est aial. ergo nullus hō est lapis. Tertius modꝰ. s. darij ostat ex maiore vli affirmatiua ꝙ minore pticulari affirmatiua concludentibz pticularem affirmatiuaz. vt omne aial est suba. quidā hō est aial. ergo quidaz hō est suba. Quartus modus. s. ferio ostat ex vli negatiua maiore. ꝙ minore pticulari affirmatiua concludentibus pticularem negatiuam. vt nullum animal est lapis. quidā hō est aial. ergo quidā hō nō est lapis. Quintus modus. s. baralipton ostat ex duabus vlibus affirmatiuis pticularem affirmatiuā concludentibz indirecte. vt ōne animal est suba. omnis hō est animal. ergo quedam suba est hō. Et reducāt ad p̄mū modū p̄me figure p conuersionem conclusionis p accidens. Sextus modus. s. celantes ostat ex maiori vli negatiua ꝙ minori vli affirmatiua vlez negatiuam concludentibus indirecte. vt

nullum aīal est lapis. omnis hō est animal. ergo nullꝰ lapis est hō. ꝫ reducit ad stēm modū p ꝯuersionem ō clusionis simpliciter. Septimus modus. s. dabitis constat ex maiore vniuersali affirmatiua. ꝫ minore particulari affirmatiua particularem affirmatiuam conclu dentibus indirecte. vt omne animal est suba. quidam hō mo est animal. ergo quedā suba est homo. ꝫ reducitur ad tertium modum per ꝯuersionem ꝯclusionis simpliciter

Octauus modus. s. fapesmo constat ex maiore vniuersali affirmatiua. ꝫ minore vniuersali negatiua particularem negatiuam ꝯcludentibus indirecte. vt omne animal est suba. nullus lapis est animal. ergo quedā suba non est lapis. Et reducit ad quartū modum p ꝯuersionem maioris per accidens ꝫ minoris simpliciter ꝫ p transpositionem premissarum. Nonus modus. s. frisesomorum constat ex maiore particulari affirmatiua ꝫ minore vniuersali negatiua particularem negatiuam indirecte ꝯcludentibꝫ. vt qdam animal est suba. nullus lapis est animal. ergo quedā suba non est lapis. Et reducitur ad quartum modum prime figure p ꝯuersionem maioris ꝫ minoris simpliciter. ꝫ per transpositionem premissarum.

Sequitur secunda figura cuius dantur tres regule. Prima ē ꝙ est maiore existente particulari in secunda figura nihil sequitur directe tamen potest aliquid sequi indirecte. Secunda est ꝙ ex ambabus puris affirmatiuis in secunda figura nichil sequitur. Ex quo concluditur tercia regula ꝙ non potest esse in secunda figura conclusio affirmatiua. Secunda autem figura habet quatuor modos. Primus modus. s. cesare constat ex maiore vniuersali negatiua. ꝫ minore vniuer

sali affirmatiua vniuersalez negatiuam concludentibus vt nullus lapis est animal. omnis homo est animal. ergo nullus homo est lapis. Et reducitur ad secundum modum prime figure per conuersionem maioris simpliciter. Secundus modus. s. camestres constat ex maiore vniuersali affirmatiua & minore vniuersali negatiua vniuersalem negatiuam concludentibus. vt omnis homo est animal. nullus lapis est animal. ergo nullus lapis est homo. & reducitur ad secundum modum prime figure per conuersionem minoris simpliciter & etiam conclusionis & per transpositionem premissarum. Tertius modus. s. festino constat ex maiore vniuersali negatiua & minore particulari affirmatiua particularem negatiuam concludentibus directe. vt nullus lapis est animal. quidam homo est animal. ergo quidam homo nō est lapis. & reducitur ad quartum modum prime figure per conuersionem maioris simpliciter. Quartus modus iste baroco constat ex maiore vniuersali affirmatiua & minore particulari negatiua particularem negatiuam concludentibus directe. vt omnis homo est animal. quidam lapis non est animal. ergo quidam lapis non est homo. & reducitur ad primum modum prime figure per impossibile. Nam si sumatur contradictorium conclusionis cum maiore sequitur contradictorium minoris in barbara. Et erit sillogismus talis. omnis homo est animal. omnis lapis est homo. ergo ōnis lapis est animal.

Equitē de tertia figura aliq due dant regule. Prima est q minore existente negatiua in tertia figura nichil sequit directe. Secūda regula est q in tertia figura nō concludit nisi conclō particularis. Tertia figura hz sex

modꝰ ꝯcludentꝭ directe. Primus .ſ. dampti ꝯſtat ꝫ duabus vlis affirmatiuis ꝯcludentibꝫ ꝑticularem affirmatiuã directe. vt ōmis hō eſt ſuba. ommis hō eſt aial. ergo qdã aial eſt ſuba. ꝫ reducit ad tertiū modū ꝑme figure p ꝯuerſionē minoris p accñs. Secꝰ modꝰ .ſ. felapton ꝯſtat ex maiore vli negatiua ꝫ minore vli affirmatiua. ꝑticularem negatiuaꝫ ꝯcludentibꝫ directe. vt nullus hō eſt lapis. ōnis hō eſt aial. ergo qdã aial nō eſt lapis. ꝫ reducit ad ꝗrtuꝫ modū ꝑme figure p ꝯuerſionē minoris p accñs. Tertius modꝰ .ſ. diſamis ꝯſtat ex maiore ꝑticulari affirmatiua ꝫ minore vli affirmatiua ꝯcludentibꝫ ꝑticularꝫ affirmatiuã. vt quidã hō eſt aial. ōis hō eſt ſuba ergo quedã ſuba eſt aial. ꝫ reducit ad tertiū modū ꝑme figure p ꝯuerſionē maioris ꝫ ꝯcluſionis ſimplr ꝫ p trāſpoſitionē ꝑmiſſarū. Quartus modꝰ .ſ. datiſi ꝯſtat ex maiori vli affirmatiua ꝫ minori ꝑticulari affirmatiua ꝑticularem affirmatiuã ꝯcludentibꝫ. vt ōis hō eſt ſuba. quidã hō ē aial. ergo qdã aial eſt ſuba. ꝫ reducit ad tertiū modū ꝑme figure p ꝯuerſionem minoris ſimplr. Quintus modus .ſ. bocardo ꝯſtat ex maiore ꝑticulari negatiua ꝫ minore vli affirmatiua ꝑticularꝫ negatiuã ꝯcludentibꝫ directe. vt quidã hō nō eſt lapis. ōmis hō eſt aial. ergo qdam aial nō eſt lapis. ꝫ reducit ad ꝑmū modū ꝑme figure p impoſſibile. Sumat enim ꝯtradictoriū ꝯcluſionis cū minore ꝫ inferat ꝯtradictoriū maioris ꝫ erit ſillogiſmꝰ talis. oē aial eſt lapis. ōnis hō eſt aial. ergo ōmis hō eſt lapis. Sextus modus .ſ. feriſon ꝯſtat ex maiore vli negatiua ꝫ minore ꝑticulari affirmatiua ꝑticularem negatiuã ꝯcludentibꝫ. vt nullꝰ hō eſt lapis. quidã hō eſt aial ergo qdam aial nō eſt lapis. ꝫ reducit ad ꝗrtum modū ꝑme figure p ꝯuerſionem minoris ſimpliciter.

Jcturi aũt de sillogiſmis ex modalibz. Necolem⁹ ꝓmo q ꝙdam vocant modales dnise. ſ. in quibus modus eſt copula vel ꝓs copule. vt hõ pt currere. ſolem ncce eſt lucere. Alie vocant oppoſite in quibz modus eſt ſubm vel pdicatũ. vt ncce eſt hoiez eſſe aiãl. q equũ currere eſt poſſibile. Jſte colendũ eſt etiam q iſti tmini ncce. poſſibile. ztingens. aliqñ ſumũt put ſunt differenie en tiũ vt ſi dicam⁹ deũ eſſe nccm. q oez creaturã eſſe ztingẽ tem. Aliqñ aũt ſumunt vt apz pate ſunt differenie ppõ nũ. vt cũ dicim⁹ ꝓpoez aliq̃ eſſe ncciaz aliã ztingentem. vel poſſibilem vel impoſſibilez. q ſic cetẽt ſumi iſta nõia in ppõibz qs vocam⁹ modales zpoſitas. Et dz in eis pdicari modus q ſubiti dictũ vel econuerſo. Per dictũ em intelligim⁹ ꝓpoez vnã oõez infinitiui modi materialit ſumptam. ſ. ſupponentem p aliq̃ ꝛ ꝓõe vel p aliqoz ppõi bus. ita q dicere hoiez currere eſt poſſibile. valet tantũ ſi aut dicere talis ppõ. hõ currit eſt poſſibile q ſilr dicere im poſſibile eſt hoiez eſſe aſinũ. valet tantũ ſi aut dicẽ qddam impoſſibile. i. qdaz ppõ impoſſibilis eſt talis ꝓ hõ eſt aſin⁹. vel q hec eſt impoſſibilis hõ eſt aſin⁹. Queũ qz igit ꝓmiſſe inferũt aliq̃ ocluſionẽ ſine addicõe modo rũ eedẽ inferent eandẽ cũ modis veri vel nccij. vt ſi ſeq̃t omne b. eſt a. omne c. eſt b. ergo omne c eſt a. Jta oz ſi qui verũ eſt omne b. eſſe a. q verũ eſt omne c. eſſe b. er go verũ eſt omne c. eſſe a. Silr omne b. eſſe a. eſt nccm q omne c. eſſe b. eſt nccm. ergo omne c. eſſe a. eſt nccm.

Jtem queũqz ꝓmiſſe inferũt aliq̃ ocluſionẽ ſine ad dicione modoꝝ ũ otradictorie ꝓmiſſe inferent otradictoriam ocluſionem cũ modis falſi q impoſſibilis. vt falſuz eſt quoddã b. nõ eſſe a. q falſum eſt quoddã c. nõ eſſe b. ergo falſuz eſt quoddã c. nõ eſſe a. Jtem nõ oz ſi aliq

p̄missę inferant aliquā cōclusionem sine modis q̄ eccē in ferant eandē cōclusionem cū istis modis possibile. cōtingens. scitū. creditū. oꝝ matū. ⁊ huiusmodi. Propter sillogismos ex modalibꝫ diuisis oꝝ rememorati q̄ in p̄ p̄ōi. ⁊ diuisis de istis modis possibile. necēm. ⁊ cōtingens sufficiam ampliat ad supponendū nō solum p̄ his q̄ sunt sed p̄ his q̄ p̄nt esse. Dū dico omne b. p̄t esse a. de cōtute sermonis valet istam. omne qđ p̄t esse b. p̄t esse a. Et sic ista omne creans de necessitate est deus valet istā. omne qđ p̄t esse creans de necessitate est deus. Sed aliq̄n hȳmodi ampliaō aufert̄ p̄ cōba de inesse illis subis appōsita. vt si dico omne qđ est b. p̄t esse a. vel possibile est esse a. illud subm b. nō suppōnt nisi p̄ p̄ntibꝫ. s. p̄ illis b. que sunt.

Item in talibꝫ diuisis negatiē sunt aut ꝗa negacō cadit supra modū vt dicendo b. nō p̄t esse a. vel qr sedē modū vt dicendo b. p̄t nō esse a. Ex ambabꝫ ergo de possibili in p̄ma figura ⁊ in tercia valent oēs modi q̄ valent ex ambabus de inesse. Sed in scda figura nichil cōcludit ex ambabus de possibili. Sed aūt ex ambabus de necio valent in omnibus figuris ⁊ in omnibus modis trū figurarū in quibus valent illi sillogismi de inesse.

De cōtingenti aūt ad vtrūlibet dicam9 q̄ in p̄ma figura ex ambabus de cōtingenti maiore existente vli valent oēs sillogismi siue ex ambabus affirmatiuis siue ex ambabus negatiuis. siue ex vna affirmatiua ⁊ alia negatiua q̄cūq; earū fuerit negatiua. Et sic in tercia figura valēt oēs sillogismi vna p̄missarū existente vniuersali. In scunda aūt figura nulli sillogismi valent neq; tenent.

De vero autem ⁊ falso dicendū est q̄ x̄positiones de vero ⁊ falso in sensu diuiso aut nichil valent aūt valent illas de inesse. ideo sicut sillogisat̄ de inesse ita ꝓpt̄ cō-

nabiliter ſillogiſatur ex eis. Multi aũt alij modi ſolent aſſigi tr̃dentes ꝓpões modales vt ſcitũ opinatũ creditũ apparens. ⁊ ſic de alijs. Sed expediendo dicam ſolũ de ſcito ⁊ opinato. Dico ergo ꝙ de ſcito valent ſillogiſmi in ꝑma figura ⁊ in tertia. ſed nõ valent in ſcda. De opinato aũt non valent ſillogiſmi in aliqua figura.

Conſequẽter aliqua breuiter ſunt dicenda de ſillogiſmis mixtis ex p̃miſſis modalibꝫ diuerſorũ modorũ. Et dicam9 ſolũ de iſtis modis ⁊tingens. poſſibile ⁊ neccm. qz etiam ſolũ de iſtis determinat Ariſtoteles. Et p̃mittende ſunt aliq̃ regule cões. Prima eſt ꝙ ad omnem ꝓpõez de meſſe ſequit̃ ꝓpõ de poſſibili retenti eiuſdẽ tr̃is ⁊ eadẽ q̃litate. ſed nõ ſequit̃ ꝓpõ vlis niſi ꝙſequẽs ſumat cũ illa addicõe qđ eſt. Scda regla eſt ꝙ ad omnem ꝓpõez de neccio vel de ⁊tingenti ſequit̃ ꝓpõ de poſſibili retenta eadẽ q̃litate ⁊ q̃ntitate. Tercia regula eſt ꝙ que cũq; ⁊clusio ſequit̃ ad p̃miſſas de neccio vel de ⁊tingenti tr̃is manentibꝫ eiſdẽ. Quarta regula eſt ꝙ ad quaſcũq; p̃miſſas ſequit̃ ⁊cluſio de neccio vel de ⁊tingenti ad eaſdẽ ſequit̃ ⁊cluſio de poſſibili. Quinta regula ꝙ oẽs ꝓpõez de neccio ſequit̃ ꝓpõ de meſſe ſubiecto ſumpto cũ relatiuo identitatis ⁊ aliter nõ. Sexta regla eſt ꝙ ad q̃libet qualitatem de ⁊tingenti ſequit̃ quelibet qualitas de poſſibili.

Sigit̃ vna p̃miſſarũ fuerit de meſſe ⁊ alia de poſſibili dande ſunt multe regule. Prima eſt ꝙ nõ valent aliq̃ ſillogiſmi in ſcda figura. Scda eſt ꝙ in nulla figura dꝫ ſequi ⁊cluſio de meſſe. Tercia eſt ꝙ in ꝑma figura non valent ſillogiſmi ſi maior ſit de meſſe. Quarta ꝙ in ꝑma figura nõ pt̃ inferri ⁊cluſio vlis niſi cũ illa addicõe qđ eſt. Quinta eſt ꝙ in ꝑma figu-

in minore existente de possibili sequit conclusio de possibili particulariter. Sexta regula est p̄ma tertia figura valent syllogismi affirmatiui si propositio de possibili sit vlis & aliter nō. Septima regula q̄ in eadē figura valent syllogismi negatiui. si p̄po negatiua sit vlis & de possibili & aliter nō. ideo sequit q̄ nō valet in bocardo. Si vero vna p̄missarū fuerit de messe & alia de nccio dant tales regule. Prima est q̄ maiore exīte de nccio oēs modi p̄me figure valent ad conclusionem de nccio particulariter. sed nō vlez msi cū ista addicōe qđ est. Sequit secūda regula q̄ maiore exīste de messe. syllogismi p̄me figure nō valent ad conclusionem de nccio vel de messe. valent tñ ad conclusionem de possibili. Tertia regula q̄ in ſda figura tertie camestres & festino valent p̄positionabiliter sicut in prima figura valent celarent & ferio. Quarta regula est q̄ baroco maiore exīte de nccio valent ad conclusionem de messe sed nō ad conclusionem de nccio. Et si maior sit de messe valet solum ad conclusionē de possibili. Quinta regla est q̄ maiore exīte de nccio in tertia figura darapti felapton datisi & ferison valent ad conclusionem de nccio. Sed disamis & bocardo ad nullam conclusionē valent. Sexta regula est q̄ maiore existente de messe in tertia figura darapti & disamis valent ad conclusionem de messe. Et alij modi nichil valent.

Si aūt vna p̄missarū fuerit de messe. & alia de ōtingenti ad vtrūlibet. tunc ponende sunt multe regule p̄positionabiles illis q̄ posite fuerūt in mixione ex illis de messe & de possibili. Prima est q̄ nō valent aliqui syllogismi in ista figura. Secda est q̄ in nulla figura sequitur conclusio de messe. Tertia est q̄ in p̄ma figura nō valent syllogismi si maior sit de messe. Quarta regu-

la est q̄ in p̄ma figura nō p̄t inferri ꝯclusio vlis nisi cū illa addicione qđ est. Quinta regula q̄ in p̄ma figura maiore existente de ⁊tingenti sequit̄ ꝯclusio ꝑticularis de ⁊tingenti. Sexta regula est q̄ in tertia figura maiore existente de ⁊tingenti darapti felapton datisi ⁊ ferison valent ad ꝯclusionem de ⁊tingenti. sed disamis ⁊ bocardo nichil valent. Septima regula est q̄ in tertia figura maiore existente de inesse nulli modi valet ad cōclusionem de ⁊tingenti. Octaua regula est q̄ quicūqz silogismi in tertia figura valebāt ex maiore de iesse ⁊ minore de possibili siue ad ꝯclusionem de inesse. siue ad ꝯclusionem de possibili. illi valent ex maiore de inesse. ⁊ minore de ⁊tingenti ad eas cōclusiones. Et que nichil valebāt in mixtione de inesse ⁊ de possibili. nec etiā valent in mixtione de inesse ⁊ de ⁊tingenti. Deinde si vna p̄missarū fuerit de possibili ⁊ alia de necio dande similr sunt regule

Prima est q̄ in p̄ma figura maiore existente de necio oēs modi valent ad ꝯclusionem de necio. Sed maiore existente de possibili oēs modi valent ad ꝯclusionem de possibili. ⁊ nulli ad ꝯclusionem de necio. Seda regula est q̄ oēs modi sede figure valent ad ꝯclusionem de necio quecūqz p̄missarū fuerit de necio.

De tertia figura.

In mixtione vero de possibili ⁊ ⁊tingenti dant̄ regule. Prima est q̄ in quibusꝛūqz figuris ⁊ modis sequit̄ aliqua ꝯclusio ex ambabz de possibili in eisdē sequit̄ eadem ꝯclusio ex vna de possibili ⁊ alia de cōtingenti. Seda regula q̄ in p̄ma figura si maior sit de cōtingenti oēs modi ad ꝯclusionem de ⁊tingenti valent. sed non si maior sit de possibili. Tertia regula est q̄ in seda figura nulli sillogismi valent. Quarta regula

tercia figura omnino est sicut de prima.

Et necessario aūt ꝙ contingenti mixtio potest eā habere aliquas regulas. Prima est ꝙ in ipsa figura maiore existente de necio oēs modi valent ad conclusionez de necio. Et si maior sit de ctingenti oēs modi valent ad conclusionem de cōtingenti. Secda regula est ꝙ oēs modi sce figure valent ad conclusionem de necessario. ꝙ nulli ad conclusionez de contingenti. Tertia regula est ꝙ de tercia figura ommimode dicendum est sicut de prima.

Vltis modis sillogisare solemus ex terminis obliquis. Primus modus est put hoc verbo messe vtimur in ꝓpositione categorica tanꝝ copula loco huius verbi est. Tunc enī ꝓpositio de subiecto recto ꝙ hac copula est equivalet ꝓpositioni de subiecto dativi casus cū hac copula mest. ita ꝙ iste equipollent. homini mest animal. ꝙ homo est animal. Similiter iste. nulli mest lapis. ꝙ nullus homo est lapis. Et sic manifestū est ꝙ in quibustūqz modis ctingit sillogisare ex rectis cū hac copula est ex eisdem ctingit in obliquis cū hac copula mest. Alius modus sillogisandi ex obliquis est ꝙt quācunqz in maiori ꝓpositione aliquis terminus in obliquo fuerit distributus sive affirmative sive negative. de quocunqz alio termino recto illius obliqui affirmabitur in minori propositione. obliquo istius termini vltimi in conclusione attribuetur quicquid ꝓmo obliquo attribuebatur in maiore. Verbi gracia. Tuiusmodi hominis asinus currit. omnis rex est homo. ergo alicuius regis asinus currit. Et iste modus sillogisandi habet similitudinē ad primam figuram ex terminis rectis quia tenet directe ex sumptione sub termino distributo

Adhuc alius modus sillogisandi ex obliquis ad similitudinē sēde figure qñ vnum mediū sillogistiaz siue sit vn9 termin9 siue plures attribuit in p̄missis duob; termīis obliquis vni affirmatiue ꝫ alteri negatiue tanḡ duabz extremitatibz si maior extremitas fuerit distributa in p̄missis ꝛcludit in recto maior extremitas de minori negatiue ꝫ erit ꝛclusio vlis. Si minor extremitas fuerit distributa in p̄missis sicut maior aut erit ꝑticularis si minor extremitas nō fuerit distributa. Verbi grā. omne b.a.videt.ꝫ nullum c.a.videt.ergo nullū c.est a. Sicꝛ nullū equū hō videt.ōnem asinum hō videt.ergo nullus asinus est equus. Et si sumas c.vel asinuz sine distributiōe ꝛclusio inferenda erit ꝑticularis. Item alius modus possz poni ad similitudinē tercie figure qz si maior extremitas attribuerit medio obliq̄ siue affirmatiue siue negatiue.ꝫ minor extremitas eidē medio sumpto in recto attribuat affirmatiue. tūc maior extremitas ꝛcludet de minori sumpta in obliq̄.dum tn̄ mediū in aliq̄ p̄missa trū sit distributū. Verbigrā. aliquis libet hois asinus currit hō est aīal igit aīalis asinus currit.vel sic aliqui9 hois asinus currit ois hō est aīal ergo aliqui9 aīalis asinus currit. Sicꝛ negatiue. nullius hois asinus currit.ois vel aliqs hō est aīal.ergo aliqui9 aīalis asinus nō currit.vel sic aliqui9 hois asinus nō currit ois hō est aīal.igit aliq9 animalis asinus nō currit.

Ē sillogismis aūt reduplicatiuā ꝛclusionē ꝛcludentibz notandū est.q illi maxime ꝓpe ꝫ manifeste sunt in ꝑma figura ꝫ ōibz q̄tuor modis illius apponendo reduplicatiōez nō minori extremitati neqz medio sed maiori extremitati tam in p̄missis q̄ in ꝛclusioē ꝫ sic in ōnibz modis tercie figure sillogisat ꝛclusio reduplicatiua

si in maiori ppõe fuerit reduplicatio addita maiori extremitati in scõa aũt figura nõ habent ꝙ ꝑe locũ sillogismi ꝯclusionem reduplicatiuam.

Oplicat aũt ꝯtingit sillogisare ex tmmis infinitis & ex mixtioẽ tertiorũ infinitorũ. Uno modo ꝙ omnis tmm⁹ finitus in una ppõe sumptus maneat eciã finitus in alia. Et ois infinit⁹ in una maneat eciã infinit⁹ in alia. Aliomõ ꝙ tmm⁹ finit⁹ sumptus in una ppõe sumat infinit⁹ in alia aũt econuerso. Et si ꝑmo modo sillogiset tũc in oĩbz modis & figuris sillogisandũ erit sicut sillogisaret ex tminis pure finitis. Si aũt scõo modo sillogiset ꝯsiderandũ est tũc q̃bz modis hoc fiat. Notandũ est ergo ꝙ in õni figura ex duabz p̃missis vlibz negatiuis sequit ꝯclusio vlis negatiua medio variato pnes finitũ & infinitũ. Deinde in ꝑma figura & scõa ex maiori vli negatiua & minore pticulari negatiua sequit cõclusio pticularis negatiua medio variato pnes finitũ & infinitũ. Sed in tcia figura medio sic variato nichil seq̃tur si aliq̃ p̃missarũ sit pticularis. Item notandũ est ꝙ affirmatiua p̃missis in ꝑma figura & in tertia nichil seq̃tur medio variato pnes finitũ & infinitũ. Sed in scõa figura ex ambabus affirmatiuis sequit ꝯclusio negatiua medio variato pnes finitũ & infinitũ si maior sit vlis.

Et potestatibz sillogismorũ q̃s aristoteles x° ꝑ-
d ceum assignat pauca dicem⁹. Potestas nanq; sillogismi ẽ ppetas attributa sillogismo. ad veritatis euidenciã & falsitatis oñsionẽ. Et sunt sex ptãtes sillogismorũ. Prima ẽ sillogism⁹ potens plura ꝯcludẽ. scõa. sillogism⁹ potẽs ex falsis ꝯcludẽ verũ. tcia. sillogism⁹ particularis. qrta. sillogism⁹ ouersi⁹. q̃nta. sillogism⁹ ad impossibile. sexta. sillogism⁹ ex oppositis. Hic ergo de

hȳmōi ptātibz breuiē ptā secundo. declarabimȝ eatū dē
sctē cōes ꝙ q̄sdaz vtilitates. Notāstas vocata sillogismȝ
ocludēs plura. est posse eundē sillogismū inferre plures
ocluſiones. q̄ ptās fundat supra hec maxima dā. Quic
q̄d sequit ad cōs alicȝ cne bone ꝙ formalis. sequit ad
aīs. Ex q̄ sequit sillogismū posse inferre formaliē eā
sillogistice pluēs ocluſiones hat ocluſio q̄ sillogismȝ
inferes directe ocluſioēz vlez affirtiuā pt inferre direc
ptīcularez vel indiffinitā affirtiuā sibi subalternaz. ꝙ nō
recte suā conuertentē. ꝙ silr ꝓbari si silogismȝ infer
ret vlez negatiuā. exemplū ꝑmi ōis hō ē aīal. nē tisibile
ē hō ergo nē tisibile ē aīal. ex q̄ ocluſioē sequit hec tisibile
ē aīal. ꝙ nē hec q̄d aīal ē tisibile q̄ nō sequit formaliē ex ꝑ
missis ꝑmā q̄ncz inferentibz. sile exēplū facile ponī pt in
negatiuis vlez ocluſioēz inferentibz. ꝙ si cō illata sit ꝑ
ticularis seu indefinita affirtiua michilominȝ infert suā
conuersaz. Utilitas aūt istiȝ ptātis ē posse scire multas oclu
ſioēs siue multiplicatiōe sillogismoꝝū. Nōa ē ptās voca
ta sillogismȝ ex falsȝ ocludēs verū q̄ ē sillogismi posse cō
cludē verū ex ꝑmissis falsis vel vna eatū falsa q̄d verū ē
sp nisi in modis triplicibz ꝑme figure. maiori in toto falsa ꝙ
minori in toto dā. nam ex illis ꝑmissis nō pt sequi cō dā
vt pz in hoc exō ōis hō est asinȝ. nē tisibile ē hō ergo nē
tisibile est asinȝ cō est falsa cȝ nō q̄ ex otrario maioris
cū eodē minori sequit ocluſio otraria dā. ꝙ duo otraria ī
pnt silr ē dā. sequit em nemo est asinȝ. nē tisibile est hō ꝙ
nullū tisibile est asinȝ. sed in cqlibet figure q̄libet mō ex
ꝑmissis q̄libz cāqz variatis in falsitate pt inferri cō dā nisi
in casu iam expsso. Nam si ambe ꝑmisse ecent in toto fals
se stat ocluſionē ee dāz. vt bn sequit ōis hō est asinȝ. nē
tudibile ē hō ergo nē tudibile ē asinȝ. ibi ꝑmisse sunt in

to to falsc ꝫ ꝯclusio im to to ꝺa. Sicꝛ bñ ſeq̄ im ſcꝺa figu
ra ōis hō ē aſinꝰ. nullū rudible ē aſinꝰ ergo nullū ru-
dible ē hō. Iſta ꝓtās imtuē huic regle vere ex falſ ꝺm
ex veris nil niſi verū. ex q̄ ſeq̄ ꝙ iſte modꝰ argumẽtan
di nō valet. añs eſt falſuz ergo ꝫ oñs. aut oñs eſt verū
ergo añs. ſcꝺ bñ ſeq̄ tyc añs eſt bō ꝫ formalis añs eſt
verū. ergo ꝫ oñs. et oñs eſt falſum ergo añs. Et ideo
vtilitas eiꝰ ꝓnatis eſt vt nō credam⁹ ꝓpt̄ ꝺitatez ꝯclu-
ſionis ꝑmiſſas nccio eē ꝺas vel altcꝛa carū ſiaut ſcim⁹
neēm eſſe ſi ꝯcluſio ſit falſa ꝙ ꝑmiſſe ſint falſe vel altcꝛa
earū. Tertia ꝓtēs vocaē ſillogiſmꝰ ⁊raulatus q̄ vt ꝫ ſu
miē nichil aliꝺ ē ꝙ poſſe ſillogiſmo facto. ex cyllibet ꝑmi
ſſe ꝺuſa ꝫ ex ꝯcluſione inferre altcꝛam ꝑmiſſam. vt ōe mōale
eſt vſibile. ōis hō eſt mōnal ergo ōis hō eſt vſibil. ſillo-
giſet ⁊raulatiē ꝟuertendo maiorē iſtiꝰ ſillogiſmi ſimplr
in iſtam ōe vſibile eſt mōnale ſumendo eam ꝯcluſionē dicti
ſillogiſmi loco minoris inferendo minorē ꝓioris ſillo-
giſmi ꝫ habeā iē iſte ſillogiſmꝰ ⁊raulatus ōe vſibile ē mō
nale. ois hō eſt vſibil ergo ois hō eſt mōnalis diē aūt
ſillogiſmꝰ ⁊raulatus q̄ ſic im ⁊raulo deſtructēdo ſit ꝟuerſa
ſio ad illū puncū vñ imꝓrimꝰ. ſic ſillogizās ⁊raulatiē
ꝟuertiē ad eandē ꝓpoez. ipaz inferendo im ſtdo ſilogiſmo
a q̄ ꝓceſſit im ꝓmo. Et nota ꝙ ꝑmiſſa ꝟuertēda ſp ꝺz cō
uerti ſimplr ꝫ nō ꝑ accns. ꝫ q̄ vlis ꝑmiſſa nō recte cō
uertit ꝑ accns niſi ſit ex trīs ꝟuertibilib⁹ ideo ſillogiſ
mꝰ ⁊raulatus ſit ex trīs ꝟuertibilib⁹ ſolū ex ſtdo ꝓcū
Vtilitas eiꝰ eſt ſcire qui trēi ſunt ꝟuertibles vt eē ſciaē
ſi ꝓt in eis eſſe ꝺemōſtratō ꝑm ꝙ ipm qꝺ ſit q̄ ꝑmiſſe ꝫ
ꝯcluſio ꝙnūē ex trīs ꝟuertibilib⁹. Nō em̄ parū vtilis
eſt iſta ꝓtās ꝺemōſtratoꝛi. Nam ſi ex aliq̄bz ꝑmiſſis mſe
rē aliq̄ ꝯcluſio im vno gene ꝺemōſtrabois. ex illa ꝯclu-

ſiõe aũ ꝺuerkẽte vnꝰ ꝓmiſſarũ inferꝛ alia ꝓmiſſarũ i alio genꝛe demõſtracõis. Maz iſte ſillogiſmꝰ eſt demõſtratio ꝙꝓ ꝙd õe rõnale riſibile. õis hõ eſt rõnalis ergo õis hõ eſt riſibilis. ideo ſi ex ꝺuertente maioꝛis aũ ꝺcluſio inferaꝛ mino ꝛ dicti ſillogiſmi habebiꝛ iſta demõſtracio. õe riſibile eſt rõnale õis hõ eſt riſibilis ergo õis hõ eſt rõnalis vbi eſt demonſtracõ qz de hijs ꝙdꝫ laca dicꝛ in tractatu de demonſtracõe. Poteſtas ꝺo q̃ vocaꝛ ſillogiſmꝰ ꝺuerſiuꝰ eſt poſſe ex vtraqz ꝓmiſſarũ aũ oppoſito cõ ꝺcluſionis inferꝛe oppoſitũ altriꝰ ꝓmiſſe. qꝺ facile ꝑt fieri. Maz ex oppoſito ꝺtradictoꝛio ꝺcluſionis cõlibet ſillogiſmi aũ vna ꝓmiſſarũ ꝑt inferri oppoſitũ ꝺtradictoriũ altriꝰ ꝓmiſſe. ꝯ ſi ꝺcluſio ſillogiſmi ꝓꝺicꝛis ſit vlis nõ ſolũ ex oppoſito ꝺtradictoꝛio ꝺcluſionis ſz eẽ ex oppoſito eiꝰ ꝺtrario aũ alta ꝓmiſſarũ ꝑt iferri oppoſitũ altriꝰ ꝓmiſſe. ꝯ eiꝰ vlitas ẽ ſcié an ſillogiſmꝰ fãũs ẽ nccie oñe ſ hoc ꝓmitꝰ dubitaꝛ. Quinta ꝓtas võꝫ ſillogiſmꝰ ad impoſſibile q̃ ẽ poſſe ex oppoſito ꝺtradictoꝛio ꝺcluſionis ꝓbãs aũ aliq̃ ꝙꝓꝺe manifeſte vera ꝺcludere ꝺcluſionẽ manifeſte falſam vel manifeſte impoſſiblez. vt iſta ꝺcluſio õis hõ eſt riſibilis ꝓ ſilogiſmũ ad impoſſibile ſic ꝓbaꝛeꝛ. hõ nõ eſt riſibiꝛ. ꝯ õis hõ eſt rõnaꝛ ergo aliqꝺ rõnale nõ ẽ riſibile ꝺcluſio eſt falſa ergo aliq̃ ꝓmiſſarũ ꝯ nõ mino ergo maioꝛ. et vltra maioꝛ eſt falſa ergo ſua ꝺtradictoria eſt vera. q̃ eſt iſta ꝺcluſio ꝓbanda. õis hõ eſt riſibiꝛ. ꝯ notanꝺ ꝺꝛ ex oppoſito ꝺtradictoꝛio ꝯ nõ ꝺtrario qm ꝺtraria ꝓñt ſiꝛ eſſe falſa ꝯ ſic ad falſitatẽ vnꝰ ꝺtrarioꝝ nõ ſequiꝛ veritas alteriꝰ. id quiꝺ ſemp ſequiꝛ in oppoſitis ꝺtradictoꝛijs. Aꝺuerte etiã in ꝙ in ſillogiſmo ad impoſſibile duo ſupponunꝛ que non explicantuꝛ in premiſſis. ꝓmum eſt ꝙ ex ꝓmiſſis veris nõ ſequiꝛ ꝺcluſio

falsa virtute alij tenet hec ꝓña. oclusio ē falsa ergo aliq̄ ꝑmissarū. scḋm est ꝙ duo ctradictoria nō ꝑñt sic esse ve ra nec falsa. ꝙ ideo hec sequela est bona. Contradictoriū oclusioms ꝓbande est falsum ergo oclusio ꝓbanda est ve ra. Ex q̄ sequit cōtrelarie ꝙ in sillogismo ad impossibile ad min9 sunt tres ꝓæssus q̄ruz ꝑm9 ē sillogistic9 ꝙ duo alij sunt enthymematicū. Nota cūā ꝙ sillogism9 ad im= possibile ꝓ̄ ex hypothesi est. nisert em̄ oclusionem ꝓ= ximalr intentam ꝺtute suppōis nō exp̄sse in p̄missis qꝺ ꝓ̄ dicit sillogism9 ex hypothesi c9 due sunt sp̄es vna de q̄ iam dictū est. alia est sillogism9 ex transumpcōe. in q̄ ꝓbus transfert se ad oclusionē min9 ꝓximalr intentam ex q̄ ꝙ vna suppōe non exp̄ssa in p̄missis inferr oclusio ꝓximalr intenta. vt si aliqs velit ꝓbare ꝙ ctrariorū eaḋ̄ est disciplina. ipe ꝓbet istam ctrariorū cadez est potestas ꝙ deinde supponat ꝙ idem sit de illis duabz. tūc si ex illa oclusione ꝓbata ꝙ ex illa suppōe inferat alia oclusio ꝓ= ximalr intenta ibi est sillogism9 ex transumpcōe. Utili= tas aūt alius potestatis est scire ꝙ oppositū oclusionis ꝓ= bande est falsum vel impossibile. ꝙ ꝑ ons scire ꝙ oclusio ꝓbanda est vera vel neccia. Sexta ꝙ vltima potestas est sillogism9 ex oppositis. est aūt sillogism9 ex oppositis ille q̄ ꝑt ex ctrarie vel ctradictorie oppositis p̄missis in ferre idem ex seipo negatiue. ptās hec nō repit in ꝓma fi gura qz sillogismi ex oppositis debent ostitui ex p̄missis oppositis ctrarie vel ctradictorie. ꝙ ꝑ ons p̄misse debēt ꝓ̄parare vtroqz termino ꝑm eunḋ̄ cēdinem. modo in ꝓ= ma figura non est idem cēdo termino cū in p̄missis qz oz medij subici in vna p̄missarū ꝙ p̄dicari in alia. Et eius vtilitas est scire ꝙ ex duobz ēmimis siue ēdo dissimili cō fingit sillogizare. exemplū vt ōis doctrina nō est studio

ſa. omnis doctrina eſt ſtudioſa ergo ſtudioſus nō eſt ſtudioſum. hic ſillogiſmꝰ eſt in tertia figura cū mediū bis ſubiacat in p̄miſſis. Nec eſt dicendū q̄ concluſio ſillogiſmi ex oppoſitis ſp eſt falſa. vt p̄z in hoc exemplo nulla chymera eſt hypocœrnus. nam q̄uis in hꝰmodi ſillogiſmo idem p̄dicet de ſe negatiue. nō tn̄ q̄libet talis eſt ſp falſa. cū poſſit eſſe inſtantia de modo conſueto loquendi vt hō hō nō eſt. & in xp̄oibz de remotis terminis & nō ſupponentibz aliuſmodi eſt iſta hypocœrnus nō hypocœrnus. Ideo iſta ppō vocem. nulla ppoſitio eſt vera in q̄ idē p̄dicet de ſe. nō eſt vera niſi ſeruatis multis conditionibus quarū p̄ma eſt iſta q̄ terminꝰ talis xp̄ſitionis affirmatiue ſuppponant quod nō eſt verū q̄n dicitur hypocœrnus eſt hypocœrnus &c̄.

De arte inueniendi mediū.

Ars iſtam artem eſt p̄mo notandū q̄ mediū valens ad ſillogiſandū aliquam concluſionem xbatine ſupplicatur p̄t ſe habere reſpectu ſubi vel p̄dicati concluſionis. Uno modo q̄ ſit cōis reſpectu ſubi vel p̄dicati concluſionis. Alio modo q̄ ſit p̄ticularis reſpectu ſubi vel p̄dicati. Et tertio modo q̄ ſit extraneū reſpectu alterius. Uñ ille terminꝰ dicit cōis reſpectu alterius de q̄ vlr ſumpto vere & affirmatiue alius p̄dicat. Sed terminus dicit p̄ticularis ad alium terminū qui de illo vlr ſumpto p̄dicatur vere & affirmatiue. Ex quo ſequit q̄ terminꝰ inferioꝛ dicit cōis reſpectu ſui ſuperioris ſui vel terminꝰ cū alio conuertibilis poteſt dici cōis reſpectu illius. Et terminꝰ ſuperioꝛ dicitur eſſe quens reſpectu ſui inferioris & terminus cū alio conuertibilis reſpectu alterius qui vere negat de alio terminō vniuerſaliter ſumpto. vt ille terminus homo eſt extraneus reſpectu huius terminī lapis. Secundo notandū eſt

q̄ terminus inferior dicatur antecedens respectu sui superioris p̄ tanto. Nam q̄ positio affirmatiua in qua ponit terminus inferior antecedit in cōsequentia bona ad ppositionem affirmatiuā in qua ponit terminus superior nō distributus vt bene sequitur homo est ergo animal est. Et terminus superior dicatur cōsequens respectu sui inferioris quia ppositio affirmatiua in qua ponit terminus superior nō distributus sequitur in cōsequentia bona ad ppositionem affirmatiuam in qua ponitur terminus inferior. Tertio notandum est q̄ versus valentes ad habendum medium pro conclusione sillogisande ex veris sunt isti. Fesana cageti dasenes hebare gedaco. Gebali stant. sed non constant sebas hedas bera.

Quarto notandum est q̄ versus expositiui dictorum versuum sunt isti. Predicat.a.b.sequens.c.precedit.d. sit extra. E subit.f.sequitur.g.precedit.h.sit extra.

Unde in duobus p̄mis versibus ponunt sex dictiones. quarū quelibet habet tres sillabas. Et ponunt tres quarū quelibet habet tantū duas sillabas. Et p hoc datur intelligi q̄ sex sunt modi valentes ad inuentionem medij seu ad inuemendum medium ad sillogisandū conclusionem ex veris que dantur intelligi p illas sex dictiones trissillabas. Unde in illis dictionibus p vocalem positam in vltima sillaba datur intelligi conclusio sillogisandi. Et per vocales positas in prima & secunda sillabis dantur intelligi subiectum & predicatum cōclusionis sillogisande. Et per consonantes positas in primis duabus sillabis intelligitur quomodo medium debet se habere respectu subiecti & predicati conclusionis. Unde in illa prima dictione scilicet fesana in vltima sillaba ponit ista vocalis a. p quam datur intelligi

ꝯclusio vlis affirmatiua. Et in ꝑma ſillaba ponit iſta vocalis e. p quā dat intelligi ſubiectū ꝯclusioms. Et in ſcda ſillaba ponit iſta vocalis a. p quā dat intelligi ꝑdicatū ꝯclusioms. Et in ꝑma ſillaba añ iſtam vocalem e. ponit hec ꝯſonans ſ. p quam dat intelligi q̄ mediū debet eſſe añs ꝑdicati ꝯclusionis. Et in ſcda ſillaba añ illā vocalem a. ponit hec ꝯſonans c. p quā dat intelligi q̄ mediū dz eſſe ꝓns ad ſubm ꝯclusioms. Et ſic p illam totā dictionē ꝯ. ſ. ſecana dat intelligi q̄ ad ſillogiſa idū ꝯclusionem vlez affirmatiuā ex veris oz ſumere mediū qđ ſit ꝓns ſubi ꝯcli ſicuis & añs ꝑdicati. Iſtis notatis ſit hec ꝑma regula. Ad ſillogiſandū vlez affirmatiuā oz ſumere mediū qđ ſit ꝓns ſubi ꝯclusionis & añs ꝑdicati. vt obtineā ad ſillogiſandū iſtam ꝯclusionē. One aial eſt ſuba. dz ſumi hoc mediū corp9 qđ eſt ꝓns ad ſubm & añs ad ꝑdicatū ꝯclusionis. & ſillogiſat ſic. One corp9 eſt ſuba. & One aial eſt corp9. ergo One aial eſt ſuba. ibi hoc mediū corpus eſt ꝓns ad ſubm ꝯclusioms. ſ. ad illū t̄minū aial. q̄ One ſequit aial eſt ergo corp9 eſt. & iſtud mediū corp9 eſt añs ad ꝑdicatū ꝯclusionis. ſ. ad iſtū t̄minū ſuba. q̄ One ſequit corp9 eſt ergo ſuba eſt. Ideo regula dat intelligi q̄ hanc dictionē ſecana q̄ ſupius eſt expoſita. Et cauſa huiꝰ regule eſt iſta. quia ꝯclusio vlis affirmatiua nō ſillogiſat n. ſi in ꝑmo modo ꝑme figure. ſ. in barbara. ergo oz q̄ ꝑdicatū ꝯclusioms in maiore enunciet affirmatiue de medio diſtributo. & talis ꝓpō nō eſſet vera niſi mediū eſſet añs reſpectu ꝑdicati ꝯclusionis. Et oz q̄ mediū in minore enunciet affirmatiue de ſubo ꝯclusionis diſtributo et talis ꝓpō nō eſſz vera niſi tale mediū eſſz ꝓns reſpectu ſubi ꝯclusioms. Scda regula eſt Ad ſillogiſandū tertiam in ꝑmo modo tcie figure. ſ. in dampti dz ſumi

mediū qđ ſit añs ſubi ę ꝑdicati cluſionis vł ad ſillogi
ſandi iſtaz in darapti. aliqs aial eſt ſuba ꝑt ſumi hoc me
diū hō ſic arguendo. ōis hō eſt ſuba ę ōis hō eſt aial er
go aliqđ aial eſt ſuba. vbi hoc mediū hō eſt añs reſpectu
horū t̄minoꝝ ſuba ę aial q̄ ſunt ſubm ę ꝑdicatī cluſio
nis. Et cauſa huiꝰ regule eſt iſta ꝙa ad ſillogiſandū cō
cluſionem ꝑticularem in darapti oz mediū vł ſumptū
affirmatiue ſubiti reſpectu ſubi ę ꝑdicati cluſionis. modo
tales ꝑmiſſe nō eſſent vere niſi mediū eſſet añs reſpectu
ſubi ę ꝑdicati cluſionis. Et iſta regula daſ intelligi ꝑ
illam dictionem cageti q̄ ſic expoñ. p illam vocalem. ſ.
i. poſitam in t̄cia ſillaba ſignificaſ qꝙ cluſio ſillogiſanda
eſt ꝑticularis affirmatiua. Et ꝑ hoc qꝙ in ꝑma ſillaba poñ
t. cū a. ſignificaſ qꝙ oz ſumi mediū qđ ſit añs ꝑdicati cclu
ſionis. Sed ad ſillogiſandū ꝑticularez affirmatiuā in di
ſamis oz ſumi mediū qđ ſit añs ſubi cluſionis ſiue ſit
añs ſiue añs ꝑdicati. vt ad ſillogiſandū iſtā in diſamis.
aliq̄ ſuba eſt aial ꝑt ſumi hoc mediū corpꝰ ſic arguendo.
aliqđ corpꝰ eſt aial ę oe corpus eſt ſuba. ergo aliq̄ ſuba
eſt aial. vbi hoc mediū corpus eſt añs reſpectu huiꝰ ꝑdi
cati aial. ę añs reſpectu ſubi cluſionis. ſtz ly ſuba. Et
cauſa huiꝰ regule eſt iſta qr mediū in diſamis in maiore
oz ꝑticularit ę affirmatiue ſubiti reſpectu ꝑdicati cluſionis
ergo ſiue tale mediū ſit añs ſiue añs reſpectu ꝑdicati cō
cluſionis ꝓpō eſt vera. Et idem mediū in minore oz vł
ę affirmatiue ſubiti reſpectu ſubi cluſionis. ę talis ꝓpō nō
eſſet vera niſi idem mediū eſſet añs ſubi cluſionis. Oz
ad ſillogiſandū ꝑticularez affirmatiuā in datiſi oz ſumi me
diū qđ ſit añs ꝑdicati cluſionis ſiue ſit añs ſiue añs
ſubi. vt ad ſillogiſandū iſtam in datiſi. aliqđ aial eſt ſuba
ꝑt ſumi hoc mediū corpus ſic arguendo. omne corpꝰ eſt

oclusio vlis affirmatiua. Et in ꝑma sillaba ponit ista vocalis e. ꝑ quã dat mẽlligi subiectũ oclusionis. Et in ſcda sillaba ponit ista vocalis a. ꝑ quã dat mẽlligi ꝑdicatũ oclusionis. Et in ꝑma sillaba añ istam vocalem. ponit hec cõſonans ſ. ꝑ quam dat mẽlligi q̃ mediũ debz esse añs ꝑdicatũ oclusionis. Et in ſcda sillaba añ illã vocalem a. ponit hec cõſonans c. ꝑ quã dat mẽlligi q̃ mediũ dz esse cũs ad subm oclusionis. Et ſic ꝑ illam mã dictionez. ſ. ecan. dat mẽlligi q̃ ad sillogiſandũ oclusionem vlis affirmatiua ex vero oz sumere mediũ qđ ſit cũs subi oclusionis & añs ꝑdicati. Iſtic notandũ ſit hec ma regula. Qđ sillogiſandũ vlez affirmatiua oz sumere mediũ qđ ſit cũs subi oclusionis & añs ꝑdicati. vt ꝺbꝫ ad sillogiſandũ istam cõclusionẽ. Oñe aial est ſubſ. hec mediũ corꝓ qđ est oñs ad subm & añs ad ꝑdicatũ oclusionis. & sillogiſat ſic. Oñe corꝓ est ſubſ. & oñe aial est corꝓ. ergo oñe aial est ſubſ. ibi hec mediũ corꝓ quia est cũs ad subm oclusionis. ſ. ad illũ tm̃inũ aial. hanc ſequit aial est ergo corꝓ est. & istud mediũ corꝓ est añs ad ꝑdicatũ oclusionis. ſ. ad istũ tm̃inũ ſubſ. hanc ſequit corꝓ est ergo ſubſ est. Ideo regula data mẽlligi ꝑ hanc dictionẽ secunda q̃ ſupius est exposita. Et causa huiꝰ regule est ista. quia oclusio vlis affirmatiua nõ sillogiſat nisi in ꝑmo modo ꝑme figure. ſ. in barbara. ergo oz q̃ ꝑdicatũ oclusionis in maiore enunciet affirmatiue de medio distributo. & talis ꝓpõ nõ esset vera nisi mediũ esset añs reſpectu ꝑdicati oclusionis. Et oz q̃ mediũ in minore enunciet affirmatiue de ſubo oclusionis distributo et talis ꝓpõ nõ esset vera msi tale mediũ esset cũs reſpectu subi oclusionis. Scda regula est Ad sillogiſandũ ꝑticularem in ꝑmo modo tꝛie figure. ſ. in darapti dz ſumi

mediū qđ ſit añs ſubi ꝫ p̄dicati ocluſionis vt ad ſillogi
ſandi iſtaz m dampti. aliqđ aial eſt ſuba pt ſumi hoc me
diū hꝫ ſic arguendo. oīs hō eſt ſuba ꝫ ōne hō eſt aial er
go aliqđ aial eſt ſuba. vbi hoc mediū hō eſt añs reſpectu
horū t minoꝝ ſuba ꝫ aial q̄ ſunt ſubm ꝫ p̄dicati ocluſio
nis. Et cauſa huiꝰ regule eſt iſta q̄ ad ſillogiſandū cō
cluſionem ꝑticularem in dampti oꝛ mediū vlr ſumptū
affirmatiue ſubia reſpectu ſubi ꝫ p̄dicati ocluſionis. modo
alias p̄miſſe nō eſſent vere niſi mediū eſſet añs reſpectu
ſubi ꝫ p̄dicati ocluſionis. Et iſta regula dat intelligi p
illam dictionem aꝛgeti q̄ ſic exponit. p illam vocalem. ſ.
i. ꝓpriam in tali ſillaba ſignificat q̄ ocluſio ſillogiſanda
eſt ꝑticularis affirmatiua. Et p hoc q̄ in p̄ma ſillaba p̄mit
tit a. ſignificat q̄ oꝛ ſumi mediū qđ ſit añs p̄dicati oclu
ſionis. Sed ad ſillogiſandū ꝑticulareꝫ affirmatiuā in di
ſamis oꝛ ſumi mediū qđ ſit añs ſubi ocluſionis ſiue ſit
añs ſiue oñs p̄dicati. vt ad ſillogiſandū iſtā in diſamis.
aliq̄ ſuba eſt aial pt ſumi hoc mediū oꝛpꝰ ſic arguendo.
aliqđ oꝛpꝰ eſt aial ꝫ ōe oꝛpus eſt ſuba. ergo aliq̄ ſuba
eſt aial. vbi hoc mediū oꝛpus eſt oñs reſpectu huiꝰ p̄di
cati aial. ꝫ añs reſpectu ſubi ocluſionis. ſtz ly ſuba. Et
cauſa huiꝰ regule eſt iſta q̄ mediū in diſamis in maioꝛe
oꝛ ꝑticularit ꝫ affirmatiue ſubia reſpectu p̄dicati ocluſionis
ergo ſiue tale mediū ſit añs ſiue oñs reſpectu p̄dicati cō
cluſionis ꝓpō eſt vera. Et idem mediū in minoꝛe oꝛ vlr
ꝫ affirmatiue ſubia reſpectu ſubi ocluſionis. ꝫ talis ꝓpō nō
eſſet vera niſi idem mediū eſſet añs ſubi ocluſionis. Oꝛ
ad ſillogiſandū ꝑticulareꝫ affirmatiuā in datiſi oꝛ ſumi me
diū qđ ſit añs p̄dicati ocluſionis ſiue ſit añs ſiue oñs
ſubi. vt ad ſillogiſandū iſtam in datiſi. aliqđ aial eſt ſuba
pt ſumi hoc mediū oꝛpus ſic arguendo. omne oꝛpꝰ eſt

ſubſtãcia. ꝯ aliqđ cõtp9 eſt aial. ergo aliqđ aial eſt ſubſ.
Modo hoc mediũ cõtp9 eſt añs ad p̃dicatũ cõclusionis. ſ
ad ly ſubaz ꝯ eſt añs ad ſubm cõclusionis ſcz ly aial. Et
ariſtoteles nõ tangit iſtos duos modos vltimos ſillogi
ſando ꝑticularem affirmatiuã in tcia figura. Sed p̃ãſe tan
git p̃mũ modũ ſcõm quẽ ꝑticularis affirmatiua ſilogiſat in
darapti. Tercia regula eſt. Ad ſillogiſandũ vlez ne
gatiuã in cælarent debet ſumi mediũ qđ ſit añs ſubi ꝯ ex
traneũ p̃dicato cõclusionis vt ad ſillogiſandũ iſtam. nul
lus lapis eſt hõ p̃t ſumi hoc mediũ aial ſic arguendo. nul
lum aial eſt lapis. õis hõ eſt aial. ergo nullus hõ eſt la
pis. Modo ly aial qđ eſt mediũ eſt extraneũ reſpectu p̃
dicati cõclusionis. ſcz reſpectu huiꝰ tmini lapis. ꝯ eſt añs
reſpectu ſubi cõclusionis. ſcz reſpectu huiꝰ tmini hõ. Et
ſilr poſſet dari exemplũ ſillogiſando in cæſare ſic nullus
lapis eſt aial. ꝯ õis hõ eſt aial. ergo nullꝰ hõ eſt lapis.
Et cauſa huiꝰ regule eſt iſta ꝙ oz maiorẽ in cælarent ꝯ
in cæſare eſſe vlez negatiuã. ergo ſi debeat eſſe vera oz ꝙ
eius extrema ſint ſibi inuicez extranea. ꝯ minor in cæ
rent vel in cæſare debet eſſe vlis affirmatiua m q̃ mediũ p̃
dicat de ſubo cõclusionis. ergo ſi illa minor debeat eſſe vera
oz ꝙ mediũ ſit añs ſubi cõclusionis. Et iſta regula de
intelligi ꝑ illam dictionẽ dafenes q̃ ſic exponit. Ad ſillo
giſandũ vlez negatiuaz in cælarent debet ſumi mediũ qđ
ſit f. reſpectu e. idest qđ ſit añs ſubi cõclusionis ꝯ qđ ſit a
reſpectu a. idest qđ ſit extraneũ reſpectu p̃dicati cõcluſio
nis. Quarta regula eſt. Ad ſillogiſandũ vlem nega
tiuã in cameſtres debet ſumi mediũ qđ ſit extraneũ ſubi
cõclusionis ꝯ añs p̃dicati cõclusionis. vt ad ſillogiſandũ
iſtaz nullus lapis eſt hõ debet ſumi hoc mediũ aial ſic ar
guendo in cameſtres. õis hõ eſt aial ꝯ nullus lapis eſt

animal. ergo nullus lapis est hō. ibi hoc mediū; animal est oīs respectu huiꝰ termini homo qui est p̄dicatū conclusionis & est extraneū respectu huius termini lapis q̄ est subiectū conclusionis. Et causa huiꝰ regule est ista. qa oportet mediū sillogismi in camestres p̄dicari affirmatiue de p̄dicato conclusionis distributo in maiore & oportet idem mediū p̄dicari negatiue de subiecto conclusionis distributo in minore. & sic maior & minor nō essent vere nisi mediū esset oīs p̄dicati conclusionis & extraneū subiecti. Et ista regula datur intelligi p illam dictionē hebare q̄ exponit sic. Ad sillogisandū vlez negatiuā in camestres que intelligit p illam vocalem e. posita in vltima sillaba debet sumi mediū qd̄ sit h. respectu e. idest extraneū respectu subiecti conclusionis. & qd̄ sit b. respectu a. idest qd̄ sit oīs respectu p̄dicati conclusionis. Ex istis duabz regulis potest elici vna regula magis generalis scz ista. Ad sillogisandū vlem negatiuā ex p̄missis veris oportet sumere mediū qd̄ sit oīs respectu subiecti conclusionis & extraneū p̄dicato vel econtra qd̄ sit oīs p̄dicati & extraneū subiecti. Quinta regula est. Ad sillogisandū conclusionem p̄ticularem negatiuaz potest sumi mediū qd̄ sit ose quens subiecti conclusionis & extraneū p̄dicati. vt ad sillogisandū istam conclusionez in ferio. aliqd̄ animal nō est lapis. potest sumi hoc mediū homo sic arguendo. nullus hō est lapis & aliqd̄ animal est homo. ergo aliqd̄ animal nō est lapis. modo hoc mediū homo est extraneū p̄dicati cōclusionis scz respectu illius termini lapis. & antecedēs respectu subiecti conclusionis scilicet respectu huius termini animal. quia bene sequit homo est. ergo animal est verum est tamen q̄ ad sillogisandū p̄ticularem nagatiuam potest sumi illud mediū quod sumit ad sillogisan

dū vlez negatiuā vt ſiat ad ſillogiſandū iſtam in ꝑma figura. nullus ẏō eſt lapis ꝑt ſumi mediū qđ ſit extraneū ꝑdicati ꝫ oñe ſubi ꝛclusionis. ſꝛz ly aial ſic arguendo nullū aial eſt lapis. ꝫ ōis ẏō eſt eſt aial. ergo nullus ẏō eſt lapis. Sic etiā ad ſillogiſandū iſtam ꝑticularez negatiuā. aliqs ẏō nō eſt lapis ꝑt ſumi idem mediū ſic arguendo nullū aial eſt lapis ꝫ aliqs ẏō eſt aial ergo aliqs ẏō nō eſt lapis. Ex q̄ ꝑz q̄ ad ſillogiſandū ꝛclusionez ꝑticularez negatiuā tripliciter ꝑt ſumi mediū. Uno modo q̄ ſit oñs ſubi ꝫ extraneū ꝑdicati. Secūdo modo ꝑt ſumi econtra q̄ mediū ſit extraneū ſubi ꝫ oñs ꝑdicati. Et ariſtoteles ꝑmo ꝓcessu ſolū tangit vltimū modū ad ſillogiſandū ꝑticularem negatiuā. Sed duo ꝑmi modi etiaz valent ad ſillogiſandū vlez negatiuā. ꝫ illud dat intelligi ꝑ illam dictionez gedacō q̄ ſic expreſſit. Ad ſillogiſandū ꝛclusionez ꝑticularez negatiuā ꝑt ſumi mediū qđ ſit g. reſpectu c. id eſt q̄ ſit añs ſubi. ꝫ d. reſpectu a. id eſt q̄ ſit extraneū ꝑdicati. Sexta regula eſt. Ad ſillogiſandū ꝛclusionem ꝑticularez affirmatiuā in ꝑma figura ꝑt ſumi mediū qđ ſit añs ſubi ꝫ oñs ꝑdicati. vt ad ſillogiſandū iſtam in darij. aliqs ẏō eſt vīnalis ꝑt ſumi hoc medium viſibile ſic arguendo. oē viſibile eſt vīale. ꝫ aliqs ẏō eſt viſibilis. ergo aliqs ẏō eſt vīnalis. qz tene ſequit vīnale eſt ergo viſibile eſt. ideo mediū eſt oñs ad ꝑdicatū ꝛclusionis ꝫ idem mediū eſt añs ad ſuam ꝛclusionis. ſꝛz ad ly ẏō. qz bñ ſequit. viſibile eſt. ergo ẏō eſt. Uerū eſt tñ q̄ ſicut ꝓdictū eſt de ꝑticulari negatiua q̄ ꝑt ſillogiſari ꝑ idez mediū ꝑ qđ ſillogiſat vlis negatiua ſic etiā eſt de ꝑticulari affirmatiua q̄ ꝑt ſillogiſari ꝑ idem medium ꝑ qđ ſillogiſat vlis affirmatiua. ergo ſicut ad ſillogiſandū iſtam ōe aial eſt ſuba in ꝑmo modo ꝑme figure ſꝛz bar-

bam ſumit hoc mediū corpus qđ eſt oīs ſubi ℈ añs p̄di
cati ſic arguendo. ōe corp⁹ eſt ſuba ℈ ōe aial eſt corpus
ergo ōe aial eſt ſuba. Sic etiā ad ſillogiſandū iſtam pti
cularem affirmatiuā. aliqđ aial eſt ſuba in darij p̄t ſumi idē
mediū ſic arguendo. ōne corpus eſt ſuba. ℈ aliqđ aial eſt
corp⁹. ergo aliqđ aial eſt ſuba. Ex q̄ p̄z q̄ triplr p̄t ſu
mi mediū ad ſillogiſandū p̄ticularez affirmatiuā. Uno mo
do p̄t ſumi qđ eſt oīs ſubi ℈ añs p̄dicati. Et iſtū modū
nō tangit ariſtoteles in p̄mo p̄oeuz. qz etiā valet ad ſilo
giſandū vlez affirmatiuā. Alio modo p̄t ſumi mediū q̄ ſit
añs reſpectu ſubi ℈ p̄dicati ocluſionis. Et iſte mod⁹ dat
intelligi p illam dictionē gebali q̄ ſic exponit. Ad ſillo
giſandū ocluſionē p̄ticularez affirmatiuā in p̄ma figura p̄t
ſumi mediū. qđ ſit g. reſpectu e. i. añs reſpectu ſubi ocluſionis. ℈ b. reſpectu a. i. oīs p̄dicati. Et iſta regula poſi
ta eſt ꝺformit ad illud qđ illa dictio gebali ſigt. Tamen
vt michi videt poſſet poni iſta regula ad ſillogiſandū cō
cluſionez p̄ticularem affirmatiuā in p̄ma figura debet ſumi
mediū qđ ſit añs p̄dicati ſiue ſit oīs ſubi ſiue añs ad ſil
logiſandū iſtā ocluſionē in darij aliqđ aial eſt ſuba p̄t ſu
mi hoc mediū corp⁹ qđ eſt añs p̄dicati ℈ oīs ſubi. Eiā
p̄t ſumi hoc mediū hō qđ ē añs ſubi ℈ p̄dicati. Et cauſa
h⁹ regule eſt iſta. qz ad ſillogiſandū ocluſionē p̄ticularē
affirmatiuā in darij oz q̄ p̄dicatū ocluſionis enūciet vlr de
medio in maiore. ergo ſi illa ppō debeat eſſe vera oz me
diū eſſe añs p̄dicati ℈ oz p̄dicatū eſſe oīs reſpectu illi⁹
medij. deinde oz mediū in minoꝛ p̄ticularit ℈ affirmatiue p̄
dicari de ſubo ocluſionis. modo ad veritatez talis mino
ris ſuffiat vel q̄ mediū ſit añs tal ſubi vel oīs. Sep
tima regula eſt. Si ad ſillogiſandū aliquā ocluſionez ſu
mat mediū qđ ſit oīs ſubi ℈ p̄dicati ocluſionis ipm nō

est ꝓ ꝺoneū ad ſillogiſandū illā ꝛcluſionē. ꝙ cā hꝰ regule est. Nam ex q̄ tale mediū est ꝛñs ꝛeſpectū vtriuſq; extremitatū ipm est vlr ꝙ affirmatiue de ambabz extremitatibz. ꝙ ſic ipm ꝓdicabile affirmatiue in vtraq; p̄miſſarū ergo arguit in ſtda figura ex ambabz affirmatiuis. vt ſi ad ſillogiſandū iſtā ꝛcluſionē. ōis hō est riſibilis ſumat hoc mediū aial ſic arguendo. ōe riſibile est aial ꝙ ōis hō ē aial ergo ōis hō est riſibil. ibi arguit in ſtda figura ex puris affirmatiuis. Et iſta regula dat intelligi p iſtā dictionē ſe bas q̄ ſic exponit. Si ad ſillogiſandū aliqā ꝛcluſionē ſumat mediū qꝺ ſit f. ꝛeſpectū e. ideſt ñs ſubi. ꝙ b. reſpectū a ideſt ñs ꝓdicati ipm nō est ꝺoneū ad ſillogiſandū illaz ꝛcluſionē. Octaua regula est. Si mediū ad ſillogiſandū aliquā ꝛcluſionē ſit exneū ꝛeſpectū ſubi ꝙ ꝓdicati ꝛcluſionis ipm nō est ꝺoneū p illa ꝛcluſione ſillogiſanda. Et cā hꝰ regle est. qz ſi mediū ſit exneū reſpectū vtriuſq; extremitatū tūc est vlr ꝙ vere negabile de vtraq; extremitatū vel cōtra vtraq; extremitas ꝓdicabile vlr negatiue in p̄miſſis de tali medio. vel ſaltez vna extremitatū. ergo ſic ſillogiſando arguit ex puris negatiuis. vt ſi ad ſillogiſandū iſtaz ꝛcluſionē. nullꝰ hō est lapis ſumat hoc mediū aſinꝰ ſic arguendo nullꝰ lapis est aſinꝰ nullꝰ hō est aſinꝰ. ergo nullꝰ hō est lapis ibi arguit ex puris negatiuis. Et iſta regula dat intelligi p illam dictionem hꝫ as q̄ ſic exponit. Si ad ſillogiſandū aliquā ꝛcluſionē ſumat mediū qꝺ ſit ꝯ. reſpectū e. ideſt extraneū ſubiecti cū ꝛcluſionis ꝙ ꝺ. reſpectū a. ideſt extraneū ꝓdicati ꝛcluſionis tale mediū nō est ꝺoneū ad ſillogiſandū illā ꝛcluſionē.

Nona regula est ꝙ Si mediū ad ſillogiſandū aliquam ꝛcluſionem ſit extraneū ſubiecti ꝙ antecedens ꝓdicati ipm est in ꝺoneū ad ſillogiſandū talem ꝛcluſionem

Et causa huius regule est ista. qz vel arguit̄ in ꝓma figura vel in tercia figura minore negatiua vel in secunda figura maiore particulari. quod patet qz si velimus illam ꝯclusionez ꝑ tale mediū sillogisare in ꝓma figura tunc si minor debet esse vera oportet ꝙ sit negatiua. & ꝙ medium predicet̄ negatiue de subiecto conclusionis ex quo ipsum est extraneum subiecto. Et si illam ꝯclusionem velimus sillogisare in tercia figura. adhuc oportet ꝙ si minor debeat esse vera ꝙ sit negatiua & ꝙ subiectum ꝯclusionis predicet̄ negatiue de medio. Verbi gracia. si ad sillogisandū istam in ꝓma figura. aliquis lapis nō est animal sumat̄ hoc mediuz homo sic arguendo. omnis homo est animal. aliquis lapis non est homo. ergo aliqs lapis non est animal. Sed si dictam ꝯclusionez velimꝰ sillogisare in secunda figura. tunc ex quo mediū est antecedens predicati si maior debeat esse vera ꝙ sit particularis qz mediuz in maiore predicatur de predicato conclusionis modo antecedens. idest terminus inferior nō predicat̄ vniuersaliter & affirmatiue de ꝯsequente. idest de termino superiori. Et ista regula intelligit̄ ꝑ istam dictionem hec. que sic exponitur. Si ad sillogisandum aliquam ꝯclusionez sumatur medium quod sit h. respectue. idest extraneum subiecti conclusionis. & c respectu a idest antecedens respectu predicati conclusionis. tale medium est ineptum & improueneum ad talem ꝯclusionez sillogisandaz. Et hec de arte inueniendi medium. & per ꝯsequens de toto libro priorum.

Consequencia est illatio ꝯsequentis ex antecedente. vt homo currit ergo animal currit. Antecedes quidem est illud quod precedit in omni notam. & consequens est illud quod sequitur eam notam. Note conse

quencie sunt iste ergo.ideo.igitur.hec em̄ mediant inter antecedens ℰ ꝯsequens. Si quoq; ℰ qt note sunt ꝯsequencie.sed ꝓcedūt cōiter ℰ ꝯsequens ℰ antecedens, vt si tu curris.tu moueris.qt tu es homo.tu es risibil, ℰ in huiusmodi ꝯsequēciis ꝑma ꝓpositio est aīs ℰ scda aīs. Consequencia rū.alia bona.alia mala. Consequencia bona est illa cui9 oppositū cōtis repugnet aīti.vt tu es hō ergo tu es aial. Nam hec duo repugnāt.tu es hō ℰ tu nō es aial.ideo ista aīa est bona. Consequēcia mala est illa cui9 ptradictorii cōtis stat cū aīte vt tu es hō ergo tu scdes.nā hec bn̄ stant sil tu es hō ℰ tu nō sedes.ideo ista aīa nō valuit. Scda diuisio ē ista aīarū bonarū alia formal.alia matial. Cōsequēcia bō ℰ formal ē illa cui9 oppositū cōtis formalr repugt aīti vt tu es hō ergo tu es aial.dico āt illa formalr repugre q̄ nō st imaginabilia stare sil absq; ptradictōe.vt hō ē aial ergo hō ē ois p9. Cōsequēcia bō ℰ matial est illa cui9 ptradictorii cōtis matialr repugt aīti vt deus nō ē ergo nullus hō ē. Ille dnr matialr repugre q̄ nō pnt stare sil.sunt tn̄ imaginabilia stare sil absq; aliq̄ ptradictione.qt q deus non sit ℰ qd aliquis hō sit nō videt implicacio cōtradictionis. Juxta istaz diffinicōez ponunt due regule.ꝑma est Ex impossibile sequit quodlibet.scda. Necessariū sequitur ad qdlibet.ℰ intelligunt iste regule.illis ōmbz subductis quibz aīa foret bona ℰ formalis. Tercia diuisio aīarū q̄daz est bona de forma ℰ q̄dam de materia. Consequencia bona de forma est illa cui quelibet consimilis in forma est bō vt albedo videt ergo color videt. Ille aīe sunt silis forme q̄ hnt cōsilez modū arguēdi aīe formalis de quibz modis dicet postea ℰ cū hoc antecedencia ℰ aīa sunt silia in forma. Notandū q illa cathegoria sūt

silis formę. q̄ sic se hñt q̄ si vna sit affirmatiua de sūo adiacente vel de tūo & alia silr. & si vna est ptialaris indefinita vel singularis & alia silr. Item si vna est exclusiua exceptiua. reduplicatiua. vel modalis in sensu opposito vel diuiso & alia silr. Item si vna est de tūo simplicī vel cōposito copulato. disiūcto vel ordinato. & alia silr. & iō isti nō sunt silles in forma. hō vel asinꝰ currit. & hō currit q̄ vna est de tūo simplicī & alia de opposito. silr iste nō sunt silles in forma. q̄libet hō currit & aliq̄s asinꝰ mouet q̄ vna est vlis & alia ptialaris. sed iste sunt silles in forma. hō est asinꝰ & hō est aial nō obstāte q̄ vna sit neccia & alia impossibilis q̄ hñt oīes ordines assignatas. ex q̄ sequit q̄ iste sunt silles in forma. hō currit ergo aial currit. albedo videt ergo color videt q̄ hñt silez modum arguendi oñe formalis. Ot obiq̄ eñ arguit ab inferiori ad suū superius affirmatiue. Consequentia bona de materia est illa q̄ est bona & nō q̄libet sibi ossilis in forma est bona. vt tu nō es iste hō demonstrādo te ergo tu nō es hō. omis sol lucet ergo iste sol lucet. tu nō es hō ergo tu nō es aial. iste oñe sunt bone de materia & nō de forma q̄ oppositū oñis nō repugnat cñti formaliter. Ex p̄dictis sequit q̄ aliq̄ oña est bona & formalis q̄ non est bona de forma sicut p̄dicta & q̄libet istarū tantū pī est ergo non tantū pī est. Tu scis te esse lapidē ergo tu nō scis te esse lapidē. tu credis p̄cise q̄ aliq̄s hō de capite ergo aliq̄s hō de capite &c. Ex his sequit q̄ tribꝰ modis valet oña materialis. primo q̄n añs est impossibile & cōis sibi iptinens. secūdo modo q̄n oño est necia & añs ei iptinens. tertio q̄z modo q̄n tenet arguendi modus in vno & nō in omi sibi simili. & hec oña dicit de materia p̄dus q̄ materialis sicut patet ex p̄dictis.

Ꝯmales ꝓne quedā sunt regule vles ponende ipi
us insinuantes noticiā. quarū ꝑma est ista. Si ali
cuiꝰ ꝓnc ex ꝯtradictorio ꝓntis sequit ꝯtradictoriū ans
tis illa ꝓna est bō. vt ista hō est aiāl. ergo hō est ncꝯp
aiatū. qz bñ seq̄t nihil qđ est hō est ncꝯp aiatū ergo ni
hil qđ est hō est aiāl. Ex ista regula seq̄t alia videlz. Si
alicꝰ ꝓne ꝯtradictoriū ꝓntis nō est illatiuū ꝯtradicto
rij antis illa ꝓna nō valet vt nō sequit tu logis ergo
tu disputas. qz nō sequit tu nō disputas ergo tu nō lo
gis. Secda regula ē ista. Si alicꝰ ꝓne ans ē verū ꝫ ons
fikr. qz ex falsis verū. ex veris nil nisi verū vt dicit ans
totales ꝑmo ꝑoꝝ. Ex ista sequūt regule. Ptima. si ali
cꝰ ꝓne ons est falsuz ꝫ ans fikr. Secda si alicꝰ ꝓne ans i
verū ꝫ ons falsuz illa nō valet. ideo nō seq̄t chimera q̄
currit nō mouet ergo chimera currit. qz ans est verū ꝫ
ons falsuz. Tercia regula ē ista. Si alicꝰ ꝓne bone ans
est nccm ꝫ ons fikr est nccm. Ex q̄ sequit ꝙ si ans est
nccm ꝫ ons stingens illa ꝓna nō valet vt ois hō ē aiāl
ergo tu es aiāl. Quarta regula. Si alicꝰ ꝓne bone ans
est possibile ꝫ ons fikr est possibile ex q̄ sequit ꝙ si ans
est possibile ꝫ ons impossibile ꝓna nō valet vñ nō sequi
tur. omne currens est homo ergo hoc currens est homo
demonstrando asmū. qz ans est possibile ꝫ ons impossi
bile. Quinta regula est ista. Si aliqua ꝓna est bona. ꝫ
aliquid sequit ad ons illud idem sequit ad ans. vnde bz
ne sequit hō currit ergo aiāl currit. ad qđ sequit ncꝯp
currit ideo bene sequit ad ans hō currit ergo ncꝯp cur
rit. Ex ista regula sequunt due regule. ꝑma Quicqđ an
tecedit ad ans. antecedit ad ons. vnde qz hec ꝓna est bo
na hō currit ergo aiāl currit. ꝫ hec sortes currit antece
dit ad istam hō currit ideo antecedit ad istam aiāl currit

scda regula. a ꝑmo añte ad vltimū ons qñ oms ons intermedie sunt bone ⁊ formales ⁊ nō variatr. tunc ona est bona ⁊ formalis. verbi grā. hō est. ergo animal est. animal est ergo corpus est. corpꝰ est ergo suba est. ⁊ sic a ꝑmo ad vltimū sequit formaliter hō est ergo suba est. ons intermedie nō sunt variatr qñ osequens ꝑme osequencie est antecedens posteriozis osequencie ⁊ nō minus neqz minus. Et intermedie osequencie sunt variatr qñ maius aut minus est antecedens posteriozis osequencie. q̄ erat osequens ꝑme stat in hoc exemplo nullum tempus est ergo dies nō est. dies non est ⁊ aliqua hora est ergo nox est. nox est ergo aliquod tempus est ⁊ sic nō sequit a ꝑmo ad vltimū nullum tempus est ergo aliqd tempus est ꝓpter variacōez factam. qr ꝑme cō sequencie fuit osequens. dies nō est ⁊ nō fuit añs scdm solum sed illa copulatiua dies nō est ⁊ aliqua hora est. Sexta regula est ista. Si aliqua ona est bona ⁊ aliquid stat cū antecedente illud idem stat cū osequente. vbi grā sequit omnis hō currit ergo hō currit. ⁊ cū antecedēte stat q aliquod corpus currat ⁊ quod nullus asinus moueatur ⁊ sic de alijs. ideo quelibet istarum stat cū consequente. Ex ista regula sequitur alia videlicet Quicquid repugnat osequenti repugnat añti. pz ista regula. discurrendo p onia. Septima regula. Si aliq̄ est ona bona scita a te fore bona ⁊ añs ē ꝓcedendū a te ⁊ ons eiusdē ē ꝓcedendū a te. Ex q̄ sequūt due alie regle. Octaua si ona ē a te ꝓcedendū ⁊ añs similiter. Scda. si añs ē ꝓcedendū a te ⁊ ons negandū illa ona nō valet. vbi grā. cis hō ē ergo añxps ē. Octaua regula. Si aliq̄ ona ē bona scita a te esse bona. ⁊ añs ē scitū a te ons eiusdē ē scitum a te. tu es hō ergo tu es aiāl. Et notant̄ dr scita a te esse

bona.qz ista ꝯña est bona brunellus est asinus ergo brunellus est tribilis.ꝯ añs est scitū ab aliq̄ a q̄ tñ nō est scitū ꝯñs.qz fortē nescit ꝯña; illam esse bonam q̄re ꝯ. Istis addunt a q̄busdā due alie regule generales. Prima Si nullo casu possibili posito añs ꝑt esse verū ꝯ ꝯña falsum ꝯña est bona vt sortes currit ergo sortes movet. Secda est ista. Si in aliq̄ casu possibili posito añs ꝑt esse verū ꝯ ꝯñs falsum nō valet ꝯña. vt sortes currit ergo plato movetur.

Nunc sequūt ptiaulares regule ꝯñe formalis ꝛ determinentes materiā prnes supi9 ꝯ inferi9 q̄tū ꝓma est ista. Ab inferiori ad suū supi9 affirmatiue ꝯ sine distributione ꝯ sine signo ꝛfusionis impedientē est bona ꝯña vt hō currit ergo aīal currit. Secda regula. Ab inferiori ad suū supi9 distributiē vel ꝛfuse tantū immobilr nō valet ꝯña.qz nō sequit. ōis hō currit ergo ōe aīal currit nec sequit nullus hō currit ergo nullū aīal currit. Et notāt dicit vel ꝛfuse tantū immobilr qz nō sequit si hō est asinus hō est tribilis ergo si hō est aīal hō est tribilis sed arguendo ꝛfuse tantū mobilr est bonū argumentū. ꝟbigrā. Omnis hō est aīal ergo ōis hō est ſba. Tertia regla est ista. Ab inferiori ad suū supi9 cū negatiōe post posita ꝯ cū debito medio est bonū argumentū. ꝟbigrā. tu nō curris. ꝯ tu es hō ergo hō nō currit. Et notant dicit cū debito medio.qz sine isto nō valet argumentū vñ nō sequit tu nō es aīal ergo hō nō est aīal.qz añs est possibile ꝯ ꝯñs impossibile. Quarta regula est ista. A supiori ad suū inferi9 affirmatiue ꝯ sine distributiōe nō valet argumentū qz nō sequit aīal currit ergo homo currit. Quinta regula est ista A supiori ad suū inferi9 affirmatiue. distributiue nō valet ꝯña sine debito medio qz non

sequit̄ oe aial currit ergo ois hō currit. Nec sequit. tu differs ab asino ergo tu differs a brunello. Sexta regula est ista. A supiori ad suū inferi9 negatione ppōsita est bonū argumentū. vñ bene sequit̄ nullū aial currit ergo ois hō currit. ꝫ intelligit̄ ista regula de negacōe distribuente supius. qz si nō distribuerit nō valet argumentū. vñ nō sequit̄ nō nullū aial currit ergo nō null9 hō currit. nec sequit̄ nō oe aial currit ergo nō ois hō currit. pz ītm q cohibet istarū otradictoriū oñtis stat cū añte q̄re ꝫ. Et nota q tingit arguere ab inferiori ad suū supius tapl̄r a pte subi vt hō currit ergo aial currit. a pte pdicati vt sortes currit ergo sortes mouet. A pte vtriusq. vt sortes est albus ergo hō est coloratus. Et nota eāa q̄ arguit̄ ab inferiori ad suū supi9 a pte subi soluz. pdicata erūt eadē vel ouertibilia. ꝫ q̄ arguit̄ a pte pdicati solū suba erūt eadē vel ouertibilia. debitū mediū est ꝫpō facta ex inferiori t̄mino a pte subi ꝫ supiori a pte pdicati vñ debitū mediū addendū huic argumento. sortes nō currit ergo hō nō currit est hoc sortes est hō ꝫ sine illo non valet argumentū. hec q̄z notata obseruant̄ q̄ arguit̄ a supiori ad suū inferi9. Fallit regula arguendo ab inferiori ad suū supi9 q̄nqz modis. Primo q̄ arguitur cū negacōe ꝫ distribucōe ppōsita vt null9 hō currit ergo nullū aial currit. liet q̄nqz valet gr̄a materie vt nullū aial currit ergo nullū corp9 currit. Secō q̄ arguit̄ ab inferiori ad suū supi9 a pte pdicati dictione exclusiua addita subis vt tantū sortes ē hō ergo tantū sortes est aial. Tercio modo q̄ arguit̄ ab inferiori ad suum supi9 tm̄ nota alietatis vel differencie pdentē inferi9 ꝫ supi9 immediate vt sortes est aliud. vel differt ab asino ergo sortes est aliud, vel differt ab aiali. Quarto modo

qñ arguit ab inferiori ad suū suprius cū negatōe posito
sita ꝫ sine debito medio vt sortes nō currit ergo hō nō
currit. Quinto mō qñ arguit ab inferiori ad suū supiꝰ
cū istis dictōibz ita ꝫ sicut iūctis positiō gēui. vl cū ꝛa
tiuo gradu ꝫ suplatiuo. vnde nō sequit ego sum ita sapi
ens sicut iste hō mo. ergo ego sum ita sapiens sicut homo
nec sequit ego sum fortior iste hoie. ergo ego sum fo
tior homine. Neqz sequit ego sum fortissimus istoꝝ ho
minū ergo ego sum fortissimꝰ hoīm.

Vnc sequit regule tangentes qntitatez ꝓpōnuz. ꝗs
seriatim declarē ꝓpono qruz ꝓma est ista. Ab vli
ad suam paulatem vel mā finitam sibi sub-lterna est bo
nū argumentū vt omne animal currit ergo aliqđ ani
mal currit. Secda regula est ista. A ꝑticulari vel mā fi
nita ad suā vlez nō valet ꝯña nisi forte grā materie. vñ
nō sequit aliqs hō currit ergo quilibet hō currit. nec se
quit aīal nō currit ergo nullū aīal currit. sed aliqñ te
net grā materie aut qr ꝯñs est necēm. vel añs est impossi
bile aut qr ꝛtradictoriū ꝯñtis repugnat añti. Vnde be
ne sequit aliquis hō est ergo quilibet hō est. aliquis hō
nō est ergo nullus homo est. Tercia regula est ista. Ab
vniuersali affirmatiua ad oēs suas singulares tam col
lectiue ꝙ diuisiue sumptas cū debito medio est ꝯña bo
na. ꝫ ecōuerso collectiue. Verbigracia collectiue omne
animal currit. hec sunt om nia animalia ergo hoc animal
currit. ꝫ hoc. ꝫ hoc ꝫ sic de singulis. exemplum diuisiue.
omne animal currit. hoc est animal ergo hoc currit. Si
militer sequit ecōuerso. hec animal currit. ꝫ hoc. ꝫ hoc ꝫ
sic de singulis. ꝫ hec sunt omnia animalia ergo ōne am
mal currit. Et notanter dicit cū debito medio. qr sine il
lo nō valet argumentū nisi grā materie. vñ nō sequit ōis

homo est animal ergo iste homo est animal. ꝫ iste homo est aial ꝫ iste ꝫ ista ꝫ sic de singulis qz añs est necẽm ꝫ oñs est ꝓtingens. qz est vna copulatiua cuius quelibet pars est ꝓtingens. ꝫ nulla altri repugnat. tamen sequitur aliqñ gñā matie. vt oīs hō est asin9 ergo iste hō est asin9. oīs sol lucet ergo iste sol lucet. qz in ꝑma añs est impossibile ꝫ in ſtda oñs est necẽm. Quarta regula est ista. Ab vli negatiua ad quālibet suā singularem est oña tō. sic arguiē cū debito medio siue nō sed ecōuerso non tenet nisi cū debito medio. vbi gñā. null9 hō currit ergo iste hō nō currit ꝫ iste. ꝫ ista ꝫ sic de singulis. sed ñ seq̄t iste hō nō currit. ꝫ iste ꝫ ista ꝫ sic de singul ergo null9 hō currit. qz post mille annos añs ꝑt esse verū ꝫ oñs falsum. sed bene sequiē cū hoc medio isti sunt oñs hoīes Quinta regula est ista. A ptiçulari ad suam indefinitaz ꝫ cōuerso tam affirmatiue ꝙ negatiue est bona oña. vt aliqđ quod est homo currit ergo homo currit ꝫ ecōuerso. ꝫ cuiā aial nō currit ergo aliqđ aial nō currit ꝫ ecōuerso. Sexta regla est ista. A ptiçulari vel indefinita ad oñs suas singulares disiunctiue sumptas cū debito medio est bonū argumentū vt homo currit. isti sunt oēs homines ergo iste hō currit vel iste vel ista vel sic de singulis. Et notanter dicit cū debito medio qz sine illo non valet argumentū vt homo est aial ergo iste hō est aial. vel iste vel ista ꝫ sic de singulis qz añs necẽm ꝫ oñs ꝓtingens nec vna altri repugnat nec suum ꝓtradictoriū est impossibile quare ꝫc. Et nota cuiaz ꝙ quando arguitur ab inferiori ad suū supiꝰ oña bona ꝫ formali distributiuo oñe sequiē añs distributū vt homo currit ergo animal currit. Nam sequiē bene oē aial currit ergo oīs homo. ꝫ cuiā aliđ ab animali currit ergo aliđ ab homine

currit. Iste tñ modus argumentacõis nõ tenet generaliter sine debito medio.

Equit de ꝓpõibz nõ q̃ntitatis sicut sunt exclusiue ꝫ exceptiue. ꝫ sit hec ꝓma regula. Ab exclusiua ad suã vlez de tmĩnis trãspositis ex oña bona. ꝫ cõuerso, vt tantũ hõ currit ergo õe currens est hõ. sic ꝛ cõuerso õe aial mouet ergo tantũ qđ mouet est aial. Sed ista regula (vt aiũt) capit ĩstanciã ĩ tẽris obliq̃s. cũ vbo ampliatiuo. ꝫ ĩ plurali numero. Scda regula est ista. ab exceptiua negatiua ad exclusiuã affirmatiuã sibi correspondentem est oña bõ. vt nichil pter sortem currit ergõ tantũ sortes currit. ꝫ cõuerso vt tantũ hõ est risibilis ergo nichil pter hoĩez est risibilis. Correspondet aũt exclusiua affirmatiua exceptiue negatiue qñ ꝓs exẽpta exceptiue ẽ subm exclusiue cẽtis paribz vt pz ĩ exemplis ꝓdictis. Tercia regula. ab ĩferiori ad suũ supiꝰ a ptẽ subi. dictione exclusiua addita subis est oña bona. vñ bene sequit tantũ hõ currit ergo tantũ aial currit. Nam arguit ab ĩferiori ad suũ supiꝰ ofuse tñ mobile. Quarta regula est ista. ab ĩferiori ad suũ supiꝰ a ptẽ ꝓdicati dictiõe exclusiua addita subis non valet argumentũ. vñ nõ sequit tantũ hõ est hõ ergo tantũ hõ est aial. qz arguit distributiue. sed ecõuerso bene sequit cũ debito medio vt tantũ sortes est coloratꝰ ꝫ albũ est aliqđ ergo tantũ sortes est albus. Quinta regula sequens corrolarie ex ꝓdictis q̃ a ĩmmo stante ofuse tantũ vel dẽmmate ad eundẽ stantem ofuse ꝫ distributiue nõ valet argumentũ vt hõ est aial ergo tantũ hõ est aial. Tu differs ab õi hoie ergo tu differs ab hoie. Sexta regula est ista. a ĩmmo stante ofuse ꝫ distributiue ad eundẽ stantez dẽmmate est bona oña. vt tantũ hõ est aial ergo hõ est aial. Naz argit

etiam ab exclusiua ad suū pīacens ꝛ ideo bonū argumentū. ꝛ sequit etiam ꝑm istam regulam tu es aliud ab animali ergo tu es aliud ab ōni animali. Septima regula. a termino stante ꝓfuse tantū ad eūndē stantem determinate respectu eiusdē sincathegoreumatis vel distributionis nō valet argumentū vt tantū hō est aial ergo hō est ōe animal ōes hō est animal ergo animal est ōis hō.

Vnc ponende sunt regule ꝓtinentiū atq; impertinē cium terminorū quarū ꝑma est ista. Ab affirmatiua ad negatiuā alterū est bonū argumentū. vt tu es hō ergo tu nō es asinus. tu curris ergo tu nō sedes. tu es albus ergo tu nō es niger. sed ecōuerso nō sequit qz ex negatiua nō sequit affirmatiua. Secda regla est ista. Quandocūqz sunt aliqne ꝓpōes quarū subiecta conuertunt atq; ꝑdicata manēte ꝓsimili denominacōe ab una ad reliquaz est cōna bona. vt tu es homo ergo tu es animal rationale. ꝛ ecōuerso. Et notanter dicit manente ꝓsimili denominacōe. qz si vna esset affirmatiua ꝛ alia negatiua nō conuertentur. vt tu es hō. ꝛ tu nō es hō. Itez si vna esset quanta vna qntitate. ꝛ alia alia qntitate vel nulla non oporteret ista conuerti. vt omne animal est hō. aliqd animal est hō. ꝛ tantū animal est hō. Tercia regula est ista. Ab vno conuertibili ad reliquū est cōna bona vt tu es homo ergo tu es risibilis. ꝛ econuerso brunellus est ridibilis ergo brunellus est asinus. Quarta regula est ista. Ab vno correlatiuorū ad reliquum ꝓpositionibz existentibz de secūda adiacente est bonū argumentū. vt duplū est ergo dimidiū est. ꝛ ecōuerso. ꝛ notant dicit de 2ª adiacente. qz nō sequit a est duplum ergo a est dimidiū. pater est barbatus ergo filius est barbatus. Quinta regula est ista. A termino priuatiuo ad terminū infinitū

est ꝯña bona. sed nō ecōuerso. vt tu es iniustus ergo tu es nō iustus sed nō sequit ecōuerso. lapis est nō iustus ergo lapis est iniustus. añs em est verū ꝙ ꝯñs falsus vt ꝓz qz quicqd est iniustū ꝑt esse iustū sed lapis nō ꝑt esse iustus. ergo nō ꝑt esse iniustus. Sexta regula. Ab affirmatiua de ꝑdicato ꝓuato ad negatiuā de ꝑdicato finito est bona ꝯña vt tu es trans ergo tu nō es videns. tu es nō homo ergo tu nō es homo. sed ecōuerso nō valet argumentū. qz ex negatiua nō sequit affirmatiua. Septima regula est ista. Ab negatiā de ꝑdicato finito cū debito medio ad affirmatiā de ꝑdicato infinito est bona ꝯña vt tu nō es asin9 ꝙ tu es ergo tu es nō asinus ꝙre ꝙ.

Sequit de regulis q̄bz inferē ꝛclusio ꝓ ꝓbātes.

Correspondenter ad ꝑdicta alie regule inferunt q̄ rū ꝓma est ista. Ab ommibz exponentibz sic sumptis ad suū expositū est ꝯña bō ꝙ ecōuerso. ꝙ regla ista. vlis de quibuscūqz ꝓpōibus expombilibz vt de vlibz. exclusiuis. exceptiuis. ꝙ hꝯmodi. vt bene sequit. hō currit ꝙ nichil est hō q̄n illud currat ergo omnis hō currit ꝙ ecōuerso. filr hō currit ꝙ nichil nō hō currit ergo tm hō currit ꝙ. Seda regula est ista. Ab omni expombili ad quālibz suarū exponentiū est bona ꝯña. sed nō ecōuerso nisi gra matie. vt omnis hō currit ergo nichil est hō q̄n illud currat. sed nō ecōuerso. qz ex negatiua nō sequit affirmatiua. Aliqn tn tenet gra materie. vt hō est asinus ergo tantū hō est asinus. qz añs est impossibile. Tercia regula. Ex antiquissima exponentis ostradictorio. sequitur ostradictorium ex posito sed nō ecōuerso. vnde bene sequit aliqd nō homo currit ergo nō tantū homo currit. sed nō ecōuerso. qz ex negatiua nō sequit affirmatiua. Quarta regula est ista. Ab resoluentibus ad resolutū est ꝯña bona.

sed nō eq̄uerso. vt hoc currit ꝫ hoc est hō ergo hō currit non tñ sequit hō currit. ergo hoc currit ꝫ hoc est hō. qz post mille anr hoc erit añs verū ꝫ añs falsuz. Quinta regula est ista. Ab officiantibz ad officiatū est cōna bona sed nō eq̄uerso. vt ista ppō est vera hō est aial que adequate sigt hoiez esse aial ergo verū est hoiez esse aial sed nō eq̄uerso. qz añs foret nec̄m ꝫ añs ottingens. Sexta regula est ista. A descriptione ad descriptū est cōna bona ꝫ eq̄uerso vt intelligo aliquid sub ratione qua hō ergo intelligo hoiez. ꝫ eq̄uerso. intelligo hoiez ergo intelligo aliqd sub rōne qua hō. Septima regla est ista. A sensu ppsito ad sensum diuisum ꝫ eq̄uerso nō valet cōna. vt nec̄io homo est animal ergo hō nec̄io est animal. añs em̄ est verū ꝫ añs falsum. Etiam nō sequit album possibile est esse nigrum. ergo possibile est album esse nigrū Octaua regla est ista. Ab vna causa veritatis ad ppōez habentem illam est cōna bona. sed nō eq̄uerso. vt nichil qđ est hō currit ergo nō tantū hō currit. Et non valet eq̄uerso. nō tantū homo currit ergo nichil qđ est currit. potest em̄ añs verificari p aliam causaz. ꝫ aliaz dum homo currit visibile currit ergo homine currente visibile currit ista cōna est bona. sed nō eq̄uerso. hoie currente. visibile currit ergo dum homo currit visibile currit. qz ppōsito q nichil currat tunc añs est falsum cū asserat hominem currere. ꝫ tamen añs est verum qz excludit eius veritas pr aliam causam veritatis. vt si homo currit visibile currit. Dicatur ergo q ppōsitio denominata ab ablatiuo consequēcie habet tres causas veritatis. videlicet condicionalem. causalem. ꝫ temporalem. a quarum quelibet valet cōna ad ppōsitionem habentem illas causas sed non eq̄uerso. Nona regula est ista. Ab actua

ad ſuam paſſiuam eſt ꝯña bona ꝫ econuerſo. vt ſortes amat platonem. ergo plato amatur a ſorte. Decima regula eſt iſta. A tercio adiacente ad ſcōm adiacens affirmatiue ſine termino diſtrahente eſt ꝯña bona. vt tu es albus ergo tu es. Notanter dicitur affirmatiue. qr nō ſequitur tu non es aſinus ergo tu non es. dicitur etiaz ſine termino diſtrahente. qr non ſequitur añxp̄s eſt futurus ergo añxp̄s eſt. ſortes eſt mortuus. ergo ſortes eſt quare ꝫc̄.

Equitur demiqz de hȝ pothȝticis ꝓpoſitionibus. ergumentandi regulas aſſignando quarum prima eſt hȝc. A copulatiua affirmatiua ad alterum eius partem ꝓncipalem eſt conſequencia bona. nō aūt econuerſo niſi gracia materie. vt tu curris ꝫ tu diſputas ergo tu diſputas. ſed non ſequitur tu diſputas ergo tu curris ꝫ tu diſputas. quattuor tamen modis tenet gracia materie ſiue terminorum. Primo modo quando copulatiua fit ex duabus cathȝgoricis quarum vna antecedit ad aliam ſeu ad totam copulatiuam. tunc ab illa parte que antecedit ad totam copulatiuam eſt conſequencia bona vt tu es homo ergo tu es homo ꝫ tu es animal. Secundo modo quando fit copulatiua ex terminis conuertibilibus eſt bona conſequencia a quacunqz pte illius copulatiue indifferenter ad totam copulatiuaz. vt homo currit ergo hō currit ꝫ riſibile currit. Tertio qñ copulatiua fit ex cathȝgoricis q̄rum vna eſt ſtingēs ꝫ altera nēcia. arguendo a cathȝgorica ſtingenti ad totā copulatiuā ē ꝯña bō. vt ego ſedeo ergo ego ſedeo ꝫ deus eſt. Quarto qñ ſit copulatiua ex cathȝgorica vna poſſibili. ꝫ alia impoſſibili. a cathȝgorica impoſſibili ad totam copulatiuam valet ꝯña bona vt homo eſt aſinus ergo hō eſt aſinus et

tu curris. Et notanꝺ dixi. affirmatiua. qz a copulatiua negatiua ad altrã ptez nõ valz cõna. ꝺbigã nõ tu es hõ ꝫ tu es asin9 ergo tu es asin9. qz añs est verũ ꝫ cõns falsum. Ex ista regula sequiꝺ q a toto copulato ad altraz eius ptem est cõna bona. vt sortes ꝫ plato curritꝫ ergo sortes currit. sed nõ valet a ptẽ copulati ad totũ. ista regula est vera qñ nota copulacõis tenꝺ copulatiẽ in sensu diuiso vñ nota q qñ nota copulacõis copulat tẽrios tenꝺ copulatiue. ꝫ hoc vel in sensu diuiso vel oppsito vt sortes ꝫ plato curritꝫ. sed qñ copulat pponcs tenꝺ copulatiue in sensu diuiso solũ vt sortes currit ꝫ plato sedet. Scꝺa regula est ista. a ptẽ ꝓncipali disiũctiue affirmatiue ad totaz disiũctiuã est bonũ argumentũ. sed nõ econuerso. qz nõ sequiꝺ tu curris vel tu es asin9 ergo tu es asin9. Aliqñ tñ tenet grã maꝺie. id qz tot eisꝺẽ modis qꝺ tenet a ptẽ copulatiue ad totaz. vt tu es hõ vel tu es aial ergo tu es aial. ꝫ sic de reliqs tribz modis diendũ est. Tercia regula ẽ ista. a disiũctiua affirmatiua cũ destructione vnꝰ ptis ad altrã ptem est cõna bona vt tu curris vel tu sedes. sed tu nõ curris ergo tu sedes. Quarta regula est ista. a copulatiua negatiua ad disiũctiuã affirmatiuã factam ex ptibz ctradictoꝛijs copulatiue affirmatiue est cõna bona. vt nõ tu es hõ ꝫ tu es asin9. ergo tu nõ es hõ vel tu nõ es asin9. ꝫ econuerso. Et nota q copulatiã affirmatiua hz duo ctradictoria q̃ruz vnũ est copulatiua negatiã in q̃ pponꝺ negacio ꝫ reliquũ est vna disiũctiua facta ex ptibz oppositis ipiꝰ copulatiue. q̃re oz q copulatiua negatiua ꝫ disiũctiua affirmatiua inuicez suertantur. ꝺbi grã. Tu es hõ ꝫ tu es asin9. hz duo ctradictoria q̃ruz vnũ est hoc nõ tu es hõ ꝫ tu es asin9. hm verꝺ est illuꝺ. tu nõ es hõ vel tu nõ es asin9. Quinta regula

est ista. a disiūctiua affirmatiua ad cōpulatiuā negatiā factam ex pluribz oppositis disiūctiue affirmatiue est bo num argumentū ⁊ ecōuerso. vt non tu curris vel tu sedes ergo tu non curris ⁊ tu nō sedes ⁊ ecōuerso. Et nō qz omnis disiunctiua affirmatiua habet ostradictoriū p negationem p̄positam toti. ⁊ cōpulatiuā factam ex ptibz oppositis vt tu curris vel tu sedes huic ostendit quelibet istarū non tu curris vel tu sedes. tu nō curris vel tu non sedes. Sexta regula est ista. a ꝯditionali affirmatiua cū suo añte ad ꝯns eiusdem est ꝯña bona. vt si tu es homo tu es animal. sed tu es homo ergo tu es animal. Septima regula est ista. a ꝯditionali affirmatiua cū cō tradictorio ꝯntis ad ostradictoriū añtis est ꝯña bona. vt si añx̄p̄s est albus añx̄p̄s est colocatus. sed añx̄p̄s non est colocatus ergo añx̄p̄s non est albus. Et notanter dixi in ambabz regulis affirmatiua. qz de negatiua non tenēt huiusmodi regule. Et nota q; vbiāqz sunt plures p̄missē in aliqua ꝯña. si ex opposito ꝯntie cū altra p̄missarū sequit oppositū alterius p̄missē illa ꝯña est bona. p istaz quidē regulaz veritas sillogismorū ostendit ⁊ ideo ibi latius declarata est.

Obligatio est ars quedā p quā opponens p̄t obligare respondētez vt ad placitū sibi respondeat. affirmatiue vel negatiue ad x̄p̄oz sibi positam. impositam vl depositam. Vel obligatio est oratio ex posita. ex signis obligationis. ⁊ obligato. vt pono tibi istam tu es vome. tota hec vocat obligatio. Signa aūt obligatōis sunt iste dictiones. pono. impono. vel depono tibi istam. Obligatū est oratio sequens has dictiones. vt ista tu es vome in exemplo p̄cedente. Spēs aūt obligationis sunt tres. positio. impositio. ⁊ depositio. Positio aūt est obli

gacio p quam obligatus tenetur respondere affirmatiue ad ppoſicionem ſibi poſitam ⁊ admiſſam. hec aũt duplex eſt ſz ſimplex ⁊ cõpoſita. Simplex quidez eſt que cadit ſup ppoſicionem cathegoricam. Compoſita vero que cadit ſup ypoſicionem ypotheticam. de poſicione primo ponende ſunt generales quarũ prima eſt iſta. Omne poſſibile tibi poſitum. eſt a te adn ittendũ. exemplũ vt ſi pono tibi iſtam. tu curris. admittenda eſt. etiam ſi ponat iſta. tu non curris. ⁊ cetera talia que ſunt poſſibilia. Secunda regula eſt iſta. Omne tibi poſitũ ⁊ a te adn. iſſuz. ſub forma poſiti propoſitum. ſcitum a te fore tale quale fuit tibi poſitum. durante tempore obligacionis. ſi poſitũ non repugnat poſicõi eſt a te concedendũ. Verbi gracia Pono tibi iſtam. tu es rome. qua admiſſa qz poſſibilis. quocienſcunqz propoñ durante tempore obligacionis eſt cõcedenda. Et notanter dicitur durante tempore obligacionis. qz ipſo ceſſante non amplius obligatur reſpondens ipſum concedendum. Et durat tempus obligacionis ab inſtante admiſſionis. quouſqz dicatur ceſſat tempus obligacionis. vel quouſqz opponens tranſferat ſe ad aliam materiaz. Tercia regula eſt iſta. Omne ſequens ex poſito per ſe. aut ex poſito cũ conceſſo vel cũ conceſſis infra tempus obligacionis propoſitum eſt concedendum. Exemplum primi. Pono tibi iſtam tu es rome. qua admiſſa propono tu non as londoni. eſt concedenda. qz ſequens ex poſito per ſe. Nam bene ſequitur tu es rome ergo tu non es londini. Exemplũ ſecũdi. Pono tibi iſtam omnis homo eſt rome qua admiſſa. ppono tu es homo. cõcedenda eſt qz vera ⁊ impñẽs. demde ppono tu es rome. etiaz eſt cõcedenda. qz ſequẽs ex poſito cũ cõceſſo. ſcĩt eñ õis hõ eſt rome. tu es hõ ergo tu es rome

Exemplū .xciij. Pono tibi istaz ois hō disputās est oxo nij. qua posita ꝫ admissa. ppono tibi tu es hō. cædenda est. deinde ppono tu es hō disputans. est eā cædenda, qz q̄libet illarū est vera ꝫ impūnens. deinde. tu es oxonij. oz cædere qz sequit ex posito cū duabz ptssis. Sequit em. cis hō disputans est oxonij tu es hō. ꝫ tu es hō disputans. ergo tu es oxonij. Quarta regula est ista de repugnās posito. cū ptsso vl cū ptssis collective vl diuisiue est negandū. pz qz duo ptradictoria nō sunt cō cedenda ab eodē in eodē tpe. sed q̄libet talis repugnātis est oppositū cædendū. qz sequens vt dicit ista regula. ergo q̄libet tale repugnās est negandū. vbi gra posita ꝫ admisse ista cis hō currit. ꝫ ptssa ista tu es hō. debet iste negari tu nō curris. ex q̄ suū ptradictoriū sequit ꝫ est cædendū. s. tu curris. Quinta regula est ista. de sequēs ex posito cū opposito tm negati vl cū oppositis bene negatoz̄ infra idem tempꝰ obligacois ꝓpositū est cædendū. Exemplū ꝑmi. pono tibi istam ois hō currit. q̄ admisse ppono tu curris. negāda ē qz falsa ꝫ impūnēs ꝫ ideo nō sequit. deinde ppono tu nō es hō cædenda est qz sequēs ex posito cū opposito bene negati vt ois hō currit. tu nō curris ergo tu nō es hō. Exemplū scdi. pono tibi istam añx̄ps est coloratus. q̄ admissa ppono tibi istaz añx̄ps est albus vel añx̄ps est niger. neganda est q̄libet illarū. qz falsa ꝫ impūnens. deinde ppono añx̄ps est medio modo coloratus cædenda est qz sequit ex posito ꝫ oppositis bene negatoz̄. vt añx̄ps est coloratus ꝫ nō est alb⁹ nec niger ergo est medio modo coloratus. Sexta regula est ista. de repugnās posito ꝫ opposito bene negati vel oppositis bene negatoz̄ infra tempꝰ obligacois ꝓpositū est negandū. vt si in exemplo ꝑmo ꝓponat̄ tūc loco

es hō neganda est. qz suū ꝯtradictoriū sequit. Sic si in
stō exemplo ꝓponat̄ tāo loco Aīxps nō est medio co
loce colocatus neganda est ꝓpt̄ eandē causam. ꝙ qz suuz
ꝯtradictoꝝ ū sequit. Septima regula est ista. ad ōe imp
tinens rñdendū est stōm sui q̄litatem idest si sit verū
dcendū. si falsum negandū. si dubiū dubitandū. Imp
tinens vero est qđ non sequit nec ꝛpugt. vñ q̄libet ista
tū tu es hō. tu curris. est imptinens isti ōis hō currit
qz nō sequit nec ꝛpugnat. ꝙ ideo si immediate p9 istam
ōis hō currit ꝓponit tu es hō dcendā est qz vera ꝙ im
ptinens. ꝙ si ꝓponit tu curris neganda est. Pertinens
est duplex. scz sequens. ꝙ ꝛpugnās. Unde dcssis istis
ōis hō currit. ꝙ tu es hō. tu curris est ptinēs sequens. ꝙ
tu nō curris est ptinens ꝛpugns. Ex ista regula sequit
ꝓpositie qꝫ ōe falsum nō sequens est negandū. ꝙ ōe ve
rū non ꝛpugns est dcendū. ꝑma ps ꝓbat. si illud est
falsum nō sequens ergo imptinens est vel ꝛpugns. ꝙ ꝓ
ōns negandū. stō ps silr ꝓbat. naz si illud est verū nō
ꝛpugns ergo est sequens vel imptinens ꝙ ꝓ ōns iuxta
regulas datas est dcendū. Octana regula est ista. ꝓpt̄
possibile positū nō est impossibile dcendū nec necēm ne
gandū. qz nullū ꝛpugns est dcendū nec aliqđ sequēs
qđ negandū. sed ōe impossibile saltem ꝑ se est ꝛpugns
utibet ꝙ ōe necēm est sequens ergo impossible nō est cō
dendū nec necēm negandū quocūqz possibili posito dclu
dit ergo qꝫ mſtra tempꝰ obligacōis q̄ dēnstūqz ꝙ qñcūqz
ꝓponit aliq̄ istarū. deus est. hō est a sin9. ꝑma est dcden
da ꝙ stō neganda. Intelligit ista regula de impossibili
ꝯtingēte ꝑ se qz aliqñ ꝓpt̄ possible positū est dcendū im
possibile ꝙ negandū necēm ꝑ accns. vt pono tibi istā hoc
instans nō fuit demonstrando instans pñs. admittenda

est qz vera. q̄ admissa cōtū est q illud instans p̄teriit et tamen si ꝓpono eandē cōcedenda est ꝫ suū oppositū negandum. nō obstante q sit factū impossibile p accōs ꝫ suum oppositū sicut nc̄m p accōs.

T harū regularū veritas magis innotescat ostendā quālibet illarū obiectiaz. Contra ergo p̄mā regulam. Ponо tibi ōe possibile. si nō admittis arguo sic. ego pono tibi ōe possibile. ꝫ nō admittis ōne possibile būtrādendo. ergo nō ōe possibile est a te admittendū qđ est ostra regulaz. Si aūt admittis ꝓpono tibi ista duo ostra dictoria. tu es. ꝫ tu non es. si cōcedis. tu cōcedis duo cō tradictoria ergo male rādes. Si negas aliq̄ istarū ꝫ q̄libet istarū est tibi posita ꝫ a te admissa qz possibilis ex quo posui tibi omne possibile. ergo negas tibi positū ꝫ a te admissum. ꝫ p ōns male rādes. Consequentia patet p scām regulam. Respondetur nō admittendo positum. ꝫ tunc ad argumentū pono tibi omne possibile ꝫ non admittis omne possibile ergo nō omne possibile est a te admittendū. nego argumentū. sicut non sequit pono tibi vtrūq; istorū ostradictoriorū ergo non vtrūq; istorum ostradictoriorū est a te admittendū. sed solum sequit q non est admittendū vtrūq; istorū ita in pcti ōna sequitur q nō est admittendū ōne possibile. ꝫ hoc est verū ad quo stat q ōne possibile est admittendū. Contra scāz regulam arguit sic. pono tibi istam. Tu es rome est tibi positū ꝫ a te admissū. q̄ admissa ꝓpono tibi. tu es rome neganda est qz falsa ꝫ implicans. tūc arguit sic illa ꝓpō est a te neganda. ꝫ eadē est tibi posita. ꝫ a te būt admissa.

ergo tibi positū ꝙ a te bñ admissū ē negandū. tenet ꝯña
qz est sillogism9 resoluto⁹ius. ꝙ maior est ꝓssa. minor
rem est positū. Instāt admittendo positū. ꝙ cū ꝓponit
tu es rome. negat. ꝙ tūc ad argūtū nego maiorē. ex eo
ꝙ repugt posito. naz sequit tu es rome est tibi positū ꝙ
a te admissū. ergo tu es rome est a te ꝓcēdū qđ repug
nat huic tu es rome est a te negandū. Quocienscūqz er
go ꝓponit ista negat. ꝙ cū dicit ista est a te neganda. ite
tū negat. ꝙ ꝓcedit ꝙ est ꝓcēnda. ꝙ si arguit sic illa est
a te ꝓcēnda. ꝙ tu negas eam. ergo male rndes negetur
ꝯña. sicut non sequit tu ꝓcedis a ꝓpōez ꝙ a ppō est falsa
ergo tu male rndes. dato ꝙ a sit vnū falsuz sequens. sed
in qualibet illatū ꝯñatuz addendū in añte. tu nō es ob
ligatus ꝙ negat tanꝝ falsuz ꝙ impertinens. Contra tāz
reglaz arguit sic. Pono tibi ista. tu curris ꝙ tu nō cur
ris est a te ꝓcēduz. casus est possibil. qz possibile ē ꝙ tu
curras. ꝙ ꝙ illa tu nō curris sit tibi posita ꝙ a te admis
sa. ꝙ ñter ꝓcēda. Admisso ergo casu arguo sic tu cur
ris nō est a te ꝓcendū ꝙ tu curris sequit ex posito ꝙ ad
misso tanꝝ a copulatiua ad altā ei⁹ ptem. ergo nō qđ
libet sequens ex posito ꝙ admisso est ꝓcendū ꝯña pz
ꝙ ꝓma pz añtis ꝓbat. nam tu nō curris est a te ꝓcen
dum p positū. sed tu nō curris ꝛtradicit isti tu curris.
ergo tu curris non est a te conꝓcendū. ꝯña tenet. qz si
vnum ꝛtradictoriorū est ꝓcendum. reliquum est ne
gandum. Respondetur admittendo positum. ꝙ tunc ad
argumentum nego istam. tu curris non est a te con
cendum ꝙ ad ꝓbationem nego mināem. videlicet tu
curris ꝛtradicit isti. tu nō curris nō tanꝝ falsaz. sed tan
ꝝ repugnantez duobz ꝓssis. sequit enī tu curris est a
te conꝓcendum. ꝙ tu non curris a te est conꝓcendum.

ergo tu curris ꝙ tu nō curris nō ſunt ꝯtradictoria. ſi fī
fieret caſus iſto modo pono tibi iſtam tu curris ꝙ tu nō
curris cui⁹ ꝯtradictoriū eſt a te ꝓcedendū. admitto caſum,
ꝓcedo illam tu curris q̄uienſcūq; ꝓponit. ꝙ nego q̄ ſit a
me ꝓcedenda tanq̄ repugnans ſede ꝑ ſuppoſitū poſite.
Nam ſequit tu nō curris ꝯtradictoriū eius eſt a te ꝓ
cedendū. ergo tu curris nō eſt a te ꝓcedendū. Et ſi arguit
ſic tu curris nō eſt ꝓcedenda. ꝙ ꝓcedis ergo male reſ
pondes nego cōſaz. ſicut nō ſequit. tu nō negas a ꝓpōz ꝙ
a eſt uera ergo male rñdes. ſed oꝫ addere in añta. ꝙ tu nō
es obligatus. ꝙ hoc negat tanq̄ falſum. Contra q̄rtaz re
gulam arguit ꝓbando q̄ repugnans poſito eſt a te ꝓcē
dū ꝙ pono tibi iſtaz nihil eſt tibi poſitū. q̄ admiſſa q̄ poſ
ſibile ꝓpono tibi iſtam aliq̄d eſt tibi poſitū. ſi ꝓcedis ꝙ te
ne rñdes ergo habeo intentū. q̄ illa repugt poſito. Si
negas ꝯtra ego poſui tibi iſtaz nichil eſt tibi poſitū. ꝙ ip
ſa eſt aliq̄d. ergo aliq̄d eſt tibi poſitū. ſi rñdet negādo iſtā
aliq̄d eſt tibi poſitū. ꝙ tūc ad argumentū nego maiorem
uidelz ego poſui tibi iſtam nichil eſt tibi poſitū tanq̄ re
pugnantez. hec eñi repugnt nichil eſt tibi poſitū ꝙ poſui ti
bi iſtaz. Et ſi arguat poſitio repugt tibi poſito. ergo ali
q̄d eſt tibi poſitū neget añs q̄ repugnans. ꝙ q̄libet alia ꝓ
ad quā ſequit aliq̄d tibi poſitū. Conſilr rñdet ſi ponat.
te nō eſſe. admittendo ꝓcedendo idem ꝙ ſi dicat tu ꝓcedis
iſtam. vel tu bene rñdes nego qualibet talem. q̄ ad ipm
ſequit te eſſe qđ eſt oppoſitū poſiti. Contra q̄ntaz regu
lam arguit. Nam data veritate iſtius. ſequit q̄ admiſſo
q̄uiq; ꝯtingenti falſo. ſit qđlibet aliud ꝯtingens falſum
ꝓcedendū. ꝓbat ꝙ pono tibi iſtam tu es rome. q̄ poſita et
admiſſa ꝓpono tibi iſtam tu es rome. ꝙ baculus ſtat in
angulo ſi negas ergo intentū ꝯtra regulā. q̄ ſequit ex

posito cū oppositō bene negatū. sequit̄ em̄ tu nō es vome vel nullus baculus stat in angulo. sed tu es vome p positū ergo nullus baculus stat in angulo. Si ergo ꝯcēdatur illa nullus baculus stat in angulo. habeo ꝯclusionē principalē pbandā. qz sicut ꝯcedit̄ illa ita ꝙ q̄libet alia. dū modo suū oppositū ꝯiungat̄ copulatiue cū posito q̄ copulatiua immediate post positū ꝓponat̄. Rñdet̄ ꝯcedendo cōclusionez adductā. immo ꝑt idem falsum. ꝙ quodcūqz de duā dūmodo ponat̄ disiūctiue cū opposito positi. ꝯbigtā. Pono tibi istam tu curris. qua ꝺmissa ꝓpono tibi istā tu nō curris vel baculus stat in angulo. aut aliquaz talem. vt tu es papa vel episcopus. ꝯcedenda est qz vera ꝙ impertinens. ꝺeinde ꝓponit̄ baculus stat in angulo. oz ꝯcedere qz sequit̄ ex posito ꝙ vno ꝯcesso. sequitur em̄ tu nō curris vel baculus stat in angulo. sed tu curris p positū ergo baculus stat in angulo. Contra sextam regulam arguit̄ sic. ꝙ pono tibi istam disiunctiuā. tu curris vel rex sedet. qua posita ꝙ admissa. ꝓpono tibi istam nullus rex sedet. ꝙ patet quod est dubitanda. qz ꝺnbia ꝙ impertinens. ꝺeinde ꝓpono tu curris neganda est. qz falsa ꝙ impertinens. ꝺeinde ꝓpono iterum illam nullus rex sedet. si negas aut ꝯcedas eam ꝙ prius dubitasti ergo male rñdes tenet ꝺña p vnā regulaz obligationū. qz omnes rñsiones infra tempus obligationis sunt retorquende ad idem instans. si ergo dubitas istaz ꝙ bene rñdes illa nō est a te neganda. ꝙ tamen repugnat posito ꝙ opposito bene negatū. Nam bene sequit̄ tu curris vel rex sedet. sed tu nō curris ergo rex sedet. Respondet̄ admittendo positū ꝙ cū ꝓponitur illa nullus rex sedet. dubitat̄. ꝙ illa negatur tu curris. ꝙ cū iterum ꝓponit̄ nullus rex sedet. negatur qz repugnat posito ꝙ opposito be-

ne negati. Et cū dr prīs dubitasti eaz ꝙ modo negas ergo male rñdes nō valet argumentū ꝙ ad regulam dico, ꝙ intelligit de rñsionibz repugnantibz. sicut est dare ꝙ negare. Item dicit in simili casu ꝙ aliqua ppōsitio in uno loco est dubitanda. ꝙ in alio loco est concedenda ut pono tibi istam tu curris vel rex sedet. qua admissa ppono rex sedet dubitanda est qz dubia ꝙ impertinens. demde tu curris neganda est qz falsa ꝙ impertinens. Iterum ppono rex sedet ꝙ patet quod est concedenda. qz sequens ex posito ꝙ opposito bene negati. ut tu curris vel rex sedet. sed tu non curris ergo rex sedet. Contra septimam regulam arguit̄ pbando ꝙ non ad omne impertinens rñdendum est sīm sui qualitatem. Et pono tibi istam. tu es vome. qua admissa ꝙ concessa propono tu es vome in hoc instanti. demonstrando instans presens. si concedis habeo intentum qz ista est falsa ꝙ impertinens tñ nō sequit̄ nec repugnet. Si vero negetur. Contra omne qđ est vome est vome in hoc instanti. sed tu es vome ergo tu es vome in hoc instanti. Maior pbat. nam omne qđ est vome est vome in instanti presenti. sed nullum est instans presens nisi hoc. ergo omne quod est vome. est vome in hoc instanti. Respondetur admittendo positum. ꝙ cū ponitur tu es vome in hoc instanti. negetur ꝙ ad eiꝰ pbationem nego maiorem. qz repugnat posito ꝙ opposito bene negati. nam sequit̄ tu es vome ꝙ tu non es vome in hoc instanti. ergo non omne quod est vome est vome in hoc instanti. ꝙ ad pbationem illius maioris. concedo ꝙ omne quod est vome est vome in instanti p̄senti. ꝙ nego minorem. scilicet ꝙ nullum sit instans presens nisi hoc. qm̄ ex uno concesso ꝙ opposito bene negati sequitur oppositū illius exceptiue. sequit̄ enī omne quod est

ome est ome in instanti presenti ꝫ nō omne quod est ome est in hoc instanti ergo aliquod est instans quod nō est hoc instans. quod repugt illi exceptiue. ꝫ si quaꝛ quod est illud instans. dicit ꝙ stat ꝙ sit a vel b. nec est determinanda nisi disiunctiue talis questio. Contra octauam arguit. ꝫ pono tibi istaꝫ homo est asinus est tibi positum ꝫ a te admissū. qua admissa ꝫ cedis. qꝛ possibilis. ꝙ pono homo est asinus. vel cedis vel negas. Si cedis ꝫ bene respondes. habito intentū. s. qđ propter possibile positū cedendū est impossibile ꝙ se. si aūt negas cōtra. cōne tibi positū ꝫ a te admissū ꝫc est a te cedendū. sꝫ homo est asinus est tibi positū ꝫ a te admissū ergo hō est asinus est a te cedendum. tenet cōsa cū maiori qꝛ est regula. ꝫ minor patet qꝛ est positus. tunc arguit sic. homo est asinus est a te concedendū. ꝫ homo est asinus est impossibile ꝙ se. ergo impossibile ꝙ se. est a te concedendum ꝫ cōsequenter nc̄m ꝙ se a te negandū. qꝛ suum contradictoꝛium est nc̄m ꝙ se. non homo est asinus. Respondet admittendo positum. ꝫ cū ꝙponitur homo est asinus negatur. ꝫ tunc ad argumentum concedo ꝙ homo est asinus est a te concedendum. ꝫ nego ꝙ homo est asinus est impossibile ꝙ se. tanq̄ repugnās vni concesso. sequitur em̄ homo est asinus est a te concedendum. ergo homo est asinus non est impossibile ꝙ se. Et si arguitur sic homo est asinus est a te concedendum ꝫ tu negas ipsam ergo male respondes. nego argumentum. qꝛ oportet addere ꝫ tu non es obligatus. Sequuntur preterea quedam sophisma propter ulteriorem exactaōem regularum antedictarum quoꝝ primus est hoc. Pono vobis istam omnis homo est oxonij. qua admissa ꝫ concessa. propono ꝙ hec est falsa omnis homo est oxonij. si negetur. contra.

vos negatis verum ꝫ impertinens ergo male respon-
detis. consequencia patet. ꝫ antecedens probat. est enī
rei veritas ꝙ non omnis homo est oxonij. ꝫ ꝙ sit imper
tinens arguitur. non enī sequitur omnis homo est oxo
nij ergo hec est falsum. omnis homo est oxonij ergo ꝫc̄.
nec repugnat. qz stant bene simul omnis homo est oxo
nij. ꝫ hec est falsa omnis homo est oxonij. ergo ꝫc̄. tunc
ppono ꝙ hec est vera non omnis homo est oxonij. si cō-
cedat. arguit̄ sic hec est vera nō omnis homo est oxonij.
sed illa adequate significat ꝙ nō omnis homo est oxonij
ergo nō omnis hō est oxonij. hec ꝯña est bona totū añs
est verum ꝫ concedendū a vobis. ergo ꝫ ꝯñs. sed ꝯñs est
oppositū positi ergo oppositū positi est concedendū a vobis
ꝫ ꝙ ꝯñs duo ꝯtradictoria infra idem tempꝰ obligacōis
sunt a vobis concedenda. qđ est falsum. Huic rñdet̄ admit-
so ꝫ concesso posito. concedat̄ qz ista est falsa omnis hō est
oxonij. ꝫ qñ ꝙponat̄ hec est vera nō ōmis hō est oxonij
concedat̄. ꝫ qñ sic arguit̄ nō ommis homo est oxonij sed
illa adequate significat ꝙ non omnis homo est oxonij.
concedo ꝯñz. ꝫ nego mīorē. qz repugt posito. Sedm so
phisma. Pono vobis istam. ōmis hō est rome. q̄ admit-
sa ꝫ concessa. qz possibilis. tunc quero a vobis vbi vos
estis. si rondeat̄. rome. ꝯtra est falsum ꝫ impertinens
vt pz. si aūt rñdeat̄ concedendo ꝙ vos estis alibi q̄ rome
tūc ꝙpono ꝙ vos estis hō negat̄ qz repugnat posito aī
bene concesso. nam sequitur vos estis alibi q̄ rome ꝫ
vos estis hō ergo nō omnis est rome qđ est cpposit̄
casus. Si denicz concedat̄ ꝙ vos estis in loco vbi nō re-
pugnat vos esse. tunc ꝙpono ꝙ vos estis rome concedat̄
qz sequitur. ex posito aī concesso. sequit̄ em̄ omnis hō
rome vos estis in loco vbi nō repugnat vos esse ergo

vos estis vome. Tertiū sophisma. Pono vobis istaz al
tri istoꝝ aurrit declarando vos ⁊ me. q̄ admissa ⁊ cessa
ponō. alter istoꝝ nō aurrit. cedat. qz verū ⁊ implicēs
tm̄ de ponō vn9 istoꝝ aurrit. cedat. qz sequēs forma
liter ex posito. nam alter istoꝝ est vn9 istoꝝ. dem̄ de ppo
no alter istoꝝ aurrit. si cedat. ponō vterqz istoꝝ aur
rit. si negek. otra vos negatis formaliter sequens ex ō
assis ergo male rn̄detis. sequit em̄ bn̄. vn9 istoꝝ aurrit
⁊ alter. ergo vterqz istoꝝ aurrit. si cedat ꝛc. otra vos
cedētis formaliter repugnans bn̄ cessio ergo male rn̄detis
pz ꝓna ⁊ añs sic ꝛc est bn̄ cessa alter istoꝝ nō aurrit.
q̄ otradiat huic vterqz istoꝝ aurrit quā vos eā cedi
tis ergo vos cedētis duo otradictoria īmitra idem tem
p9 obligacōis ergo male rn̄detis. Huic rn̄dek admitten
do positū ⁊ cedendo idem. ⁊ cū ponak alter istoꝝ non
aurrit. cedak qz verū ⁊ implicans. ⁊ q̄n ponit vn9 is
toꝝ aurrit cedak. qz positū seu sequens ex posito. ⁊ q̄n
iterū ponit alter istoꝝ aurrit negek. si dicat q̄ c̄ positū
ergo cedendū negek ꝓna. q̄n ponit sub alia forma q̄ fu
it ꝑmo posita. Quartū sophisma. Pono vobis istā. ali
qua res nō est. si admittat ⁊ cedak tūc ponō ōis res ē
si cedak. ergo duo otradictoria cedunt. qz est otradic
tionis casus. si negek. Contra ppt̄ possibile positū nō est
impossibile cedendū neqz necm negandū. sed vos nega
tis istam nccia. pbak. q̄n oīs ei9 exponētes sunt nccie
fiat pz huic rn̄dek negando positū. qz est impossibile. Et
nota q̄ q̄n hoc verbū sum es est p̄dicat st̄m adiacens re
spū ēmi cōis vel tm̄ stendētis. Indefinita ⁊ ena pticu
laris equalz vli. tm̄ ei valet ista hō ē q̄tuz ista ōis hō ē
⁊ sic ista alīq̄ res est. valet istam ōis res est. nam vterqz
ē nccia. ⁊ in nccijs nō refert enūciare vlr vel pticulas

niter. Termini aũt transcendentes sunt isti ens res aliq̃ vnum ⁊ reliqui entis ꝑfectores ⁊ modi intrinseci. ⁊ ꝓ prie ꝓprietates ⁊ ꝓprietates ⁊ ꝓprietates ⁊

ma causa vitatis ad ppōez hñtez illaz ergo ꝛc̄. Si negetur. ꝓtra vos negatis formaliē seqñs ex posito ergo ma hñdetis. pz cōa. ꝛ añs p ꝑ sic. seqr̄ em tantū hō ē asin9 est vobis positū. ergo hō est asin9 est vobis positū pz cōa ab exclusiua ad suū ꝓiacens ergo ꝛc̄. huic cōdetur admittendo positum si totū hoc. tantū hō est asinus. sit subm supponens materialiter. Nam si dictio exclusiua teneatur sigmficatiue. ꝛ ea/z illud quod seqr̄tur a parte subi forte casus est impossibilis. ideo in ꝓimo sensu admittitur casus ꝛ ꝺrditur. qñ aūt ꝓpomr̄. homo est asinus est vobis positum negetur qz repugnat posito cū sit alia ab ipso. nec sequitur formaliter ex posito nisi ꝺco sensu in quo non admittitur nec arguitur ab exclusiua ad suum ꝓciacens. qz non est exclusiua qz non tenetur ly tantum. exclusiue. sed materialiter ꝛ est pars subi ꝓpōis. Omnis aūt ꝓpositio cuius subm supponit materialiter est singularis vel equiualens singulari. ex ēmhil seqr̄ sigmficatiue sumptuz ꝛc̄. Ꝺcōm sophisme. Dono vobis istaz. plato credit ppōez esse verā ꝛ fortes fili. ꝛ ꝙ michil in mundo credit ppōez esse verā nisi fortes ꝛ plato admisso ꝛ ꝺcesso casu ꝓpono. tantuz alter istoꝝ credit ꝓpōez esse veram. si negeꝝ ꝓtra alter istoꝝ credit ppōez esse veram. ꝛ michil non alter istoꝝ credit ꝓpōez esse verā ergo tantū alter istoꝝ credit ppōez esse verā pz cōa ab exponentibz ad expositū totum añs est ꝺcendū a vobis qz sequens ex posito ergo ꝛ cōs. sz tantū alter istoꝝ credit ppōez esse verā. Si aūt ꝺcatur ꝛ tantū alter istoꝝ credit ppōez esse verā. ergo michil aliud ꝙ alter istoꝝ credit ꝓpōez esse verā pz cōa a ꝓpōe exponenda ad stōaz exponentē ergo ꝛc̄. si ꝺcat cōs ꝓtra aliquid aliud ꝙ alter istoꝝ credit ppōez esse

verã. ꝫ bak. vterqꝫ istoꝝ̃ credit ꝓpõez esse verã. ꝯ vtꝝ istoꝝ̃ est aliꝙd aliud q̃ alter istoꝝ̃ ergo ꝯ. ꝯ p oña ñ tantū alter istoꝝ̃ credit ꝫ põez esse verã pz oña ab vna causa veritatis ad ꝓpõez hñtez illaz ergo oña bona si cõ cedaꝯ oñs. otra õe credens ꝓpõez esse verã ꝯ alter istoꝝ̃ ergo tantū alter istoꝝ̃ credit ꝓpõez esse verã pz oña ab vli ad suã exclusiuã in ẽminis trã̃positis añs sequit ex casu ergo ꝯ oñs c9 oppositū iaz cessū ẽ ergo ꝯ. Huic diaꝯ admissio ꝯ cesso casu. cedendo q tantū alter istoꝝ̃ credit ꝫ põez esse verã ꝓꝓt argumẽta ad hanc ptez facta ꝯ qñ arguit q aliꝙd aliꝺ q̃ alter istoꝝ̃ credit ꝫ põez esse verã. ergo ꝯ cedaꝯ oña ꝯ negeꝯ añs ꝯ qñ pbaꝯ sic vt qꝫ istoꝝ̃ credit ꝫ põez esse verã. ꝯ vterqꝫ istoꝝ̃ est aliꝙd aliud q̃ alter istoꝝ̃ ergo ꝯ. cedo oñaz ꝯ nego minorẽ ꝯm vterqꝫ istoꝝ̃ est alter istoꝝ̃. vt pz p ei9 ꝓbantes.

Equit de copulatiuis. vbi nota copulatiua est pf fibilis qñ vtraqꝫ ps est possibilis. ꝯ nulla alter in ꝓssibilis. Nam ꝓt esse q vtraqꝫ ps copulatiẽ p se posita sit possibilis ꝯ tota impossibilis qꝺ sit qñ copulatiua ꝛficit ex ptibꝫ otradictentibꝫ otingentibꝫ tñ. vt ista est pcssibilis ego sedeo. ꝯ ista ea̅ p se posita ego nõ sedeo. sicut pz hec tñ copulatiua facta ex istis. ſ. ego sedeo. ꝯ ego nõ sedeo est impossibilis. Nota ea̅ q copulatiã nõ sequit ex aliq̃ eius ꝓte nisi imꝓtinent seu gñ̃ maie vt nõ sequit ego sum vome. ergo ego fuz vome ꝯ ego sedeo sicut pz. Concessa tñ vtraqꝫ ꝓte copulatiue sequit tota. p c9 declaraõe sit hec ſmũ sophisma. Nono vobis istam. Nos estis vome. q̃ admissa ꝯ cessa. ponno vos sedetis ꝛcedaꝯ si sit vera. qz verũ ꝯ ip̃tinẽs est cedendũ de inde si ponaꝯ hec copulatiua vos estis vome ꝯ vos sedetis, cedaꝯ qz sequit ex posito aũ cesso. si vero immediate

post casuz ꝓponet copulatiua negat qz falsa ꝫ impertinens ꝫ si ꝯponat postea vos sedetis. negat qz repugt posito cū opposito bene negati. ꝫ nota ecia3 q ōnis copulatiua ex q̄ sequit oppositū positi est neganda p ēm euidencia. Sit tc sidm sophisma. Pono vobis istaz. vos curritis ꝫ nulla copulatiua est vobis posita. si admittat ꝫ ordat. ppono istaz nulla copulatiua est vobis posita. si negat ostra sequit formaliter ex casu ergo est ordenda. nam sequit vos curritis ꝫ nulla copulatiā est vobis posita ergo nulla copulatiua est vobis posita a tota copulatiā ad altrā tuis ꝯtem. si ordat. arguit sic nulla copulatiua est vobis posita ista est copulatiua ergo ista nō est vobis posita ꝑz cōa qz forma est sillogistica in quarto ꝓme. Huic dat negando positū q̄n positū rep ugt positioni. Tertiū sophisma. Pono vobis istam. aliquis homo est vome ꝫ nullꝰ hō alius a vobis est vome q̄ admissa ꝫ ordsa. ꝯno vos estis vome. si ordat ostra est falsum nō sequens ex casu ergo ꝫc. cās sic ꝓbat. nam nō sequit aliqs hō est vome ꝫ nullꝰ hō alius a vobis est vome ergo vos estis vome. dato cm̄ q vos nō sitis cās est verū et cōis falsum. ꝓma ps cās ꝑz p casum. ꝫ sda ps ꝓbat. est cm̄ rna ꝯpō negatiua cuiꝰ ostradictoriū est falsum ergo ꝫ. cās sic nam tc est falsa aliqs hō alius a vobis est vome. qz ex illo sequit vos esse. cū ōnis alietas requirit. ꝓsentiā extra mcū. qđ est ostra hypothesim. Si negat ista vos estis vome. ꝓbat. sequit em̄ formaliter ex casu ergo ꝫc. Nam sequit aliquis hō est vome. ꝫ nullꝰ hō aliꝰ a vobis est vome ergo vos estis vome. Huic rndet admittendo positū ꝫ ordendo idem ꝫ qn̄ ꝯponit vos estis vome negat. qz falsum ꝫ impertinens. ꝫ negat cōa q̄ infert illam qz in casu possibili posito cās ꝑt esse verū et

cōsequens falsum sicut patet.

Equit de disiunctiuis. vbi nota q sicut qualibet p te ptincipali copulatiue ꝯssa. ꝯdenda est copulatiua cui⁹ ille vel ꝯsites sunt ptes ꝑncipales. sic vna p te ꝑncipali disiūctiue ꝯssa. ꝯdenda est tota disiunctiua. cui⁹ illa est ps ꝑncipalis. Cui⁹ cō est ista ad veritatem copulatiue requirit ꝙ sufficiat vtrāq; ptem esse verā ad veritatem disiunctiue sufficit altrā ptem ꝑncipalem esse verā. ꝯdenda est ergo disiunctiua qñ vna ps ꝑncipalis eius est possibilis. ꝙ neganda qñ ambe ptes sunt impossibiles. Et nota etiam q ex tota disiunctiua nō sequit aliq̄ eius ps msi gra materie. qđ fit q̄tuor modis, ꝑm q determinat in tractatu de ꝯtingentibus. ideo posita disiūctiua cui⁹ vtraq; ps est falsa ꝙ ꝯtingēs quelibet ps ꝑmo ꝓponit est neganda qz falsa ꝙ impertinens. ꝙ secda est ꝯdenda qz sequit posito ei oppositum bene negati. Exempluz pono tibi istaz. Tu es rome vel tu sedes admittat. deinde ꝓponit tu as rome negat qz falsa ꝙ impertinens q sit falsa pz. ꝙ q sit impertinens ꝓbat q nō sequit tu es rome vel tu sedes ergo tu es rome. nec repugnat sicut pz ergo ꝙ Si postea ꝓponat tu sedes ꝯdatur qz seq̄tur ex posito ei oppositum bñ negati. seq̄tur ergo tu es rome vl tu sedes sed tu nō es rome. ergo tu sedes pz cōa. a tota disiūctiā ꝙ. Aliud exemplū pono istā. Vos currittis vl vos mouemini. q̄ admissa ꝙ ꝯssa. ꝓpono vos currittis negat qz falsum ꝙ impertinens. deinde ꝓpono vos mouemini. ꝯtra qz seq̄tur ex posito ei oppositum bñ negati. ꝙ etiā si immediate post casū ꝓponit vos mouemini. ꝯtra qz illa seq̄t immediate ad totā disiūctiuā deinde ꝓponat tu vos mouemini localit si negat ꝯtra vos negatis formalr seqñs ex posito ei ꝯssum ergo male rñdetis qz seq̄tur vos mo

nemini locaſr. Huic rñdet admitto caſum ꝛ negãdo ꝙ vos curritis. ꝛ ꝯdo ꝙ vos mouemi qñ cũqz ꝓpoñ qz ſequ̇tur ex tota diſiũctiã ꝛ negatur ꝙ vos mouemini localit. qz nõ ſequ̇tur vos mouemi ergo vos mouemi localit. qz potestis moueri motu altercãõis ꝛ nõ localit et ſic añs eſſet verũ ꝛ õñs falſum ergo ꝛc̃.

Eãida ſp̃es obligacõis. eſt ipoſicõ. Eſt aũt ipo° ad ſtituo obligatoria noue figũõis ad aliq̃ ꝓpoñ ſolũ ſcẽ ſale vl võlez. vñ in hac ſp̃e obligacõis ꝓpe vtimur iſtis vẽis Impono l inſtituo. ꝛ qz ipo° ſp̃es q̃dã eſt poſicõis ũ õis ipo° ſit po° ꝛ nõ eõtra. iõ oñs regle q̃ dicte ſũt ꝛpoſicõe ꝓuari debẽt in ipoſicõe. Verſo hoc tẽrio pono in iſtũ eminũ ipono. Eſt. n. ipo° duplex. ſimplex qñ cadit ſup ꝓpoñ ratha gorica Cõpoſita aũt qñ cadit ſup ꝓpoñ hypothetica ſeu ſup oñaz. Impo° q̃z dr totũ illud qđ ipo nẽ ſil ãũ hoc vbo ipono. Impoſitũ aũt eſt illud qđ rema net dempto vbo. Prima g̃ regla ẽ hec. õe michi ipoſitũ ꝛ a me admiſſũ ſub forma ipoſiti ꝓpoſitũ ꝛc̃. ẽ a me ꝯcedendũ. Seda regla. õe formalr ſeq̃ns ex ipoſito ẽ ꝯcedendũ Tercia regla. õe formalr repugns ipoſito ꝛ admiſſo eſt negandũ. ꝛ ſic de reliq̃s regliſ q̃ dant de põne dicendũ ẽ mutatis vt iam diximꝰ verbis. Pro iſtis declarandis ſit iſte ꝓmus caſus. Imponat iſta deus eſt. ſolum ſignifiet hominem eſſe aſinum. anteq̃ admittat huiuſmodi caſus querat obligatus. vtrũz iſta deus eſt ſic propoſitio mentalis ſcriptalis. vel vocalis. Si mentalis caſus eſt negandus. omnis enim talis naturaliter ſignificat ꝛ non ex impoſitione. Si aũt ſit ſcriptalis vel vocalis eſt admittendus. quo admiſſo ꝓponatur iſta propoſitio deus eſt ſignificat hoiez eſſe aſinũ. iſta eſt ꝯcedenda. qz eſt impoſitũ. qđ eſt ꝯcedendũ ꝓ ꝓmaz regulã. ꝛ ꝯcedatur

in eodē casu q; aliq; xp̄o figt hoiez esse asinū. qz sequit ex
impossito ꝫ sic pz scda regla. ꝫ si in eodem casu ꝓponat q;
nulla xp̄o figt hoiez esse asinū. negat qz formaliť repugt
impossito qđ est negandū p tām regulam. Nota tñ q;
nō xp̄ter nouā impusicōez xp̄ois est rñsio vrianda. qñ
ipa p se xponit. Dicposição aūt p se xponit qñ ponit si
ue aliquo istorū tmmorū. Verū. falsum. possibile. im=
possibile. ctingens. necm. ꝫ eorū aduerbia. Ex q̄ sequi
tur q; nō obstante qua cūq; noua impōe. ista xp̄o dr est
ꝫ q̄libet ei silis p se posita est cædēda. exemplū si ꝙs ꝓ=
ponat istam deus est nullo p̄dictorū tmmorū addito cō
cedenda est qz p se xponit. Et silr si imponat ista; hō
est asin9 figte deū esse ꝫ postea ꝓponat istam hō est asi=
n9. negat. qz p se ꝓponit. ꝫ ad xp̄oez p se positam rñdē
dum est ac si nulla noua figāo ei imponat. Sed si seq=
strata figmficatōe pma imponat aliqui xp̄oi noua figāo
ꝫ ꝓponat esse vera. falsa. dubia. ctingens. necia. v. l im=
possibilis. rñdendū est tali ꝑm nouā figōez. si em sit ve=
ra cædat. si falsa. negat ꝫ sic de alijs. vñ i casu ꝓxi. si ꝓ
ponat deus est est impossibilis. cædat qz sua figāo est
impossibilis. sicz hoiez esse asinū. Et si in casu posteriori
ꝓponat ista xp̄o hō est asin9 est falsa. negat. qz sua figō
est vera. s. deū esse. Et siaut iam de ꝓpoibz cathgoriās
dictū est. ita de hypotetūs ꝫ cōiūctis dicēdū pt. Non em est
aliq̄ ꝺdicōnalis. vel cōna bona q̄n p nouā impōez pt fie
ri nō bona. ꝫ hoc triplr. Primo modo data ꝺdicōnali vl
cōna bona. seqstret p impōez ꝑmarijū figtuz añtis solū ꝫ
imponat figtuz ex q̄ nō sequit cōns ꝫ erit nō bona. Se=
cūdo modo sit nō tō sepato figto cōntis solū ꝫ imponat
figāo nō sequens ad añs ꝫ erit nō bona. Tertio modo
sepatis figtis vtrunsq; imponat figmficatō cōns nō bone

Ecōuerso modꝰ fit. si ꝺdiciōnalis vel ꝺña sit non bona. Nota tñ ꝙ talis ꝺdiciōnalis vel ꝺña p se posita non obstante noua impositione est ꝺcēnda si sit bona. negan-da aūt si sit nō bona. Nota etiaz ꝙ ꝑmariū sīgtuz ꝓpois nō seq̄stract̄ p nouā impositiōez msi addita dictioe exclu-siua. vñ si imponat̄ ista deus est. ad sīgnduz ꝯiez esse asi-nū nō adhuc seq̄stract̄ ꝑmariū sīgtuz qz stat satis bene ꝙ ista deus est sigmficet vtrūqz sīgtuz. vnū ex ꝑma: ꝙ alte-rū ex stda impositiōe. sed oz addere solū vel solūmodo. vt impono ꝙ deus est solū sigmficet ꝯiez esse asinū. ꝙ tūc se ōstract̄ ꝑma sīgnō. Ad maiorem euidentiā dictoꝝ in is-ta spē obijcendū est. ꝙ ꝑmo ctra discripōez impositiōis in qua dicit̄ ꝙ est attributio noue sīgnōis ad ꝓpōez se-lum vocalem vel scꝑtalez arguit̄. ad ꝓpōez cñ mentalem est impsiō ergo ꝺscripō falsa. añs sic. Suppono ꝙ ōis ꝓpō sit signū sīgti ꝑti illaz auctoritatez aristotelis ꝑmo yarmemas. Sunt ergo ea q̄ sunt in voce earū q̄ sunt in aīa passionū note. ꝙ ea q̄ scribunt̄ eoꝝ q̄ sunt in vo-ce. sed ꝓpō mental̄ est ꝓpō. ergo est signū sīgti nō vocis. nec ꝺceptus. ipa cñ ꝺceptus est ꝙ nihil est signū sui vt hic lo3m°. ergo est signū rei sīgte. Signū aūt est extraneū a re sīgta p ipm. alī nō sit de essencia eius. ergo ꝓpō mentalis est extranea a re sīgta p ipaz ꝙ p ꝺñs pt impem ad sīgnduz aliud. ergo pt ei attribui noua sīgnō sicut ꝓpōi vocali ꝙ scriptali aliꝰ oppositum dicit diffmi-nio ergo ꝙꝛ. Pro tñoe habēda notandū est ꝙ duplex est signū. s. nat̄ale ꝙ artificiale. Signū aūt nat̄ale ē posteri-us re signata nccio tñ ctomitans ipaz ꝙ sic adustio est signū ignis ꝺctus lictū ex impssione nat̄ali eius. qꝺ nō pt rem aliam ab igne rep̄sentare. ꝙ istom nō ꝓpō mental̄ est signū naturale rei ꝙ est idem apud oēs. Signū aūt

artificiale respicit figuraz ex beneplacito imponentis. ideo ad placitū eius pt figuraz variari. & hec est causa quare p positiõ vocalis & scriptalis imponunt ad noua figna. ppo siõ ẽo mentalis nõ q̃re &c̃. Contra regulas q̃z pdictas obiciẽt. dictum est enī q̃ omne impositū. & omne sequens ex imposito est cõcedendū. & omne repugnans illis ẽ negandum. Sed otra si imponat hec ꝓpositio cui est ad signdū hoiez esse asinū. nõ est aliquid vere impositū ergo michil sequit. nec repugnat in posito. ergo regule sunt minus vere. Añs pbat sic. ōis impusitio est t̃mini vel ꝓpositionis significantis. ad ꝓpositionabile significatū. sed nulla est talis in casu posito ergo nõ est aliquod vere impositum cõtra pz & minor pbat sic. Signficatū in dicta imposiõne est oplexū. & signs est incomplexū. ergo signs & significatū sunt inter ꝓpositionabilia. ꝓma ps añtis patet q̃ significatū est hoiez esse asinū & illud est oplexū. scda sic pbat q̃ signs est illa ꝓpositio deus est supponens solū materialit. sed illa ꝓpositio sic supponens caret oim opõe ndi ergo nõ est oplexū. & habet intentū. Sz nõ et dico q̃ in ista impositione est attributio oplexi significati ad oplexū signs. & ad argumentū cũ dicit deus est supponit materialit. & ideo est incomplexū. dico bn q̃ ista ꝓp est respũ actus imponendi est incomplexū supponens materialr. respũ tñ hui signti hoiez esse asinū ꝑm intentionez imponentis est oplexū signtiue platū. & sic patet solutio Ad huc otra istam solutionez & etiam otra q̃rtaz regulaz arguit sic dicit enī ibi q̃ ad ꝓpoz p se ꝓpositaz nõ variatur tñ p nouā impositionez. ex q̃ sequit oppositū ꝓxis tñsicnis. in q̃ dicit q̃ intentio imponentis erat referre nouū signtuz. ad suū signs acceptū signtiue. sed quicquid ponit ista deus est est vera. vel ista deus est est falsa acci

ꝓ̄ĩ ly tertꝰ est makialiꝫ. ꝯ ideo nō tūc ꝓpoñ̄ ſm votū
imponentis ergo vt videꝫ dꝰ est dꝫ negari cū ꝓpoñ̄
ab opponente dicente deus est tunc ſolū accipiť ſigñe.
iſtud tñ est otra regłaz. qz ſic dicendo ꝓpoñ̄ p ſe. ergo
dz cædi. Jſiñc. q̄rta regula. ꝑt intelligi duplr. vnomō ſi
fiat impoſitio noui ſigñi ad aliquā ꝓpēz ꝯ nō ſeq̄ſtrꝫ ꝑ
martū ꝯ tūc ad ꝓpēz p ſe ꝓpoſitā nō dz variari tñ. alo
mō ſi fiat attribuc̄ noui ſigñi alicui ꝓpōi a q̄ auferꝫ re
ſpectus cui9cūq; alterius ſigñi. ꝯ tūc vtianda eſt rñ ſm
exigentiā noui ſigñi. vñ in caſu ꝑcedi ipoñ̄ iſta dꝰ ē ad
ſigñdū ſolū iſtaz ẏoiez eſſe aſinū. ꝯ ideo qñ p ſe ꝓponť
dz negari qz ſigt falſum nec by reſpectū ad ꝑmartū ſigñiz
ſed ſolum ad iſtam ẏoiez eſſe aſinū qđ iam ſolum ſigt. qz
auferť ꝑmartū ſignificatū.

Equiť de ꝓpōibz ſuertibilibz vbi notandū eſt ꝙ ꝯ
tm̄ini ꝯ ꝓpēs duplr ſuertūť. ſ. ſimplr. ꝯ vt nūc
Termini ꝯ ꝓpēs ſuertunť ſimplr q̄ ſuertunť ꝑmarie
ſiu adequate ſigñdo. vt iſti termini. hō. aīal rōnale. riſibi
le. ꝯ iſte ꝓpōnes. homo currit ꝯ riſibile currit. Termini
vero ꝯ ꝓpōnes ſuertunť vt nūc. qñ ſuertunť ex noua
impoſitōe vel ex ſecundaria ſignificatione. vt ſi quis im
ponat iſtū tm̄inū. ẏoiez ad ſigñdū aſinū vel e converſo. aut
quis imponat iſtam ꝓpōnez homo eſt homo ad ſigñdum
iſtam homo eſt aſmus. Jmponať ergo iſta ꝓpoſitio ho
mo eſt homo ad ſigñdum ẏoiez eſſe aſmum. qua admiſſa
ꝙ poſſibilis. ꝓponať homo eſt aſmus. ſi cædať otra.
ꝓter poſſibile poſitū nō eſt impoſſibile cædendū. neq;
tm̄ negandū. ſed vos cæditis impoſſibile ergo male
reſpondetis. ſi negetur. ꝓbať ſic homo eſt homo ergo ho
mo eſt aſmus patet ꝯa. Ab vno ſuertibile ad reliquū
Qñs ꝓbatur ſic. ſuba ꝯ cōpule ſunt eadem ꝯ ꝑdicata cō

uertunt. ꝙ ꝓ̄es sunt eiusd̄ qualitatis ꝙ quantitatis. terminiq; m vtraq; p̄ase supponūt p eisdem ergo ꝛc̄. Huic respondetur admittendo positū. ꝙ negetur ista homo est asm9 ꝙ negetur ista ꝛ̄a homo est homo ergo homo est asmus. arguitur eīm in isto casu ab vno conuertibili ad reliquum vt nunc. ꝙ ideo nō valet ꝛ̄a. In his aūt que conuertuntur simpliciter semper valet cōsequentia cū dicombz reseruatis. Item impono istas conuertī. deus est ꝙ homo est asm9 qua admissa. qz possibilis ꝓpono. deus est. cædat qz nedum p se dimde ꝓpono hō est asm9. vel concedis. vel negas. si concedas. contra esset tempus obligationis. ꝙ ostendo tibi q tu concessisti impossibile p se in tempe obligationis ergo male rñdes. vñ ex tempus obligationis semper rei veritas est facienda. qz p hunc modum apparet si rñdens bene vel male rñdeat in tempe obligationis. si aūt in tempe obligationis negetur ista hō est asmus. ꝓtra. deus est ꝙ hō est asm9 conuertunt. sed hec est cædenda deus est ergo hec est cædenda hō est asmus. ꝙ tu negas eam ergo male rñdes. Item admisso illo casu ꝓpono hec est vera deus est. cædat. qz verū ꝙ impertinens. dimde hec est vera hō est asmus. hec est cædenda qz sequēs. Nam sequit ille conuertunt. ꝑma est vera. ergo ꝙ stā. ꝙ tūc sic ista est vera hō est asm9 q̄ adeq̄te sigt hiez esse asmū. ergo hiez esse asmū est verū ꝙ p ꝛ̄s hō est asmus. Ad ꝑmum rñdet admittendo assum. ꝙ cui ꝓponitur. deus est cædo. ꝙ nego istam homo est asmus. ꝙ tūc ad argumentū concedo q hō est asm9. est a me cædendū. ꝙ ad argumentū impbās. nego ꝛ̄az sed oz addere quod tu nō es obligatus qđ ego nego. Et arguit homo est asmus est a te concedendū ꝙ homo est asmus est pr se impossibile ergo pr se impossibile

ſſ a te ꝓcedendū. nego minorē tanꝝ repugnꝫ maiori cō
eſſe. Eodem modo rñdet ſi ꝓmo loco ponat iſta. hō eſt
aſinus eſt a te ꝓcedendū qđ ꝓcederet. & ꝯtra diceret ꝙ
iſta deus eſt a te neganda & negaret ꝙ eſſet nccia p ſe q:
repugt ꝓceſſo. ſequit em deus eſt eſt a te neganda ergo
nō eſt nccia p ſe. Ad ſcām ꝓcedo ꝙ illa eſt vera hō eſt a-
ſinus. & nego ꝙ ipa ſignificet adequate hoiez eſſe aſinuz
q: repugt maiori ꝓceſſe. ſequit em illa ē vera hō eſt aſi
nꝰ ergo nō ſigt adeqte hoiez eſſe aſinū. Obi aūt ꝓmo lo
co ꝓponeret illa hō eſt aſinꝰ eſt falſa ꝓcederet qz verū &
impūnens. deinde deus eſt. eſt falſa. ꝓcedit qz ſequens. &
negat tanꝝ repugnꝫ ꝙ ſigt adeqte deū eſſe. Et ſi quereꝛe
tur q̄liter adeqte ſigt. nō dct minat, hic aliq̄ talis queſtio
Notandū ꝙ ſi imponeret ꝓuerti deus eſt & hō eſt aſinꝰ
ſic adeqte ſignꝫ vt ꝓpus nō debet admitti caſus. qz eo ad
miſſo ſequit mōuemens. vel ꝓtradictio. ꝓbat. nam ad
miſſo illo ꝓpono hec eſt vera deus eſt. vel ꝓcedis vel ne
gas. ſi negas ꝓtra ſi illa nō ē vā de ꝰ ē q̄ adeqte ſigt deū ḡ
deū eſſe nō eſt verū qđ eſt impoſſibile. ſi aūt ꝓcedit. deīn
de ꝓpono hec eſt vera hō eſt aſinus oz ꝓcedere tanꝝ ſe-
quens. tūc arguit ſic illa eſt vera hō eſt aſinꝰ q̄ adeqte
ſigt hoiez eſſe aſinū. ergo verū eſſe hoiez eſſe aſinū ꝓns ē
impoſſibile. Pro aliquali ergo rñſione in hac materia
ꝓpono aliqs regulas. q̄rum ꝓma eſt iſta. Quando q̄liqz im
ponit ꝓpōes ꝓuerti ſic adeqte ſignꝫ. quarū vna ē nccia
alia impoſſibil. nō admittit caſus iſte. qz tūc ex nccio
ſequeret impoſſibile. vt deus eſt ergo hō eſt aſinus & de
monſtro p ly ſic adeqte ſignꝫ ſigta ꝓſueta. Scda regla
eſt iſta. Cū q̄liqz imponit duas ꝓpōes ꝓuerti ſic adeqte
ſignꝫ q̄rum vna eſt poſſibilis & alia impoſſibilis nō ad
mittit caſus iſte. vt ſi imponat iſtas ꝓuerti ſic adequate

significando tu es hō ꝙ hō est asin9 nō admittat ꝙ ex possibile sequitur impossibile. pbat ꝙ impono casū illuꝫ q̄ admisso. facio istā cōnaz tu es hō ergo tu es asin9. añs est possibile ꝙ cōns impossibile. nam possibile te esse hoiez ꝙ hec ppō tu es hō sic adequate sigt ergo ipa esse possibles ꝙ est añs ergo añs est possibile. silr hoiez esse asinū est impossibile. ꝙ ista ppositio hō ē asin9 sic adequate sigt. ergo ipa est impossibil ꝙ est cōns ergo cōns ꝙc. Tercia regla est ista. Quandocūqz imponit duas ppōes ouerti sic adequate signdo ūnuz vna est neccia ꝙ alta ctingēs. nō admittit iste casus. vt si imponat istas ouerti de9 est. ꝙ añxps est futurus sic adequate signdo. qz tunc ex neccio sequitur ctingens. pbatur qz si nō. admittatur ergo casus iste ꝙ facio istam cōnaz deus est ergo añxps est futurus. ista cōna est bona qz arguitur ab vno conertibili ad reliquū. ꝙ añs est neccm ꝙ cns est ctingens. ergo cōna nō valet. sed pbatur qz añs sit neccm. nam deuz esse est neccm ꝙ añs sic adequate signficat. ergo añs est neccm. Silr añxpm ee est ctingens. ꝙ cns sic adequate signficat. ergo cns est ctingens. Quarta regula est ista. Quandocūqz imponitur duas ppōes ctingentes ouerti sic adequate significando. quarū vna ctradictorie alteri repugnat nō admittatur casus ille. vt si imponatur istas ouerti sic adequate signficando. tu es. ꝙ tu nō es. qz tunc ex vno oppositoꝝ sequitur reliquū quodcum quodlibet potest ctingens. immo sequitur qz duo ctradictoria possent simul vera aut simul falsa quod nō est possibile. Et notanter dico ctradictorie. qz si repugnarent ctrarie deberet admitti casus. ꝙ dico quamlibet istarum esse falsam. vt tu curris ꝙ tu non mouebis. hec em̄ sic adequate signficando, non pñt esse simul vere, sed bene simul false. Do-

ẽm illa cõtradictorie repugnare que nõ ꝑñt esse simul
vera. nec simul falsa sic adequate significando. ꝙ ostatie
repugnare vocꝫ illa que bene ꝑñt simul eẽ falsa. sed nõ
simul vera. Quinta regula est ista. Quando cũqz imponi
tur duas ꝓpões cõtingentes conuertũ sic adequate signi
ficando quarum nulla altri repugnat. admittatur casus
ille ꝙ ad primam ꝓpositionez respondeatur sicut ad im
ꝑtinens. ad scdam vero sicut ad ꝑtinens sequens. Ver
bigrã impono tibi istam tu es homo ꝙ tu currис conuertũ
tur sic adequate signficando admittatur. ꝙ si ꝓponatur.
tu es homo. ꝓdatur tanꝯ verũ nõ repugnans ꝙ cõtra
gista est vera tu currис tanꝯ sequens. Item si variatur
ordo ista q ꝑmo loco ꝓponat tu currис. negatur qz
falsum ꝙ impertinens. ꝙ consequenter neganda est ista tu
es homo. Sexta regula est ista. Quando cũqz imponit
duas ꝓpões conuerti siue sint cõtingentes. siue nõ cõtin
gentes nõ faciendo mencionem de adequate significato.
admittatur casus ꝙ ipis ꝓpositis quo ad ordẽre vel ne
gare respondeat intus sicut extra. sed si ꝑma ordinat esse
vera. vel neccia ꝙ ꝑa silr. Si aũt falsa vel impossiblis ꝙ
scda silr obligã si ponat ista conuerti de ẽ ꝙ homo cõ asm.
tũsqz est in ꝓncipio Sed si impono tibi istam tu es homo
ꝙ tu currис conuertunt admittat. q admissa ꝓpono tu es
homo ordinat. ergo tu currис negat sed si dicat ꝑma est da
ordinatur. ergo scda est vera. ordo sed tunc nego q scda
signficat adequate te currere tanꝯ repugnans omi con-
sso ꝙ oppositio bene negati. sequitur ergo tu nõ currис.
ꝙ ista tu currис est vera ergo nõ signficat adequate te cur
rere. Et si arguit sic illa ꝓpõa est hõ tu es homo ergo ta cur
ris. ꝙ aĩs est ordinandũ a te ergo ꝙ ꝓpõis. ordo. tunc vl-
tima ꝓpõis est ordinandũ a te. ꝙ tu negas ipsum ergo ma-

le rñdes. nō valet argumentū sed oz addere in añte et tu nō es obligatus. Notandū q̄ q̄nq̄ enstrūq; ꝓponit aliq̄ qua istarū ꝯnarū in casu ꝓvertibilitatis. deus est ergo ḧō est asm9. tu es ḧō ergo tu curris sp negeē q̄libet ista rū. qz in rei veritate q̄libet istarū est impossibilis sed ad impossibile rñdendū est intra tmp9 obligacōis sicut ex tñ dicatur quālibet illarū esse bonā. sicut sp negatur ista ḧō est asm9. ꝯ tñ aliq̄ ꝯcēditur istaz esse verā. nam ista ḧō est asm9 est impossibilis. sed ipaz esse verā nō ē impossile. sikr q̄libet istarū ꝯnarū est impossibilis. sed q̄libet istarū esse bonā. nō est impossibile q̄re ꝯc̄.

Unc diendū est de ꝓpōibz silibz ꝯ dissilibz. Ꝓpōes aūt dicūtur esse sikes q̄ sunt sil eē vere vel sil falsē. dissikes vero in ponūtur ꝓpōes qñ nō pñt sil esse vere nec sil falsē. Imponūtur ergo cōiter ꝓpōes eē sikes aut in veritate. aut in falsitate. aut indifferenē. Et nota q̄ qñ due ꝓpōes ponūtur esse sikes q̄rum una est affirīa ꝯ altera negativa. ꝯ ex oppōsito illius negative seq̄tur illa affirīa. tales non pñt esse sikes msi in veritate. vt ego nō curro ꝯ ego mouear. Si aūt taliū ꝓponuz q̄rum una est affirīa ꝯ alia negativa oppositū negative seq̄tur ad affirīam nō pñt esse sikes msi in falsitate. vt ego curro ꝯ ego nō mouear. sit ergo rei veritas q̄ tu sis oronij ꝯ impono tibi istas esse sikes tu es oronij ꝯ tu es vome. q̄ admissa ꝓpono tibi istam tu es oronij ḧre ē ꝯcedenda qz vera ꝯ impūnēs vt pz intuenti. deinde ꝓpono tu es vome. si negas ꝯ ꝯcessisti alterū sikiuz ergo male rñdes. si ꝯcedas ꝓpono tibi istaz copulatiua tu es oroñ ꝯ tu es vome. si negas eaz ꝯ ꝯcessisti vtrāq; ptez ergo male rñdes tenet ꝯña p regulaz ꝓmi capli. si ꝯcedas eam ēsse tmp9 obligacōis ꝯ arguo q̄ ꝯcessisti impossibile. vi

dñiat tu es oxoniñ ꝙ tu es vome facta obligacione possi
bili. ergo male rñdisti. Si ñdeat admittendo positū ꝙ cū p-
ponat tu es oxoniñ dcdo. ꝙ nego istam tu es vome. ꝙ cū
arguit tu dcssisti vnū sillogiz ꝙ alterū negas ergo male
rñdes. nego ꝟñaz sicut nō sequit tu dcssisti vnū dueri-
bile ꝙ alterū negas ergo male rñdes. sed bene sequit
tu dcssisti vnū sillogiz esse verū ꝙ alterū negas esse verū
ergo male rñdes. Propter ea si in ꝓncipio ꝓponat hec est
vera tu es oxoniñ dcdat. ꝙ ꝟñr ꝙ hec est vera tu es vo
me ꝙ qz ꝓmitus negassem istam tu es vome. ideo nego
ꝟñr ꝙ illa tu es vome sigt adequate te esse vome. Nam
sequit tu nō es vome. ꝙ illa tu es vome est vera ergo ñ
sigt adequate te esse vome. ideo ꝓ euidencia hꝫ matie po-
no aliquas regulas. Prima est ista. Mñcāiqz imponunt
due ppōes esse siles nō faciendo mencionē de adēqte sigto
rñdeat ad easdez dcdendo. negando. vel dubitando intra
tempꝫ obligacionis sicut ex. vt si ponat istas esse siles
deus est ꝙ hō est asinꝫ. tu sedes ꝙ tu curris. sp dcdit ꝓ
ma ꝙ negat scda. Scda regla est ista. Mñcāiqz imponūt
due ppōes esse siles nō faciendo mencionē de adēqto sig-
to. ad ꝓmā ppōez esse vera vl falsaz. rñdeat sicut ex ꝙ ad
scdaz ꝟñr. obligā impono istas deus est. ꝙ añxps est esse
siles. si ponat ꝓma hec est vera. deus est dcdat. ꝙ ꝟñr
ꝙ ista est vera añxps est. Si aūt ꝓmo ponat hec ē fal-
sa añxps est. dcdat. ꝙ ꝟñr ꝙ ista est falsa deus est. Ter-
cia regla est ista. Mñcāiqz imponūt due ppōes esse siles
sic adēqte signdo. cruz vna altri ꝛtradictorie repugnt nō
est admittendꝫ casus. vt si imponat tales esse siles. deus
est ꝙ hō est asinꝫ sic adēqte signdo. rex sedet. ꝙ nullus rex
sedet. pbat. qz si nō. admittat ergo casus. ꝙ q̄ro vtrū il-
la sit vera vel falsa deus est. ꝙ si dicatur ꝙ illa sit falsa. et

ipa adeqte sigt deū esse ergo deū esse est falsuz. si aūt dicat q ipa sit vera ergo hec est vera hō est asinꝰ q ipa adeqte sigt hoiez esse asinū ergo hoiez esse asinū est verū cōs est mcōueniens. q ita arguit de duob⁹ p tradictoriis q bāo ea sil esse vera vel falsa. Quarta re ia est ista. Cūcūqz imponūt due ppōes esse sles. sic adeqte signdo q̄tuz vna rl q̄ltet sequit ad ctradictoriū alti⁹ ille solū sunt sles in veritate. q vbiq⁹ q qūcūqz ponunt sunt ꝺcꝺende. vt si imponat tales esse sles sic adeqte signdo. tibi ccludit q tu nescis tibi ccludi. tu nō curris q tu moueris. pbat Nam admisso isto casu q̄to vtrū ille sint sles in veritate vl falsitate. si in vitate habeo intentū. si i falsitate ergo oppositū sede est verū. videlz tu scis tibi ccludi. tunc arguit sic. tu scis tibi ccludi. ergo tibi ccludit p. cōa qm nichil scit nisi verū. q cās est verū ergo q cōs est verū ergo nō est falsuz cꝰ oppositū ꝺcꝺssisti. q ita de alijs duabus dicat. Quinta regula est ista. Cūcūqz imponūt due ppōes esse sles sic adeqte signdo. ex q̄tuz vna sequit oppositū alterꝰ. ille soluz sunt sles in falsitate. q quecūqz sit ppōsita sp est neganda. vt si imponat q iste sint sles sic adeqte signdo. tibi nō ccludit q tu scis tibi ccludi. tu es albus q tu nō es coloratus. quo admisso ppono ille sunt false. si ꝺcꝺis habeo intentū. si dicat q sint vere. arguo sic. tu es est albus. ergo tu es coloratus. illa cōa est bona. cās est verū p te ergo q cōs q ita duo ctradictoria sunt sunt sil vera. qd nō est possibile. Sexta regla est ista. Cūcūqz imponunt due ppōes esse sles sic adeqte signdo. quarū q̄libet est alti⁹ implicatiua. tunc pūt esse sles in veritate q in falsitate. ꝺcꝺende q neganda. Verbigrā. impono q iste sint sles adeqte signdo. tu es hō q tu curris. Dicit primo ponit tu es hō ꝺcꝺit illa. q dicitur

ꝙ est vera. ꝫ oñr ꝺeꝺaꝫ ista tu arguis ꝫ dicatur ꝑmum esse verū. si aūt ꝓponaꝫ ꝑmo tu arguis negetur illa. ꝫ cō ꝺatur ipam esse falsam ꝫ oñr eoꝺem modo rñꝺetur ad illam tu es homo quare ꝫc.

Propōes vt dixi dissiles sunt q̄ nō ꝑñt sil esse vere nec false. Pro ꝺeclaratiōe huiꝰ rei sequūtur regule q̄rū hec est ꝑma. Mñdo aūqz imponūtur due ꝓpōes esse dissimiles nō faciendo mentionez de adequato sīgto. ad quālibet ꝓpositam ꝺeꝺendo. vel negando rñꝺeatur in tm obligatiōis tempus sicut extra. Verbigrā. Impono q̄ iste sint dissimiles tu es hō ꝫ tu es albus. qua imposita. ꝺeꝺatur q̄libet illarū. Secda regula. Mñ aūqz imponitur duas ꝓpōes esse dissimiles nō faciendo mentionem de adequato signficato ad ꝑmo ꝓpositam esse veram vel falsam. rñꝺeatur intra tempus obligationis sicut extra. ꝫ ad aliam dissimiliter. Verbi grā imponо istas esse dissimiles tu es hō ꝫ tu es animal. quo admisso ꝓpono hec est vera tu es hō. ꝺeꝺatur. ꝫ oñr ꝙ ista est falsa tu es aial. Tercia regula. Mñ aūqz imponit duas ꝓpōes esse dissimiles sic adequate signꝺo. quarū q̄libet cū alterā ꝙuertitur. nō admittendo ꝙ est casus vt hō est. ꝺeus est. vel hō arguit ꝫ risibile arguit. Nam si ꝺeꝺaꝫ illaz esse veram hō est oz ꝺeꝺ istaz esse falsaz ꝺꝰ est. ꝫ sic ab vno ꝙuertibi hꝺ reliquū nō valet cōna. Quarta regula est ista. Mñ aūqz imponūtur due ꝓpōes esse dissimiles sic adeqte fig nificando quarū vna est neccia ꝫ altera impossibilis vel cō tingens. tunc neccia semp est ꝺeꝺenda ꝫ altera negaꝺa vt ꝺeus est. ꝫ hō est asinus. hō ast animal ꝫ sortes est. Quinta regula. Si imponūtur due ꝓpōes ōtingentes esse dissimiles sic adeqte significando. quarū vna aūꝺit alteri aliquaz ꝫ nō econtra. Antecedēs vbiaūqz ꝓponitur

ſp eſt negandū. ꝫ añs ꝓcedendū vt tu aiūis ꝫ tu mone
as. ſi em̄ ꝓcedere añs oz ꝓcedere añs. ꝫ añr drē quāli
bet illatū eſſe verā. qđ eſt otra caſum. Sexta regla. Si
imponunt due ꝓpōes eſſe diſſiles ſic adēqte ſignāo q̄uz
q̄libet eſt altri impertinens. ad ꝑmo ꝓpoſitaz rn̄deť mt̄
ſiaut ex̄. ꝫ ad aliam diſſikr. vt impono q ꝑ iſte ſint diſſiles
ſic adēqte ſignāo. tu aiūis. ꝫ tu es oxonij. que aīqz illa
rū ꝓponit ꝑmo. rn̄deat ſiaut ex̄ ꝑm exigentiā ꝓpōis ꝓ
poſite ſi ſit vera eſt ꝓcedenda ꝫ reliq̄ neganda. ſi vero ſit fal
ſa negāda ꝫ reliq̄ ꝓcedenda. vt ꝝ aiūit ꝫ tu vides. Ad
maiorem ex̄citacōez eorū q̄ dicta ſunt in duobz capliſp̄
cedentibz pono duo ſophiſma. vnū cotrn̄dens ꝑ° capło
eluid 2° Primū ſophiſma. Impono iſtas eſſe ſiles adēq̄
te ſignāo. tibi ocludit ꝫ tu neſcis tibi ocludi. q̄ admiſſa ꝫ
ꝓceſſa. ꝓpono tibi ocludit ſi negat. tūc ꝓpono tu neſcis
tibi ocludi. ſi ꝓcedat otra. iſte ꝓpōes ſunt ſiles adēqte
ſignāo. ſed hec eſt falſa negata tibi ocludit ergo hec eſt fal
ſa neganda tu neſcis tibi ocludi. ſed tu ꝓcedis eam ergo
male rn̄des. ſi neget iſta tu neſcis tibi ocludi. tūc ꝓpono
ei9 oppoſitū tu ſcis tibi ocludi. iſta eſt ꝓcedenda. qz duo
otradictoria nō ſunt neganda mtra idem tem̄p9 obliga
cioms. tu aūt negaſti eius oppoſitū. tunc arguit ſic tu
ſcis tibi ocludi ergo tibi ocludit ꝓz aña. Nichil em̄ ſcit
niſi verū. totū añs eſt ꝓcedendū a te ergo ꝫ añs. ſed tu
negaſti eam in ꝑncipio ergo eadem ꝓpō eſt neganda ꝫ
ꝓcedenda mtra idem tem̄p9 obligacioms qđ eſt falſum.
Huic rn̄deť p q̄rtaz regłam admittendo ꝫ ꝓcedendo ima
poſitū ꝫ qñ ꝓponit tibi ocludit ꝓcedat. ꝫ etiam ꝓcedit q
tu neſcis tibi ocludi qz p q̄rtaz regłaz iſte ꝓpōes non
ꝑnt eſſe ſiles niſi in veritate ꝫ ideo vtraqz eſt ꝓcedenda.
Aliud eſt ſophiſma cotrn̄dens quibuſdā dictis in 2° ca°

Impono istas duas ppões esse dissikes. Omnis hō aut
t q̄libet singlaris istiꝰ vlis est vera demonstrando p
hanc istarū oēs singlares istiꝰ vlis ōis hō currit. q̄ admis
sa ppono eandē. si negat tūc ppono q̄libet singlaris istiꝰ
vlis est vera. hec est dēnda. pbat sequtur enī hī iste p
ões sunt dissikes ōis hō currit. q̄ q̄libet istarū est va. de
monstrādo oēs singulares istiꝰ vlis. sz hec est neganda
ōis currit ergo hec est dēnda q̄libet istarū est va. demō
strātis ōibz singularibz istiꝰ vlis. q̄ tūc ex dōnte arguit
sic oēs singulares istiꝰ vlis sūt vē ergo ista vlis est va. s.
ōis hō currit. q̄ si sic. ergo eiꝰ singulares sūt false pz dōna
qm̄ iste sūt dissikes ōis hō currit q̄ q̄libet singularis istiꝰ
vlis est va ergo nō pñt sīl esse vere nec false. huic dr ad
missō q̄ dēsso casu. q̄ ista ōis hō currit est neganda. qz
falsa q̄ implicans q̄ cū ponit q̄libet istarū est va demō
strātis singularibz istiꝰ vlis. dēdit qz sequt ex imposito
cū hī negato. q̄ ad argumentū phās vlez esse va. nego
dōnaz. oz. n. addē q̄ ista vlis hz tot singulares q̄t apta hrē
dārī. seu pāse q̄ pmarie signtes. Naz dato q̄ ista vlis
ōis hō currit nō hēat pluēs singulares istis duabz. s. iste
hō currit demōstrādo sortez q̄ iste platone demōstrato.
aliis pluribz poibz q̄estentibz. q̄libet singularis istiꝰ vlis
est va pmarie signdo q̄ vlis est falsa. qz nō oēs singulares
sunt de q̄s apta est habē. dato q̄z q̄ habeat tot singulares
q̄t apta est habē signtes patio deū esse. vlis signē pmarie
nō valet dōna singulares omēs sūt vē ergo vlis.

Exposīo est obligacōis spēs. q̄ rñdens obligatus
tenet negatiue rñdere ad ppōez sibi dēpositaz q̄ ad-
missā. Et nota q̄ nēm nunq̄ est admittendū in dēposi-
tione. sed solū talis ppō hic admittit cū oppositū admit
tit in posīōe. ex q̄ sequit q̄ ista spēs obligacōis nō sup

ꝓmiꝫ poſitáem vt impoſitáo ſed ei directe oppoñ. Ad cuius euidentiã pono quaſdã regulas q̃rum ꝑma eſt iſta. Omne depoſitũ ꝫ admiſſũ. ſub forma depoſiti ꝓpoſitũ ſibi tũ fcte tale quale fuit depoſitũ intra tempus obligacõis eſt negandũ. vt ſi deponaꝫ iſta tu ſedes. qua admiſſa ꝫ ꝓpoſita ſp eſt neganda. Ex qua regula ſequiꝫ q̃ ſoluz impoſſibile vel ꝛtingens eſt admittendũ in depoſicõe ꝫ nõ necm. Nam necm nõ eſt negandũ. Impoſſibile vero ſp eſt negandũ. ꝫ ꝛtingens q̃ñqz negari ꝑt quare ꝫc. Secunda regula eſt iſta. Omne añs ad depoſitũ. aut ai cõ ceſſo vel ai ꝓceſſis. oppoſito bene negati vel oppoſitis bene negatoꝝ ſp eſt negandũ. Verbi gra depoſita ꝫ admiſſa iſta hõ currit. ſi ꝓponaꝫ iſta clemens currit eſt neganda. qz añs ad depoſitũ. Nam bene ſequiꝫ clemens currit ergo hõ currit. Item ſi deponaꝫ ꝫ admittaꝫ iſta aliq̃s hõ nõ currit. ꝫ ꝓpoñ tu non curris. ꝓdaꝫ qz vera ꝫ impugnans. demde ſi ꝓponaꝫ tu es homo neganda eſt qz ai vno ꝓceſſo añcredit ad depoſitũ. Nam ſequiꝫ tu nõ curris ꝫ tu es hõ ergo hõ nõ currit. Tercia regula eſt iſta Omne repugnãs depoſito. ꝫ õne ſequens ex illo repugnante ꝑ ſe aut ai ꝓceſſo vel ai ꝓceſſis. oppoſito bene negati vel oppoſitis bene negatoꝝ eſt ꝓcedendũ. verbi gra Depono tibi iſtam aliq̃d aial non currit. qua depoſita ꝫ admiſſa ꝓpono eius ꝛtradictoꝛiũ. ſcz õne aial currit. hoc eſt ꝓcedendũ. ꝫ hoc ſimiliter omne aial mouet. qz ſequiꝫ ex ꝛtradictoꝛio depoſiti. demde ſi ꝓponaꝫ tu es animal cõcedaꝫ. qz verũ ꝫ impugnans ꝫ vltrius illam tu curris qz ſequiꝫ ex ꝛtradictoꝛio depoſiti ai conceſſo. ſequiꝫ em õne animal currit tu es animal ergo tu curris. Quarta regula eſt iſta. Omne repugnans ꝛtradictoꝛio depoſiti ꝑ ſe aut ai conceſſo vel ai conceſſis, ai oppoſito bene

negati vel oppositis bene negatoꝝ est neganduz. vt si in casu prioꝛi ꝓponeretur istō aliquod animal non mouet aut ista tu nō curris. negatur ꝓma qz repugnat contra dictoꝛio depositi p se. sed a vero repugnat eidem cū vno oneſſo. Vltima regula est ista. Ad omne sequens ad depositū ꝫ ad omne impertinens respondendū est ꝑm suam qualitatem. verbigracia. Depono tibi istam tu es albus qua admissa ꝓpono tu es coloꝛatus concedatur qz vera ꝫ sequens ad depositū. Vnde nō est inconueniens negare añs ꝫ concedere sequens. Item si ꝓponatur ista tu es albus dꝛenda est qz vera ꝫ impertinens tam depositō ꝙ ptradictoꝛio depositi. Vnde ꝓprie impertinens in hac spꝛie obligationis dicitur illud quod non sequitur nec antecedit ad depositum. nec eidem repugnat nec est sequens ad oppositū depositi. nec eidem repugnat p se vel cū alio vel cū aliquibus vt dictuz est. Item si deponitur ꝫ admittitur illa sortes curꝛit ꝫ ꝓponatur ꝓlato curꝛit. Respondeatur intuis sicut extra qz est ꝓpositio impertinens cū non se habeat aliquo dictoꝛum modoꝝ. Vt depositionis regule magis pateant sophismata q̄dā sunt ponenda. Primū depono istā. aliquis homo est albus vel aliquis homo est come. qua deposita ꝫ ad nissa. propono aliquis homo est albus. si negas. tu negas vez ꝫ impertinens ergo male. si concedis ꝫ illud est antecedens ad depositum. ergo antecedens ad depositum est concedenduz quod est falsum. Respondetur admittendo depositum ꝫ cū ꝓponitur aliquis homo est albus negetur qz antecedit ad depositum tanꝙ a parte disiuncti ad totam disiunctiuam. Secundo depono tibi istam alique propositiones non sunt vere. quia admissa. propono iste sunt propositiones tu curris. ꝫ tu non cur-

tis cōcedendum est qz verum ℊ implicens. deinde pro
pono duo ctradictoria sunt simul verū. si negetur ctra
omnes ꝓpositiones sunt verę. sed iste sunt ꝓpositiones
ergo iste sunt verę ℊ iste mutuo ctradicūt ergo duo cō
tradictoria sunt simul verū. Respondet negando ꝙ iste
sunt ctradictoria qz antecedit ad depositū. Nam sequi
tur illa sunt ctradictoria ergo alique ꝓpositiones non
sunt verę. Tertio depono tibi istam Añxp̄s non est al
bus vel añxp̄s est coloratus. si non admittis ctra illa
est vna disiunctiua cōtingens. qz quelibet pars est con
tingens ℊ nulla altri repugnans ergo est admittenda.
patet cōña ꝑ p̄mam regulam. qua admissa ꝓpono tibi
antexp̄s est coloratus. si concedis. tu concedis añs ad
depositum ergo male respondes añs patet. Nam sequi
tur antexp̄s est coloratus ergo antexp̄s non est albus
vel añxp̄s est coloratus. ꝙ cōña a ꝑte disiunctiue ad to
tam disiunctiuā. si vero negas. tu negas sequens ex cō
tradictorio depositi ergo male. añs ꝓbat. Nam sequit
añxp̄s est albus ℊ añxp̄s nō est coloratus ergo añxp̄s
est albus ꝙ cōña a tota copulatiua ad altā eius ptem.
ℊ vltra añxp̄s est albus ergo añxp̄s est coloratꝰ ꝙ cōña
ab inferiori ad suum suꝑius sine impedimento ergo a ꝓ
mo ad vltimum antexp̄s est albus ℊ añxp̄s nō est colo
ratus ergo añxp̄s est coloratus. Respondetur non ad
mittendo positū qz est vna disiunctiua neccia eo ꝙ suaꝫ
ctradictoriū est impossibile. videlicet añxp̄s est albus ℊ
añxp̄s nō est coloratus. disiūctiua em̄ facta ex opposito
añtis alicꝰ bone cōñe ℊ ex cōñe eiusdē bone cōñe est neccia
ℊ non admittenda in depositione. Et tunc ad argumē
tū. quelibet eius ꝑs est cōtingens ℊ nulla altri repugt
ergo illa disiunctiua est contingens, nego cōñaz sed oꝫ

adꝛe in añe ꝙ nec ꝯtradictoꝛia illatū ꝓ̄ū muiꝫ ꝛe-
pugnit ꝫ hoc eſt falſum. qꝫ iſte ꝛepugnāt muiam. ſ. añ-
xp̄s eſt albus ꝫ añxp̄s nō eſt colꝛeatus q̄ ſunt ꝯtradic-
toria ꝓ̄ū diſiūctiue. Quarto pono tibi iſtam tu es. ꝫ
one tibi poſitū eſt a te negandū. ꝙ admiſſo ꝫ negato ꝓ-
no one tibi poſitū eſt a te negandū. ſi ꝓcedaꝫ ꝓpono tibi
illam tu es. ꝫ pz ꝙ eſt neganda. ex ꝙ copulatiua eſt ne-
ganda ꝫ altꝛa ꝑs eſt ꝓcedenda. deinde ꝓpono nullu tibi
ꝛpoſitū eſt a te negandū. ſi ꝓcedis tu ꝓcedis oppoſitū ꝛe-
gule ꝫ vnꝰ ꝓceſſi ergo male. añs ꝓbaꝫ. Nam ſequiꝫ tu
nō es. ergo nullū tibi ꝛpoſitū eſt a te negandū pz ꝯña
qꝫ ꝯtradictoꝛiū ꝯñtis ꝛepugnat añti ex ꝙ aſſerit te eſſe.
finꝫ negando ꝙ tibi ꝛpoſitū ſit a te negandū qꝫ añcꝛ-
dit ad ꝛpoſitū. ſequiꝫ em̄ one tibi ꝛpoſitū eſt a te nega
dū. ergo tu es ꝫ ō tibi ꝛpoſitū eſt a te negandū pz ꝯña
ꝫ te copulatiue ad totaz copulatiuā cꝰ añs añcꝛdit ad
altā p̄tz. ꝫ ſi diciꝫ ꝙ tu negas ꝛegłaz dicatur ꝙ illa nō
eſt ꝛegula. ſed iſta one ꝛpoſitū admiſſū eſt negandū. vel
aliꝫ diciꝫ ꝙ q̄libꝫ ꝛegła eſt ꝛtingens qꝫ ad placitū facte
ſunt ille ꝛegule. ergo q̄libꝫ talis eſt ꝛponenda. ꝫ admit
tenda in ꝛpoſicōe ꝫ neganda ꝫ q̄ negata diciꝫ ꝙ illa nō
eſt ꝛegula nō tanq̄ verū ſed tanq̄ ꝛepugnꝰ. Sequiꝫ em̄
nō one tibi ꝛpoſitū eſt a te negandū ergo illa nō eſt ꝛe-
gła. one ꝛpoſitū eſt a te negandū q̄re ꝫc̄. Quinto ſit rei
veritas ꝙ multe ſint ꝓp̄oes vere ꝫ multe falſe. ꝫ ꝙ om̄s
p̄oes vere ſint ſiles. ꝫ om̄s ꝓp̄oes falſe ſint eꝛdaz ſiles
Tunc ꝛpono vobis iſtaz aliq̄ ꝓp̄oes nō ſunt ſiles q̄ ad
miſſa ꝛpono eandē negeꝫ deinde ꝓpono om̄s ꝓp̄oes ſunt
ſiles. ꝓcedaꝫ. qꝫ eſt oppoſitū ꝛpoſiti. deinde ꝓpono aliq̄
ꝓp̄oes ſunt vere. hoc eſt verū ꝫ impertinens ergo ꝓceden
dū. Deinde ꝓpono alique ꝓp̄oes ſunt falſe. hoc apparet

verū ergo ꝓcedendū. deinde ꝓpono alique ꝓpões nō sunt
silles. si ꝓcedaꝫ. ꝛra est tibi ꝺposītū ꝙ a te admissū ergo
negandū qñāiqz ꝓponit. si vero negeꝫ ꝛra vos negatis
formalit sequens ex ꝓcessis ergo male tñdetis. ℨNam se
q̄tur aliq̄ ꝓpões sunt vere ꝙ aliq̄ false ergo alique ꝓpões
sunt dissiles. ℨTñdetur admittendo ꝺpositū ꝙ ꝓcedaꝫ qꝫ
oēs ꝓpões sunt siles. ꝙ ꝓcedaꝫ ꝙ aliq̄ ꝓpões sunt vere
qz est verū ꝙ implicans. ꝙ negaꝫ ꝙ aliq̄ ꝓpões sunt fal
se. ℨNaz illa cū ꝓcesso ē añs ad ꝺpositū. ℨSequitur em aliq̄
ꝓpões sunt vere ꝙ aliq̄ false ergo aliq̄ ꝓpões nō sūt siles
ℨSi ait ꝓmo ꝓponaꝫ aliq̄ ꝓpões sunt false. ꝓcedaꝫ ꝙ ne
gaꝫ ꝓstea ꝙ aliq̄ ꝓpões sunt vere. ℨSexto si ꝺponaꝫ ista
aliqs accidit ꝙ nulli hō q̄ est sortes currit. nō admittaꝫ.
est. n. dissidētia nēcia. ꝙ nulla talis est admittenda in ꝺpo
sitōe. ℨNam ꝺpulatiua sibi ꝛradictoria est impossibil. sz
nulli hō occurrit ꝙ aliqs hō q̄ est sortes accidit. est. n. falsa
ex ꝛatione ꝺcidis ꝺpugnātibz. ℨDep° ꝙ vltiō ꝺpono vobis
istā aliqs hō nō est vome. admittaꝫ. eiꝰ em oppositū est
admittendū in ꝺpōe ꝙ qñ ꝓpone ꝺcīm ꝓpo vos estis
hō. ꝓcedaꝫ. qz verū ꝙ implicās. ꝺcīm ꝓpono vos estis vo
me. ꝓcedaꝫ qz eiꝰ oppositū cū ꝓcesso ē añs ad ꝺpositū.
tūc ꝓpono q̄libz hō ē vome. ꝓcedaꝫ qz ē oppositū ꝺposi
ti. ꝺcīm ꝓpono vos estis vome. si negaꝫ ꝛra vos id ꝓ
ditis ꝙ negatis implicā tpꝰ obligatōis ergo male tñdetis.
sequit. n. formale ex ꝓcesso ergo ꝙ. sequit. n. q̄libz hō ē vo
me. vos estis hō ergo vos estis vome. ℨTñdo admittendo
ꝺpositū ꝙ negaꝫ qm ꝓponit. ꝙ ꝓcedaꝫ ꝙ vos estis aliqs
hō. qz vm ꝙ implicās ꝛ ꝓcedaꝫ ꝙ vos estis vome. sequit em
ex opposito ꝺpositi cū ꝓcesso. ꝙ ē qz eiꝰ oppositū cū ꝺ
cesso ē añs ad ꝺpositū. si ꝺo ꝓ loco ꝓpōt vos estis vō
negaꝫ qz falsuz ꝙ implicās. ꝙ ñr negaꝫ ꝙ vos estis hō. qz

ũ exposito bñ negati ẽ añs ad oppositũ q̃re ẽ. pluria alia
ẽplia ꝓi ꝓñt. q̃ ex igemio nr̃o formari facile pñt. Qua
re his otenti exẽplio huic tractatui modũ ponem⁹.

§ Cetiũ in libro topicoꝝ sequẽtes. cõia q̃dã antecẽ
ad locos dyalecticos veniam⁹. declarabim⁹ Argu
mẽtũ ẽ võ rõi dubie facẽs fidẽ. Argumẽtacõ ẽ argumẽti
pr̃ẽz explicacõ Utopõ ẽ cẽ vm vl falsuz sig̃ns Ques
tio ẽ dubitabil ppõ. Cõclusio ẽ argumẽto l argumẽtis
oppbeta ppõ Enũciacõ q̃dẽ siue sui cã dicat siue ad alĩ
referat ppõ ẽ. Argumẽtacõis q̃ tuoꝝ st̃ sp̃e. s. silogism⁹
inductio. emtimema ꝫ exẽplũ. Quid aũt sit sillogism⁹
dicẽ. Inductõ ẽ a singlaribz ad vlez pbãdaz pgressio vt
socrates cꝫ. plato cꝫ ꝫ sic de singlis. ꝫ ois hõ cꝫ. Emtimema
i silogism⁹ ipfm̃e. i. cẽ cõ i q̃ vna ex pmissa iferẽ o' alia
it pmissa nõ exp̃ssa vt hõ ẽ aial. ꝫ hõ ẽ suba. si. n. appo
nat alia pmissa ꝓuta õe aial ẽ suba eẽt silogism⁹ i ꝫ fec
tus Exemplũ est ex vno pticulari ad alĩ pticulare pbã
dũ ingressio ppt fiilitudinẽ in eis reptaz. vt oxonienses
stra atẽdonienses pugre malũ est. ergo londonienses cõ
tra cantuarienses pugre malũ est. tenet cõña ex hac fili
tudie q: sicut oxonienses atẽdonienses bz sunt affines. ita
lõdonien cantuarienses bz. Reducũt ad silogism̃ū. alie sp̃es
argumẽtacõis tanq̃ ad sp̃ez pncipaliorẽ. reducũt inductio
ne sortes cꝫ plato cꝫ ꝫ sic de alijs. ꝫ ois hõ ẽ sortes vl pla
to vel sic de alijs ergo ois hõ cꝫ Emtimema aũt reducũt
per expositõez pmisse deficiẽtis in q̃liqz eoꝝ emtimen ate
stratẽ mĩ sicut in silogismo. s. due extremitates ex q̃bz
o' opomit ꝫ mediũ q̃d cũ vna extremitatũ ponit i pmis
sa ꝫ tũc pmissa apponẽda bz extrahi ex illo medio ꝫ al
tera extremitate ꝫ erit tũc silogism⁹. vbigra si sit emtimema
hõc ꝫ aial cꝫ hic aial ꝫ cꝫ st extremitates ꝫ hõ ẽ medĩ.

Cum ergo ꝑmissa sit ꝓposita ex hõ ꝙ currit. oz ꝑmissa apponendã ꝓpm ex hoie ꝙ aial. ꝙ erit fillogism9 in tãa figura. sic õis hõ currit. õis hõ est aial ergo õe aial currit. Exẽpluz aũt est in inductio imꝑfecta ideo reducitur ad inductionem ꝙ mediante inductione ad fillogismuz.

Nunc aũt ꝙd loc⁹ sit dicam9.

Locus est sedes argumenti. vel illud a q̃ ꝓuemiens trahit argumentũ. Locus diuidit qz alius est loc9 maxima. alius est loc9 dr̃a maxime. Locus maxima est ꝓpõ ꝑ se nota. ꝙ ꝓcessa absqz hoc ꝙ indigeat ꝓbari ꝑ alias ꝓpões ne cõcees. ꝑ quã cũam innate sunt ꝓbari alie ꝓpões dubie vel min9 note. vbigr̃. Omne totũ est magis sua ꝑte. Quicqd ꝑdicat de diffinicõe ꝙ de diffinito. de filibz sile est iudiciũ. Locus dr̃a maxime est tmini ex q̃ bus ꝓstituũtur maxime. ex q̃ruz habitudine ad inuicem maxima hz notiã ꝙ veritatem. Verbi gr̃a aĩ hec ꝓpõ ꝙd affirmatur de spẽ. affirmatur de genere sit locus maxima Isti tmini spẽs ꝙ gen9 sunt locus dr̃a maxime. Ex habitudine em̃ spẽi ad gen9 ꝑdicta maxima hz veritatem ꝙ efficaciã. Locus dr̃a maxime diuidit qz alius est intrinsecus. alius medius. alius extrinsecus. Intrinsecus ꝑm Boeciũ est q̃ sumit a suba. vel a ꝓcomitante subam tmini in q̃stione positi. Locus extrinsec9 est q̃ sumit ab extrinseco. qz nec a suba. nec a ꝓcomitante subaz tmini in q̃stione positi. Medius aũt loc9 dr̃ ex ꝓtinacõe loci extrinseci ꝙ intrinseci. Locus intrinsec9 diuidit. qz alius dr̃ a suba. alius a ꝓcomitante subaz. Locus a suba dr̃ c9 terĩ9 inferens ꝙ illatus supponũt ꝑ eisdẽ ꝙuertibilr sicut sunt diffinicõ ꝙ diffinitũ. descr̃pcio ꝙ descriptũ. interptacõ ꝙ interptatũ. Locus a suba diuidit qz alius est a diffinicione. alius a diffinito. alius a descr̃pcione alius a descr̃pto.

aliusab interpōtacōe. aliusab interpōtato. Locus a diffi
nitōe est habitudo diffinitōis ad suū diffinitū. Locus a
diffinito est habitudo diffinitī ad diffinitōez & sic ppōtā
onabilit debent describi locus a descriptōe. locꝰ a descpto
locꝰ ab interpōtacōe. & locꝰ ab interpōtato. Diffinitio est
tō manians qđ est esse rei p essenāalia. Locus a diffini
one est habitudo ipiꝰ ad suū diffinitū. & ōtinet q̄tuoꝛ
argumenta & q̄tuoꝛ maximas. ꝓmū argumentū affirīti
uum q̄ idem pdicaī de diffinitōe & diffinito. vt aial tōna
le est risibile ergo hō est risibilis. Hic em̄ est locus a dif
finitōe cꝰ maxima est. Quicqđ vere affirī de diffinitōe
affirī de diffinito. Secōm argumentuz affirmatiuū in q̄
diffinitōe & diffinitū pdicaī de eodē. vt sortes est aial tō
nale ergo sortes est hō. Maxima de q̄ cūqz verificaī diffi
nitōe & diffinitū. Tertiū argumentū negatiuū. in q̄ idez
negaī a diffinitōe & diffinito. vt aial tōale nō currit er-
go hō nō currit. Maxima q̄cqđ vere negaī de diffinitōe
& a diffinito. Quartū argumentū negatiuū. in q̄ diffi-
nitōe & diffinitū negaī de eodē. vt lapis nō est aial tō-
nale ergo lapis nō est hō. Maxima de q̄ cūqz vere negaī
diffinitōe & diffinitū. Econuerso erit locꝰ a diffinito. scz
a diffinitū fuerit enimꝰ inferens positus in aīte & diffi-
nito tertiꝰ illatus in cōsequēte. vt hō currit ergo aial tō
nale currit. Et iste locꝰ ōtinet q̄tuoꝛ argumenta & q̄tu
oꝛ maximas ꝓportionabilr fiant locꝰ a diffinitōe. quoꝛuz
exempla facile videntur.

Descriptio est cū tudicans qđ est esse rei p accīden
talia vt aial risibile dr descriptio hoīs. Et nasuc ra-
nis descriptio sunt. Locus a descriptōe est habitudo descrip
tōis ad suū descriptū. Et ōtinet q̄tuoꝛ argumenta & q̄-
tuoꝛ maximas ꝓportionabilr fiant locus a diffinitione.

Et locus etiam a descripto sicut locus a diffinito & dimitto exempla qz facile est ea ponere.

Interpretatio est duplex. quedā q nō semper tenet ad interpretato. sicut ledens podem est interpretatio huius nominis lapis. & de ista nō intendit hic. alia est que semper tenet ad interpretato vt amator sapientie est interpretatio huius nominis philo. de ista quidem intendimus loqui. Interpretatio est nominis per orationez sibi equipollentem expositio. Locus ab interpretatione est habitudo ipsius ad interpretatū. & obtinent loci ab interpretatione & interpretato argumenta & maximas proportionabiliter sicut loci a diffinitione & a diffinito. & a descriptione & a descripto. Sunt autē & alij loci a subiacentibus qui nō sunt proprie a diffinitione vel a diffinito. a descriptione vel a descripto. ab interpretatione vel ab interpretato. sed sunt ad istos reducibiles vt locus a sinonymo ad suum sinonymum vel forte a differentia essentiali ad speciez suam immediatam aut econuerso. & locus ab oratione vel propositione exponente ad aliam orationem vel propositionem expositam vel econuerso.

Equitē de locis a concomitantibus subiacentibus. Locus enim a concomitantibus subiacentibus dicit qui ali sit intrinsecus tamen eius termini nō supponunt proprie eodem conuertibiliter Diuidit autē locus a concomitantibus subiacentibus qz alius a toto. alius a parte. alius a causa. alius ab effectu. alius a generatione. alius a corruptione. alius ab vsibus. alius a quibuscunq; accidentibus. Locus a toto est habitudo ipsius ad suam partem. Et locus a parte est habitudo ipsius ad suum totū. Locus a toto diuidit. qz alius est locus a toto vniuersali. alius a toto integrali. alius a toto in quantitate. alius a toto in modo. alius a toto in tempe Et proportionabiliter

diuidit̃ locus a pte. qz alius a pte totius vlis. alius a pte totius integlis ꝛc. Totum vle est qꝫ de alio predicatur. essenc̃aliter tanꝫ̃ sup̃ius in eadem linea predicabili Pars aũt totius vlis dicit̃ inferius ad ipsum totũ vle de quo illud totũ predicatur essenc̃aliter. ꝛ solet vocari pars subiectiua. Locus a toto vli est habitudo ipsi9 ad suam ptem vel ad suas partes. Et locus a parte totiꝰ vlis est habitudo ptis subiective ad suum totũ vle. Locus a toto vle tenet destructiue ꝛ non ostructiue. dico qꝫ non tenet ostructiue qz non sequitur asinus est animal ergo asinus est homo. sed tenet destructiue vt lapis non est animal ergo lapis non est homo. Locus a toto vniuersali maxima. A quo cũqz remouetur totum vniuersale ab eo remouet quelibet eius pars. Locus a pte totius vniuersalis. siue a pte subiectiua ad suum totum non tenet destructiue sed constructiue. Dico non tenet ostructiue qz non sequitur. asinus non est homo ergo asinus non est animal. sed constructiue tenet siue illa pars subijciatur siue predicetur. dico primo si predicet de forte est homo ergo fortes est aial. Maxima de qcũqz verificat̃ ps subiectiua. de illo vere affirmat̃ suum totum. dico eciam si subiciat̃. vt homo currit ergo animal currit. Maxima quicquid vere affirmatur de parte subiectiua. vere affirmat̃ de suo toto vniuersali. Notanduz q locus a genere ad suam speciez. vel eciam a specie ad suum indiuiduũ ostinet̃ sub loco a toto vniuersali. qz omne genus est totum vniuersale ad suam speciez. ꝛ omis species ad suum indiuiduuz. Et pportionabili ratione locus a specie ad suuz genus. ꝛ ab indiuiduo ad suam speciez ostinet̃ sub loco a parte subiectiua.

De toto integrali.

Totū integrale est qđ oponit ex ptibz qntitatez ha
bentibz. vt dom⁹ ex pariete. tecto. ⁊ fundamento.
pes integralis est illa q̄ cū reliqs ptibz ostituit totū. vt pa
ries. Loquis a toto integrali est habitudo ipi⁹ ad suā ptem
Et loc⁹ a pte integrali est habitudo ipi⁹ ad suū totū integ
le. Loquis a toto integrali tenet solū ostructiue. sic domus
est ergo paries est. Maxima posito toto integrali ponit q̄
libet eius pes. Loquis a pte totiꝰ integralis tenet solū de-
structiue. vt paries nō est ergo dom⁹ nō est. Maxima.
Remota pte totiꝰ integralis. remouet ipm totū. Totū in
qntitate est vle sumptū. vlr vt ois hō nullus hō. Nam
hoc nomen homo est qōdaz vle qđ sumit vlr p additōez
horū signoꝝ vliuz ois ⁊ nullus. Pars in qntitate est
trip⁹ sub tali vli distributo otentus. vt isti ēmini sortes
⁊ plato sunt ptes in qntitate horū tripliciū ois hō null⁹
hō. Loquis a toto in qntitate est habitudo ipi⁹ ad suā p-
tem. Et loc⁹ a ptibz totiꝰ in qntitate est habitudo ipsa-
rū ad suū totū. Loquis a toto in qntitate tenet ostructi
ue ⁊ destructiue. Constructiue quidē tenet cū ostantia
ptes vt oēs hō currit. sortes est hō ergo sortes currit.
Maxima. Quicqđ vere affirē de toto in qntitate ⁊ de
qlibet eiꝰ pte existente. Destructiue aūt simplr tenet vt
nemo currit ergo sortes non currit. Maxima. Quicqđ
remouet a toto in qntitate. remouet eāā a qlibet eius
pte. Loquis a ptibz totiꝰ in qntitate tenet ostructiue ⁊
destructiue. si oēs ptes ponerent alit nō ostructiue
vt sortes currit. plato currit ⁊ sic de singulis ergo ois
hō currit. Destructiue vt sortes nō currit. plato nō cur
rit ⁊ sic de singulis ergo nemo currit.

Totū in modo est triꝰ ois sumptus sine alīq̄ dēt-
minatōe vt hō currit. Pars in modo est ioz triꝰ ois

simplus aī determinacōe. vt hō albus. asinus sortis. currit velociter. ambulat suauiter. Totus a toto m modo est habitudo totiꝰ ad suam ptem. Et locꝰ a pte totiꝰ m modo est habitudo ipiꝰ ad suū totū. Totus a toto in mo do tenet ꝯstructiue vt lapis nō est hō ergo lapis nō est hō albus. ꝫ etiam Clemens nō loquit ergo nō loquit ornate. Maxima. a quocūqz remouet totū m modo ꝫ q libet eius. Totus a parte in modo tenet ꝯstructiue siue ꝑsipa ꝑdicē siue subiūctē. dico siue ꝑdicē vt sortes est hō albus ergo sortes est hō. Maxima. de quocūqz ꝑdicatur ꝑs in modo ꝫ suū totū. dico subiūciendo vt hō albus currit ergo hō currit. Maxima. Quicqd ꝑdicat de pte in modo ꝫ de suo toto. Totū in loco est dictio ꝯprehendens omnē locū aduerbialiter vt vbiqz. nusqꝫ. Et ꝑs in loco est dictio ꝯprehendens locū sed nō ōnem vt hic ꝫ ibi Totus a toto in loco est habitudo ipiꝰ ad suam ptem. ꝫ tenet ꝯstructiue vt deus est vbiqz ergo deus est hic. vel aliꝑs nusqꝫ est ergo aliꝑs nō est hic. Totus a pte totus in loco est habitudo ipiꝰ ad suū totū ꝫ tenet ꝯstructiue vt cæsar nō est hic ergo cæsar nō est vbiqz. Totū in tempe est dictio ꝯprehendens ōne tempꝰ vt sp vel nunqꝫ. Pars in tempe est dictio ꝯprehendens tempꝰ nō tñ vltr vt nūc hodie heri. Totus a toto in tempe ꝫ a pte eius te net ꝓportionabiliter sicut totus totus in loco ꝫ a ꝑte eiꝰ vt semp fuit deus ergo heri fuit deus. nunqꝫ fuit aliꝑs ergo hodie nō fuit. Totus a parte totus in tempore tenet ꝯstructiue vt cæsar non est hodie ergo cæsar non est semper.

Causa est ad aliud esse sequit aliud idest effectus.

Et diuiditur in causam efficientem. materialem. formalem. ꝫ finalem. Totus a causa est habitudo ipsius

ad suum effectum. Locus ab effectu est habitudo ipsius ad suam causam. Similiter in speciali locus a causa efficiente est habitudo ipsius ad suum effectum. Locus ab effectu cause efficientis est habitudo ipsius ad suam causam efficientem & sic de alijs causis & effectibz. Causa efficiens est hoc quod mouet & opatur ad hoc q̄ res sit. vt domificator ad hoc q̄ domus sit. Locus a causa efficiente ad suum effectuz tenet respectu horum predicatorum bonum vel malum ostructiue vel destructiue. Dico ostructiue vt domificator est bon9 ergo dom9 est bō. Maxima Cui9 causa efficiens est bona effectus est bon9. destructiue vt domificator nō est bon9 ergo dom9 nō est bō. Maxima ciui9 causa efficiens nō est bona effectus nō est bon9 Econuerso arguendo esset locus ab effectu cause efficientis ad ipsam causam. & tenet ostructiue & destructiue et sunt omnia exempla ponenda ꝓportionabiliter sicut in loco a causa efficiente.

Materia est ex qua p̄supposita fit aliquid vt ex ferro aultell9 & ex farina panis. Materia est duplex scz pmanens & transiens. pmanens est que nomine proprio pmanet cū eo quod factum est. Ferrū enī est materia aultelli pmanens. Transiens est que non manet. sicut in pane farrina & aqua. Locus a causa materiali siue pmanente siue transeunte ad suum effectū tenet constructiue de hoc verbo est ad hoc verbuz potest. vt ferrū est ergo aultellus potest esse. Aqua & farrina sunt ideo panis potest esse. Maxima. Posita causa materiali potest pon eius effectus. Item tenet destructiue si neget presens & preteritum vt aqua & farrina non sunt nec fuerunt ergo panis non est nec fuit. Item tenet destructiue respectu huius verbi est. a materia pmanente vt ferr

tum non est. ergo cultellus non est. sed non tenet a ma
teria transeunte. qz non sequitur aqua & farrina non
sunt. ergo panis non est. Locus ab effectu cause materi
alis ad suam causaz. tenet ꝯstructiue de esse ad esse in ma
teria ꝑmanente. & de esse ad fuisse in materia transeunte
& tenet ꝯstructiue de posse esse ad esse. & possūt dari mul
ti exempla de ꝑis omnibus vt cultellus est ergo ferruz
est. panis est ergo farrina & aqua fuerunt. panis non po
test esse ergo aqua & farrina non sunt. Forma est que
dat esse rei & conseruat eam in esse de albedo dat esse al
bum. Locus a causa formali tenet constructiue & de stru
ctiue respectu huius verbi est scindi adiacentis vt albe
do est. ergo album est. Maxima. Posita causa formali
ponitur eius effectus. Similiter albedo non est. ergo al
bum non est. Maxima. Remota causa formali remouet
ur effectus. Econuerso similiter tenet locus ab effec
tu cause formalis ad ipsam causam formalem construc
tiue & destructiue. vt album est ergo albedo est. album
non est. ergo albedo non est. Finis est gracia cuius est
vt fiat aliud vt ꝑpter beatitudinem acquirimus nobis
virtutes. ideo beatitudo est finis virtutum. Locus a cau
sa finali ad suum effectum & econuerso tenet constructi
ue & destructiue respectu horum ꝑdicatorū. bonum & ma
lum. vt felicitas est bona ergo virtutes morales sunt bo
ne. Maxima. Cuius finis bonus est. ipsum quoqz bonū
est. Sic pena est mala. ergo peccatū est maluz. Maxi
ma. Cuius finis malus est. ipm quoqz malum est. Econ
uerso autem facies locū ab effectu cause finalis ad suam
causam & est facile exemplificare.

Generacio est ꝓgressio rei de non esse ad esse. Locꝰ
a generatione est habitudo ipsius generacionis ad suuz ꝛc

neratū. Et e querso locus a generato est habitudo generati ad generationem. Locus a generatione tenet ꝛstructiue ꝛ destructiue ꝓtum ad ista ꝓdicata bonum ꝛ malū vt generatio xp̄i est bona ergo xp̄s est bonus. Similiter genera° añxp̄i est mala. ergo añxp̄s est malꝰ. Maxima. Cuiꝰ generatio est bona ipm est bonū. Et eāā. Cuius generatio est mala ipm est malū. Et e9° tenet a generato ad generatōez tam ꝛstructiue ꝙ destructiue. Et sunt assignanda exempla ꝓdictis ꝓportionabilia vt xp̄s est bonus ergo generatio xp̄i est bona ꝛc.

Corruptio est ꝓgressio rei ab esse ad nō esse. Locꝰ a corruptōe est habitudo ipiꝰ ad corruptū. Et locus a corrupto est habitudo ipiꝰ ad corruptōez. ꝛ vtrq; tenet ꝛstructiue ꝛ destructiue de hoc ꝓdicato bonū ꝛ malū. ꝛ e9° vt corrup° domꝰ est mala ergo domꝰ est bo. vel corrupatio domꝰ est bō ergo domꝰ est mala. ꝛ silr corrupatio domꝰ nō est bona ergo domꝰ nō est mala. ꝛ eāā corrupatio domꝰ nō est mala ergo domꝰ nō est bō. Maxime. dicunt tales. Cuiꝰ corrupatio est mala ipm est bonū Cuiꝰ corrupatio est bona. ipm est malus. E conuerso est de loco a corrupto.

Usus est operatio qua vtimur aliqua re. Et vsitatus est res illa qua vtimur in nostra opatione. vt equitatio est vsus equi. ꝛ navigatio est vsus navis. ꝛ vsitantes sunt homines qui talibus vtuntur ad suas operationes exercendas. Locus ab vsibus seu ab vsu est habitudo vsuum vel vsus ad vsitatum. Et locus ab vsitato est habitudo vsitati ad vsum. ꝛ tenent isti loci constructiue ꝛ destructiue respectu horum ꝓdicatorū. bonus ꝛ malū. vt equitare est bonum ergo equus est bonus. ꝛ e querso equus est bonus. ergo equitare est bonū. ꝛ silr

taxillare est malū. ergo taxilli sunt mali. ⁊ econuerso. Et sunt maxime tales. Cuiꝰ vsus bonus est. ipm q; est bonū. Silr cꝰ vsus malus est. ipm qz est malū. Et econuerso. Si vsitatū est bonū. vsus est bonꝰ. ⁊ si vsitatū est malum vsus est malus.

Cnumit acādēnia sunt q se ꝯcomitant. vel vnuz ꝯsequit ad altrū nō ita idem subm. ⁊ illa sunt duplicia. Alia em̄ ꝯcomitant se sp. vel vt in plurib;. Alia āt nec sp. nec vt in plurib;. sz ōtingēt ad vtūlibet vl vt in paucib;. Ex pmis aūt sumit loꝯ dyalectic⁹. sed nō ex sdis. sed ex eis fit argumentū sophistic⁹. Exemplū de sdis vt iste est cōptus ergo est adulter. hoc em̄ argumentū est sophistic⁹ ⁊ nō dyalectic⁹ qz licet alicui idē nūeriē compt⁹ ⁊ adult. tn plurimi sunt compti q nō sunt adulteri. Exemplū de pmis ⁊ pmo ꝯstructiue vt iste penitet ergo precauit. Maxima. Si cōit acādēnāū pteriꝰ inest. pus infuit. Secdo destructiue. Iste nō precaut ergo nō penitet. Maxia. Si cōit acādēniū pus nō infuit nec posteriꝰ inest. Preter loꝯs iam numeratos. alii dicūt alios esse loꝯs a ꝯcomitantibz subaz. s. a tota copulatiua ad quālibet suaꝝ pāū. vt socrates currit ⁊ plato currit ergo socrates currit. Item a pte disiunctiue ad totam disiunctiuā vt socrates currit. ergo socrates currit vl plato currit. Item loꝯs a toto numerali ad suā pte. tria sunt. ergo duo sunt. vel tu habes tria. ergo tu habes duo. Item a toto seu nōie collectiuo ad suā pte. tpls currit ergo hō currit. Item a plri ad singulare vt homines sunt ergo hō est. Item Tullius ponit loꝯs ab antib; ⁊ ōntib;. Ab ānte sic vt homiez currē est verū vel nēm. vel ꝯtingēs. ergo aial currē est verū. nēm. vel ꝯtingēs. Maxima. Si ānis est verū. ōns est verū. Si ānis est

ncem. oñs est ncem. Si añs est ꝓcessus ꝫ oñs est ꝓcessꝰ vel ꝓcedendū. A oñe aūt sic non est verū ꝙ aial currit ergo nō est verū ꝙ hō currit. ꝫ sic de impossibili ꝫ negato. Maxima. Si oñs est falsum. añs est falsum. Et si oñs est impossibile. añs est impossibile. Et si oñs est negatū. añs est negandum.

Equit de locis extrinsecis. ꝫ dictum est ꝙs quid sit locus extrinsecus. Locus aūt extrinsecus diuiditur. aliꝫ ab oppositis. aliꝫ a maioribꝫ. aliꝫ a minoribꝫ aliꝫ a simili. aliꝫ a ꝓportione. aliꝫ a transumptione. aliꝫ ab auctoritate. Locꝫ ab oppositis adhuc diuidit in ꝙtuor genera oppositionū. Aliusēm est locus a relatiuis. aliꝰ a contrarijs. aliꝫ a ꝓpriatiue oppositis. aliꝫ a contradictorijs. Relatiua vocamꝫ terminos de ꝑdicamento ad aliqd sicut dictum est in tractatu de ꝓdicamentis. Relatiue aūt opposita vocamꝫ terminos de ꝑdicamento ad aliquid qui adinuicem correlatiue dicunt vt pater ꝫ filius. Locus a relatiuis est habitudo vniꝰ relatiuoꝝ ad alterum sibi relatiue oppositum. locus a relatiuis tenet constructiue ꝫ destructiue respectu huius verbi est. vt pater est. ergo filius est. vel etiam pater non est ergo filius non est. Maxima. Posito vno correlatiuorum ponetur ꝫ reliquum. ꝫ remoto vno remouetur ꝫ reliquuꝫ. Item locus a relatiuis tenet constructiue ꝫ destructiue ꝑm conuertentiam vnius relatiuorum ad reliquum. vt sortes est pater platonis ergo plato est filius sortis. ꝫ sortes similis platoni ergo plato est similis sorti. Item ꝑm auctorem. Locus a relatiue oppositis tenet ab affirmatione vnius relatiue oppositorū de aliquo subo respectu terciꝫ ad quod dicitur ad negationem alterius correlati de eodem subo respectu eiusdem terciꝫ vt sortes est pater

platonis ergo sortes non est filius platonis ꝛ cetera talia.

Contraria sunt que sub eodē genere posita sunt ꝛ maxime a se inuicē distant. ꝛ innata sunt fieri ar ꝛ idem subm̄ successiue ꝛ non simul. Nonus a contrarijs est habitudo vn̄i contrariorū ad alterū. Et tenet destruc re. s. ab affirmatione vn̄i contrariorū de aliquo subo ad negationem alterius de eodem vt sortes est albus ergo sortes nō est niger. Maxia. De quo cūq; vere affirē vnū contradictoriorū de eodē negaē ꝛ reliquū. Contrariorum vero quedā sunt mediata. ꝛ q̄dam immediata. Mediata sunt q̄rum contingit esse mediū circa idē subm̄. vt albi ꝛ nigri. media sunt rubeū viride ꝛ cetera. Immediata sc q̄rū nō contingit eē mediū vt sanū ꝛ egrū. Nonus aūt a contrarijs immediatis tenz destructiē a negacōe vn̄i de aliq̄ subo ad affirmacōez alterius de eodē vt sortes nō est eger ergo ē sanus. Maxia. A quo cūq; remouet vnū contrariorū immediatorū cicē attribuit reliquū. De puatiue oppositis dictū est in tractatu de de p̄dicamentis. Nonus a puatiē oppositis est habitudo vn̄i puatiue oppositorū ad reliquū ꝛ tenet destructiē vt sortes est videns ergo sortes nō est nec. Maxia. de q̄ cūq; vere affirmaē vnū puatiue oppositorū de eodē negaē reliquū. tenet etiaz destructiue suppo sita substancia subi ꝛ aptitudie ꝛ tpe determinato vt sortes nō est videns ꝛ hz temp̄ determinatū ad videndū ergo est nec. Silr q̄ sit contradictio q̄tuz ad terios seu q̄tuz ad p̄tes dictū est in tractatu de p̄dicamētis. Nonus a contradictorijs est habitudo vn̄i contradictoriorū ad reliquū ꝛ tenet destructiē ꝛ destructiē q̄tuz ad contradictionē p̄portuz sz destructiē de vero ad falsuz. vel equerso vt sortem aut iest verū ergo sortē nō currē est falsuz vel ec° Maxia

Si vna ꝯtradictoriaꝝ ē vera ꝙliꝫ ē falsa ꝫ e ꝯuerso
Destructiue aūt tenet de vero ad falsuz ꝫ falso ad verum
vt sortem curré est verū ergo sortem nō curré nō est ve
rū. vel sortem curré est falsuz ergo sortem nō curré non
est falsuz. Maxima. Jn possibile est duos ꝯtradictorias
esse sil veros vel sil falsos. Jn ꝯtradictione aūt trīoꝝ
tenet ⁊structiue ꝫ destructiue. s. de negacōe ad affirmacōez
ꝫ de affirmacione ad negacōez vt a est hō ergo a nō est nō
hō vel a nō est hō ꝫ a est ergo a est non hō. Maxima de
q̄ cūqz vere affirmt vnus trīoꝝ ꝯtradictoriorū de eodem
vere negat ꝙliqus ꝫ e ꝯuerso. ꝫ intelligende sunt maxie
cū ꝯstancia vtriusqz terminī.

Quius vt hic sumit est qđ extendit alterū in potē
cia vel ⁊tute vt rex comitez. Mins aūt est qđ sic ex
tendit ab alio. Locus a maiori est habituđo ipius ad mins
ꝫ loc9 minoris ei⁹ loc9 a maiori tenet destructiue. vt rex
nō pt expugnre tale castruz ergo neqz miles vel comes.
Maxima. Qđ cūqz maius nō pt nec minus. Locus a mjo
ri tenet ostructiue. vt comes pt expugnre tale castrū er
go ꝫ rex. Maxima. Qđ pt minus hoc maius pt. Similitu
do est trīū differenciū eadem q̄litas. Locus a sili est ha
bituđo vnius silius ad ꝙliqū. ꝫ tenet ostructiue ꝫ de
structiue. Constructiue sic. Silr videt risibile esse hoi
ꝫ hinnitile equo. sed hō est risibilis. ergo equs est hin
nibilis. Vel sic risibile est homini vt ppz ergo hinni
bile est eq̄ vt ppz. Maxima de silibz sile dz esse iudi
cium. Destructiue sic. Silr videt aial esse hoi ꝫ eq̄. sed
nō est hoi vt ppz ergo nec equo.

Proportio est pluriū ad aliqđ vnū vel ad plura si
milis habituđo. Loc9 a ppone est habituđo vni
us ppōnabiliū ad ꝙliqū. ꝫ tenet ostructiē ꝫ destruc

siue vt sicut se hz nauta ad nauez regendā. ita doctor ad
scholas regendas. sed ad nauez regendā nō est eligend9
nauta sorte. sed ppt experiēcīā eius in arte nauigādi er
go ad regendū scholas nō est. doctor eligendus sorte. sed
ppt eius doctrinalem scientīā. Maxima. De ppriona
libus pprionabile est iudiciū. differt aūt locus iste a
loco a sili qt in loco a sili attendit opatio ꝑm silez im
mediate apparentīā ꝓdicatorū ad suba. Locus aūt a ppri
one attendit penes opationē habitudinis aliq̄rū rerū
ad inuicem. ad habitudinē aliarū rerū ad inuicem.

Transumptio est duplex. ꝓma est cū aliqd nomen
vel oō hñs ꝓmaz ꝛ ppaz sig̃ōez trāsumit ad sig̃n
dū aliud ppt aliquā silitudinē sicut tendere sig̃t ppe tisuz
pos emittere ꝛ transferē ad sig̃nduz floxere. qz sicut ti
sus sig̃t gaudiū. sic floxitio plantarū seu ptatorū est no
bis gaudiosa. Et sic etiam agentem ad hoc qd nō ꝑt cō
summare diām9 litora maris arare. qz vterqz pdit opa
tionem suam. Alia trāsumptio qñ nomen magis notū
mpit ꝑ alio mim9 noto cū illa nomina supponāt ꝑ eodē
vt si loco huiꝰ nominis phs transferam9 nos ad hoc no
men sapiens. Primus quidē modus transumptōis ptinet ad sophistriā ꝛ nō ad ddyalecticā. Secds aūt modus ptinet ad dyalecticā ꝛ est locus transumptōis nominis magis noti ad nomen mim9 notū cū illa supponāt ꝑ eo dem ꝛ tenet ostructiue ꝛ destructiue. vt sapiens est prudens ergo phs est prudens. vel sapiens nō mutat ergo nec phs. Maxima. Quicqd cuenit magis noto cuenit mim9 noto cū supponant ꝑ eodem.

Otoritas vt hic sumit est iudiciū sapientis vel ex
ti in arte. ꝛ de ptinentibz ad suaz artem vel scien
tiam. Dñ Boca9 istū locū vocat a tri iudicio. Locus

ab autoritate ē est habitudo ipi⁹ autoritatis ad id qđ p eā pbaf. Et tenet ostructiue ⁊ destructiue. vt astrologus dicit cælum esse volubile ergo cælum est volubile. vel sic astrologus dicit solez nō esse minorē tota terra ergo sol nō est minor terra. Maxima vniuersaliter exposito in sua scientia tenendū est. Sunt alij quidā loci extrinseci ⁊ positi ab autoritatibz. ꝗs nōnulli ptermittūt vt sunt locus a disparatis locis ab appositiōe. locus ab ablatiōe quos pt aliq⁹ tractes sepe in topicis. Sunt aūt disparata minimi q̄ nunq̄ siue sil siue successiue de eodem ⁊ p eodem vere affirmari pñt. vt hō est asin⁹. albedo ⁊ nigredo. Locus a disparatis est habitudo vni⁹ disparatorū ad alterū. ⁊ tenet ostructiue. vt sortes est hō ergo sortes nō est asinus. vel sic iste color est albedo ergo nō est nigredo. Maxima de quocūq; verificat vnū disparatorū de eodem vere negat reliquum. Locus ab appositione est habitudo eius cui apponit aliquid ⁊ eius qđ resultat ad illud qđ apponit. ⁊ tenet constructiue vt b cui a apponit nō erat albus ⁊ totū resultans est albus ergo a erat albus. Maxima. Quando appositū alicui reddit ipm magis tale ipm erat tale. Locus ab ablatiōe est habitudo eius de quo aliq̄d auferē ⁊ eius qđ remanet. ad id qđ auferē ⁊ tenet ostructiue vt b de q̄ a auferē erat albus ⁊ qđ remanet nō est albus. ergo a qđ auferē est albus vel erat albū. Maxia. Quo ablato de tali. residuū nō est tale. ipm est tale.

Equitur de locis medijs. ꝗs sic diuidimus. Nam alius est a conugatis. alius a casibus. alius a diuisione. Conugata vocant abstractum ⁊ suum concretum vt humanitas ⁊ homo albedo ⁊ album. Locus a conugatis est habitudo vnius conugatorū ad alterū ⁊ tenet constructiue ⁊ destructiue vt iustitia est bona ergo iustum

ſt bonum vel iniuſticia nō eſt bona ergo iniuſtum non eſt bonum. Maxima. Quod ſuenit vni obligatorum cō uenit reliquo. & qđ nō ſuenit vni nec reliquo.

Caſus hic vocat nomen ſcretū & aduerbiū ex eo oſtendens. vel forte plura ſcreta ex eodem abſtracto denominatiue vt iuſtuz & iuſte. Ioānis a caſibus eſt habitudo vni9 caſuuz ad reliquū & tenet oſtructiue & deſtructiue. vt iuſtum eſt bonū ergo qđ iuſte ſit bene ſit. Vel ſic iniuſtuz nō eſt bonū ergo qđ iniuſte ſit nō bene ſt. Maxima. Caſus ad caſus ſibi correſpondentes ꝓportionaliter ſe habent &c̄.

Diuiſio vt hic ſumitur eſt omnis termini in plures terminos ꝓtiō. Ioānis a diuiſione eſt habitudo termini diuiſi & vni9 terminorū diuidendū ad reliquuz. Et tenet oſtructiue. ſcz a deſtructione vni9 terminorū diuidendum ad deſtructionem alterius vt b eſt animal raōnale vel irrōnale ſed nō eſt raōnale ergo eſt irrō nale. Maxima de quocūqz dicāt diuiſuz de eodem dicatur qđ diuidendū & ſic abſoluit tractatus de locis dyalecticis quos tractat Boeci9 in topicis ſuis &c̄.

E ſophiſticis autem elenchus. & de fallacijs ꝓ eos fieri innatis intendentes. Primo de eis quedā cōia ꝓmittam9 Dicamus ergo qđ elenchus eſt ſillogiſm9 ꝓbatiu9 concluſionis ostradicto rōnantis Elench9 aūt ſophiſtic9 eſt ocō q̄ apparet & elench9 & nō eſt. Cauſa ergo apparēcie in elencho ſophiſtico eſt illud in q̄ ſuenit cū vo elencho & cauſa nō tātū ſeu defect9 eſt omiſſio alicuius ostradictionis requiſite ad verū elenchū. Sophiſtica eſt ars q̄ opponēs apparē ter vti argumētacionis obtinē ostra rōnantez licet nō obti

neak ꝫ qlla respondens ꝑt apponẽti resistere ne videatur obtinere supra eum ꝫ ne obtineat disputatio est actus argumentacõis vmꝰ ad alterũ ad finez argumentacõis obtinendũ. Sunt aũt genera disputacõis q̃tuoꝝ. s. doctrinales. dyalecticæ. temptatiẽ. ꝫ letigiose. Doctrinales sũt ex vniuscuiusq; scientie ꝓpꝛis ꝓncipijs. Dyalecticæ sunt q̃ ex ꝓbabilibz collectue sunt ꝯtradictionũ. Temptatiue q̃ sunt ex hijs q̃ videnꝫ respondenti ꝫ q̃ nc̃m est scire eũ q̃ sibi stat se habere sciẽciam. Letigiose aũt siue sophistice sunt qꝺ ex hijs q̃ videnꝫ ꝓbabilia nõ sunt aũt sillogizant ita loquit̃ aristoteles.

Ethya aũt in disputacõe sophistica. est inqueniens ad qꝺ opponens nitit̃ ducere rñdentem suũ. siue qꝺ nitit̃ ꝯcludere ꝯtra ipm. Mumq; sunt tales methe. s. redargutio. falsum. inopinabile. soleoſm. nugacio. Methya redargucõis est ꝑgressi negacio vel ꝑnegati ꝯcessio vi argumentacõis. ꝫ in eacẽ disputacõe. Methya falsi. est manifesta falsi ꝯcessio. Methya inopinabilis est illud qꝺ est ꝯtra cõez alicꝰ doctoꝝ vel aliq̃uz doctoꝝ famosoꝝ. vel cim aut pluriũ opinionẽ ꝯcessio. Methya soleoſmi est inoꝫgrue loquacõis in ꝯtextu oẽis ꝯtra regias artis gr̃matice ꝯcessio. Methya nugacõis est superflue loquacõis ꝯcessio. ꝫ debes addere in quilibet methe discupacõe illam clausulaz. vi argumentacõis. Fallacia. put hic ꝺe fallacia loqui intendimꝰ est ꝺeceptio impatit artis sophistice p argumentacõez sophisticaz. Et ideo in quilibet fallacie distripcione assignande sunt cause apparentie ꝫ cause deffectus.

Modi aũt arguendi sophistice. ꝫ fallendi sunt duo. Alij quidẽ ꝑm dictionẽ. Alij vero ex̃ dictionẽ. Et ideo fallacie q̃daz vocant̃ in dictione. ꝫ alie vocantur ex̃

ꝓemptitatem dictionis ſm̃ vocem ꝙ ſumak ſm̃ eam
em ſig̃nionem cū tamen ſumatur ꝑm diuerſas ſig̃tiones
Amphibologia dicitur ab amphi qđ eſt dubium boloe
quod eſt ſententia ꝫ logos quod eſt ſermo. ideo amphi
bologia ꝑut hic de ea intendim9 eſt eiuſdem cr̃onis ſm̃
vocem diuerſe ſententie. vel eſt eadem cr̃o vocalis has
tens diuerſas ſententias vel eſt acceptio eiuſdem cr̃onis
m vocem ꝑ diuerſas ſententias. Fallacia amphibolo
ie eſt cr̃ceptio ꝫ uemens ex actuali multiplicitate cr̃onis
Cauſa apparentie ipſius eſt ꝓemptitas cr̃onis vocalis
m materiam ꝫ formā. Et cauſa defectus eſt acceptio il
ius cr̃onis ſm̃ diuerſas eius ſententias. Fit ergo fal
acia amphibologie crēdendo ꝑter ꝓemptitatem cr̃onis
m vocem ꝙ ſumak ꝑm eandem ſententiam.

Triuſq; earū fallaciarū ꝑm Ariſtotelez ſunt tres
modi ꝫ porcionabiles. iſti. illis. Eſt enī ꝑmus mo
dus qñ nomen vel cr̃o plura ſig̃t ꝓncipalit. Secdus aūt
eſt qñ nomen vel cr̃o habet vnam ꝑmam ꝫ ꝓncipalem
ſig̃tionem ꝫ aliam vel alias ſm̃ attribuc̃oez ad ꝑmam.
Tercius eſt qñ oppoſitum plura ſig̃t ſepatum vero vnū
ſicut exemplū de ꝑmo in equiuocac̃oe vt omne canis
eſt latrabilis. Quoddā ſidus celeſte eſt canis ergo qđdā
ſidus celeſte eſt latrabile. In amphibologia autem ſic.
Nolo tuū vellem me accipere vellent ꝙ acciperent me.
ſed pugnantes vellem me accipere ergo vellem ꝙ accipe
rent me pugnantes. Exemplū de ſcdo modo in equiuo
cac̃one. vt omne ſanum eſt animal vrina eſt ſana ergo
vrina eſt aial. In amphibologia aūt. vt quidā bauſit
aquas cribro ip ſe eſt in aquis vel iuxta aquas ſed qui
dā ſitit lr̃as ſiue libro hauſit aquas cribro ergo ip̃e eſt
in aquis vel iuxta aquas. Exemplū de tercio modo in

equiuocatione. vt quicunq; sanabatur sanus est. labo
rans non sanabatur ergo laborans sanus est. Jn amphibo
ligia autem. vt omne quod scit aliquid bo scit. sed scia
lum scit aliquid ergo scialum scit. Fallacia autem ꝓpo
sitionis ꝫ fallacia diuisionis magnam habent affinitatẽ
inter se ideo de eis dicenda sunt aliqua communia ꝓuut
hic de ꝓpositione ꝫ diuisione loquimur. Compositio est
diuidendorum vnio. Et diuisio est componendorum sepa
ratio. Fallacia compositionis vel eciam. Fallacia diui
sionis est deceptio ꝓuenies ex multiplicitate potenci
ali orationis. Cause aũt patencie in utraq; earum est ps
e mptitatis orationis secundum materiam. Et causa de
fectus est acceptio illius orationis sẽm diuersas for
mas quibꝫ correspondent diuerse sentencie. Fit ergo u
traq; illarũ fallaciarũ credendo ꝓpter ꝑemptitatẽ ora
tionis ꝑm materiam q ipsa sumat ꝑm eandem formaꝫ ꝫ
sentenciam. cũ tamen sumat sẽm diuersas sentencias.
Differũt aũt iste fallacie qr fallacia ꝓpositionis fit cũ credo ꝑm
sensum ꝓpositũ est falsa. ꝫ ꝓpt veritatẽ eius in sensu diui
so credit esse vera. ꝫ fallacia diuisionis econuerso. Est er
go fallacia ꝓpositionis deceptio ꝓuniens ex multiplici
tate potenciali orationis vere in sensu diuiso ꝫ falsi in sen
su ꝓposito ꝫ fallacia diuisionis econuerso. Causa apparen
cie fallacie ꝓpositionis est ꝑemptitas orationis ꝑm materiã
cũ veritate sensus diuisi. Et defectus est diuersitas illius
orationis ꝑm formã cũ falsitate sensus ꝓpositi. Et eo debet
dici in fallacia diuisionis. Fit ergo fallacia ꝓpositionis
credendo q ꝓpt ꝑemptitatem ꝑm materiã orationis ꝓposite
ꝫ actus diuise q sint eedẽ ꝑm formã ꝫ sentenciaꝫ. Et ꝓpt
veritatẽ diuisi q ꝓposita sit vera cũ tamen sit falsa ꝫ eco
uerso dicat ꝓportionabiliter de fallacia diuisionis.

dictionibꝫ. Dicꝫ aũt fallacia in dictione ãi causa apparẽcie se tenet ex parte dictionis ad placitũ significantis. ℰ dicꝫ fallacia extra dictionem cuiꝰ causa apparẽcie est ex parte rei seu intẽcionis significate. fiunt autẽ fallacie in dictione ex multiplicitate eiusdẽ vocis significatiue. Vnde sicut dicit Aristoteles totidẽ modis fiunt quot modis ocurrit eisdem nominibꝫ vel oracionibꝫ non ipꝫ significati sed pluria: ℰ est in eis causa apparẽcie vnius vocis significatiue ℰ causa defectus diuersitas intẽcionũ significatarũ. Cum ergo dictio vel oracio dicꝫ multiplex si ipsa vna existens habet plures sigꝫtiones. multiplicitas dictionis vel oracionis in distinctione fallaciarũ ꝑm dictionem solet distingui tripliciter. ſ. actualis. potencialis ℰ fantastica. Multiplicitas actualis est ãi vox sigꝫtiua existens vna sm̃ materiam ℰ formã habet plures sigꝫtiones ℰ sic sunt fallacie equiuocationis ℰ amphibologie. Multiplicitas potencialis dicꝫ ãi vox existens eadem sm̃ materiam ℰ diuersa sm̃ formã habet multas sigꝫtiones. ℰ sic sunt fallacie ꝓpositionis ℰ diuisionis ℰ accentus. Multiplicitas aũt fantastica vocatur ãi voces diuersa sm̃ materiam habentes. tamen vnitatem similitudinis ꝑm formã habent ℰ sic dissimiles sigꝫtiones vel ꝛsigꝫtiones ℰ sic fit fallacia figure dictionis.

Jt aũt fallacia equiuocationis ꝑ multiplicitatẽ actualẽ vocis ꝛplexe. Fallacia vero amphibologie ꝑ multiplicitatem actualem oracionis. Similiter fallacia accentus fit ꝑ multiplicitatẽ fantastica dictionis vel oracionis Fit aũt fallacia ꝓpositionis si oratio sit falsa in sensu cõposito ℰ credatur esse vera ꝓpter veritatem eius in sensu diuiso. Et fit fallacia diuisionis. si econuerso. Et ita sunt sex fallacie in dictione. ſ. fallacia. equiuocationis. am

ꝓ hibologie. ꝓpoſitionis. ⁊ diuiſionis accentus. ⁊ figure dictionis. Quantū ad fallacias extra dictionem oſtenſa diffinitione elenchi apparet q̄ petreſt eſſe defectus ex parte ꝓtradictionis. ⁊ ſic fit fallacia ignorantie elenchi. ſcdo ex parte ꝓbationis ꝓclusionis illatę. ⁊ ſic fit fallacia ꝓtionis ꝓmapij. tño ex defectu ſilogiſmi oſtenſiui quantū ad illationem ⁊ ſic fit fallacia acc̄idētis. q̄rto fit fallacia ſcdm non cauſam vel cauſam ex defectu ingreſſu ꝓclusionis ad premiſſas in ſillogiſmo ad impoſſibile. demū etiam q̄ elenchus tinet terminos ꝓpoſitionis ⁊ conſequentiaz putet fieri ex habitudine termini ad terminū. Et ſic fit fallacia ſcdm quid ad ſimpliciter vel ex habitudine ꝓpoſitionis ad ꝓpoſitionē ⁊ ſic fit fallacia ꝑm plures interrogationes ad vnam. vel ſcdm habitudinem conſequentie ad conſequentiam ſic fit fallacia conſequentis. Et ſic ponunt ſeptez fallacie extra dictionē ꝓut magis ex determinatōe ſpeciali de vnaq̄z earū apparebit.

Iacturi de vnaquaq̄z fallaciarū in ſpeciali deſcribimus terminos a quibus vnaqueq̄z fallacia habet denominatōez. Et aſſignabimꝰ cauſam ap parentie eius ⁊ cauſam defectus ⁊ quo modo fiat diſtinguemꝰ ⁊ declarabimꝰ diuerſos modos eius. Eſt igitur equiuocatio ꝓut hic de ea intendimꝰ eiuſdem vocis imōplexe diuerſe ſignionis vel eadem vox imōplexa diuerſas habens ſignificationes vel eſt acceptio termini equiuoci ꝑ eis diuerſis ſignificatiuis. Fallacia equiuocationis eſt deceptio proueniens ex actuali multiplicitate vocis imōplexe eiuſdem ſcdm materiā ⁊ formā. Et cauſa defectus eſt acceptio illius vocis ꝑm diuerſas eius ſignificationes. cauſa apparentie eſt ꝑemptitas vocis imōplexe ſcdm materiam ⁊ formam. Fit ergo fallacia equiuocatōis exēndo ꝓpter

Qdi aũt in vtraqz hatuz fallaciatũ pñt assignari sex. Primꝰ modus est ꝑ hoc q vna determinatio pt ciungi cũ vtroqz ducrũ determinabiliũ ꝛ separi ab altero vel vnũ determinabile cũ vtroqz duarũ determinationũ vt in ista cõne quicũqz stit limꝰ nũc didicit illas quia ly nunc ꝑt ciungi cũ ly stit vel cũ didicit. Et in hac cõne ꝺcꝺ viuit sp est. Nam ly sp pt ciungi vel cũ viuit vel cũ est. Sicr in illa ꝺtragmta vocrũ cntũ reliquit dimus achilles. In hoc aũt modo sensus oppositus vocat qñ illa dictio ciungibilis diuersis ciungit cũ illo ad qꝺ hz situ magis cuementez. Et sensus diuisꝰ vocat qñ separat ab illo ad qꝺ hz situ magis cuementez. vel qñ ciungit cũ illo ad qꝺ hz situ minꝰ cuementez. Secꝺs modus est ꝑ hoc q diuersi tmini diuncti pñt esse vnũ subm vel vnũ ꝑdicatũ. vel pñt diuisim vnũ esse subm ꝛ alterũ ꝑdicatũ vt in hac cõne sedentez ambulare est possibile vel album esse nigrũ est possibile. vel equũ eẽ aial est necem. Potest mũ totũ dictũ subiũ ꝛ modus ꝑdicati ꝛ econuerso. ꝛ est sensus oppositus: vel ꝑt vna ꝑs dicti subiũ ꝛ alia ꝑdicati ꝛ q modus se teneat ex ptẽ copule. ꝛ est sensus diuisus ꝛ ppõne diuisa. Et sicr est in ista cõne sortes albus erit crras. Sensꝰ enĩ oppositꝰ est ꝓut hoc totũ sortes albus est subm ꝛ sensꝰ diuisꝰ ẽ ꝓut sortes ponit subm ꝛ albũ ꝑdicatũ. ꝛ sicr est in ista hõ cõnalis nõ est vel hõ albus incipit esse. Tertiꝰ modus ponit ꝓut plures tmini pñt sil ciunctim subiũ vel ꝑdicati in vna ꝓpõe categorica. ꝛ pñt etiam diuisim subiũ vel ꝑdicati ꝛ equalet tũc vni ꝓpi hypothetice vt in hac ꝓpõe. ꝗnqz sunt duo ꝛ tria. si enĩ duo ꝛ tria sunt vnũ ꝑdicatũ: ꝓpõ est oppositꝫ ꝛ vera: ꝛ si sunt duo ꝑdicata diuisa est ꝛ falsa ꝛ valet istaz ꝗnqz sunt duo ꝛ ꝗnqz sunt tria. Et sicr erit cõ ista duo ꝛ tria

sunt ꝯnqz. ꝫ de ista equus ꝫ asinus valent dꝯm libtas ꝫ de ista. Omne aial est rationale vel irrōnale. Adhuc ꝑnt assignari alij modi. sꝛz. Quartꝰ qñ negatio ꝑponit totī cathegoriæ. vt nō hō est aial qz negatio ꝑt cadere sup totū ꝙ sequit ꝫ ē negatio negans ꝫ est ꝯpō ꝯposita ꝫ falsa. vel ꝑt cadere solum sup subm qđ immediate sequit ꝫ est negatio infinitās ꝫ est ꝯpositio diuisa ꝫ vera. Quintus etiam modus est si negatio negans ꝑponat. toti hypothetice vt nō hō est equus vel asinꝰ est aial. Si em negatio cadat sup totam hypothēticam dicit ꝯposita ꝫ falsa qz ꝛtradicit isti vere homo est equus vel asinus est aial. Et si cadat solum sup ꝑmā cathegoricaz tūc est diuisa ꝫ vera qz est vna disiūctiā cꝰ cathegoricæ sūt iste nō hō est equꝰ vel asinꝰ est aial. Sextus modꝰ ꝑt poni scilicet. si ꝯpositio hypothetica fuerit ꝯposita ex tribus cathegoricis ꝯpōibz vt dicendo hō est asinꝰ ꝫ equꝰ est capra vel deus est. Nam due ꝑme pñt diuūctim disiungi ad tertiaz ꝫ est diuisa ꝯpō de ꝑma eiꝰ ꝑte copulatiua ꝫ est ꝯposita vel ꝑma cathegorica ꝑt diuisim copulari ad elias duas. ꝫ est ꝯpō copulatiā de vltiā eꝰ ꝑte disiūctiā ꝫ est diuisa ꝫ falsa ꝯpt falsitatez ꝑme ꝯtis. ꝫ si pñt inuemiri alij modi istaꝝ fallaciarū modi tñ isti sunt ꝓncipaliores vel magis ꝯsueti. ꝫ viso quidē de istis sit dicendū ꝑt etiam hoc facili tr videri de alijs. Sequit de fallacia accentꝰ.

Accentus in hoc nō ꝯposito sumit large ꝓ omni modo sigñuo ꝓferēdi vel scribendi dictionē. In tali aūt modo ꝓferendi vel scribendi. qñcuꝫ accidūt dictioni ꝓ queda ꝯtinuitas ꝫ intrupcio. Dicit em dictio mō plexa dz ꝓferri ꝫ scribi ꝯtinue. scilicet siue suaꝝ sillabaꝝ vī vel lrāꝝ intrupcione. Sed o accidit dictioni tempꝰ in ꝓnūciatioē suaꝝ sillabaꝝ scilicet ꝙ ꝑferat longe aut

breuiter. Tertio accidit ei aspiratio. scribi enim vel pferr
tur dictio vel sillaba aliquando cū aspiratione aliquādo
sine ea vt amo & hamo. Quarto accidit ei accentus p-
prie dictus qui est modulatio vocis scdm elevationem
vel depressionem ipsius in eius diversis ptibus. Et sc-
let ille accentus diuidi in acutum grauem & circūflexū.
Est ergo fallacia accentus. decptio puemens ex mul-
tiplicitate dictionis secundū accentum. Causa apraxen
ce eius est pemptitas dictionis secundū materiam. Et
causa defectus est accptio illius dictionis secundū di-
versas formas seu diversos accentus quibus correspon-
dent diverse significationes. Fit aūt fallacia accentus cre
ando ppter pemptitatem dictionis scdm materiam vt
ipsa sumat pm eandem formā & significacōez cū tñ suma
tur scdm diversas. Assignant huius fallacie quatuor
modi. Primus est put eadem vox pm materiam pt esse
una dictio vel plures & scribi continue vel interrupte vt
ypsurarius habet dilectionem nō supnam sup innami.
Secundus modus est put sillaba potest proferri longa vel
brevis vt in hoc versu. Si non vis iacere lapidem dimit
te iacere. Et similiter mora in hoc versu. Sunt matu-
ra mora pira. ficus amigdala mora. Tertius modus est
put proferitur vel scribitur cū aspiratione vel sine ea vt
Quicquid hamatur hamo capitur. puella amatur. ergo
hamo capitur. Quartus modus est ex accentuatione vo
cis vel dictionum scdm elevationē vocis vel depssionem
put dictio potest proferri accentu graui acuto. vel cir-
flexo. & sic fit talis ylogismus. vt si dominus loquendo
dicat cū suo famulo dicat sibi. O ꝙ fidelis famulus
es tu.

Sequit fallacia figure dictionis.

Figura dictionis hic vocat silitudo dictionis cū dictione ipis differentibz ꝑm materiā. Fallacia figure dictionis est deceptio ꝙuenies ex silitudine dictionū ꝙ silitudine suarū sigōnū vel ꝛsigōnū. Causa apparentia in ea est silitudo dictionū ꝙ causa defectꝰ est silitudo sigōnū vel ꝛsigōnū. Fit ergo hec fallacia credendo ꝙd silitudinē dictionū q̄ ille sint sibes ꝑm sigōnē ꝙ ꝛsigōnē. Fallacie aūt figure dictionis ꝑm diuersos diuersi assignāt modi. ꝙ ponunt alij modi de ista fallacia que forte nō sunt de ea ꝙ nō est facile enumerare oēs modos q̄bz fiat. Sz enumerabo aliq̄s michi apparētes magis cōes. Fit ergo ꝑmꝰ modꝰ si ꝙd silitudinē ꝛmiationū dictionū crederent ille dictiones habere sibes modos signdi accidētales. cū nō habeant. verbigrā in nominibz q̄ musa ꝙ dña sunt femmini generis crederemꝰ ꝓscha dogma poema esse femmini generis. ꝙ in multis fortificat causam apparentie silitudo declinationis vt musa. ae. poeta. tae. ꝓscha ꝓschae. Similiter in verbis. vt si q̄. amare do lere legere sunt actiui generis crederemꝰ ita esse de sedere sonare ꝙ tonare ꝙc. Fit aūt sedm modus ꝓcipiendi cū ꝑmo in causa apparentie si ꝙd silitudinē dictionū in terminatione crederē. ille dictiones habere sibes sigōnes p̄dicamentales cū nō habeant vt q̄. secare ꝙ vrere signt agere ita crederemꝰ de amare ꝙ intelligere. ꝙ fiant secari ꝙ vri signt pati ita amari ꝙ intelligi. Aut sicut albū ꝙ migrū signt q̄le ita biambitū ꝙ triambitū. Fit etiaz terciꝰ modꝰ silibz modis signdi grammaticalibz. licet dictionū ꝑm vocz nō siliū crederemꝰ vocē nō sibes sigōnes. vt si oīa vba actiui generis crederemꝰ signe agere ꝙ oīa passiui generis crederemꝰ signe pati vel sicut genitiuꝰ in hac oōe. Asinꝰ Johāmis sigt habitudinē possessoris ad rem possessaz ita

ꝯdam⁹ ipm significare in hijs ꝯoibz ōnibz. Nec ꝓbet
ꝓmie. pē filij. dñs ciuitatis ꝛc. Fit iterū ꝗrtus mod⁹
si ꝓpt vocalem silitudinē distributiuoꝝ ꝑdicamentaliū
ꝯdam⁹ siles tēnios esse sumēdo sub eis. Silitudinē enī
ſm vocem hñt ista distributiua. vt qđ cūqz. ꝗntūcūqz. ꝗle
cūqz. quōcūqz. vbicūqz. qñcūqz. ꝙcienscūqz. ꝛ sit de alijs
Vel e⁹ si ꝓpt silitudinē vocalez tēnioꝝ ꝯdam⁹ illos
sub eodē distributiō ꝑsse sumi ꝙ nō sit ita. Vel etiam si
ꝓpt silitudinez vocalez tēnioꝝ sub eadē vel sili distribu
ōe sumptoꝝ ꝯdam⁹ in sili forma deberet valere de eis
sillogismos aut ōnas. Quinto adhuc ponit mod⁹ si ex
sili habitudine dictionis addictionez ꝯdam⁹ vt vbiqz
siles esse ꝓpōes aut ōnas veras ꝛ siles eaꝝ esse falsas ꝛ
huiꝰmodi. vt ꝙ sicut se hz aia ad aiatū albedo ad album
dulcedo ad dulce ita vnitas ad vnū ꝑuatio ad ꝑuatū ꝛ po
tentia ad potens. cū in ōibz hijs sit silitudo abstracti ad
suū ꝯcretū. Si ꝯdam⁹ ꝙ nulla aia est res aiata nulla
albedo est res alba ita nēcia ꝑuatio sit res ꝑuata ꝛ nēcia
vnitas sit res vna. Sp̄ificationes aūt ampliores modoꝝ ū
hȳ fallacie ꝛlinq̄ de hoc studere volentibus.

De fallacijs ex dictionem

Et fallacijs ex̄ dictionez dr̄ie⁹ ꝛ ꝑmo de fallacia
accēntis. Dictū est aūt ꝑus in vltima ꝑte scōi ca-
pituli ꝙ fallacia accēntis fit ex defectu sillogismi ostensi-
ui ꝗntū ad illationez cū tn̄ ꝓpeat esse sillogism⁹ In ꝓpo
sito ergo accipiē accēns nō ꝑut dr̄stinguiē ab ora subaz nec
put int ꝑdicabilia dr̄stinguiē ab ora genꝰ ꝛ ꝑuz spēz ꝛ drāz
nec p casuali aut fortuito nec cōiter p ꝓpōe attingenti sz
p medio ex̄neo insufficiēt ꝯdimato ad inferendū de ne
cessitate ꝯclusionem. Est ergo fallacia accēntis dr̄ep̄tio
ꝓuenies ex eo ꝙ ꝯclusio videt̄ seq̄ sillogistice ex ꝑmissis

et nō sequit ex eis. Causa apparentie hꝰ fallacie est silitudo ꝓlogismi ad verū sillogismū. Et causa defectꝰ est defectꝰ forme sillogistice ꝙt q̄ nō de necessitate sequit cōclusio ex p̄missis. Fit ergo fallacia accidētis credendo ꝙt credita cōcessa ꝓmissarū et cōclusionis ad silitudinē sillogismi. q̄ cōclusio de necessitate seq̄t ex eis cū nō seq̄t. et sit sepe ꝙt veritatē p̄missarū credimꝰ q̄ cōclusio sit vera q̄ nō ē vera. sine aūt sūt modi hꝰ fallacie q̄t modis ostingit in apparente sillogismo a debita forma sillogistica deuiare hoc aūt ostingit in numerabilibz modis. Et multo plurib̄z modis ostingit a rectitudine deuiare q̄ recte ire.

Et fallacia ſm q̄ ad simplr dictum dicamꝰ ſm sententiā Aristotelis 2° topicorū q dictū simplr ponit trīꝰ sumptus siue addito respectū ipiꝰ sumpti cū addito et ille sumptꝰ cū addito vocat dictū ſm q̄. vt hō et hō albus vel albus. et albus ſm dentes vel hō et hō mortuꝰ Et sit fallacia ſm q̄ ad simplr est deceptio q̄uemens ex eo q credimꝰ ex dicto ſm q̄d sequi dictū simplr vel econuerso cū tamen nō sequat. Causa apparentie est p̄cialis quedam p̄emptitas dicti ſcōm quid ad dictum simplr et causa defectus est diuersitas. Fit ergo ergo fallacia secundū quid ad simplr credendo ꝙpter p̄emptitatem p̄cialem dicti ſcōm quid ad dictū simplr q sequat hoc ex illo cū tamen nō sequit. Modi huius fallacie sunt duo. vnus credendo a dicto ſcōm quid ad dictū simplr. alius credendo econuerso. Et vterq diuidit ſcōm diuersam habitudinem additionis ad dictum simpliciter cui additur Et est vnus modus si sit pure restrictiua ipius. Secꝰs si sit pure ampliatiua ipius. Teraus si sit pure alienatiua suppositionis eius. Quartus si participet in hijs trib̄us dictionibus vel duabus earum.

Et fallacia ignorãcie elenchi oz primo pmittere qd sit elenchus. & qd vocamus ignorantiã elenchi. & postea reliq̃ detegere. qd aũt sit elenchus dictũ est in pncipio hui⁹ tractatus. Ignorantiã aũt elenchi vocam⁹ hic nõ putã ignorantiã. sed solũ ignorantiã q̃ in argumentacõe q̃ ap patet esse elenchus nõ pcipim⁹ alioq̃ oditõez rõnis ad elenchuz defiere cũ tamen alioq̃ desinat. Non aũt ex animaduersõe oditionis omissione sit fallacia ignorãcie elenchi. put eam destinguimus ot̃a alias fallacias sed solum ex omissione oditionis requisite ad veram ot̃a dictionẽ q̃ elenchus requirit inter oclusionẽ pbandam ab opponente & posicõez rõndentis. Est ergo fallacia ignorantie elenchi decepcio puenies ex eo q̃ oclusio opponentis videt ot̃a dicẽ posicõi rõndentis & nõ ot̃adicit ei Causa apparentie hui⁹ fallacie est obseruacio pluriũ oditionũ ad veram ot̃adictõez rõnsarũ ppt̃ q̃ credit q̃ oia sit bene obseruatũ. Et causa defectus est omissio aliarũ oditionũ. Fit ergo fallacia credendo q̃ oclusio opponentis ot̃adicat posicõi rõndentis cũ nõ ot̃adicat ei. Quoniaũt hui⁹ fallacie sunt tot q̃t sunt oditiones requisite ad veram ot̃adictionem quarũ vna quelibet attingit omittere in apparentem ot̃adictionem.

Ostea de fallacia petic̃onis pncipij oz noia pmittere exponere. Vocam⁹ aũt in hoc loco pncipium illud q̃ opponens ꝓpomit a pncipio pbare ot̃a rõndentem. scz aliquis oppositũ posuit rõdens. Ideo petere pncipium est idem ꝓpe idem ad seipsum pbandum. vt dicendo homo est risibilis ergo homo est risibilis. hoc aũt esset omnino nichil oloquium & nõ facere fallaciam. Ideo petere pncipiũ put tenet ad istam fallaciaz est opponentez accipere ad pbationez oclusionis aliam ꝓpiez quam rõdens tenet eque

vel magis negare q̄ cōclusionem hoc aūt est si fuerit eq̄ vel magis dubia q̄ cōclusio ꝯ habuerit talem oneracōez cōclusionem q̄ oz negantem cōclusionē negare illam. ꝯ ideo eandē hic vocam⁹ petē pncipiū id q̄ accipe ad ꝓbacōem cōclusionis p̄missā eque vl magis dubiam q̄ est cōclusio Ex hoc maifestū ē q̄ petitio pncipij nō peccat otra cōez sed otra ꝓbacōez qz ꝓbacō oz esse ex notioribꝫ. Fallacia petitōis pncipij est deceptio puenies ex cōfessione p̄missi se q̄ rñdens tenet negare vt nō tedarguat. Causa appa rentie est alia diuersitas illi⁹ p̄misse ad illaz cōclusionez ppt q̄ rñdens nō videt onexionez earū nō timet cōcedere illam p̄missā. Et causa defect⁹ est onexio illarū ppt q̄ ex p̄missa manifeste infert cōclusio otra rñdentem. Fit ergo fallacia hec ex eo q̄ rñdens credit p̄missā q̄ oz negare ignorans q̄ ex illa seq̄t expositū siue posito. Modi aūt h⁹ fallacie fm Aristotelem sunt tot qt modis cō tingit qđ est ex pncipio petē quos modos vl eoꝝ aliqs ex ꝑsit Aristoteles octauo topicoꝝ. ꝯ ꝛ ꝑoꝝ.

Jnclum⁹ agere de fallacia cōtis oz p̄mittere qđ p añs ꝯ cōs deinde⁹ intelligē ꝯ postea de aliis determinare. igit apd logicū añs ꝯ cōs sunt ꝓpōes q̄ruz vna designat seq̄ ad altrām vl seq̄ ex alia. Et designatio talis sit p has diūctiones si vel ergo ꝯ h⁹modi Et sic cōis ē ꝓpō q̄ designē seq̄ ad aliam ꝯ añs est ꝓpō ad q̄ designatur seq̄ alia Consequentia est cōposita ex añte ꝯ cōte ꝯ cōclusioē designate seq̄ hāc ad illā. Est aūt añs aut imediate ꝓponit hec diūctio si. in ꝓpōe additionali ꝯ alia ē cōs. Oz in argumentacōe cōs est aut apponit hec diūctio ergo. ꝯ alia est añs. Consequentia diuidit qz q̄daz est vera ꝯ q̄daz falsa. Vera est c⁹ sp vel vt in plurib⁹ nō est cōs falsum añte cum ñe vero ꝯ h⁹ vere cōte q̄dam est necia. scz c⁹ sp

ſt ꝛc̄. ꝙ hac ſola vtunt demōſtratores. Alia ē ꝓbabilis ſolum. ſz aliꝰ vt in plurib; ꝛc̄. ꝙ hanc admittūt dyale ticī. Dupl̄r aūt dicit̄ ōña falſa. Uno modo apud demō ſtratores. ſ. ſi nō eſt nēcia. Alio modo ſimpl̄r. ſ. tam apd dyaleticōs q̄ apd demonſtratores ſi nec eſt nēcia nec ꝓba bilis. Et eſt notandū q̄ ōis ꝺa ōña conuertibil̄ eſt in alia ꝺaz ōñaz ſaluatis duabz ꝺicōibz. ſz q̄ ꝓpōes añs ꝙ ōñs trāſmutent̄ ꝙ q̄ mutent̄ q̄litates earū ꝑm ꝛtraditioēz Una aūt harū ꝺitionū ꝺficiente nō eſt ꝺuerſio bō grā ſeme. Fallacia ōñtis eſt ꝺceptio ꝓueniens ex eo q̄ ꝛre dit ōña tali modo ꝺuerti cū nō ꝺuertit̄. Cauſa apparen ne eſt q̄ ōis vera ōña ꝺuertibil̄ eſt in alia verā. Et cau ſa ꝺfect9 eſt q̄ ōña nō bñ ꝺuertit̄ eo modo q̄ putat bñ ꝺuerti. Vel cauſa apparentie eſt p̄cipalis ꝓemptitas bo ne ꝺuerſionis ad nō bonā. Cauſa ꝺfect9 eſt ꝺiuerſitas ea rū. Fit ergo fallacia ōñtis credendo vnā ōñaz bñ ꝺuer tī in aliam in q̄ nō bñ ꝺuertit̄. Et vltra credendo ꝓpter veritatem ꝓme ōñe q̄ ſtda ſit vera cū nō ſit. Modi p̄n cipales huius fallacie ſunt duo. Primus eſt ꝺuertendo ōñaz in oppoſitam ꝑm tranſpoſitionem añtis ꝙ ōñtis ſi ne mutatione ſuarū qualitatū ꝙ vocat̄ a poſitione ōñ tis. Secūs eſt ꝺuertendo ōñaz in oppoſitū q̄litatē añtis ꝙ ōñtis ſiue tranſpoſitione eorū. ꝙ vocat̄ a ꝺſtructione añtis.

Quantū ad fallaciā ꝑm nō cauſam vt cauſaz ſciendū eſt q̄ ipa fit in ſillogiſmis ad impoſſibile. Sillogiſ mꝰ aūt ad impoſſibile ogcgat̄ ex ſillogiſmo inferente cō cluſionē impoſſibilez ꝙ reuerſione ſup ꝓmiſſas ad inferē dū ex impoſſibilitate ꝛcluſionis illatē ipoſſibilitatez earū vel alicꝰ earū. Et de hoc dictū fuit in capło vltimo trac tatus de ſillogiſmis Fit ergo hec fallacia ex ꝺfectu ſilo

gismi ad ipossibile nō ex defectu sillogismi p̄mi q̄ntuz ad illacōez qz sic essz fallacia accn̄tis nec ex defectu auctoritatis q̄ exigit ad p̄bacōez cōclusionis vltimo mitentē qz sic essz petitio p̄incipij nec ex defectu cōtradictōis cōclusionis vltī cōclusē ꝫ p̄bate ad positōez tn̄dentis qz essz fallacia ignorancie elenchi. Sed ex defectu conuersionis ab impossibilitate cōclusionis p̄mi sillogismi ad inferendū ipossibilitatez eiꝰ ꝫ p̄t̄ q̄ seq̄bat ꝛ ipossibil. Deinde etiā nōndū est q̄ in bono sillogismo licz p̄misse nō siue cause cōclusiōis in eēndo eā. vl in eēndo eā eē vaz aut neciaz vt dicit in tractatu de demōstracōibz tn̄ dicit cause cōclusiōis inferendo eā neciā illacōe ꝫ ideo ois p̄missa in sillogismo opans ad neciaz illacōez cōclusiōis ita q̄ ipa remota nō essz illacō vocat hic causa. Et si alia p̄missa nihil ad hoc opans admisceat p̄missis opantibz ipa vocat nō causa ꝫ si illa appareat opari ꝫ p̄t̄ aliaz cuementiā cū cōclusione vel cū alia p̄missarū opancū ipa vocat nō causa vt causa. Dico nō causa qz nichil opat. Sed vocat vt causa qz sumit in sillogismo int̄ alias p̄missas acsi oparet ꝫ esset causa. Est ergo fallacia p̄m nō causam vt causaz decptio ꝛuemens ex eo q̄ nō causa credit esse causa ppt̄ q̄ ex impossibilitate cōclusiōis conuertit ad cōcludendū impossibilitatez illi9 nō cause ac si essz causa. Causa apparencie est cuenientia p̄misse nō cause cū p̄missis causis vel cū cōclusione ꝫ p̄t̄ qđ videt esse causa miserende cōclusiōez fiant ꝫ alie p̄misse. Causa defect9 ē q̄ illa p̄missa nō causa ex ipossibilitate cōclusiōis inferet esse ipossibil cū nō sit Fit ergo ista fallacia conuertendo ex ipossibilitate vl felicitate cōclusiōis ad p̄bādū q̄ alia p̄missa sit falsa vl ipossibil. Et cū p̄misse q̄ sunt cause credūt esse de vl possibles inferūt q̄ alia p̄missa n̄ cā est falsa vel ipossibil cū n̄ sit ita.

De mō aūt ꝙ quē fit talis fallacia ponit aristoteles talez
palogismū. aia ꝯ vita ſt idē vita ꝯ mors ſūt ot tarie. ge
nera ꝯ corrupō ſt ot tarie ꝯ ēis mors altez aiaꝝ. bruū
eſt corrupō ergo ēis vita hꝺmodi aialis eſt generatio.
Hec aūt ꝛcluſio ē falſa ergo alia p̄miſſaru eſt falſa. Sz
oīs ſunt vere p̄ter ꝯ̄ naz ꝙt apparenter ꝙ eſſe ꝓbatū
ergo ꝓma erit falſa. ſ. aia ꝯ vita ſunt idem ꝯ̄ rñdens po-
ſuerat. Et ꝙ ꝙ illa p̄miſſa erat nō cauſa qz ipſa remota
adhuc ſequit ꝛcluſio p vnaz regulam topicaz. Sꝺi oppo
ſitū de oppoſito ꝯ ꝓpoſitū de ꝓpoſito.

Ultimo dicturi ſumꝰ de fallacia ſm plures int̄rogā
ōes vt vnā. Circa q̄ eſt nōndū ꝓmo q̄ doctr̄e q̄ te
net locum opponentis in diſputacōe de mōſtratiua nō
int̄rogat ꝓp̄e ꝛcluſionē de mōſtrādā ſz aſſertiē ponit ſiue
enūciat. In diſputacōe aūt dyaletica vel ſophiſtica oppo
nens int̄rogat danꝺ rñdenti electionē tenendi q̄ ꝙ ꝙ vo
luerit qz p̄t arguere ad vtrāq; ꝙtem ot radictōie. Int̄-
rogatio aūt eſt q̄ſtio q̄ modo int̄rogatiuo ꝓponit oppo
nens rñdenti vt vtrū vacuū eſt vtrū albū ꝙt eſſe mgrū.
Propō ꝯ int̄rogacō drīt ꝯ ꝺuenīūt. Drīt qz ꝓpō aſſer
tiue enunciat ſed nō int̄rogatio. Cōuenīūt aūt qz eaꝝ
rō eſt ꝓpō ſiue ſigno int̄rogatiuo. ꝯ eſt int̄rogatio addi
to ſibi tali ſigno vtrū vel an. vel hꝺmodi. ꝓpō eſt. vt ꝺ9
eſt. Et int̄rogatio eſt vt vtrū ꝺeus eſt. ꝯ ob hoc ſicut ꝺr
ꝓpō vna vel plures ſic ꝯ int̄rogatio. Duplr aūt dicit ꝙ
poſitio vna. ſz ꝛmunit ꝯ ꝙtie. Comunit em̄ dicit̄r ꝙ
poſitio vna ſiue vnū ꝓdicat̄ de vno ſiue plura de pluribz
ſiue plura de vno dum tamen ꝛmuncte. Et oppoſito
modo dicit̄r ꝓpoſitio plures ſi plura dicunt̄ de vno ſiue
vnū de pluribz vel plura de vno mō iuncte ꝙt hoc deter
minat in lib̄o ꝙpermenias. Et iſto modo omnis ꝓpoſi

tio est vna sicut omnis homo est vnus homo. ideo nulla
propositio plures est propositio sed est plures propōes. Propo
sitio aūt pprie vna dicit illa solum q̄ est vnius predicati
incōplexi & singularis numeri de vno subo incomplexo
& singularis numeri vt hō est animal. Et oppōsita huic
dicatur propositio plures. scz omnis q̄ esset subi vel pdica
ti pluralis numeri vel quecūqz esset pluriū subōrū vel
pdicatorū ḡuis diunctorū put ergo propositiom ppe vni
oppomt. cōitur propositio plures. Propōs plures mul
ti sunt ḡdus. Primꝰ ḡdus est immediatꝰ ppēm vni. s. si p
positio sit vnius subi incomplexi & vnius pdicati incom
plexi plis numeri vel econuerso vt totū est sue tres & vni
tates sunt numerꝰ huius sunt alia. Secōs ḡdus si subm
vel pdicatū ē trīꝰ oplexꝰ diūctꝰ tñ p medū determinacōis
& determinabil vt hō est aial rōnale mortale. asinus sortis
currit & hō albꝰ est pē platonis. Tertiꝰ ḡdꝰ est si subm
vel pdicatū sit plures tmini hypothetice diūcti vt sortes
& plato currūt oppositū ex materia & forma est hō sortes
& plato disputāt. Quartꝰ ḡdus est propositio hypothetica
et apparet q̄ quilibet illoꝝ graduū posset habere plures
sut diuisiones & onexiones & q̄ etiam isti gradus non
exeunt methas propositioms vnius. Alij aūt sunt ḡdus
qui exeūt methas ab vnitate propositioms omuniter dicte
Primꝰ est si ex pte vocis saluet vnitas sed nō ex parte
intentionis. Et hec pluralitas seu multiplicitas pertinet
ad fallacias in dictione. Alij gradus secundus mul
tiplicitatē intentionū correspondentez multiplicitati vo
cum aut circūscripta consideratione vocis. Et est tunc
sīs modꝰ si ad modū propositionis cathegoricē. s. mediante
vna copula pdicetur plura de vno vel de pluribus aut
vnum de pluribus coniuncte vt homo equus est animal

hō est equus lapis asinus est albus calidus. Tertius
gd9 si plura pdicant de uno vl de pluribz aut unū de plu
ribz mō iūcte & ad modū ppōis ppositiōe vt hic sortes
currit plato currit vl sic sortes currit sortes disputat vl
sic sortes currit plato disputat. Isti sunt septez gd9 ppō
nū plures & apparet q̄ totidē modis pt dici mltrogatio
plures q; ōi oōi q̄ p modū oōis pfert pt addi nota in
trogatōis cū ergo oēs ppō dicta una siue ppe siue cōiē
sit uera ita q̄ nō falsa vel falsa ita q̄ nō uera & nō sit dis
tinguenda de ūtute ꝓmoms quemens est mltrogatōi
dea dare unā rnsionē detriataz. stiliert deludēdo eā tan
q̄ uerā vel negando eam tanq̄ falsaz vel saltez dubitando
eaz. Sed mltrogatōi plures in tribz vltimis modis nō
est danda una rnsio sed plures q; nec ipsa est mltrogatō
una sed plures mltrogatōes. Dicāt aūt rndens sumē mlt
rogatōes plures vt unā vel unā vt plures qn̄ intrroga
tioni plures rndeat una rnsione sicut est rndendū ad mlt
rogatōez una. Fallacia ergo ꝑm plures mltrogatōes vt
unā vel equerso est deceptio quemens ex eo q̄ nestiē q̄
sit mltrogatio una aut plures nec p oēs ali dz dari una
rnsio vel plures. Causa apparens hac est quemencia q̄daz
mltrogatōis ꝓlures & mltrogatōis uni9. Et causa defec
tus est diuersitas earū. Modi aūt ꝟ9 fallacie sunt valde
multi. sez totidem q̄t modis stingit arguendo vel rndēn
do acāpe mltrogatōes plures vt unā vel unā vt plures
q̄n modi ꝟ9 fallacie pnt dupliciter distingui. Uno modo
ꝑnes rnsionem oīe cseaucōez & diffinicōez & sic ponūt
tres modi. Primo omittit excedendo silr esse rndendū ad
mltrogatōes plures sicut ad unā mltrogatōez. vt si dem̄
quis uni9 ceci & alt videns q̄ut utrū illi sunt ea si cre
dat una rnsione esse rndendū sicut ad illam utrū ille sit

cæus deducendo cæū omittit p̄m9 mod9 b9 fallacie si tñ deat affirmatiue q nō bñ tñdē p̄t q rō. vel sic q ille est cæ9 deducendo cæū q ille videns deducendo videntē. Sedo modus omittit p̄nes diffinitiōez vt illa diffinitiō est bō cæū est aiel ñ videns. aptū natū videt q si credat tūc q cæa bñ diffiniant deducendo cæa sunt aialia nō videntia apta nata tñ videt tūc omittit iste mod9 ergo dicendū ē q cæa sūt aialia q trū neutrū videt aptū natū tñ videt. Tertius mod9 omittit p̄nes ofeuatiōez vt bñ sequit ille ē nō videns q est apt9 nat9 videt ergo est cæus. Si ergo credat enia sequi la aialia sūt nō videntia q sunt apta nata videt ergo sūt cæa. In casu enī q vnū aial sit videns q aliud cæū tūc seqūe nō valent aī añs esset verū q añs falsum. Ad hoc. n. q enia in pluri valerent oz sic arguere. Illa aialia sunt q trū neutrū videt q qlibet aptū natū est videre ergo q̄. Sed alio modo duplicit̄ p̄nes ḡdus p̄positiones plures. primus est aī ad p̄positiones plures p̄nes fm gradū credit tñdere vna tñsione vt q̄rendo vtrū sortes sit albus niger posito q sit albus. Si dicat q sic sequit q albū sit nigrū. si tñdeat q nō sequit q nō est bō albus q̄uis bñ possit tñderi vnica tñsione negatiue eo q illō aggregatū albus niger nō verū sed de sorte tñ p̄positionaliter stantes dicat q ē albus q nō niger Alio9 mod9 omittit p̄nes ḡdus q̄rtus vt q̄rendo vtrū b q hic sūt stans deducendo duo stantia. Si dicat q sic ergo sūt vnū q est falsum. si dicat q ñ sequit q vn9 eorū sit stans q̄uis possit tñdi negatiue eo q nō sunt vnū stans tñ p̄positionaliter stantes oz tñdi q ille ē stans vel q hic q b sūt duo stantia Et ita eodez mō tñdeat si vn9 stans q vn9 sedet q vn9 ē sedens q alt ē stans. Alio9 mod9 omittit p̄nes interrogatiōez plures p̄nes q̄ntus gradū vt querendo vtrū hoc sūt cæa deducendo vnū cæū q aliū videntez q tñdeat sicut p̄us.

Et de tertiatis aūt mānifestū est q sub hoc noīe gene
rali fallacia ostendē trēsorē spēs fallaciarū q vel a-
lique earū si ponrtūt in eadē argumentatione sophisti
cā nō tñ ponrtūt sēm eandem causam apparendi & de-
fra9 Et nō sunt iste fallacie spēs specialissime sed subal
terne diuisibiles in plures alias spēs. Inde pñt dici. xiij.
genera fallaciarū. sīz subalternarū. & eā pñt poni plures
vel pauciores spēs fallaciarū sīgntes oīs fallacias & nō
ponentes sēm q stare in pcedibus diuisiombz. aut q
vltra præcedē ad posteriores.

Secretriatarū aūt fallaciarū alie sūt ad alias me
thas aptiores ducere. sed tñ nulla pbatiē ducit ad
metham esset em nō argumentatio sophistica sed argu-
mentatio vera pbabilis. aut demonstratiua. sed quelibet
innata est ducere imperitū apparenter ad aliq̄ ĝnq̄z pre
dictarū methar̄. Omnis aūt fallacia apta apta est du-
cere apparenter ad redargutionem. sīz si oclusio q̄ oppo
nens vel apparenter ocludit vel pbat ostendat aut ap
parat ostendere positiom rñdentis.

Sophistissime aūt fallacia ignorande elenchi appa
ret ducere ad metham redargutionis q ipsa si nō
ponat alia fallacia pbat sufficienter suam oclusionē
que apparet ostendere positiom rñdentis sed nō ostē-
dit. Et in hoc consistit ratio huius fall. ae sīnt pus dic
tū est & hoc est apparens redargutio donec rñdens osten
dat q non ostendit.

Fallacia ſm nō causaz pfissime apparet ducere ad
metham falsi vel impossibilis q̄ directe sumit posi
tez rñdentis ex q̄ cū alia pmissa apparente vā vl possibi
li aut cū alijs vis vl possibilibz ocludit oclusioēz manētē
falsū vel impossibilē & postea ex hmōi oclusione falsa vel

impossibilitate reuerāt exp̄sse ad excludendū illaz posiā
nem rñdentis esse falsum vel impossibilem.

Allacia aūt p̄ticōis ꝺnāpn magis ꝙ alie ꝓpter
term hz ducendi ad methā inopinabilem. Cum eñ
opponēs nō habeat otra rñdentez argumentū ex nocio
tibz rñdens p̄t negaē cōnablr hoc ꝙ opponēs capit otra
eū nisi opponens fulciat se autoritē cōim aut famosoꝝ
doctoꝝ aut doctoꝝis in loco in q̄ disputat cōit approbati.
aut quē rñdens solet ita sequi. Si aūt rñdens tūc illud
negauerit videt esse ductus ad inopinabile si nō habeat
sufficientem excusationem.

Maxime aūt fallacia figure dictionis solet appare
ter ducere ad methā solecoasmi qz soleocasmus est
vicū otra regulas gmaticales. Et gmatica maxime stu
diosa est circa silitudines vel dissilitudines vocū sigtarū
sm q̄s silitudines fit fallacia figure dictionis. Sed ad nu
gacōez videt maxime apparent ducere fallacia sm ꝙ ad
simplr qz in ēmimis relatiuis ꝙ connotatiuis videt id sigre
trīq simplr sumptꝰ ꝙ ipe sumptꝰ cū addicōe alicꝰ altrīq
enimi explicante correlatiuū vel connotatiuū. Si q̄s ergo
ꝓpt hoc crederet qz in q̄libz cōne ille trīq acceptꝰ fuer
rit licet loco eius ponere ipm cū illa dictione explicante
suam connotationē dicipiē ꝙ nō p̄t defendere se a vicio
nugationis. Capm sextū de modo soluendi.

Ultimo detrīandū est q̄daz generali modo de solu
cōibz palogismoꝝ seu argumentationū sophistā
tarū in singulis fallaciarū p̄dictarū. Est ergo so
lutio argumentacōis sophistice manifestatio falsitatis
idest defectꝰ sm quē deficit ab elencho. Ideo si ꝓfecta det
at esse solutio oz nō solū qđ est falsuz intermere sed eā
causam intempcōis ostendere ad ꝓalogismos igit falla

nacū eq̄uocōis ⁊ amphibologie ſoluendos oz multiplicatz deſtinguere. Si ergo ocluſio ſit multiplex cū ipa poſita fuerit rnōes oz dicē ſenſuz ꝑm quē poſuit ſuā poſitōez ⁊ oſtendē ꝙ argumentū opponētis nō ocludit otra illū ſenſuz. ſed otra aliū. Si aūt nō ocluſio ſed ꝓmiſſa fuerit multiplex ꝑm q̄ argumentū ocludit otra eū oz rnōes diſtinguē ꝓmiſſā illa ⁊ oñdē ꝙ in illo ſenſu q̄ vidē ocludē otra eū ē falſa Et ꝑm aliū ſenſū ñ valz oña Et mō eadē ſiliſolucōi ſē ꝓpalogiſmi oꝓſitōis ⁊ diuiſioīs ⁊ accēt) niſi ꝙ in eis nō eſt ꝓpō ſimplr eadē ꝑm vocez ꝫnōs diuerſas ſigōes fiant ē in eq̄uocatōe ⁊ amphibologia iō ñ eſt ibi ꝓpe loquēdo aliq̄ ꝓpō deſtinguēda. ſed mānifeſtāduz eſt quō ſub eadē matia ꝑm vocē ſē diuerſe ꝓpōes vel dictiones ꝑm formā ⁊ diuerſas ꝫnātes vel facētes ſñas.

In fallacia aūt figure dictionis ſoluendū eſt qz nō oz dictionibz ſilibz ꝑm vocem ortrnxere ſiles modos ſignādi. ſed in hoc oz ſeq̄ regulas ḡmaticales ⁊ acceptōes ab eis. Nec oz ſiles dictiones ꝑm vocez aut ꝑm modos ſignādi ḡmaticales habē ſiles figuras ꝓdicationū hoc eſt eſſe de eodē ꝓdicamēto ⁊ quō ſub diſtributiō vni) ꝓdicamenti. nō licet accipe trīos de alio ꝓdicamento ⁊ ſic oz bñ ꝑm diuerſos modos hȳ fallacie aſſignre diuerſos de ſecūdo. Nec debem9 ōmino attendē ad ſilitudines vocales dictionū vel cōnuz. qz voces impoſite ſunt ad ſignādū ad placitū. Aliqñ ſiles diſſilia. aliqñ diſſiles ſilia. Ad paralogiſmos aūt fallacie accīntis cōis ſolutio eſt dicē ꝙ nō ſeq̄t 9° de neccitate ex ꝓmiſſis vt dicit ariſtoteles ſed vltra oz in vnoq̄z ꝓalogiſmo manifeſtare q̄re cū videat ſequi nō ſequit vt notauim9 in ꝓncipio hȳ capli.

Similiter ad paralogiſmos fallacie ꝑm q̄d ad ſimplr oz cōit negare oña ⁊ cauſaz falſitatis oñe aſſignre

ex habitudine addicõis ad dictũ simplr aũ addic. Alĩ sunt eñ oñe de q alie falsc. s. si illa addicõ sit pura extra hens alie si aũ phẽo alie si suppõez alienãs. Et alie si sit in plurib⁹ hatũ ꝯditionũ pticipans ideo oz rñdentẽ hoc declarare ꝑm exigentiã sibi factoꝝ ꝑ palogismoꝝ. Data logismi aũt fallacie ignorantie elenchi soluendi sunt in terminando ctradictionem oclusionis opponentis ad positionez rñdentis. q manifestand⁹ est defectus expt q̃ nõ est ctradictio. Illos aũt defectus p̃nalit declarare ꝑm diuersitatẽ argumentationũ spectat ad ptacticã sophisma tũ. Paralogismi aũt fallacie petitõis ꝑncipij soluẽdi st ꝑ mceptioez ꝑmissarũ alic⁹ earũ nõ tñ qz sunt falsc sed qz credunt esse falsc. Sepe eñ rñdens scit vel credit eas esse veras q oclusionem q̃ inferũt ctra eum esse veã q positionem suã esse falsam. Sed tñ eam ponunt vt appꝛbet si q quõ oclusio posita posset ctra volentem resistere demonstrari ni q casu liatũ est negare oez ꝓpoez ctra ipm acceptaz eque vel magis dubiã q̃ esset oclusio ctra ipm demõstrãda tanq̃ mhil valeas ad illi⁹ oclusiõis demõstrationem. Demde palogismi fallacie oñtis soluẽdi sunt negando ouertibilitatez oñe q assignando causam intrempationis. sez qz nec est necc msi in tminis ouertibilez ex oñte bone oñe sequi añs nec ex opposito añtis sequi oppositũ oñtis id mãifestaꝝ nõ est difficile. In fallacia aũt ꝑm ũ causaz vt causaz vt palogismi manifeste soluant cõsiderandũ est ꝑmitt⁹ si oclusio sequeꝝ ex necitate. q si nõ hoc est manifestandũ q nõ valet victoriose pcessus. q si sic cõsiderandũ est an oclusio sit falsa vel impossibil qz si nõ tũc nichil valet rñsio sup illas ꝑmissas ad oclucndũ falsitatem vel impossibilitatez alic⁹ earũ. Si aũt oclusio sit falsa vel impossibil cõsiderandũ est an ꝑmissa remota q re

uerſando ꝯcluditur eſſe falſa vel impoſſibilis ꝯcluſio ꝓmi ſillogiſmi ſequerē adhuc ex rōſionis ꝓmiſſis an nō qz ſi ſic nō valet tūc reuerſio ſup illaz ꝓmiſſā eo qꝫ ipa nō eſt cauſa illius ꝯcluſionis. Si aūt ſine illa ꝓmiſſa nō ſeqꝫ ꝯcluſio ex alijs ꝓmiſſis videndū eſt an aliq illarū ꝓmiſſa rū ſit falſa vel impoſſibilis qz ſi ſic tūc nō erat bō ꝯña de ꝓmiſſa de q̄ inferebat qꝫ ipa erit falſa vel impoſſibilis. Si aūt nulla illarū ꝓmiſſarū ſit falſa vel impoſſibilis tūc adhuc videndū eſt an ille ꝓmiſſe ſint impoſſibiles hiez vtra qz ſit poſſibilis qz ſi ſic nō valet rñſio ad ꝯcludendū aliā ꝓmiſſarū eſſe impoſſibilem. Si vero nulla illarū ꝓmiſſa rū eſt falſa vl impoſſibilis nec ꝓmiſſe ſunt impoſſibiles Argumentatio eſt demōſtratiua miſi forte obſtet petitio pncipij. Paralogiſmi erūa fallacie ſm plures introgacōes vna ſoluūt conſideracio in qua ſpecie introgacōis vnꝰ vel introgacōis plures ſit introgatio oppōentis. Et ſm exegentiaz talis introgacōis rñdendo aut vna rñſio ne aut pluribz ꝯ hoc aūt affirmando aut negando. Et ſi argumentū oppōentis nō ꝯcludat de illa ſpecie intrrogationis vnius aut plures de qua rñſum eſt ſed de alia ſpecie hoc eſt manifeſtū ꝯ erit argumentū ſolutū.

Hic de diuiſionis diffinicōiſqz tōne q̄ ad denōſtracōez ipaz putiles ſūt. pauca dicam ꝙ diuidendi em̄ ars mḡt Boeci ꝙ mḡnos ſtudioſis offert fructus. diuiſionē igit ꝯ ſibi oppoſitam oppoſicōez aſſerem ꝙ. diuiſio quidē eſt multorū collectoꝝ in vnū ſpatio. Cōpoſitio aūt ē mltorū muicē in vnū collectio dicat ꝺ illō vnū. totū. illa vo mlta ptes ei ꝙ. Ab his aūt nominibus oppoſitio ꝯ diuiſio plura denommantur compoſi vel diuidi. aut oponere vel diuidere. partes em̄

qñqz diam̃ ꝓponi. q̃ſi ſil in vnū totū ꝓpoſi. ⁊ ſic eā vtra qz dr alt̃i ꝓponi. Qñqz cē ⁊ ſcpi9 diam9 totū ꝓponi ex ꝑtibz. ⁊ ꝑportionabl̃r eā diam9. ꝑtes ab iuicem diuidi. ⁊ totū eā diuidi in ꝑtes. nēnunq̃ q̊z diam9. ꝑtes ꝓponere totū. totūqz diuidere. Duobz p̄t̄rue modis dicunt totū ⁊ ꝑtes. ꝑmo mō. totū integrale ⁊ ꝑtes integrales 2° totū p̄dicabile ⁊ ꝑtes ſubiectibiles. hec aūt dr̃ūt. Qñs em̃ ꝑtes integrales collective. ſuū ꝛſtituūt totū. ñulla tñ ea rū eſt. ꝑtes vo totiꝰ p̄dicabil ſuū totū nō ꝓponūt. Quid em̃ ad iuicem collecta facient. hō ⁊ aſinus. de q̃libet tñ tali ꝑte vere p̄dicabit totū. due q̃dem vnitates ꝓpoſite. binarū faciūt. ternariꝰ q̊z ⁊ binariꝰ nō ꝑticipātes. quinarū. ⁊ aīa ⁊ corꝑ diuīta. aīal. Sed nec plures ſp̃es. vnū ꝓponūt genꝰ. nec plura indiuidua ſp̃ez. ⁊ tñ de ſingulis ſp̃ebz p̄dicat genꝰ. ⁊ de ſingulis indiuiduis ſpeciei dr. Totiꝰ q̊z diuerſe ſunt diuidendi mōes. Naz aliq̃ fit diuiſio totiꝰ in ꝑtes ꝑ ſolaz aīe conſideratiōez: id qđ fit nulla facta mutatiōe in re diuiſa. ſed qđ ꝑ vnū cē conſideratꝰ. poſt vt pluta intelligim9. Sic cēlū in ꝺecem ſpheras. zodiacū in xij ſigna. ⁊ mundū in q̃tuoꝛ elementa diuidim9. Aliq̃ q̊z fit diuiſio ꝑ realez in ipīs totis ⁊ ꝑtibz mutatiōez. vt cū aiaz a corꝑe. aut ab arbore tamū ꝛciſum ſepem9 Et cū totū p̄dicabile ⁊ ꝑtes eius multiplr dicant. diuerſi erūt diuidēdi modi Eſt em̃ vnū totū p̄dicabile qđ de ſuis ꝑtibz p̄dicat eq̃uoce. ⁊ eius diuiſionē vocam9. diuiſioez vocis in ſuas ſignificationes. Et eſt aliud p̄dicabile de ſuis ptibus vniuoce qđ eſt genꝰ vel ſp̃es. ⁊ ſic eſt vna diuiſio generis in ſuas ſp̃es ꝑ dr̃as ſpecificas. alia ſpecici in ſua ſingularia. Eſt ⁊ aliud p̄dicabile. de ſuis ptibz denoiatiue. ⁊ eius diuiſio p̄t vocari totiꝰ in modo in ſuas ꝑtes. vel aduerbialis ad hꝯmodi diuiſionē. Sunt aūt tmini de ſe

inuicem ꝓdicabiles demōstratiue. habētes se ad inuicem. vel sicut subm ꝫ passio vel sicut plures passiones eiusdē subi. siue dicant passiones ꝑ se siue ꝑ accns ꝫ sic vocant passiones accntia. ponit triplicē diuisionē totorū de nomiatē de suis ptibz ꝓdicabiliū. s. subi in accna. Accntis in subo. ꝫ accntiū in accntia. Diuisionū q̄z alie dr pfecte. alie in pfecte. Perfecta dr q̄ duas obtinet ꝓpetates scz q̄ sit suffiēs ꝫ nō sit superflua. Imperfecta aūt dr si de sit ei aliq istarū ꝓpetatū. Q̄ est aūt diuisio totī in ptes integleo suffiēs. si ille ptes simule effiāūt totū. ꝫ est defiēns. si totū nō constituūt. diuisio aūt totī ꝓdicabilis est suffiēs. si in illas scindat ptes ꝙ diuisiuū ꝓdicans de ipo toto vlr sumpto. Si aūt nō. est insuffiēs. Diuisio aūt dr superflua. si ptes eius in ꝙs diuidit ꝓtinent in aliq̄ ptes ipī totī. ꝫ si nō. superflua nō est. Adhuc quidam alij ponunt diuisionū modi mm ꝓpe dicti. vnī est diuisio termini ꝓdicabilis. p aliū terminū finite ꝫ infinite sumptū vt ōne aial est hō vel nō hō. rōnale vel nō rōnale. albū vel nō albū. Alius modī est ꝑm quē dō ea dē ꝑm materiaz dr opposita vel diuisa. put est alba ꝫ alia ꝑm formā. Alius adhuc est modī put ꝓpōz diuisiuū tuā vocat mī diuisionē. vt si dicam. aliq̄s ē hō vel nullus hō aut vt. talem eiī ꝓpōz dicam. esse manifestā p sufficientem diuisionem.

Reliquū est vt de diffinitionibz dicam. Sunt aūt duo ꝓpetates cōes oim diffinitorū. ꝫ diffinitionū. Prima ꝓpetas est q̄ diffinitio ꝫ diffinitū dr ad conuertibilia p modū relatiuoꝝ. Omne eiī diffinitū est diffinitiōis diffinitū. ꝫ ois diffinitio diffinitī diffinitio. Secda ꝓpetas est q̄ diffinitū ꝫ diffinitio sint ad inuicem conuertibiles. vt ois hō est aial rōnale. ꝫ ōe aial rōnale est hō

Ex quo sequit illud cõe dictũ. ſ. q diffinitio dz oẽm ꝛtento ſub diffinito p excluſioẽz eoꝝ q nõ ꝛtinent ſub eo. ꝛ ſp ꝛ p ſe ꝛ ꝓmo. ꝛ p ꝛñs tale diffinitũ eſt p̃dicabile de cõi eo de q eſt p̃dicabilis diffinitio ꝛ tale p̃dicatũ ſolz vocari. q̃d eſt. Tertia ꝓpetas omnis diffinitio explicate eſt notificatiua diffiniti. Quarta q oẽs diffinitio eſt oꝝõ. ꝛ õne diffinitũ eſt terminꝰ incõplexus vel ſaltez oꝝõ minoꝝ incõplexoꝝ q̃ ſit ſua diffinitio. Quinta eſt q nullũ ſingulare eſt diffinitũ vel diffinitio. Sexta eſt q nulla etiam ꝛpoſitio eſt diffinitũ vel diffinitio. Septima ẽ q nulla diffiꝰ dz dari p̃abolice vel trãſumptiue. Octaua eſt q nulla diffinitio dz eſſe ſuperflua vel diminuta. Diffinitiõnũ. alia q̃d nois. alia q̃d rei ſeu q̃ditatiua. alia cauſalis. alia deſcriptiua. diffinitio q̃d nominis eſt oꝝõ explicans ouertibiliter q̃d vel q̃ diffinitũ ſignificat. aut ꝛnotat. ꝛ noie ꝓpo vocat interp̃tatio. ꝛ ouemt termimis incõplexis vocalibz q̃bz nõ correſpondent in mẽti ꝛtemptus ſimplices. ſed incõplexi. ſiue illi termini ſupponant p aliq̃ vel aliquibz. ſiue nec p aliq̃ neqz aliquibus ſupponant. Conuemit eciã ꝓpoſitionibz categoricis quibz in mente correñdent nõ ꝓpoſitiones categoricæ. ſed hypotheticæ copulatiue ꝓpt q̃d nõ dz eas ſigñtiue ſuptas eſſe p̃dicabiles de ſiue diffinitis ſed ꝑm ſuppoſitos materiales. nec mediate hoc vbo eſt ſed mediate hoc vbo ſigt. Diffinitio q̃ditatiua eſt oꝝõ iudicans p̃ſe q̃d eſt eſſe rei p̃dicata eſſentialia q̃ ſunt genꝰ diffiniti ꝛ dr̃a vel dr̃e eſſentiales de nec totalis diffiꝰ ſit ouertibilis cũ diffinito. ꝛ hec diffinitio dr̃et p̃ſe ꝛ ꝓpriſſime ad q̃ſtionẽ q̃d eſt. ꝛ ꝓſuppomit eſſe rei. ſi debeat reddi ad q̃ſtionẽ q̃d eſt. ꝛ nõ dat de tertio cõnotatiuo niſi ampliando nomen diffinitionis q̃ditatiue. ſz ſolũ de tertiis ſubalibz. aut de alijs ſi forte ſint alij nõ one

tatiui.ſz nullū eciā ſuſcipit in ſe t̄minū ꝯnotatiuū. ꝫ poſ
ſibile eſt eam ſig̃re multo ꝑtum q̄ ſignificæt diffinitum.
Diffinitio cauſalis eſt oīo iudicans ouertibilr quid eſt
eſſe rei ꝫ ꝑt̄ quid eſt. Et dat̄ talis diffinitio p t̄minū
vel oīos q̄ in recto ſupponēnt p cauſa vel os cauſis eius
vel eoꝝ p quibz diffinitū ſupponit. Et ponunt̄ illi t̄mi
in hꝫ diffinitione in obliq̄. Et dant̄ iſte diffinicões aliq̄
p cauſaz formalez. aliq̄ p cauſaz matialem. aliq̄ p cauſaz
efficientem. aliq̄ p cauſam finalem. ꝫ aliq̄ p plures ha ū
cauſarū. ꝫ valent maxime tales diffinicões. ad demōſtra
tiones ꝫ ꝑt̄ quid. ꝫ ſepe demōſtrat̄ vna taliū diffinicōnū
p aliā. aut qz eſt aut ꝑt̄ quid. Solet eciaz Ariſtoles
ꝫ diffinicões q̄dicatiuas. vel eciā diffinicões datam p cau
ſam finalem vocare formalem ac ſi eſſet data p cauſam
formalem ſed eſt impropria locutio.

Deſcriptio ſolet diffiniri q deſcriptio eſt oīo iudi
cans quid eſt eſſe rei p accñtalia ſeu p effectus ſim
plr poſtericés. Deſcripcõe āt diffinit ſubm p ſuā paſſio
nem vel p ſuas paſſiones. ꝫ cauſa p ſuū effectū vel ſuos
effectus. Et eſt deſcriptio de ꝓpriis ꝫ notioribz quo ad
nos. ſed nō ſimplr. Ideo p deſcripcões demōſtrant̄ aliqñ
diffinitiones quidditatiue. vel diffinicões cauſales de ſuis
diffinitis. nō ꝑt̄ quid. ſed qz eſt ſolū. Sepe aūt plures
ꝑdicatoꝝ modoꝝ diffinitionū oplectunt̄ ſil. ꝫ eſt inde
diffinitio ꝑfectior. ꝫ inde puenit illa diuiſio diffinicōnū
q̄ in pluribz locis ponit ariſtoteles. ſ. q diffinicōnū eius
diffiniti. vna eſt ſicut ꝓncipium demonſtrationis. alia
ſicut concluſio. et alia eſt tota demonſtratio poſitione
differens.

De demonſtratione tractaturus. qui eſt omniū ſillo
giſmoꝝ ꝑfectiſſimus oꝝ in p ordinem dicam.

Primo quidē tractabo de questionibus sibilibus ⁊ de precognitionibus. Secundo de conuenientia ⁊ differentia demonstrationis ad argumentationes dialecticas. ⁊ scientie ad opinionem. Tertio de principijs demonstrationis immemstrabilibus. Quarto de dicto de omni. ⁊ per se. ⁊ de vbi sue secundum quod ipsum. Quinto de pluribus diffinitionibus demōstrationis. Sexto de demōstratione per quid in speciali. Septimo de demōstratione qui. ⁊ an aliquis circularit demōstrauerit. Octauo de vmōstratōe ad impossibile ⁊ quibusdā alijs. Nono de quibusdam spacij ⁊ demōstrationū. Decimo per quē modū detrīnari possit vna quelibet sibiliū q̄stionū. Aristoteles igitur quatuor enumerat esse questiones sibiles. s. si est. quid est. qui est. ⁊ per quid quid est. q̄ sic per hoc distinguit. qui questio aut vult de esse vel de quiditate ⁊ querens de esse. vel querit de esse sed adiacente vt vtrū deus est vel vtrū ranā est. ⁊ hanc vocamus questionem. si est. capiendo si per vtrū. aut querit de esse tantū adiacente. vt vtrū deus est infinitus. vel vtrū motus est res distincta a mobili. ⁊ hanc vocamus questionem qui est Questio aūt querens de quiditate. vel querit de quiditate. vel exigit esse in questione vt si quæramus quid deus est. vel quid homo est. vel querit de quiditate non exigente esse in questione ⁊ hanc vocamus questionem per quid vt si quero per quid quid homo est. vel propter quid. homo est risibilis. ergo nō quero quid est homo. vel quid est homini esse risibilem. sed quero. q̄ sit causa essendi homini esse. vel essendi homini esse risibilem. Aliter etiā possunt distingui dicte questiones. vel per ponere in minutis. vel per nō ponere in minutis sicut tangit aristoteles in 2° posteriorum. Omnes autem dictas questiones dicit Aristoteles esse questiones medij, qui cum quærimus quid est. vel si

est. q̄timus si est mediū. Tum aūt q̄tim9 q̄d est. vel ppt̄
q̄d est. q̄tim9 ppt̄ q̄d est mediū. Mō aūt in q̄stione ppt̄
q̄d q̄tam9 mediū q̄d est pbat aristoteles. ꝓmo qz in oi
q̄stione ppt̄ q̄d q̄tam9 causaz essendi. aut simplr aut ꝑm
q̄d. scdo qz in oi q̄stione ppt̄ q̄d est. q̄tit̄ med ū ppt̄ q̄d
est. ꝯ oe mediū ppt̄ q̄d est. est mediū q̄d est. Exo in oi
q̄stione ppt̄ q̄d est. q̄tit̄ mediū q̄d est. Volentes aūt drē
de ꝓgnostendis aīi demonstratiua sciencia ꝯclusionis
oñdim9 ꝓmo ex q̄t ꝯ q̄bz ncē est ꝯstitui demōstracōez
passionis de suo subo. Et manifestū est qꝫ ꝓmo ncē est
in ea esse subm. passionē ꝯ mediū. scdo oz in ea esse ꝯclu-
sionē ꝯstitutam ex subo q̄ si aīi ꝓponebaī erat questio.
trāo oz in eas esse duas ꝓmissas. vnā ex medio ꝯ pas-
sione ꝯstitutam. allam aūt ex subo ꝯ medio. q̄tto ncē
est illas ꝓmissas esse ordinatas in figura ꝯ debito modo
sillogistico vt de ncitate sequit̄ ꝯclusio ex ꝓmissis. hec
aūt ꝓmisse ꝯ t'mini earū solent vocari matia demonstra
ōis. Ordinatio aūt earū in figura sillogistica ꝯ debito
modo sillogistico solet vocari forma eius.

Iam9 ergo ꝑm Aristotelez qꝫ ōis doctrina ꝯ ōis
disciplina intellectiua fit ex ꝓexistenti cognitione.
Duplr aūt est ncē cognoscere in sciencijs demōstratis
uis. Alia nanqz sunt vt dignitates. alia vero q̄d est qđ
bz ꝓ nomen vt passiones. ꝯ alia vtraqz. s. q̄d est ꝯ qz est
vt suba. Dz oz in oi sillogismo demōstratiō oz ꝓgnos
cere de subo ꝯclusionis. qz est. immo hoc in q̄stione. si est
dcr̄ꝫ p demōstracōez. sed hoc oz ꝓsupponē in oi sciencia
totali de subo ꝓmo illius sciencie. Tum ergo sciencia
magnā ex multis ꝓpositibz. diuisionibz. demōstracōibz. ꝯ
clusionibz aggregatū dicam9 vnā sciencia. vt mathema
ticam z hysicam vel geometriam. Et ai cuī talia multa

nō dicant vnū ppt̄ cōtinuitatē vel inherentiā vni9 ad alterū nec ppt̄ vnitatez subi in q̄ aggregant nec̄ est talem magnā scientiā dicī vnā ex vnitate alicui eorū de q̄bz illa scientia cōsiderat. ad qđ alia ꝓut in illa scientia cōsiderāt q̄nt ordines ꝑ attribuc̄oez. sicut exercitui dr vnus ex ordine oīm aliorū ad vnū ꝓncipē vel ducem. Ideo videndū est q̄d sit illud vnū ex q̄ vnitate talis scientia dr vna. hoc aūt nō est ꝓncipiū aliqđ ꝙplexū vt dignitates q̄ multe sunt in eadem scientia totali ꝑ nō reducibiles inuicez nec hoc mediū demonstratiuū pari rōne nec cōclusio. nec aliqua passio. q̄ plures sunt ꝑ posteriores p̄missis ꝑ subiectū. Oportet ergo hoc esse vnū ꝓnū genus. s. subm illi scientie ꝙpium ꝑ adequatū. hoc est demōstratio Aristotelis ꝓmo posteriorū in illo capitulo vna aūt scientia ꝑ. Quibusdā aūt videt̄ q̄ nō ꝓpe scimus p̄missas q̄ cōclusiones. sed hoc impugnāt platonici. Nos aūt opinionē hāc nō tenemus sed dicimus nccio nos ꝓpius scire p̄missas q̄ sciamus cōclusionē. Fit em̄ in nobis scientia cōclusionis ꝙ scientia p̄missarū. ꝑ q̄ qđ aliq̄ fit. hoc ꝓpe est naturaliter eo qđ fit. Maiorem aūt scimus ꝓpe tempe q̄ cōclusionē sed minorem adcentes maiori scite. simul tempe. scimus cōclusionem licet ꝓpe nature.

Hic expedit videre de conuenienciis ꝑ differenciis demonstrationū ad argumentac̄ones dyalecticas. Conueniunt demonstratio ꝑ argumentatio dyalectica ꝓmo q̄ oz vtrūq; esse argumentū ex p̄missa vel ex p̄missis inferens cōclusionem nccio vel ꝓbabiliter. Secdo q̄ oz p̄missas esse notiores in sua veritate vel magis credibiles esse rem q̄ cōclusionez. vt nō fit petitio ꝓncipii. Tercio conueniunt q̄ possibile est vtrūq; esse sillogismū nccio ꝑ formaliter cōcludentez. Quarto conuenit in ꝓ

ꝓtione qz ſicut argumentatio dyalectica eſt generatiua opinionis ita demonſtratio ſcientie. Differūt aūt ꝓmo qz nece eſt oī habenti demonſtracōez ſcire concluſionem ꝯ nō eſt nece ōnem habentem dyalecticam argumentationem ſcire concluſionem immo nec opinari. Eſt imo ſequiē alia differentia. ſ. qz nece eſt in omni demonſtratione concluſionez ſequi neceſſario ex ꝓmiſſis ꝯ gratia forme quod nō requiritē ad argumentationem dyalecticam Ex quo iterum ſequiē qz nece eſt ōnem demonſtrationē eſſe ſillogiſmū. vnaqueqz aūt aliarū ſpeciērū argumētationis ꝑt eſſe dyalectica. Quarto differūt. qz nece eſt ꝑmiſſas demōſtracōis eſſe ſcitas. qđ nō requiritē ad dyalecticam argumentacōez. Quinto ſequiē qz nece eſt oēz demōſtracōez cē concluſiōis vē ꝯ ex ꝓmiſſis veris. qđ nō requiritē ad argumētacōez dyalecticā. Sexto nece ē oēz demōſtracōez eſſe ex ꝓmiſſis veris. aut ex eis q ꝑ ꝓmas ꝯ immediatas ꝓncipiū ſue cognitionis ſumpſerūt qđ etiā nō requiritē ad argumentacōez dyalecticā ꝯ adhuc multe ex hijs diſcrimina ſequūt alie q poſt dicent. Scientia aūt ꝯ opīo conuenīt ꝓmo. qz neutra eſt ꝓpō. ſed eſt aſſenſus ꝓpōis habitus q. ſ. aſſentimq ꝓpōi. Secōo conuenīt. qz vtraqz dicat aliqñ actualis. aliqñ ſolū habitualis. Tertio conueniunt in ꝙpoſitione. qz opinio eſt ꝓpoſitionis opinabilis ꝯ ſcientia eſt ꝓpōis ſcibilis. Quarto conuenīt qz vtraqz ſcq̄tur de eis ꝑe eſt actq vel habitq intellectualis. Quinto etiā conuenīt in tali ꝙpoſitōe qz nec ōis opinio eſt adquiſita ꝑ argumentationē dyalecticam. nec ōis ſcientia ꝑ demōſtracōez. Nunc aūt aſſignātes duas int ſcientiam ꝯ opinionē dicamq ſciām ꝓ° ab opinione differre. qz oz omnem sciām eſſe cū certitudine ꝯ euidentia vt patet ꝑ dō nominis ſed nō eſt poſſibile tale eſſe opinionem. ſed

dñā est q̄ oīs sciencia est vera & vere ppois. sed nō oīs opinio est talis. tercia q̄ nō pōt esse p̄mo ū p̄ncipioꝝ sciencia p demōstrationez. sed pt eoꝝ esse ex opinio p dyalecticam argumentationem.

Est hec aūt iam dicta tiandū est de p̄ncipijs demonstrationū p̄mis & indemōstrabilibz. Sūt em̄ alīq̄ talia p̄ncipia. si iam ostingit ārcularie demōstrare vt dicem9 post. & si nō sit p̄cess9 in infinitū p̄ut dicē post in p̄dicatis & subis. neq; in sursum neq; in deorsum neq; in medium vt suppono satis declaratū ab aristotile p̄° posteriorū. q; eciā nisi ad indemōstrabilia p̄uenire possem9 nō posset de aliq̄ cē sciencia p demōstracōem qđ hec ars supponit falsū esse. Non est aūt vnicū p̄n. ū p̄ncipiū indemōstrabile. sed sunt plura. imo nō sunt oclusioēs demōstrabiles multo plures q̄ sunt p̄ncipia indemōstrabilia. ideo infinita sunt talia p̄ncipia q; infinite sūt tales oclusioēs demōstrabiles. & nō sunt oīa p̄ma p̄ncipia nocia. sed multa attingentia. nec oīa euidētia q̄n p̄mo occurrūt ostendi vel ei p̄ponunt. sed alīq̄ dubia & alīq̄ opinata esse falsa Alīq̄ tn̄ sunt euidentia statim cū p̄ponūt notis tribus q̄stū ad sigōcōes eoꝝ & nō forma z pōis. Euidens igit̄ p̄ncipioꝝ notitia nec est nobis innata nec p doctrinā p̄e dictā adq̄sita. Sed p naturalē intellect9 iclinacōem ad eis assentiendū. ministerio tn̄ p̄mo sensus. memorie. & experientie. sūt em̄ quedā p̄ncipia intellectui nr̄o p se euidētia. p naturā intellect9 p̄ma sclā sensacōe. Quedā aūt p̄ma sensacōe. memoria siue experientia. & ōdaz p̄ma sensacōe memoria & experientia. Et sunt hartū p̄ponū q̄dam singulares q̄dam cōes. & cōim quedā particulares vel indefinite. & q̄dam vles. & sunt singulares mānifeste experientia & p exemplū. Particulares aūt vel indefinite p abs

ſtractionez ꝯceptus ꝯmunis a ꝯceptu ſingulari. Et
vniuerſales p Inductionem.

Dhuc antꝫ ꝓcipiam⁹. tractare directe de demon
ſtrac̃oibz expedit detriare de dicto de oī. de p ſe. ꝫ
de ſm q ipm ſiue de vli. Dico ergo q dictū de oī requiſitz
ad demonſtrac̃oez. addit ſup dictū de oī requiſitū ad ſillo
giſmū. qz ad ſillogiſmū ſufficit q ꝓpō ſit affirtiā de ſubo
diſtributo. ſed ad dictū de oī requiſitū ad demōſtrac̃oez re
quirit vltra q ſit ꝓpō vera eiā in q̃ cūqz tpe ꝓponat. n.
demonſtrac̃oe ꝫ pt̃ q̃d q̃ eſt potiſſima ſunt ꝓpōes ꝫ tmini
ꝫ habitudē cauſe ad cauſatū. Quantū ad p̃mas dicendū
eſt de modis dicendi p ſe vel p accidens ꝑdicati de ſubo.
Quantū ad tr̃ios dicendū eſt de modis eſſendi p ſe ꝫ p
accñs. Quantū vero ad habitudinē p̃miſſarū ad ocluſio
nez dicendū eſt de modis cauſandi p ſe ꝫ p accñs. Dicit
ergo ꝑdicatū p ſe de ſubo. ſi ꝓpō eſt nec̃ia. ꝫ p accñs. ſi ē
ōtingens. Termin⁹ aūt quidē ſunt ſubalis ꝫ nō ono
tatiui. ꝫ hꝫ dñr p ſe. alꝫ acadēntales ſiue ꝺnotatiui. ꝫ il
li dñr p accñs. Dicit aūt cauſa p ſe. ſi nec̃e eſt cauſatuz
tale eſſe vel fieri a tali cauſa. ꝫ ꝺz cauſa p accñs. ſi hoc nō
eſt nec̃m imo ōtingens. vel ꝺz cauſa p ſe ſi ꝓpō cauſal eſt
nec̃ia. ꝫ cauſa p accñs ſi nō eſt nec̃ia ſed ōtingens. Mo
dū ēt dicendi p ſe ꝑdicatū de ſubo in duos modos ſpecia
les diſtinguim⁹. Primꝰ eſt ꝓpōis q̃ditatiue vel cauſalis
nec̃ie. ſic em̃ ꝑdicant̃ p ſe diffinic̃oes q̃ditatiue vel cauſa
les ꝫ ptes eorū de ſuis diffinitis. vt hō eſt aīal. ꝫ trian
gulus eſt figura tribz lineis ōtenta. Secꝰ modus eſt p
poſitiōis denominatiue que nō eſt cauſalis. ſic em̃ ꝑdicant̃ de
ſuis ſubiectis de quibz nec̃io ꝑdicant̃. vt hō eſt riſibilis.
ꝫ numerus eſt par vel impar ꝫ iſte .2⁹. modus q̃dammō
eſt ouerſus p̃mo. qz in p̃mo ꝑdicatū erat de diffinitione

subi. ⁊ in sco ecuerso. passio em̄ diffinit ꝑ suū subm ꝑ
rt alias dictū est. Aristoteles aūt describit vle in libro
posteriorū duplr. ꝓmo sic. Dropō aūt vlis ē q̄ aī sit de ōi
de p se. est enam ꝓm qđ ipm. sco. Dropō est vlis. q̄ est
de ōi de p se ⁊ ꝓmo. ⁊ sic idem videt manere in ꝓposito de
ꝓmo ⁊ ꝓm ꝙ ipsum.

Cm̄ō stratio est sllogism9 faciens scire. s. ex scia p
missaꝝ faciens scire ꝯclusioēz. siant ergo scire ꝯclu
sionē ꝑt dicta ꝯit ⁊ ꝓpe ⁊ maxie ꝓpe sic ⁊ dem̄ō. Dicit
em̄ ꝯit dem̄ō. qz ꝯit fiat scire. ⁊ dz ꝓpe dem̄ōstratio.
qz ꝓpe loquendo fiat scire. ⁊ dz ꝑpissime demonstratio.
qz ꝑpissime loquendo fiat scire. Sed m igit̄ ꝓtermiata
scia ꝯclusioms ꝯit dictam vocam9 notiam ꝯclusois
adhesiuam. cū certitudine ⁊ euidentia siue sit ꝯclusio sin
gularis siue vlis siue stingens siue nēcia. Scientia aūt
ꝯclusioms ꝓpie dictam vocam9 notiam ꝯclusionis ad
hesiuam manentem ⁊ doctrinalem cū certitudine ⁊ euidē
tia ⁊ talis nō est scientia ꝯclusionis singularis vel stin
gentis. Scientia aūt ꝯclusionis ꝑpissime dictā. vocam9
notiam ꝯclusionis adhesiua ⁊c. nō solū ꝙ ita est. sed ꝓpt
qđ ita est. Demōstratiō ergo ꝯit dicta est sillogism9 faci
ens scire. ⁊ demōstratiō ꝓpe dicta est sillogism9 faciens
scire manentem. Demōstratiō denigz ꝑpissime dicta est sillo
gism9 faciens scire manentem ⁊ ꝓpt qđ. D. mō igit̄ ꝯit
dicta multiplr dividit. alia em̄ vocat categoricam. alia hy
pothetica. Categorica quidē est q̄ est ꝯclusionis categō
rica. ⁊ ex ꝓmissis categoricis. hypothetica est q̄ hz ꝯclu
sionē vel aliquā ꝓmissa. hypothetica. vt si eclipsis lune ē
luna est in capite vel cauda draconis. sed eclipsis lune
est. ergo luna est in capite vel cauda draconis. Aliter de
monstratio dividit in ostensiuaꝝ ⁊ ad impossibile. demō

ſtratio oſtenſiua & ſillegiſmus faciens ex p̄miſſis ſcitis
ꝯcluſionis ſcientiaz. Demonſtratio ad impoſſibile eſt ſil
logiſmus ex aliqua p̄miſſa ꝓpoſita ꝯcluſioni ꝓbande vel
demonſtrande. ꝙ alia p̄miſſa ſcita ꝯcludens ꝯcluſionem
euidenter falſam vel impoſſibilem. ex cuius euidenti falſi
tate vel impoſſibilitate ꝯcludit̄ p̄miſſa oppoſita ꝯcluſioni
ꝓbande eſſe falſa vel impoſſibilis. ꝙ p oēs ꝯcluſio ꝓban
da vera. Item demonſtrationū alia affirmatiua. alia ne
gatiua. Illa eſt affirmatiua cuius ꝯcluſio eſt affirmati
ua. ꝙ illa eſt negatiua cuiꝰ ꝯcluſio eſt negatiua. Et ma
niſeſtū eſt ex libro ꝓdoxū. ꝙ ſi demonſtratio ſit pure ca
tegorica ꝙ oſtenſiua tunc demōſtratio affirmatiua eſt
ex premiſſis affirmatiuis. ꝙ negatiua ex premiſſa vna
affirmatiua ꝙ alia negatiua. Adhuc demonſtrationes
diuidunt̄ ſecundū quantitatem concluſionis. Alique
eñ dicunt̄ vniuerſales. ꝙ faciunt ſcientiam ꝯcluſionis
vlis. Alie vero ꝑticulares vel indefinite. ꝙ faciunt ſcire
ꝯcluſiones ꝑticulares ꝙ indefinitas. Alie demū ſingula
res. ꝙ faciūt ſcire ꝯcluſiones ſingulares. Alio mō diui
dunt̄ demōſtrationes p vle ꝙ ꝑticulare ꝓut vle ſigt idez ꝙ
ꝑmo ꝙ ꝑm ꝙ ipm. Et vocāt̄ demōſtratio vlis cuiꝰ ꝯcluſio
ꝙ p̄miſſe ſunt ꝑm ꝙ ipm. ꝙ vocāt̄ ꝑticularis ſi qꝰ vel aliq̄
p̄miſſarū nō fuerit ꝑm ꝙ ipm. Item demōſtrationū. alia
nēcie ꝯcluſicis. alia ōtingentis. illa eſt nēcie ꝯcluſioīs
q̄ eſt neceſſariarum p̄miſſarum ꝓut Ariſtoteles dicere
videt̄. ꝙ ea que eſt ōtingentis ꝯcluſionis. habet ſaltem
vnam p̄miſſaz ōtingentem. Sunt etiam demōſtrationū
quedā de preſenti. quedam de preterito. ꝙ quedā de futu
ro. quedā de meſſe. ꝙ quedā modales. Sed adhuc demō
ſtrationū dicim9. quandaz manſiuā que facit ſcire man
ſiue nō obſtantibus mutationibz rerū. ꝙ fluxu tempis

ſaluata vō ne. aliaz dicimus nō manſiuā q̄ ſic nō ſcit
re manſiue. Et ita tū aliam vocam⁹ doctrinalē. aliam ve
ro nō doctrinalez. Doctrinales vocant ſm q̄s in ſcholis
poſſum⁹ cōit dicere ſcientes vocū ſignōes r ſitatus at ſqz
ꝓñtia terū ſignatū. Et etiam p ſcripturas earū in libris
dicere ecē ſuccaſſiones earū ꝛcluſiones. Vocam⁹ illas
nō doctrinales ſm q̄s hec facere nō poſſum⁹. Et dicim⁹
nomen demōſtratiōis dia ꝓpe ꝙut reſtringit ad tales de
mōſtratiōes manſiuas ꝫ doctrinales. Adhuc ariſtotelis
ponit diuiſionez demōſtrationū. alia ꝓpter q̄d. alia q:. De
mōſtratiōez aūt ꝓpter q̄d vocam⁹ ſatis ſtricte illā q̄ facit
ſcire ꝛcluſionē ꝓpter q̄d ita eſt ꝫ apꝓpatet. ꝫ talem oz eſſe
cauſam ꝓpam. Demōſtratio aūt q:. opponit demōſtra
tiom ꝓpter q̄d. vt ōis dicat demonſtratio q:. q̄ nō eſt ꝓpter
q̄d ſm dictam deſcripciōez. Ideo ſequit duplicem demō
ſtratiōez. q: vnā ſi nō ſit p cāz. aliā ſi ſit p cāz ꝫ nō ꝓpaz.

Et demōſtratiōe igit ꝓpter q̄d. multe ſunt dubitatio
nes. vna eſt cū ſcire ꝙ ꝓpter q̄d ſit ſcire p cauſam. q̄. ꝫ
q̄ ꝫ c⁹ debeat eſſe illa cauſa. ꝫ nō eſt dicendū ꝙ eſt demō
ſtratio ꝓpter q̄d ex eo ꝙ p̄miſſe ſint cauſe ꝛcluſionis. Nec
ſuffiat ꝙ ſcientia p̄miſſarū ſit cauſa ſcientie ꝛcluſionis.
ſed requirit ꝙ terti⁹ cauſalis poſitus in p̄miſſis ꝫ ꝛcluſio
ne ſignificet cauſam eſſendi ita ſicut p reſiduū ꝛcluſionis
ſignificat. vel ꝙ mediū ſignificat appꝓpiate cauſam ita eſſendi ſi
cut p ꝛcluſionē ſignificat. Dubito dubitat an diffinitio ipi⁹ ſci
re quā ponit ariſtoteles ꝑmo poſteriorū ſit bō diffinitio
ipi⁹ ſcire q̄d facit demōſtratio ꝓpter q̄d. ſ. ſcire eſt cauſam
rei cognoſcē ꝫ q̄m illi⁹ eſt cauſa ꝫ q̄m nō eſt poſſibile ali
ter ſe habere. ꝫ dicendū eſt ꝙ ſic. Si exponat nō poſſibile
alit ſe habere ꝙ impoſſibile eſt talem effectū eſſe vel euen
ire ſine tali cauſa. ꝫ ꝙ impoſſibile eſt talem cauſam eſſe

vel euenire sine tali effectu. Ex hac diffinitione ipius scire sequit qd nō est demōstratio pfecte faciens scire ppt qd quia medium significat causaz eius qd p conclusionē sigt nisi una pmissa & conclusio fiat xpōes causales aut exp̄sse. aut p intellectū hoc supleat. Et sequit eaā q licet eiusdē rei sint plures cause sm diuersa genera causarū. tn eiusdē conclusionis nō sunt plures demōstrationes ppt qd in qbz talesxpōes causales nō sunt sm eandē causaz vel easdē cās & tn bn essent illarū plurium demōstrationū eedem ut rōnes stōtis rēis causalibz earū. Demde eaā dubitat an sit tō diffinitio demōstrationis xpt qd qua ponit arist' otteles. s. q demōstratio est ex pmis vere. & imediatis. poribz notioribz causisqz conclusionis. Et dicendū est q sic sm debitam exposition̄ez qz vt dicit aristoteles sic erūt xpa pncipia eidē qd demōstrat. dubitat etiam an p oē genꝰ cause assignit demōstrare tantū xpt qd & vtrū q nō. qz causa materialis nō est effectui suo ppa cū eiꝰ natā sit esse in potentia ad aliud. oppositū tn apparet dre aristoteles scdo xphysicorū. vbi cū determinauit de qtuor generibz causarū dixit. Que aut sunt cause & qt dicimꝰ manifestū. tot. n. sm nūerū qt opponit xpt qd. aut em in qd qd est reducit xpt quid vltimū in mobilibz vt in materialibz. In diffinitione em recti aut omensurati. aut alicuius eiusdez reducit vltimū aut in mouentem pmū vt xpt qd retulit. qm furati sūt. aut alicuius gra vt dūarent. aut in his q fiunt materia. hec sunt dicta aristoteles & hoc est tenendū. Et iuxta dicta ab aristotele de mathematicis dubitatur an vt plurimū demonstrationes mathematice debent dici xptr quid. & p causam formalem sicut dicī osuetus est. & videtur esse dicendū. q si hoc teneat oporteret minus xptie accipere causam formalem.

Ēterminatis aūt de demonstracōibz qz est: diām9 aristotelem duces posuisse modos earū. Nucēū primus est si fit demō° causati p causaz. sed nō p p̄ā immediataz. i. nō p p̄missas p̄m qđ ipm ꝯ indemōstrabiles. Secūs mod9 est si fit demonstratio nō tm causati p causam siue sint p̄misse p̄m qđ ipm siue nō. Et posset p̄mi dicta ptius addi tert9 modus. scz si sit demonstratio causati p causaz p p̄missas p̄m qz ipm ꝯ indemonstrabiles. ꝯ non scit sitū qm illius est causa sicut in p̄cedenti capitulo. satis declaratū est in demonstratione ꝓpter quid. Et qz videtur dicere aristoteles ꝙ demōstra° qz. ꝯ demōstratio ꝓpter quid fiunt in eisdem terminis p modū circulatiois videndū est de circulatiune in demonstracōibz. quomodo sit possibilis vel impossibilis. Aliqn aūt de eodez eadem scientia scit vel demonstrat. qz est ꝯ ꝓpter quid. scz si ostenderet diām ꝯ p̄mitatem seu p̄ncipalitatem causarū ad causata ex pte terū sigtarū ꝯ qđ nō supponat p̄ncipia suarū demōstrationū ex alia scientia. Aliqn aūt de eodē ptinet ad eandē sciaz scire qz est. ꝯ ad aliā ꝓpt̄ qđ ē. ꝯ hoc ostingit cū vna scientia est altēi qđāmō subalternata Tunc em̄ sepe ostingit ꝙ subalternata scit qz. est ꝯ subalternās demōstrat ꝓpt̄ qđ ita est. Et ex eisdē terīs p modū circulacōis fiunt due demōstracōes. vna qz: p̄cedens de causato ad causaz. ꝯ alia ꝓpt̄ qđ p̄cedens econuerso de causa ad causatū. Et exemplificat cristoteles ꝙ p planetas nō sintillare. demōstram9 ꝙ sunt ꝓpe ꝯ est demōstratio qz. ꝯ econuerso p eosdē planetas esse ꝓpe. demōstram9 eos nō sintillare ꝯ est demōstratio ꝓpt̄ qđ. Et hoc fit qz ōis demōstratio dz p̄cedē ex notioribz. ꝯ effect9 sunt notiores causis qđāmō. qz nobis. ꝯ cause notiores effectibus qđammō. qz simplr siue p̄m naturaz. Et qz etiā cause

sunt sibimuicem causę put declarat aristotelis sūo phi
sicorū ⁊ ānto metaphisicę. Loco ꝑ modū circulacōis fi
ūt demōstracōes ꝓpt qd de vna causa ad alīā cāz ⁊ eo⁹
Verbigrā. ꝑ cāz finalē scim⁹ q ambulandū est post cenā
ꝓpt ꝛseruacōez samtatis. ⁊ ꝑ cāz effitentē scim⁹ q sam
tas ꝛsuat ex ambulacōe post cenā. Qdhuc mē diuersa
ꝛcluſiones adimuicez ꝛnes ꝛtingit qdammō circulatio
demonstrationū qz est ista q vtraq; 9⁹ fit vel fieri ꝑt p
missa ad alterā demōstrandā sic em videt aristotiles ꝓ
dere in ꝓmo capło sexti phisicorū. ex eo em q nullū est
ctinuū ꝛpositū ex indiuisibilibz ꝛcludit q nullū est di
uisibile indiuisibilia sed in sp diuisibilia. ⁊ iterū ꝑ hoc q
nullū est diuisibile in indiuisibilia quod nullū est ꝛposi
tū ex indiuisibilibus.

Eliquū est aliqua dicere in spāali ꝑter determiata
de demōstracōibz ad impossibile. de demōstracōibus
negatiuis. de demōstracōibz ꝛclusionū ctingentiū. de de
mōstracōibz de ꝑterito vel futuro. de fieri vel facto esse. ⁊
demōstracōibz modalibz. Quantū ad demonstrationez
ad impossibile videantur que de sillogismo ad impossibile
dicta fuerunt in vltimo capło tractatus de sillogismus
Ad hec nunc apponamus q demonstratio ad impossibi
le non est sillogismus sed est ꝓcessus compositus ex sil
logismo ⁊ pluribus alijs ꝛncijs. Oportet enim vltra si
logismū ex falsitate conclusionis sillogismi ⁊ impossibi
litate inferre falsitatem ⁊ impossibilitatem ꝓmisse op
positę conclusioni probande vt inde vterū inferatur con
clusio probanda. Necesse est igitur vt nō sit petitio ꝑn
cipij in sillogismo demonstrationis ad impossibile. pre
missam necessariam ⁊ ꝛclusionem impossibilem. esse no
tiores ꝛtiores ⁊ euidentio. eo. Hanc in sua veritate et

illam in sua impossibilitate vel falsitate q̄ sit premissa cō
clusioni probande opposita in sua impossibilitate. De de
monstrationibus negatiuis. vltra ea que dicta sunt &
prius dicta fuerunt addit aristotiles q̄ fiant demonstra
tiones affirmatiue & propter quid. sunt conclusionis
affirmatiue. sic & negatiue sunt conclusiones negatiue.
q̄ vt dicit aristotiles. Si affirmatio est causa propria
affirmationis. & negatio est causa propria negationis.
Adhuc de negatiuis dicit aristotiles q̄ sunt negatiuarū
sicut & affirmatiuarū quedam p̄positiones immediate
& indemonstrabiles. & alie mediate & demonstrabiles.
Immediate vero sunt si nec subm nec predicatuz fuerit
sub aliquo genere superiori. sed sunt ambo genera diuisa
vt nulla suba est quantitas. nulla actio est passio. Me
diate autem sunt si vtriūq; vel alterutz eorum fuerit sub
aliquo genere superiori sub quo alterū non sit. vt nulla su
perficies est albedo. nulla quantitas otinua est suba. hoc ta
men non videtur totum verū. q̄ p̄positio falsa vel dubi
tabilis nō debet dici immediata. & tñ ille sunt dubitabiles
& falsi. nulla suba est q̄ntitas. nulla actio est passio. Nō
aūt sunt demonstrationes conclusionū otingentiū. dictū est
primo septimo caplo huiꝰ tractatus licet nō sint demō
strationes & scientie p̄prie dicte. nec doctrinales nec mā
siue. Sed tñ circa hoc p̄t aliqs dubitare q̄ in libris medi
cinalibz & astrologicis de iudicijs & aliis multis dantur
scientie & demonstrationes de otingentibz vt in plurib;.
& tamen tales videnť esse demonstrationes & scientie p
prie dicte. q̄ doctrinales & mansiue. veritas aūt est q̄ nō
sunt demonstrationes & scientie p̄prie doctrinales & mā
siue conclusionum contingentium. misi put sint nōie p̄r
ex positionē istiꝰ vocabuli vt in plurib;. Sunt aūt aliq̄

habentia admuicez vnū ad alterū nccīaz ꝯmitantiā vi
delicz q̄ hoc nō sit possibile esse sine alio. Alia aūt nō ha
bent ꝯmitanciā nccīaz. sed vnū hz ad alterū nccīaz cō
seauctōez vel p̄ædenciā ꝑ ꝑm hoc fiūt demōstracōes de fore
vel de fuisse. de fieri vel de facto esse. Nam si vnū messe re
quirit ꝯmitanciā alterius. tūc sīc fit demon° de eē vni9
ad esse alterius. ita fit de fore ad fore. de fuisse ad fuisse. ꝑ
de posse esse ad posse esse. siue qz. siue ppt̄ ꝗd. Et etiā si il
la ꝯmitanciā sit mutua fit hīc demonstratio de fieri ad
fieri. ꝑ de facto esse ad factū esse si talia sint innata fieri.
Sed si illa ꝯmitanciā nō sit mutua nō oz ita esse. Si
aūt nō fiat nccīa ꝯmitantia. sed nccīa vnius ad alterū
ꝙsentio vel p̄ædenciā. tūc nō fit demōstratio de esse ad
esse sed de esse ad fore vel fuisse. Capl'm. xi.

Equīt tractare de ꝯpacōibz diuersorū modorū des
mōstrationū admuicez ꝑm earū ꝯuenientias ꝑ dif
ferentias q̄rū aliq̄ dicte sunt. ꝑ recolligent̄. ꝑ alie nō sūt
dicte sed dicent̄. Cōe est igit̄ oī demōstracōi facere sciaz
ꝯclusionis sue p sciaz p̄missarū ad ꝯclusionē illam infe
rendā. Et q̄ hmodi p̄missa fuerit añ scita tpe vel nata
q̄ 9° sciat̄ ꝑ q̄ sit magis scita q̄ 9° Sed tñ vnaquiqz isto
rū oz apponere nisi illa ꝯclusio sit p aliam demōstracōez
demōstrata aut scita. Item ꝑ q̄ sit ex imediatis. aut ex
his q̄ p imediata p̄ncipiū sue cognicōis sumpserūt. Cū
aūt dixerim9 demōstracōez ꝓpe dictā restringi ad manſi
uam ꝑ doctrinalez. Nos diem9 nūc oī demōstracōi ꝓpe
dicte esse cōe q̄ fit nccie ꝯclusionis. ꝑ impossibil̄ aliter se
habē. ingenerabil̄. incorruptibil̄. ꝓpetue ꝑ p se. ꝑ q̄ etiā
sit ex talibz p̄missis. ꝑ q̄ hec sint ex tribus cōibz ꝑ quer
tibilibz. Omn aūt demōstracōi ꝓpe dicte ꝓpt̄ ꝗd ꝯuenit
esse manſiuā ꝑ doctrinalem. Ideo quelibz doctrinali et

manſiue ꝙuenīūt. hec illi ꝙuenīūt. Sed appꝓbate ꝙuenit
ōi dicte dem ōſtratōi ꝓpt̄ ꝺ̄ eſſe p cauſaz & eſſe ex ꝓpis
tam q̄tū ad vōez cauſandi. q̄ q̄tū ad ꝙuertibilitatē tēr̄io
trū. ideo nēce maiorē extremitatē meſſe medio. & mediū
mīori extremitati ſm q ipm. ꝓpt̄ q nō attingit ſic dem̄
ſtr̄ā tm deſcendere de vno genē in alnud gen9 miſi ex eo q
vnū eſt ſub alio. & tūc in deſcenſu nēce eſt ea q̄ ſunt in ſci
entia ſuperiori ſumē ꝺtracte ſm exigentiā inferioris. Hꝛz
ō tali dem̄ſtratiōi ꝙuemt q ei9 concluſio & vna p̄miſſa
ſit ꝓpōes cauſales. & ſi deſit aliq̄ iſtarū ꝓpietatū erit de
n̄ ēſtr̄ atio qz. & nō ꝓpe ꝓpt̄ q̄ꝺ. Demōſtrationes in ꝓma
figura & maxie in ꝓmo modo ꝓme figure ſunt potiores &
magis faciētes ſcire q̄ in alijs figuris & modis. Ceteris
erō pibꝫ Tem̄ſtrationes vles ſūt potiores & magis faci
entes ſcire q̄ ꝓticulares. Silr aūt diam9 de demōſtrationes
affirmatiuas eſſe potiores negatiuis. diam9 etiam de demon
ſtrationes oſtenſiuas eſſe potiores deꝺmonſtrationibus
ad impoſſibile.

Nunc videndū eſt quō tria poſſint & debeant q̄ſti
ones ſcibiles & ſciri qꝺ dubitat ꝑ eas. Dicit em̄ q
buſdā q ꝙeſtio qꝺ eſt nō q̄rat ꝑdicatū de ſubo. ſed q̄rit diffi
nitōez q̄ nec diāt eſſe. nec diāt nō eſſe vt diāt ariſtote
les ꝓmo poſteriorū ꝓpt̄ qꝺ videt q hec q̄ſtio nō tria ꝑt̄
demonſtrationez. nec ꝑ demōſtrationez ſciat qꝺ tali q̄ſtione
querit. Et ſic etiaz videt q buſdā q ꝙeſtio ꝓpt̄ qꝺ eſt nō
querit ꝑdicatū de ſubo ſed ſuppenit ꝑdicatū meſſe ſubo & q
querit cauſaz inhrentie. Ideo etiaz videt q nō debet ter
minari demonſtratiue ſi oīs demonſtratio ſit ſillogiſm9
inferens ꝑdicatū de ſubo. Ego aūt dico q oīs queſtio q̄
rit ꝑdicatū de ſubo. qz oz rndentem ſi ſaluāre uelit queſtio
mi debit reſpondendo rndere ꝑdicatū de ſubo. Ex his

sequit̃ q̄ omn̄i questiom̄ p nos scientifice demonstrabi
li assignanda est responsio determinata que sit ppositio
scibilis p modū principij demonstratiui vel demonstra
bilis. vel p modū conclusionis demonstrate vel demon
strationibz scibilis. Questio aūt quid est supponit illud
de quo queritt esse quid siue aliq̄. sicut querens q̄tuz vel
quale. vel vbi supponit esse aliq̄tum. aliquale vel alicubi
Ideo tales questiones querunt non genera generalis-
sima sed species illorum predicamentorū specialissimas
siue subalternas. Si em̄ queritur quid est hoc bene que
ritur species specialissima. Sed si queratur de specie siue
de termino diffinibili quid est. queritt de ea diffinitio es
tus. non em̄ restat questio donec assignata fuerit diffini-
tio. sed qz in questione quid est. non exprimitur diffini
tio quesita. Ideo difficiliꝰ est tractare vel terminare que
stionez oportet em̄ primitus partes illius diffinitionis
inuenire vel acquirere. primo genus & consequenter diffe
rentias. deinde oportet quantibet ipsarum partium scire
de diffinito sedm̄ moduz simplicis inherencie vt q̄ homo
est animal & q̄ rationalis & q̄ est mortalis. deinde opor
tet illas p tres debito ordine ordinare in oratione vt ani
mal rationale mortale. Postea tandez si velimus scire si
illud predicatum sit inuentum & ordinatū iudicet pfec
de quesitum. scz quid homo est. oportet scire q̄ ipsum est
diffinitio hominis siue quod conuertatur illius. de quo que
ritur cū ommbus differencijs essentialibus q̄r ordina-
tis contrahentibus illud genus ad illam speciem donec
totum sit ille speciei conuertibile. & q̄ illud predicatum
nihil vltra hoc connotet. Et manifestum est q̄ ad hoc
sciendum oportet vti multis diuisionibus & demonstra
tionibus.

Duos aūt tr̄iandi q̄stionē ppr̄ ꝺ̄ est ꝓ ꝺemō̄stra
cōez ppr̄ ꝺ̄. ꝯut oīs cōit ꝓcꝺūt. ⁊ ille mod⁹ ꝑt
aliq̄liť apparé ex ꝓdictis. Manifestū est em̄ ꝓmo q̄ in
q̄stioē ppr̄ ꝺ̄. suppoit vna ꝓp̄. ⁊ ꝓdicatū vé inesse subo
⁊ q̄ť causa inꝯrarie. Si em̄ q̄ro ppr̄ quid luna eclip
sať. suꝯpono q̄ luna eclipsať. ⁊ q̄ro causaz ppr̄ ꝺ̄ hoc fit
illa aūt causa sic in q̄stione q̄renda est. qz q̄rend⁹ est ter
min⁹ causalis sig̃ns eam causam appositio ꝓdicato ꝯpois
suppositi. ⁊ reddens ꝯpēz causalem q̄ cū dubia sit fit q̄s
tio ꝺemōstracōis. ad quā tr̄iandā mueniēdū est mediū
q̄ ꝓdicatū illi⁹ ꝺclusionis ꝺemonstrāꝺe sit manifestum
in maiori ppōe ⁊ q̄ sit manifestū ꝺe subo eiusꝺē ꝺclusio
nis in minori. Sic em̄ in ꝓma figura inferť ꝺclusio aliq̄
in q̄ solū sunt ꝺemōstracōes ꝓpr̄e dicte ppt quid. Si aūť
ꝺe causa q̄rendo nō sit notū qz est. hec ꝺemonstrať a poste
riori ꝑ effectū nobis notū. ⁊ hec cīa q̄si sunt manifesta
ex ꝓcꝺentibz. Re q̄stione aūt qz est ⁊ q̄stione si est ppō
sibile ⁊ ꝺemonstrāꝺa exꝓmiť in q̄stione ⁊ q̄ť ꝺe ea ma
nifestatio veritatis ꝑ mediū ad hoc ꝯꝺoneū. Et ad inues
mendū illud mediū que aliq̄z fuerit ꝺclusio ꝺemonstrāꝺa
sive vlis sive ꝑticularis sive affirmatiua sive negatiua data
est ars ꝓmo ꝓcū ⁊ nos eā locauim⁹ in hec libello nr̄o
post artez sillogisandi. Et sic absoluiť tractatus ꝺemon
strative artis.

Natura sunt diuisiones ꝯpōnū q̄ruz ꝓma
est hec. Aliq̄ ꝯpō sig̃t pnáplr sicut est. aliq̄ ꝯpō
sig̃t pnáplr aliť q̄ est. ⁊ aliq̄ ꝯpō nec sig̃t pnáp
plr sicut ē. nec pnáplr aliť q̄ est. Propō sig̃nos pnáplr
sicut est. est ppō sig̃nos pnáplr sic sicut est. seu ita sicut ē
ex ꝓte rei vt ista ꝺeus est. ego ſeꝺeo ſi ita ſit qꝺ ego ſeꝺeo

etsic de alijs. Propō signs pnāplr alit q̄ ē. est ppō signs pnāplr sicut nō est. vel ita sicut nō est a pte rei vt hō est asino ergo sto dato q̄ nō sto. ꝛc talia. Propō nec signs pnāplr sicut est. nec pnāplr alit q̄ est. est ppō signs ahīq̄lit esse. q̄ sic signs est pūnens mediū ad mferendū se ipaz nō signe pnāplr sicut est. nec pnāplr alit q̄ est. vt hec ppō. hec nō signt sicut est de nōstra a eadē ppōe q̄ pnā plr signt q̄ ista nō signt sicut est. ꝛ sil̄r ista ōis ppō signt alit q̄ est. q̄ pnāplr signt q̄ ōis ppō signt alit q̄ est ꝛ sic de alijs. Pro q̄ sciendū ē q̄ ppō pūnens mediū ad īferēdū scipaz nō signe pnāplr sic ē nec alr q̄ ē. ē ppō signs ahīq̄lr esse ex q̄ p se vel cū totalit sic esse sic illa signt se ꝛ vel natū est sec̄ illā nō signe pnāplr sicut est. nec pnāplr alit q̄ est. Exemplū sigmificet ista ppō. hec signt pnāplr alit q̄ est. eadē ppōe demōstrata. tūc sic. hec signt ahīq̄lit esse. ꝛ tñ nō pnāplr signt sicut est. nec pnāplr alit q̄ est. pbr ꝛ q̄ro. an hec signt sicut est. an alit q̄ est. si sicut est. ꝛ illa pnāplr signt q̄ illa signt alī q̄ est. ergo illa signt alī q̄ est. ergo nō signt sicut est. ergo ꝺdixio. Si signt pnāplr alit q̄ est. ergo signt pnāplr sicut nō est. sed mehꝰ signt msi ilam signe alit q̄ est ergo ita nō est. ꝛ sic p oēs. ex ista ea dem cū totalr sic esse sicut ista signt sequit̄ vel natū est se qui ipaz nō signe pnāplr sicut est. nec alr q̄ est.

Tertia diuisio est ista. Propōnū. alia falsificat se. alia nō falsificat se. Pro ꝓ falsificans se est duplex sez mediate ꝛ immediate. Propō falsificans mediate est ppō signs sicut est. vel alr q̄ est. q̄ falsificat aliaz ppōez a se falsitatez se. Exemplū sic a ppō signs pnāplr q̄ b est falsum. ꝛ sit b ppō signs pnāplr q̄ a est falsa. ꝛ sit tan tū vnū a ꝛ vnū b. Hoc posito nō pt poni vtrūq; illoꝝ esse verū. sed alterū falsa. ꝛ nō est assignāda causaz q̄re nia-

gis a est falsum q̄ b nec e⁹ contra. ergo stante casu. oz ponere vtrū ꝛ esse falsum. Et sic ex a sequit̄ b esse falsum ꝛ e⁹ contra. ℣Nam a falsificat b immediate ꝛ scipaz mediate ꝛ e9° ℣Propō falsificans se immediate est ꝓpō significans p̄n̄ciplr sicut est. vel alit q̄ est. ꝓtinēs mediū ad inferendū scipaz esse falsam. ꝛ illa duplex est. q: q̄dam est ꝓtinens sufficiens. ꝛ q̄dam ꝓtinens insufficiens. ℣Pertinens suf ficiens est ꝓpō significans p̄n̄ciplr sicut est. vel alit q̄ ē ex q̄ sic significare immediate scd̄ vel natū est scd̄ ipaz forte falsam. ℣Exem plū significat ista ꝓpō hoc ē falsū p̄n̄ciplr. q̄ hoc est falsum eadē demōstrata. tūc sequit̄ immediate hoc est falsuz ergo hoc est falsuz. ꝛ sic est ꝓtinēs sufficiens ad inferendā scipaz sola forte falsaz. ℣Pertinens no insufficiens est duplex. nam q̄dam ē ꝓtinens insufficiens ad inferendū scipaz solā forte falsaz. q̄dā no ad inferendū scipaz ꝛ etiā aliam forte falsam. ℣Pertinens insufficiens p̄mo° ē ꝓpō significās p̄n̄ciplr sicut est vel alit q̄ est ex q̄ sic signo cū totalit sic esse sicut est ex ꝓte rei sequit̄ vel natū ē scd̄ scipaz solam forte falsam. ℣Exemplū pono q̄ sit solū vn⁹ sortes q̄ dicat solam istā ꝓpōez sortes dicit falsum. ꝛ q̄ ista p̄mo ꝛ p̄n̄ciplr significat q̄ sortes dicit falsum. tūc arguit sic sortes dicit falsum. ꝛ solū dicit istam. ergo ista est falsa. ꝛ sic ex ista eadē ꝓpōe de nōstrata sequit̄ q̄ ipa met ꝓpō sit falsa. ꝛ tñ ista ꝓpō significat p̄n̄ciplr sic est ergo ꝛc̄. ℣Pertinens insufficiens ꝛ nō est ꝓpō ꝓtinens mediū ad inferendū scipaz forte falsaz ꝛ aliaz silr. ℣Exemplū ponit̄ q̄ ista ꝓpō. ois ꝓpō est falsa pāse ꝛ p̄mane significat q̄ cīs ꝓpō est falsa. ꝛ sint multe ꝓpōnes vere. ꝛ multe false. tūc ex ista ꝓpōne cū totalit sic esse sicut illa significat sequit̄ istam forte falsam ꝛ etiā aliam ab ista. et ideo est ꝓtinens insufficiens ad inferendū scipam forte

falsam ⁊ aliam sile. Assumptū ꝓbo sic oīs ꝓpō est falsa istamet est ꝓpō ergo est falsa. ⁊ sic sequit istāmet fore falsaz. ⁊ vltra sequit. ommo ꝓpō est falsa. Alia ꝓpositio ab ista est ꝓpositio ergo alia ꝓpositio ab ista est falsa. ⁊ sic sequit aliam ꝓpositionem ab ista fore falsam. Propositio non falsificans se. est ꝓpositio habens ꝺitiones cō trarias ꝺitionibus ꝓpositionū falsificantiuz se. vt sunt multe ꝓpositiones vere ⁊ multe false. quēadmodū est ꝺe ista ꝓpositione homo est animal. ⁊ ꝺe ista homo est asinus que significant principaliter hominē esse animal ⁊ hoiem esse asinū ⁊ sic ꝺe reliquis talibus ꝓpositionibz. Contra istas diuisiones posterius obijciet̄ ⁊ ideo impsentiarū prtranseo.

Tertia diuisio oē insolubile aut puenit ex ꝓprietate vocis. aut ex actu nīi. aut ex mixtione actꝰ nīi cū ꝓprietate vocis. Proprietatis vocū sūt iste. esse ꝺm esse falsū. esse necm. esse impossibile. Actus nīi sunt dupli ces interiores ⁊ exteriores. Actus nostri interiores sunt isti. scire. cognoscere. imaginari. intelligere. velle. opinari. ⁊ similia. Actus vero nostri exteriores sunt isti. videre. audire. scribere. ambulare. ⁊ reliqua similia.

Quarta diuisio est ixe ꝓpōnuz aliq̄ sigt naturaliter cō plexe. aliq̄ vero oplexe artificialr. Propō signs cplexe naturaliter est ꝓpō i aia. si ibiē aliq̄ fuerit. Propō signs cplexe artificialiter est duplex. Nam q̄dam sigt ex impositione vel ex impositionibz. ⁊ q̄dam nec ex impositione nec ex impositionibz. Propō signs oplexe artificialiter ex impositione est ꝓpō signs oplexe artificialiter ex sola vna impositione vt ista ixe ꝓpō deus est. imponat̄ ab aliquo vno solum ad signandum principaliter q̄ deus est. et ꝓpositio sigt artificialiter ex impositionibz q̄n a duobz

vel plurib⁹ impmi ad sign̄dū diuersa. vt si hec ppō de⁹ est impmi ab vno ad sign̄dū pncipaliter dū esse & ab alio ad sign̄dū hoiez esse asinū. Nam hec ppō deus est. vtrūq; impmi tū sigt artificialit. Ppō nec signs artificialiē ex impositione nec ex impositionibz est qn ppō alr sigt aliam q̄ pmo & pncipaliter impmi ad sign̄dū. vt si ista ppō deus est q̄ artificialr sigt dū esse. dapiat aliter ab ali q̄ q̄ impsita sunt. pn o ad sign̄dū. vt si p eam dapiat q̄ hoiez esse asinū vel aliq̄ hmodi. tūc ista ppō deus est sc sibi sigt & tū nō ex impsitōe vel impositionibz.

¶ de scaūt diffinitiones. q̄rū pma est hec. Ppō est dō indicatiua ogrua & falsa naturaliter cōplexe sigtiua ex impositōe vel impositōibz q̄ vl q̄bz vltī sint impsite ad sign̄dū. hec pz discurrendo p singulas ppōes. Secūda diffinitio est hec. Ppō vera est ppō nō falsificans se signs pncipaliter siant est naturalr ex impositōe vel impositōibz q̄ vel q̄z vltimo fuit impsita ad sign̄dū. Tercia diffinitio est hec. Ppō falsa est ppō falsificās se vel nō falsificans se. signs pncipaliter siant est vel aliter q̄ est. naturalit ex impositōe vel impositōibz q̄ vel q̄bz vltimo fuit impsita ad sign̄dū. Quarta diffinitio est hec. Insolubile est ppō signs pncipaliter siant est vel aliter q̄ est tenens mediū ad inferendū seipaz forte falsā vera dubiā &c. Modo scaūt sup ppōes q̄rū pma est hec. Omnis ppō pticularis mediū ad inferēdū seipaz forte falsaz falsificat se vt ppz ex intentōe phi q̄rto metaphisice vbi dicit q̄sdaz dōes nec seipsas distruere. sed ostat q ipe aliud nō intelligit p dōez seipsam distruentem nisi dōez pticularem ad inferendū seipaz forte falsam qd ecia sigt p istū tm minū falsitatem se. Magis em latine dicam⁹ dōez se falsificare q̄ destruere se cū nulla dō sue aut alterius sit destructiua. Secūda

ſuppoſitio eſt hec.omis ppō falſificās ſe eſt falſa. Probat ſic omis ppō falſificans ſe ſigt ſicut eſt vel alr q̄ eſt. ſi alr q̄ eſt ergo eſt falſa. pz ona p diffinicōez t̄ciaz. ſi aūt ſigt ſicut eſt. tūc ex illa cū totalr ſic eſſe ſicut ē ex ptē rei. ſequit̄ vel natū eſt ſeq illam forte falſam q ſic pz ſuppoſitio Tercia ſuppoſitio eſt hec. omis ppoſitio verificans ſe eſt ptinens ad inferendū ſeipaz forte vaz pz hec p pbacōez p me ſuppoſicōie. Nam ſicut ppoſitio ptinens ad inferendū ſeipaz forte falſaz falſificat ſe. ſic ppō ptinens ad inferendū ſeipaz forte vaz verificat ſe ergo ſuppoſitio va. Quarta ſuppoſitio ē hec. nō omis ppō verificans ſe eſt va. pbat ſic q pono q ſint multe ppōes de q multe falſe. q q iſta omis ppō eſt va ſignificet ptīcūlr ſicut tmmi p̄tendūt. Nunc notū eſt q illa eſt falſa vt pz p t̄ciaz diffinicōez. Sigt em̄ pticūlr alit q̄ eſt. q q verificet ſe pz. eſt em̄ p tinens mediū ad inferendū ſeipaz forte verā. q: ſeq̄ omis ppō eſt vera. iſtamet eſt ppō. ergo ē vera. Quinta ſuppoſitio. nulla ppō eſt ſue ptis. hoc pz p ariſtotelē ſeptimo metaphiſice. vbi pbat oppoſitū ſiue totū integrale dicere entitatem quandā diſtinctā a ſuis ptibz. p hoc q iſta ſillaba ba nō eſt iſte trē b q a. q: iſte trē pñt eſſe q̄uis ſillaba iſta nō ſit q ōnino ptis alicuj totiꝰ pñt eſſe nō manē te toto ergo nulla ppō (cū ſit totū qddam) eſt ſue ptis Sexta ſuppoſitio. nulla ppō vera eſt ppō falſa. nec cōtra Iſta ſuppoſitio de ſe pz q ideo pba nō indiget. Septima ſuppoſitio eſt hec. q̄liter cūq; ocipiens ocipit p ppōez ſic ſibi ſignt. Iſta ſuppoſitio pz p diffinicōez iſtiꝰ tmmi ſiz mficare. Signe em̄ nichil aliud eſt q̄ mentis oceptū repſentare vel aliq̄ alicui potētie cognitiue repñtare. Modo q̄cūq; ocipit aliq̄s p ppōez: id ſibi ea ſigt ergo ſuppoſitio vera. Octaua ſuppoſitio eſt hec. ppō in voce vel in ſcpto

ꝑx̄ id qđ ſolū ex impoſicōe vel impoſicōibz ſigt ñ dr da
vel falſa. hec pz. Nam ſi z pō in voce vel in ſcripto foret
vera vel falſa ꝑx̄ id q aliq̄s dāpit ſic eſſe vel alr eſſe ꝙ
illa tūc pur⁹ latin⁹ ſtaret plures z pōes greas q̄ purus
greus. ꝓbat ſic. ꝙ dapiat pur⁹ latin⁹ q̄ p ōne ſcripta
qđ vidt. ꝙ p ōne x latā qđ audit ſolū dāpiat. q deus eſt
Dapiat greus pfecti ſſim⁹ q̄ dāpit talit eſſe ꝙ ꝑpōes q̄
liter ex impoſicōe vel impoſicōibz ſignt. pono ecia q iſte
latin⁹ videat ꝙ audiat oēs ꝓpōes eſſe greas q̄s videt
ꝙ audit iſte greus. tūc iſte latin⁹ ſcit oēs ꝑpōes fore
veras eo q p illas oēs: ſolū dāpit deū eſſe qđ eſt verū.
Sed iſte greus nō ſcit oēs illas eſſe veras eo q aliq̄s
dāpit ſigre ſicut eſt ꝙ aliq̄s alr q̄ eſt. ꝙ ſic dāpit aliq̄s
veras ꝙ aliq̄s falſas. Ex p̄dictis ſequunt tres concluſiones
q̄rū ꝓma ē hec. Aliq̄ ꝑpō ſignat ꝓnāplr ſicut eſt. eſt fal-
ſa. ꝓbat ſic. aliq̄ ꝑpō ſignat ꝓnāplr ſicut eſt. falſificat ſe
ſed oīs talis eſt falſa ergo aliq̄ ꝑpō ſignat ꝓnāplr ſicut
eſt. eſt falſa. Maior pz p dicta in ſcda diuiſione. ꝙ minor
pz ex ſcda ſuppoſicōe. ꝙ ſic ſequit⁹ 9ª ꝓbanda. Scda 9ª
eſt hec. in aliq̄ ōña bō ꝙ formali. ex vero ſequit falſum.
Iſta 9ª ꝓbat ſic. in aliq̄ ōña bō ꝙ formali ex vero ſequi
tur ꝑpō falſificando ſe ꝙ q̄libet talis eſt falſa p ſcdaz ſup-
poſicōez ergo Añs ꝓbat ſ. c. Iſta ōña ē bō ꝙ formalis.
ōñs iſtius ōñe eſt falſum ergo ōñs iſtius ōñe eſt falſum.
ſed añs iſtius ōñe eſt verū. ꝙ ōñs falſum. ergo 9ª vera.
ꝓma ꝓs minoris ꝓbat ſic. ꝙ pono q iſta ōña ſit. ꝙ nul
la alia. ꝙ q añs iſtius ōñe ſignificat ꝓnāplr q ōñs iſti-
us ōñe eſt falſum. cadē ſp demōſtrata. ꝙ q ōñs iſtius ōñe
ſignificat ꝓnāplr q ōñs iſtius ōñe ſit falſum. iſto caſu
poſito patet ꝓma pars añtis ꝓ minore p ſcdam
diffinicōez. ſcda ꝓs minoris ſic ꝓbat. ſcda ꝓs minoris

falsificat se vt pz. est enī ptinens mediū ad inferendū se ipam forte falsam ergo falsificat se. ona pz p pmā suppositionem. ⁊ aīs probat sic. Ex oīte ū totaliter sic esse sicut illā sigt sequit illud forte falsum. ergo oīs est ptinens mediū ad inferendū ⁊c. ona patet p dicta in pma ⁊ scda diuisione. ⁊ aīs probat. Nam sequit oīs istius one est falsum ⁊ nullū est oīs istius one nisi hoc eodem demonstrato ergo hoc est falsuz ergo ocluso vera. Tertia ocluso est hec. duo otradictoria infra se otradictia sunt sil falsa hec ocluso probat sic. alqua sunt duo otradictoria quoꝝ ū vnū signficiat primaꝛie aliter q̄ ē ⁊ altera falsificat se ergo ocluso vera. ona pz p scdam suppositiōez ⁊ tertiā diffinitiōem. ⁊ aīs pbat sic. ⁊ capio ista duo otradictoria hoc est falsum ⁊ hoc non est falsum vbiqz dem ostendo p ly hoc pmā ppōez ⁊ q vtrūqz otradictoriorū signficiat pmo ⁊ pnāpie sicut termini ptendunt. tunc sic primū istoꝝ est falsum eo q falsificat se. Nam sequit immediate hoc est falsuz. ergo hoc est falsuz ⁊ scdm istoꝝ est falsum. signficiat enī aliter q̄ est ergo conclusio vera.

Contra p̄dicta multipliciter arguitur ⁊ primo ō tra primam diuisionem. Ponit enī aliq̄ propositionem forte neqz veram. neqz falsam. quod est contra pḧm in p̄dicamētis vbi dicit. videtur aūt ōnis affirmatiua vera vel falsa. ex qua autoritate sequitur vt apparet q̄ omnis propositio affirmatiua est vera vel falsa ⁊ si hoc sit verum de affirmatiuis erit verū. de negatiuis eadem ratione. Item in eodem libro dicit alibi. In eo q̄ res est vel non est dicitur propositio vera vel falsa. sed quasiqz propositione demonstrata vel est ita ex parte rei sicut illa signficiat vel non. ergo quecunqz propositio de

monstrata est vera vel falsa ergo prima diuisio non ē
bona. Dicendum est ad primum q̄ pb̄us aū dicit videtur
aūt q̄ intendit p̄nere differentias inter propositiones
q̄ in complexa ex quibus propositiones componuntur.
differentia aūt sua est hec. omne verum vel falsum ē ps
positio affirmatiua vel negatiua. sed nullū incomplexū
est verum vel falsum ergo nullum incomplexum est ps
positio affirmatiua vel negatiua q̄ sic autoritas non est
contra nostram diuisionem primum. Ad secundum ar
gumentum dico q̄ autoritas ista ꝓbi in eo q̄ res est q̄
ſ. intelligitur. quando ita est ex parte rei sicut ꝓpositio
primāpaliter signficat q̄ non falsificat se est propositio
vera. q̄ in eo q̄ aliter est ex parte rei q̄ ꝓpositio prim
āpaliter signficat est propositio falsa. Et notandum q̄
omnis propositio signficans primāpaliter sicut est vel
aliter q̄ est si sit de presenti. preterito. vel de futuro. ne
cessario. vel contingenti cuius veritas dependet a presen
ti est vera vel falsa q̄ nulla alia. Ex quo patet q̄ multe
sunt propositiones neq; vere neq; false. cuiusmodi sunt
iste. hec propositio signficat aliter q̄ est eadem demon
strata sic primāpaliter signficante. q̄ tales propositiones
tu morieris cras q̄ tu non morieris cras. q̄ breuiter om
nis propositio de futuro contingenti cuius veritas non
dependet a presenti. Item contra primam conclusionem
ipsa cū ponit aliq̄ propositionem esse falsam que signfi
cat primāpaliter sicut est: ergo eadem ratione habet po
nere propositionem aliq̄ esse veram que signficat prim
āpaliter aliter q̄ est sed hec negat ārta suppositio ergo q̄.
Item sda sup° asserit oēz ꝓpoz falsificantē se ee falsaz
ergo eadē rōe hz asserē oēz ꝓpoz verificantē se forte veraz
qd tū negat tria sup° q̄. Ad pmū argumētū dicēdū est

q̄ ꝯña nō valet. nam añs ido est verū. q̄ q̄n ex aliq̄bz p
p̄oibz sig̃nūbz p̄ncipl̄r siant est sequit̄ aliq̄ ꝓpō illa sig̃
bit p̄ncipl̄r siant est. Sed licet ex q̄busdaz ꝓpoibz q̄ruz
vna sig̃t p̄ncipl̄r alia q̄ est ꝙ oēs alie siant est seq̄t̄ a-
liq̄ ꝓpo. nō tñ sequit̄ q̄ illa sig̃bit siant est ergo ꝙ si p-
ꝓpō falsificans se sig̃ns eāz p̄ncipl̄r siant est sequat̄ ex
p̄missis p̄ se sig̃nūbz siant est. nō tñ ita est de ꝓpō verifi
cante se. Nam si capiat̄ ꝓpō verificans se ꝙ arguit̄ sic.
Ista sig̃t siant est ergo ista est vera. cæsso argumento
tūc ex altera p̄te sic argumentabit̄. ista sig̃t alia q̄ est er-
go est da. ista ꝯña nō valet siant sattis p̄z cū ex añte in-
ferat oppositū ꝯñtis. Ideo q̄uis ꝓpō aliq̄ ex ipamet sig
nificante alr q̄ est. verificat se. nō tñ sequit̄ illam esse ve
ram cū talis ꝓpō nō sequit̄ ex oibz p̄missis sig̃nūbz p̄n-
cipl̄r siant est vt p̄z ergo hec ꝯña est bō ꝓpō falsificat se
ergo est falsa sed ista non valet ꝓpō verificat se ergo est
da. Item ō sedaz exclusoēz obiat̄ sic. Seda 9ª est ō oēs
regulas aristotelis p̄imo p̄ioꝝ ubi talibz utit̄ regulis
añs est falsum ergo ꝙ añs. ꝙ iterū añs est verū ergo ꝙ
ñ añs. ergo non p̄t p̄m q̄ aliq̄ ꝯña est bō ꝙ formalis ubi
añs est verū ꝙ ñ añs falsuz cū oppositū pomt ista 9ª Ad is
tud dicēdū est q̄ plūs mælligit p̄imā regulā sic Con-
sequens nō sig̃t siant est ergo añs non sig̃t siant est. Si
neutrū est tenens mediū ad inferendū scipm sig̃re siant
est. ꝙ sēda regula sic intelligit. añs sig̃t siant ē ergo ñ añs
Si neutrū est p̄tinens mediū ad inferendū se sig̃re alia
q̄ est. Contra ultimā exclusoēz arguit̄ sic aristoteles p
mo p̄ioꝝ 2º p̄r armenias ꝙ in multis alijs locis mani
feste p̄bat q̄ nulla duo ꝯdictoria p̄nt sil esse vera. aut sil
falsa cū oppositū pomt ultima 9ª ergo est falsa. Iſti ño. ꝙ di
co q̄ nulla duo ꝯdictoria sibi iuicez ꝯdicentia q̄rū utrūq;

sig̃t ꝑnāplr aliꝫ q̄ est. vel q̄ dā vtrūq; sig̃t ꝑnāplr sicut est. vel q̄ dā aliud nō falsificans se. sig̃t sicut. sunt sic vera vel falsa. Nam aristotiles cōit m locis allegatis. vocat illa ꝛ ꝓpoz est vera q̄ sig̃t ꝑnāplr sicut est ꝫ nō falsificat se. Et illā dicit esse falsaz q̄ sig̃t ꝑnāꝛlr alr q̄ ē. In materia aūt insolubilica longe alr sentit aristotiles. Nō enī ibi dicit illā ꝛ ꝓpoz ee vaz q̄ sig̃t sicut est. qz talis ꝑt falsificare se ꝫ sic esse falsa. nec solū dicit illā ee falsā q̄ sig̃t alr q̄ est. sed etiā ꝛ ꝓpoz destruente. i falsificante se dicit ee falsam. qđ pz ex ſma eiꝰ q̄rto n etaꝛ yisice. Dicit enī. Ꝑcā dit ꝗđe oībz talibz oībz seipas destruere. comodi sunt iste. oia sunt falsa ꝫ ꝟsiles vbi intendit q talis oō q est ꝑtinens ad inferendū scipaz fore falsam destruit. i. falsificat se ꝫ qlibet talis est falsa. Et qz nē nulli negat casꝰ insolubiles esse possibiles. Ideo ꝓbato eos esse satis possibiles ꝫ sic possibile est q ista ꝓpō falsum est figmficet pa se falsum esse. multis aliꝭ falsis existentibz. ponat ergo q ista sit. ꝫ q̄libz alia ꝓpō corrumpat ista sola remanente nō alr impꝛsita ad sig̃ndū q̄ pus. nec aliq̄ alr pea ō ꝛpiente nisi qđ falsum est nec ipa alr sig̃nte. hoc pz esse possibile cū talis ꝛpō nō depndeat ab aliꝭ q̄ ad esse nec q̄ ad sig̃te. ꝫ argumentū erat fortiꝫ de ꝓpōe mētali sic nata aliꝫ sig̃nte q̄ a sua nata disꝑe nō ꝑt absolui. iam in tali casu illa ꝓpō. falsum est. est insolubile simplr. qz sig̃t ꝑ se vt ẽmmi ꝑtendūt cōit ergo aliqs casus de insolubili est simꝛlr possibilis. Item q̄ tōe dicit ꝑt hanc ꝛpōez de ue est esse oēz ꝛpōez ꝫ ꝑmo ꝫ ꝑnāplr sig̃te de ū esse. eadē tōe ꝑt dicit. hanc esse oēz ꝛpōez hoc est falsum. q̄ ꝑmo ꝫ ꝑnāplr sig̃t hoc est falsuz. Sed q̄dam estimant se istam sōaz tōez soluere dicentes. q ꝓsita ista sola deus est q ꝑmo ꝫ ꝑnāplr sig̃t deum esse nullū seqꝫ impossibile. ꝓ

ſta aũt illa ſola hec eſt falſum q̃ ꝓmo ꝙ ꝓnapl'r ſigt hoc eſſe falſũ ſeq̃t impoſſibile. q̃z apd̃ cos valet iſta argumẽtatio iſta ſigt ſic ẽ ergo ẽ va. ꝙ ex hypotheſi ẽ falſa qz falſificat ſe ergo eadẽ ꝓpõ ẽ va ꝙ falſa. ſed patebit ñ mõ ſolũendo hũc caſum ſed etiã q̃ plurimõs alios q̃ de capiũt. nec dentes ſoluere inſolubilia. Admittendo ergo eſt caſu z ꝙ dr̃ar q̃ ñ ꝓpoñt. dr̃ar etiam q̃ hec eſt falſa ꝙ ſi arguitur ſic ꝓñt. hec eſt falſa ergo ſigt alr q̃ eſt negẽ ꝓña ꝙ etiã iſta hec ſigt ſicut eſt ergo eſt va quã iſti negantes inſolubilia putant infallibiliter ꝛcludẽ. ꝙ nõ ꝛcludit. q̃ oz addere in ante vtriuſq; ꝓñe. ꝙ nõ falſificat ſe. Hinc intellectis iuxta ſñaz ariſtotelis ĩſolubilia ſoluam9. ꝙ ea ꝓmiũ q̃ ex vocis ꝓprietate dcta. ſimplicia dñr. hec em ad ſoluendũ reliquis ſunt facilicora. Dicit igit hec ꝓpõ ſcripta falſum eſt. ꝙ ꝑter iſtam nulla alia. ꝙ ſignificat ꝓnapl'r q̃ falſum eſt. Deinde ꝓpoñ falſum eſt. ſi negẽt vel dubitẽt. Contra aliq̃ ꝓpõ eſt. ergo aliq̃ ꝓpõ vera vel falſa eſt ꝓña pz cũ oĩs ꝓpõ ſit vera vel falſa. ſed nulla ꝓpõ va eſt ergo ꝓpõ falſa eſt. ñulla mſi iſta falſuz ẽ ergo falſa ẽ. iſta ꝓña cũ maiori pz ex caſu. minor etiã ſeq̃t ex caſu. Nam oppoſitũ minoris repugt caſui ergo ꝙ ẽ. añs ſic ꝓbat. ſi oppoſitũ minoris nõ repugt caſui ꝙ illa ẽ poſſibile. ſtet igit oppoſitũ minoris cũ caſu. ſ. q̃ ꝓpõ va ſit. ꝙ arguit ꝓpõ va ẽ ꝙ ñulla mſi iſta falſuz ẽ. ergo iſta ẽ va. ergo ita ẽ ſic iſta ꝓnapl'r ſigt ꝙ etiã diffinitõez. ſz p caſuz illa ꝓnapl'r ſigt q̃ falſuz ẽ ergo ita ẽ q̃ falſuz ẽ. ꝙ ñulla ẽ ꝓpõ alia ab iſta ergo iſta ẽ falſa. ꝙ ſic ſeq̃t icõ eſſe vm ꝙ falſuz qđ ẽ ipoſſibile. ſi dr̃ar q̃ falſum eſt. arguit ſic falſuz eſt. ꝙ oĩs ꝓpoſitio eſt iſta demonſtrata falſum eſt. ergo iſta eſt falſa. ꝙ vltra ergo iſta ſignificat ꝓnapalit aliꝫ q̃ eſt. ꝙ illa ſignificat q̃ falſum eſt. ergo nõ eſt ita q̃ falſum eſt cui

oppositū dicit. Item vos dicitis falsum scitū a vobis forte falsum. nō sequens ex casu. & p tre q̄ sint falsum ergo male rndet. Huic rndet admittendo casum & qñ promit dicat & dicat eāz q̄ ista est falsa. & cū arguit sic ergo sīgt aliter q̄ est: neget cōna sed oz addere in añtr vt dixi & nō falsificat sensic hec est falsum nō falsificans ergo significat primū q̄r alit q̄ est. & tūc añs est falsum. Iam sequit falsum est. & eis p̄c est hec falsum est ergo illa est falsa. & sic est tertius modus ad inferendū sēm forte falsus ergo est falsa p̄z cōna p sēdaz suppositoz Ad sēm argumentū neget cōna & añs silr cōna eñ nō valet. qz bñ rndendo in casu possibili posito dicendū est falsum scitū a vobis forte falsum & impossibile scitū a vobis forte impossibile vt si imponent ista deus est affirmandū p̄mū q̄r hec esse affirmū qđ est impossibile & scitū a vobis esse impossibile. est concedendū tñ q deus est quia sit falsa & impossibilis. Añs q̄z est negandū. q eñ falsus est sequit ex casu iam posito. qz cū casu nō p̄t stare q ista sit vera. & ex casu sequit q ista sit p̄z ō de p̄nti significans primo silr sicut est. vel alr q̄ est ergo ex casu sequit q ista sit falsa. Ad tertiū dicit prima cōna. & neget sēdam. sez ita est sicut ista significat. ergo est vera. qz aliq̄ p̄c ō falsa significat sicut est. vt p̄z p primā exclusionem & ideo oz addere in añtr ita est sicut illa significat & nō significat sic ergo &c. Contra istū modū soluendi insolubilia arguit Aristoteles sēdo elenchoz cap̄o de solutione paralogismoz̄ dicit q̄d ad simplr. solunt insolubilia p illā fallaciā. sed sic nō soluunt hic ergo male. Iſſiño. & dico q iste modus soluendi est idem cū mō soluendi aristotelis nam si fiat talis cōna hec p̄ō significat sicut est ergo ē dā est fallacia secundum q̄d ad simplr. Iam cōnes duo includit

et añs vnū. ꝙ ixo añs est insufficiens ad inferendū cōns
oz ergo addere in añte. ꝙ nō falsificat se. sic arguendo hoc
ꝓ̄ sigt pnāplr sicut est ꝙ nō falsificat se ergo est vera.
ꝙ qz hoc in ꝓ̄ri argumēto ñ addit. ꝙ cōntr includit ixo
est fallacia ꝑm q̄d ad simplr sicut hic hō est albz ꝑm cen
tos ergo hō est albus. vbi ꝓ̄dicatū in añte cenoiat subm
ꝑm q̄d. ꝙ in cōnte simplr. Nō aūt iste sit mtellect9 aristo
telis ꝓz ꝑ eū ibidē vbi soluit palogismū fundatū sup talē
casuz. ponens ꝙ alig̃s solū iurat se esse ꝓiuratū bñ iurat
Tunc ꝓ pomt ꝙ ille est ꝓiuratus. si cœdat habito ꝓpoſi
tū. s. ꝙ alig̃s iurās ꝓ̄ez signtem sicut est. est ꝓiuratus
si negat ꝙ ille est ꝓiuratus. ꝙ iurat alq̄d vt ꝓz ꝑ casum
ergo iurat verū. sed nichil iurat nisi hoc. ille est ꝓiura
tus ergo hoc est verū ꝙ cōntr hoc est verū. ergo ita est sic
illa sigt. sed solū sigt illū esse ꝓiuratū ergo hoc est verū.
ꝙ hoc negat esse verū ergo male. Hoc aūt plane videt
intelligere ꝓhs cū dicat q̄ iurat solū se esse ꝓiuratū. bñ
iurat. ꝓ hoc em ꝙ dicit bñ iurat intelligit ipm iurare ꝑ
ꝓ̄ez signtem sicut est. ꝙ tñ iurat falsuz. qz ꝓiuratus est.
ꝙ hoc clari9 ꝓz ex vbis ꝓhi ꝓcedentibz. dicit em. Neqz si
tñ iurat hoc. aut ꝑm hoc. i. ꝑm q̄d necē est ꝙ bñ iurare. scz
simplr. Vaz q̄ iurat se ꝓiuraturū. bñ iurat ꝓiurās hoc
solū. bñ aūt iurat nō. i. simplr. Et cōntr dicit ꝓhs ꝓhi
bet aūt eundē nichil simplr quidē esse mendacem. q̄ aūt
verū: vel alq̄. ꝙ esse verū alq̄. verū aūt pō. Simplr aūt m
alig̃. vbi ꝙ qñ ꝑ q̄ oīa nichil aliud videt velle nisi ꝙ ꝓ̄
vera ꝑm q̄d. quā nos vocam9 ꝓ̄ez signtem sicut est. ꝓt
esse falsa simplr ꝙ hoc ixo qz falsificat se. ꝙ sic ꝓz ꝙ mod9
nē soluendi insolubilia est idē cū nō soluendi ꝓhi. Ad e
uidentiā ꝓdictoꝝ sciendū sophismata. ꝑmū est hoc. Po
no ꝙ ista, nullū verū est. sit oīs ꝓ̄. ꝙ ꝙ sigfiçt ꝑ se et

oppositū cōdicē. Item vos cōdicio falsus scitū a vobis
forte falsum. nō sequens ex casu. q̄ p tyre q̄ fuit fa sum er
go male rñdet. vnic rñdē admittendo casum q̄ q̄n pro
mit cōdat q̄ cōdat ea q̄z q̄ ista est falsa. q̄ cū arguit sic
ergo sīgt aliter q̄ est: negē cōna sed oz addere in añtr vt
dixi q̄ nō falsificat sc: sic hec est falsum nō falsificans er
go significat prim aplr alit q̄ est. q̄ tūc añs est falsum.
Sz am sequit falsum est. q̄ eius ypō est hec falsum est er
go illa est falsa. q̄ sic est z tu rens n edū ad inferendū se
ipm forte falsuz ergo est falsa yz cōna p sēdaz suppositioz
Ad sēm argumentū negē cōna q̄ añs silr cōna enī nō
valet. qz bñ rñdendo in casu possibili post to cōdendū est
falsum scitū a vobis forte falsum q̄ impossibile scitū a vo
bis forte impossibile vt si impones ista deus est ad signi
ficandū p tm aplr hoiez esse asinū qđ est impossibile q̄ sci
tū a vobis esse impossibile. est cōdendū tñ q̄ deus est q̄
nos sit falsa q̄ impossibilis. Añs q̄z est negandū. q̄ em
falsuz est sequit ex casu iam posito. qz cū casu nō pt stare
q̄ ista sit vera. q̄ ex casu sequit q̄ ista sit pz ō de ytō sig
nificans primo plr sicut est. vel alr q̄ est ergo ex casu se
quit q̄ ista sit falsa. Ad tertiū cōdit prima cōna. q̄ ne
get sēda. sz ita est sicut ista significat. ergo est vera. qz
aliq̄ ypō falsa significat sicut est. vt pz p primā cōclusio
nem q̄ ideo oz addere in añtr ita est sicut illa signi ficat q̄
nō falsificat se ergo q̄. Contra istū modū soluendi ins
olubilia arguit Aristoteles sēdo elenchoz cap lo de solu
tione paralogismoꝝ ꝑm qđ ad simplr. soluit insolubilia p
illā fallaciā. sed sic nō soluunt hic ergo male. Añs. q̄ di
co q̄ iste modꝰ soluendi est idē cū mō soluendi aristotelis
nam si fiat talis cōna hec ypō significat sicut est ergo ē
dā est fallacia ꝑm qđ ad simplr. Sz am cōs duo includit

et añs vnū. ꝫ ixo añs est insufficiens ad inferendū cōs
oz ergo addere in añte. ꝫ nō falsificat se. sic arguendo hec
ꝓpō sigt pncipr sicut est ꝫ nō falsificat se ergo est vera.
ꝫ qz hoc in pcti argumēto ñ addit. ꝫ cōtr includit ixo
est fallacia ꝑm qđ ad simplr sicut hic hō est albz ꝑm cen
tus ergo hō est albus. vbi ꝑdicatū in añte denotat subm
ꝑm qđ. ꝫ in cōte simplr. Ad aūt iste sit mtellect9 aristo
telis ꝓz p eū ibidē vbi soluit ꝑalogismū fundatū sup talē
casuz. ponens q aliq̄s solū iurat se esse ꝑiuratū bñ iurat
Tunc ꝓpone q ille est ꝑiuratus. si dedat hanc ꝓpōsi
tū. s. q aliq̄s iurās ꝓpōz sigñtem sicut est. est ꝑiuratus
si neget q ille est ꝑiuratus. ꝫ iurat aliq̄d vt pz p casum
ergo iurat verū. sed nichil iurat nisi hoc. ille est ꝑiura
tus ergo hoc est verū ꝫ cōtr hoc est verū. ergo ita est sic
illa sigt. sed solū sigt illū esse ꝑiuratū ergo hoc est verū.
ꝫ hoc negat esse verū ergo male. Hoc aūt plane videt
intelligere ꝑhs cū dicat q iurat solū se esse ꝑiuratū. bñ
iurat. p hoc em q dicit bñ iurat intelligit ipm iurare p
ꝓpōz sigñtem sicut est. ꝫ tñ iurat falsuz. qz ꝑiuratus est.
ꝫ hoc clarū ꝓz ex ꝛbis ꝑhi p̄cedentibz. dicit e. n. Neqz si
tñ iurat hoc. aut ꝑm hoc. i. ꝑm qđ necē est ꝫ bñ iurare. sic
simplr. Naz q iurat se ꝑiuratum. bñ iurat ꝑiurās hoc
solū. bñ aūt iurat nō. i. simplr. Et cōtr dicit ꝑhs ꝑhi
bt aūt eundē michil simplr quidē esse mendacem. q aūt
verū: vel aliq̄. ꝫ esse verū aliq̄. verū aūt pō. Simplr aūt m
aliq̄. vbi ꝫ qñ p q̄ oia michil aliud videt velle nisi q ꝓpō
vera ꝑm qđ. quā nos vocam9 ꝓpōz sigñtem sicut est. ꝑt
esse falsa simplr ꝫ hoc ixo qz falsificat se. ꝫ sic pz q mod9
nō soluendi insolubilia est idē cū nō soluendi ꝑhi. Ad e
uidentiā ꝓdictoꝝ sciendū sophismata. ꝑmū est hoc. Do
no q ista, nullū verū est. sit ois ꝓpō. ꝫ q sigficet ꝑcise et

ꝑmaꝺie nullū verū esse q̄ admissa ꝓpoñaꝫ nullū verū est si negeꝫ vel dubitēꝫ.ꝓbaꝫ sic nulla ꝓpō q̄ nō est ista est vera nec ista est ꝺa.ergo nullū verū est.Maioꝛ ꝑ ex casu.ꝯ minoꝛ seq̄tur ex eoꝺē.ꝓbaꝫ sic oꝛꝓsitū minoꝛis re pugt casui ergo ꝯē.Añs sic oñdit.Nam si añs nō repug nat casui.stet eius oꝛ posītū cū casu ꝯ arguit sic.hec ē ꝺa. nullū verū ē ergo ita ē sicut illa ꝑnāꝫ lr sigt.oña ꝑ ꝑ diffinitiōez scꝺaz.ꝯ illa ꝑnāplr sigt q̄ nullū est.ꝑ casuz. ergo ita ē q̄ nullū verū est ex q̄ seq̄tur q̄ ista nō est ꝺa Si oꝛꝺat q̄ nullū verū est.arguit sic nullū verū est.ꝯ illa ꝑnāꝫ lr sigt q̄ nullū verū est.ergo ita est sicut illa ꝑnāplr sigt.ꝯ vltra.ergo ē ꝺa.ex q̄ ꝺcludit q̄ aliqꝺ ve rū ē qꝺ est oppositū ꝺcōsi.Si nō admittendo casuz ꝯ oꝛ ꝺo q̄ nullū ꝺm ē.ꝯ q̄ illa ꝑnāplr sic sigt ꝯ cū ꝺcludaꝫ er go hec ē ꝺa negeꝫ oña.est em fallacia hm qꝺ ad simplr. qꝛ añs ē insufficiens ad inferendū oñs.oꝛ em addē añti q̄ nō falsificat se.qꝺ est falsum eo q̄ ē ꝓtinens mediū ꝯ inferendū seipāz fore falsam.Nam seq̄tur nullū verū ē. ista eaꝺē est ꝓpō signs sicut est vel aliqꝛ q̄ ē ergo ista nō est vera sed falsa.Secōm sophisma.Pono q̄ a ꝯ b sint oñs ꝓpōes.ꝯ sit a ista ꝺeus est.b ista omne verū est a q̄ ꝑnāplr signifiꝫt omne verū esse a.ꝺeinꝺe ponoꝫ om ne verū ē a.si negeꝫ vel dubitēꝫ arguit sic verū ē a.ꝯ nul lū verū ē nō a ergo ōe verū ē a ꝑ oña cū maioꝛe.ꝯ mi noꝛ seq̄tur ex casu.qꝛ oppositū eiꝰ repugt casui.vel si nō cū oppositū minoꝛis sit ꝓpō possibil stet cū casu.ꝯ arguit sic aliqꝺ verū ē nō a.ꝯ nullū ē tale misi b ergo aliqꝺ ve rū ē b.ꝯ ꝑ quarsionē ꝑ q̄ b est verū.sed b ꝑnāplr sigt q̄ ōne verū ē a.ergo ōne verū est a ex q̄ seq̄tur q̄ nullū verū est nō a.q̄ erat mirꝺe ꝓbanꝺa.ꝯ vltra cū b nō sit a ergo b nō est verū.hec aliqꝺ est verū misi alterū istoꝝ ē

et b ꝓ cāſuz ſed ꝓbaꝫ q ñ õe verū ẽ b. ergo õe vm ẽ a. qꝫ erat negatū. Si oꝛdaꝫ ꝛec õne verū eſt a, b nō eſt a ergo b non eſt verū ꝓz ꝺña in barbaꝛa. ꝯ maioꝛ ẽ altera poſ cāſuz. ꝯ minoꝛ eſt manifeſta. ergo ꝺcluſio eſt oꝛꝺinanda vidꝫ b nō ẽ verū. ꝯ b eſt ꝓpō ꝺe pñti ſigñs ꝑticulaꝛ ſic eſt relaꝛ ꝙ ẽ ergo b ẽ falſum. ꝯ oltra ergo nō eſt ita ſicut ſigt ſed b ſigt õne verū eſſe a ergo nō ẽ ita q õe verū ẽ a cꝰ oppoſitū ẽ oꝛꝺinatū. Ad ñō admittendo cāſuz ꝯ oꝛꝺo q õe verū ẽ a ꝯ q b ẽ falſuz ꝯ cū arguit ergo ſigt aliꝗ ꝙ eſt nego ꝺñaz oz enī addẽ q nō falſificat ſe. Tertiū ſophiſma q tm̄ ſint tres ꝓpōes. ꝺeus eſt. q ẽ va. hō eſt aial que etiam eſt vera. ꝯ quelibet vlis eſt diſſimilis iſtis. ꝺemonſtratio ꝺuabz ꝑmiſſ ꝓpōibus. admiſſo cāſu ꝓpono quelibz vlis eſt diſſilis iſtis. Si negeꝝ vel ꝺubitꝝ. Contra iſta eſt diſſilis iſtis ꝯ iſta eſt quelibet vlis ergo ꝯ. Minoꝛ patet ex cāſu ꝯ maioꝛ ꝓbatur ſic iſta eſt falſa ꝺe nōſtrata eaꝺem vli ergo iſta eſt diſſilis iſtis. ꝺemōſtratis ꝺuabz ꝓpōibz veris. ꝺña pz cū ꝓpō falſa ſit diſſilis veris. Añs ſic ꝓbaꝫ iſta falſificat ſe ergo eſt falſa patet ꝺña p ſcꝺam ſuppoſitionem. Añs ſic ꝓbatur iſta eſt diſſimilis iſtis. ſed iſte ſunt vere ergo iſta eſt falſa. Si oꝛꝺatur tunc ſic quelibet ꝓpō vlis eſt diſſimilis iſtis. ꝯ illa ꝑticulaliter ſic ſigmficat ergo illa ꝑticulaꝛ ſigt ſicut eſt. ꝯ oltra ergo illa eſt vera. ꝯ iſte etiā ſunt vere vt pz ergo iſta nō eſt diſſimilis iſtis. ſed ſimilis. Cum o ñis ꝓpōes vere ſunt ſimiles. Ad ñō. admittendo cāſum ꝯ oꝛꝺo q quelibet vlis ẽ diſſimilis iſtis. ꝯ oꝛꝺo q iſta vlis ſic ꝑticulaliter ſignificat. cū inferꝛtur ergo eſt vera nego ꝺñaz qꝛ falſificat ſe vt pz. Nam ſequit̄ q̄libet vlis ẽ diſſimilis iſtis. iſta eſt oīs vlis ergo ꝯ. ſed iſte ſunt vere ergo iſta vlis eſt falſa.

De copulatiuis.

Ut hoc sophisma q̄rtū. Pono vobis istam. Deus est ꝫ ista copulatiua est falsa. ꝫ sigfiꝛt ꝓnaplr sic enim ꝓtendūt. ꝫ demōstrē p ly ista. copulatiua iam posita. admisso casu. ꝓponaꝫ. si dædaꝫ. tūc sic. deus est ꝫ ista copulatiua est falsa ergo ista copulatiua est falsa. ꝓz oña a tota copulatiua ꝫ cō. tūc ex oñte ista copulatiā est falsa. ergo sigt. alr q̄ est. si sic ergo nō est ita q̄ ista copulatiā est falsa. si neꝫ vel dubitē. Contra. Ista copulatiua falsi fiꝛat se ergo est falsa. oña ꝓz ꝓ stdaz si ꝓpoz. ꝫ añs ꝓbaꝫ. Nam tñ sequiꝫ de: est ꝫ ista copulatiua est falsa ergo ista copulatiua est falsa. Hīdco admittendo caz ꝫm ꝫ dædaꝫ qñ ꝓpomē. ꝫ dædaꝫ q̄ ista copulatiua est falsa nec sequiꝫ ergo sigt alr q̄ est. qz sigt siaut est ꝫ falsificat se. Quintū sophisma est de disiūctiuis. Ponaꝫ q̄ ista sit oīs disiūctiua. deus est vel nulla disiūctiua est vā ita q̄ ꝓma ꝓs sigfiꝛt adeq̄te deū esse. ꝫ sida q̄ nulla disiūctiua est vā. Tunc dicendū est q̄ ista disiūctiua est falsa. qz falsificat se. dz tñ ꝓposita dædi qz sigt siaut est. Nec ex hoc sequiꝫ q̄ sit vā aī falsi fiꝛt se. Sextū sophisma de exclusiuis. Pono q̄ a sit ista deus est. b ista tm̄ a. est verū. ꝫ nō sit alia ꝓpō ab istis. ꝫ sigfiꝛnt iste ꝓpōes siaut tm̄ ꝓtendūt. admisso casu dædendū est q̄ a est verū. sigt eī siaut est ꝫ nō falsificat se. ꝫ b est falsum qz falsificat se sic ꝓz ꝫ tñ est dædendū qz sigt siaut est. Septimū sophisma est de exceptiuis. Pono q̄ a sit ista ꝓpō. nulla ꝓpō ꝑter a est falsa. ꝫ sit tm̄ vnū a sic ꝓnaplr signs ꝫ nulla alia ꝓpō. admisso casu. dædaꝫ q̄ nulla ꝓpō ꝑter a est falsa. ꝫ q̄ a sit falsa eo q̄ falsificat se sic ꝓz. ꝫ hec de solubilibz ex vocū ꝓpetatibus dicta sufficiant.

Ad soluenda sunt insolubilia. q̄ ex actu nō dicūt ꝓ q̄ sciendū est q̄ actus nri sunt duplices q̄tū spectat ad

ꝓpositū. Nam aliqui sunt ex quibꝫ sine ꝓpetatibꝫ vocēs fiunt insolubilia. Alij vero sine ꝓpatate vocēs insolubile nō faciūt. Actus aūt ꝑmi sunt. piuare. mentiri. deāpi ꝫ filia. Actus vero sēdi sunt. audire. videre. dcere. ꝫc hꝺmōi. Quo ad ꝑmis actus sit hoc ꝑmū sophisma. Pono ꝙ sit tantū vnꝰ sortes qui ꝓ se credit istaz sortes deāpiē. que adēqte sigt sortem deāpi. si hec ꝓpō sortes deāpiē ꝓposita negeē vel dubiteē. Contra oppositū istius repugnat casui ergo ista sequiē ex casu añs sic ꝓbaē ex opposito istiꝰ sequiē oppositū casus ergo ꝫc. añs sic si ñ stet oppositū eiꝰ. s. sortes nō deāpiē cū casu. tūc sic sortes nō deāpiē. ꝫ ille solu deāpiē q̄ credit falsa. n. ergo sortes nō credit falsuz. vltra sortes nō credit falsuz sed credit ꝓpōes signtez siat est vel alr ꝙ̄ est. ergo credit verū. ꝫ so. ū credit istam sortes deāpiē ergo ista est vera sortes deāpiē. ꝫ ista ꝑnāplr sigt ꝙ sortes deāpiē ergo sortes deāpiē cꝰ oppositū ē ꝺcessū. si ꝺcdaē ꝙ sortes deāpiē. ꝫ ois tales credē sic ñ ē ꝑ ꝫ sortes credē sic ñ ē. ꝑ ꝫ sortes credē falsū ꝫ solū credit ista sortes deāpiē ergo ista ē falsa. ꝫ vltra ergo sigt alr ꝙ̄ est. ꝫ illa sigt solū ꝙ sortes deāpiē ergo nō est ita ꝙ sortes deāpiē cꝰ oꝛpositū est ꝺcessum. Solucio. cō ꝺcndū est ꝙ sortes deāpiē. ꝫ ꝙ illa sit falsa. ꝫ qñ arguitur ergo sigt alr ꝙ̄ est negeē ꝺña. falsificat em se. Nam sequiē sortes credit falsum. ꝫ solū credit istam ergo ista ē falsa. Dcōm sophisma sile ꝑmo. Ponaē ꝙ sortes credat istam ꝓpōem ꝓplato deāpiē. ꝫ plato istaz sortes nō deāpiē ꝫ nullam aliam ab istis ꝫ signficent iste ꝓpōes adēqte sic trmini ꝓtendūt. ꝫ sit tantū vnus sortes ꝫ vnus plato. admisso casu ꝺcdiē ꝙ sortes nō deāpiē. ꝫ ꝙ plato deāpitur. ꝫ ꝺcdiē ꝙ ista est falsa sortes nō deāpiē. qz falsificat se. Nam sequiē sortes nō deāpiē ergo sortes nō credit

falsam. sed socrates credit ꝓpōez sīgnificm sicut est vel alr q̄
est. ergo credit verū. ꝫ solū credit istam plato decipit er
go ista est vera. ꝫ vltra ergo ita est sic illa ꝫ nāplr sīgt
sed ꝓ casum illa solū sīgt q̄ plato decipit ergo plato dē
pit. ꝫ cōr sequit q̄ plato credit falsum. sed solum credit
istam socrates nō decipit ergo ista est falsa. Et sic ista so
crates nō decipit falsificat se. ꝫ pō vera credita a socrate sīgt sic
est ꝫ nō falsificat se. Tertiū sophisma sit.c. Ponat q̄ sit
tantū vn⁹ socrates dicens istam solam socrates mentit q̄ ad
equāte sīgnificat socratem mentiri ꝫ q̄ omis mentiens dicat
falsum q̄ admisso ꝓponat socrates mentit. si neget vel du
bitet ↄtra socrates dicit falsuz ergo mentit ꝓz cōa. ꝫ añs
sequit ex casu. Nam sequit socrates dicit falsum ꝫ solū di
cit istam ergo ista est falsa. si cōcedatur q̄ socrates dicit fal
sum. sed solum dicit istam q̄ socrates mentitur ergo
ista est falsa. suū oppositū est. ergo est verū. ſ. socrates non
mentit. vltra ergo ita est sicut illa sīgt. sed illa sīgt so
cratez mentiri ergo socrates nō mentit. ꝫ dicit ꝓpōez sīgnifi
cat est vel alr q̄ est ergo dicit verū ꝫ solū dicit istam
socrates mentit ergo ista est vera cū oppositū cōcessum est
Solutio cōcedat q̄ socrates mentit ꝫ q̄ illa est falsa. ꝫ q̄
ꝺz oppositū. nec sequit illd esse verū. sīgt em ꝓncipli alr
q̄ est. Et duo ꝺictoria pñt sil esse falsa q̄tū vnū sīgt ꝓn
cipler alr q̄ est ꝫ aliud falsificat se sicut ꝓus ꝓbat. Quar
tū sophisma est sile. Si ponat q̄ sit solū vn⁹ socrates qui
iurat istam solaz adequāte sīgnāo socrates est periurat⁹. cō
cedendū ē q̄n ꝓponit. est tn falsa q; falsificat se vt satis ꝓz.

Eliquū est solue insolubilia mixta ex actu nto ꝫ
ꝓptietate vocis. Talia em sunt m triplici genere.
Quedā sunt in quibz ponunt signa ex impositōe sīgnis
ꝓpietatem vocis ꝫ actum rei q̄ sit insolubile. Aliud in q̄

ponuntur signa ex impositione significantia ꝓprietatem
vocis ⁊ ꝓpositionem actus ex q̄ fit insolubile. Tertiū est
in q̄ nec ponitur aliqd signū ex impositione signs ꝓpetatis
vocis. nec actum vel ꝓpositionis actus: ex q̄ fit insolubile.
Exemplū ꝓmi vt socrates dicit falsum. legit falsum ⁊ hiis
similia. Exemplū scdi vt ista ꝓpositio nescitur a socra-
te. ⁊ ista ꝓpositio nō dubitat. Exemplū tertij socrates est ea-
ger. socrates est sanus ⁊ similia de quibz p ordinē dicen-
ꝫ ꝑ° de ꝓmis. Sit hoc igit primū sophisma. Socrates di-
cit falsum posito casu q̄ sit tantū vnus socrates solum di-
cens ista s e aeq̄te signdo. Admisso casu ꝛ ponatur q̄ soc-
rates dicit falsum. si negetur vel dubitet ctra. eius opposi
tū repugnat casui ergo illud est ꝑcedendū. Q̄ñs sic ꝓba
tur ex ctradictorio illius ⁊ casu sequitur oppositū sede q̄
ts casus ⁊ casus p se est possibilis ergo hoc repugnat ca
sui. Q̄ñs ꝛ batur ⁊ ponatur ista socrates non dicit falsum
cū casu ⁊ arguitur sic socrates non dicit falsum ⁊ dicit p-
positionem significantez sicut est vel aliter q̄ est ergo di
cit verum. tunc sic socrates dicit verū ⁊ solum dicit istam
ꝓpositionez socrates dicit falsum ergo ista est vera ⁊ vltra
ergo ita est sicut ista sigt sed ista solum sigt q̄ socrates di-
cit falsum ergo ita est q̄ socrates dicit falsum q̄ est oppos-
tum sede partis casus. si ꝑcedatur q̄ socrates dicit falsum
tunc sic socrates dicit falsum ⁊ solum dicit istam ꝛ positio-
nem socrates dicit falsum ergo ista est falsa ⁊ habet oppos
tū ergo eius oppositū est verum ⁊ eius oppositū est hoc
socrates non dicit falsum ergo hoc est verum. ⁊ vltra ergo
ita est sicut illa primapaliter significat sed illa prima
paliter significat q̄ socrates nō dicit falsum ergo socrates nō
dicit falsum q̄ est oppositum ꝯcessi. Solutio ꝯcedi-
tur q̄ socrates dicit falsum ⁊ q̄ ista est falsa ⁊ q̄ habet

trādictoriū ꝙ negatur oña ergo eius contradictoriū est verum qz eius ꝺtradictoriū sigt aliter ꝙ est ꝙ oña non valet patrt ꝓ sedaz ꝺclusionem. Decīm sophisma. ponatur ꝙ sint tantum duo sortes ꝙ ꝙ vterqz illoꝝ simul cū alio dicat talium ꝓpositionem sortes dicit falsum ꝙ non dicant aliam ꝓpositionem nec aliquas alias ꝓpositiones ꝙ vtraqz istarū significat ꝓmo ꝑ alitr ꝙ sortes dicit falsum. Deinde ꝓponatur ꝙ sortes dicit falsum. si negetur vel dubitet ꝙ ꝺictoriū eius re; ugnat casui. ergo illa ē sequens ex casu. añs ꝓbat. nam si ñ ponat oppositū eiꝰ cū casu ꝙ arguit sic sortes nō dicit falsuz ꝙ sortes ꝺicit ꝓpez signtez sicut est vel alr ꝙ est ergo dicit verū ꝙ ois sortes est alt istoꝝ ergo alt istoꝝ est verū. ꝙ q̄ nō alt istoꝝ dicit verū. vtqz istoꝝ erit verū ꝙ vtqz istoꝝ solū dicit ꝓpez signtez ꝙ sortes ꝺt falsuz. ergo ita ē ꝙ sortes ꝺt falsuz ꝙ ē oꝛpositū vniꝰ ꝑtis casus. si ꝺcdat ꝙ sortes ꝺt falsuz tūc sic sortes ꝺt falsuz ꝙ vtraqz istarū ꝓnuz dcārū sic sigt ergo vtraqz istarū sigt ꝑnāplr sic ē ꝙ neutraqz istarū falsificat se ergo vtraqz istarū ē ꝺa Solutio. ꝺcdat ꝙ sortes dicit falsuz ꝙ ꝺcdat ꝙ vtraqz istarū sigt ꝑnāplr sic ē ꝙ dicat ꝙ vtraqz istarū falsificat se ꝙ isto nō sortes ꝺt falsuz. ois sortes ē alt istoꝝ. ergo alt istoꝝ dicit falsuz ꝙ nulla causa aut nō ꝑt assignr q̄re vnus istoꝝ dicit falsuz qui eadē rōne vel ꝺsili alt. ergo vterqz istoꝝ dicit falsum ꝙ isti duo solū dicūt istas duas ꝓpōes sortes dicit falsum ꝙ sortes dicit falsum ergo iste due sunt simul false ꝙ sic vtraqz istarū falsificat se. Tertiū sophisma. ponat ꝙ sit tantū vnꝰ sortes ꝙ vnus plato. ita ꝙ sortes dicat istam ꝓpōem. plato dicit falsuz. ꝙ plato istam sortes non dicit falsum ꝙ significant iste propositiones adequatr sicut termini ꝓtenduntur ꝙ ꝙ nō

dicant aliā ꝟ ꝑcez ab istis. admisso casu. ꝺndaꝯ ꝙ sortes nō dicit falsum. ꝯ ꝙ illa est falsa sortes nō dicit falsuz. falsificat eī se ꝯ ꝺndaꝯ ꝙ plato dicit falsaz. ꝯ ꝙ est ꝺa: sigt eī fiat est. ꝯ ñ falsificat se. Quartū sophisma. Ponaꝯ ꝙ sit tm̄ vn9 sortes q̄ dicat ista solū plato dicit falsum. ꝯ sit tm̄ vn9 plato q̄ dicat ꝑ se hūc sortes dicit falsuz ꝯ ꝙ iste ꝟ ꝑces significent adꝫ sic t̄mi ꝓtendūt. admisso casu. ꝺndaꝯ ꝙ vtrqz dicit falsuz. ꝯ ꝙ vtraqz illarū est falsa. nam vtraqz falsificat se mediatē. Illa tñ dicta a sorte falsificat dictam a platone immediatē ꝯ scip̄am mediatē et illa dicta a platone econuerso.

Solutio ꝛ solubilibz ꝑmi mēbri ꝑdicte diuisionis.

Soluēda sunt ꝛsolubilia scdi mēbri eiusdē. Et sit hoc ꝑmū sophisma. A ꝓpō nescit ꝯ pono ꝙ sit tm̄ vnū a. q̄ sit ista ꝟpō a nescit. id signs ꝑnāplr. admisso casu. Pro ꝟno a ꝓpō nescit. si neget vel dubitet ꝙ ā casu ñ stat ꝙ a ꝟpō scit. ꝯ a est vna ꝓpō vt pz ꝑ casum iam admissū ergo ꝺndū est ꝙ a nescit. ꝑma ps añtis ꝓbaꝯ qz ex ista ꝟpōe a scit ā casu posito sequit oppositū isti9 a nescit ergo ista a scit nō stat ā causa. Añs ꝓbaꝯ sic qz sequit a scit ergo scit esse fic illa sigt. ꝯ vltra ergo ita est sic a sigt sed ꝑ causuz a sigt ꝑnāplr ꝙ a nescit ergo ita ē ꝙ a nescit. ꝯ sic ex ista a scit ꝯ ex casu sequit suū oppositū. si cōcedaꝯ ꝙ a nescit. tūc sic. ita est ꝙ a nescit. ꝯ vos firme cōsideratis sine ōm ꝟsita cōe ꝙ a nescit ergo vos scitis ꝙ a nescit. vltra vos scitis ꝙ a nescit ꝯ vos scitis ꝙ a ꝑnāplr sic sigt ergo vos scitis a sic sigt. ergo vos scitis a ꝯ ꝟñs a scit. qđ saltem repugt huic a nescit. si ñ admisso casu ꝺndo ꝙ a nescit. ꝺndo eā ꝙ vos scitis ꝙ a nescitur ꝯ ꝺndaꝯ ꝙ vos scitis a sit sigt ꝟ nāplr. ā inferꝫ ergo vos scitis a. neget ꝺña. oz enī addē in añtie ꝙ ista naz

ẽ ꝓtinẽs n̄ediũ ad inferendũ ſcipam̃ forte neſciam̃. ideo ſi hoc addaꝫ añti eſt negandũ. Nam ſequit̄ immediate a neſciꝫ ergo a neſcit̄. Sc̄m ſophiſma ponaꝫ q̄ iſta ſit oīs ꝑpoſitio. Omnis ꝓpō neſcit̄. quā ſcias ſic adeꝫte ſigne. admiſſo caſu. cædaꝫ q̄ oīs ꝓpō neſcit̄ ꝫ q̄ iſta ſcit̄ eſſe ſciat iſta ſign. nec tñ ſequit̄ ergo iſta ſcit̄. Eſt em̄ ꝓtinẽs mediũ ad inferendũ ſcipam̃ eſſe neſciam̃. Sequit̄ em̄ oīs ꝓpō neſcitur iſtam et eſt ꝓpoſitio ergo neſcit̄. Tertium ſophiſma ponaꝫ q̄ iſta ꝓpō. iſta nō creditꝫ ꝑnāliter ſignificat iſta nō creditꝫ. eadem ꝓpōe demonſtrata. admiſſo caſu credendũ ẽ q̄ iſta nō creditꝫ ꝫ cædaꝫ q̄ creditꝫ ita eſſe ſciat iſta ſignificat. ꝫ q̄ illa creditꝫ ſic ſignificare nec ſequitur ergo iſta eſt credita qz eſt ꝓtinens mediũ ad inferendũ ſcipam̃ forte nō creditam. ꝫ quelibet talis eſt nō creditꝫ. ꝫ quo notandũ q̄ ſicut omnis ꝓpō ꝓtinens mediũ ad inferendũ ſcipam̃ forte falſam eſt falſa. ſic omnis ꝓpō ꝓtinens mediũ ad inferendũ ſcipam̃ forte neſciam̃ vel nō creditam eſt neſcita vel nō creditꝫ. Et ſicut nō oīs ꝓpō ꝓtinens mediũ ad inferendũ ſcipam̃ forte vera eſt vera. ſic nec oīs ꝓpō ꝓtinens mediũ ad inferendũ ſcipam̃ forte ſciam̃ vel creditam eſt ſcita vel creditꝫ. Cuius rei ratio ꝑdicatur.

Cluſis inſolubilibz ſidi membri diuiſionis noſtre reliquũ eſt vt inſolubilia tercij membri ſoluamus Sit ergo hoc ꝑmũ ſophiſma. Socrates eſt eger poſito caſu q̄ omnis hō eger dicat falſum ꝫ omnis hō ſanus dicat verum. ꝫ ſolum talis ita q̄ ſocrates dicat iſtam ſocrates eſt eger que ſic ꝑnāliter ſignificat. dicendo ꝓponatur ſocrates eſt eger ſi negetur vel dubitetur contra eius oppoſitum repugnat caſui ergo caſu admiſſo iſta eſt concedenda. Aſſumptum ꝓbatur ſic ex oppoſito illius cui caſu ſequi-

tur ista ꝓpō sortes est eger ergo oppositum eius repug-
nat casui. Añs probatur sic qz sequitur sortes non est
eger ꝫ sortes est homo ergo sortes est sanus. sed omnis
homo sanus dicit verū. ergo sortes dicit verū ꝫ solum di
cit istam sortes est eger ergo ista est vera. ꝫ vltra. ergo
ita est sicut illa ꝑncipaliter significat. sed ꝑ casuz illa ꝑn
cipr sigt qꝫ sortes est eger ergo ita est qꝫ sortes est eger
qđ est oppositū hȳ sortes nō est eger. si dꝫ qꝫ sortes
est eger tūc sic sortes est eger. ꝫ ōmis hō eger dicit falsuz
ergo sortes dicit falsuz. ꝫ solum dicit istam sortes ē eger
ergo ista est falsa. ꝫ habet oppositū ergo eius oppositū ē
verū. s. sortes nō est eger. ergo ita est sicut illa sigt. illa
aūt solum sigt sortem nō esse egrum ergo illud est verum
qđ ē oppositū dꝫssi. Soluō. admisso casu dꝫdo qꝫ sortes
est eger. ꝫ qꝫ ille dicit falsuz. ꝫ qꝫ ista est falsa. ꝫ dꝫdi qꝫ
hȝ oppositū. nec sequit qꝫ eius oppositū est verū ꝑ ꝑdaz
cclusionem. Scdm sophisma. ponat qꝫ omnis hō albus
videat falsum ꝫ solum talis. ꝫ qꝫ sit vnus sortes ꝙ solum
videat istam sortes est albus sit ꝑncipr signdo. admisso
casu. dꝫdat qꝫ sortes sit albus. ꝫ qꝫ ista est falsa qz falsifi
cat se. Nam sequit sortes est albus. ꝫ oīs hō albz videt
falsuz ergo sortes videt falsum ꝫ solū videt istam sortes ē
albz ergo ista est falsa. ꝫ eiꝫ oppositū sicr ē falsuz. s. sortes
nō est albz. sigt em aliter qꝫ est. Tertiū sophisma sile oīo.
si ponat qꝫ ōne audiens audit falsuz ꝫ solū talis. ita qꝫ sit
tm vnꝫ sortes. qui solum audit istam sortes est audiens
que id adequate sigt. Quo posito dꝫdenduz est qꝫ sortes
est audiens ꝫ qꝫ ista est falsa qz falsificat se sicut patet in
priori exemplo.

Ꝺ veritatē in hȳmōi insolubilibz declarandā. obij
cendū ē. ꝫ ꝙ sic. Ex ista ꝑsiche sequit ꝑdictio ergo

est impossibile. Ad̃s sic ꝓbat. ꝛædit̃ in ista matia cõit ꝙ nõ cis xp̃õ falsa falsificat se. ꝯ tñ ex hac posicõe sequit ꝙ cis xp̃õ falsa falsificat se ergo ꝯc. Ad̃s sic. si ãt sit aliq̃ xp̃õ falsa nõ falsificans se sit gr̃a exempli ista hõ est asm9 sic adæq̃te signꝺ. ꝙ aũt ista falsificat se ꝓbat. Nam sequit hõ est asm9. ꝯ nunq̃ hõ est asm9 qñ nõ est falsa ergo hec est falsa hõ est asm9. ꝯ sic ex ista hõ est asm9 ꝯ vra alia. sequit̃ ist̃a forte falsam. cũ ergo ex illa alia: sue ista hõ est asm9 id nõ sequat. ergo ista. ſ. hõ est asm9 est ꝓtinens ad inferendũ scip̃az forte falsaz ꝯ ꝙ ad̃s falsificat se. Secdo sic aliq̃ xp̃õ vа falsificat se ergo a fortiori q̃libz xp̃õ falsa falsificat se. Ad̃s ꝓbat sic ꝯ ponat ꝙ ista xp̃õ hõ est asm9. ꝓnapl̃r significet ꝙ null9 hõ est asm9. notũ est ꝙ ista ẽ vа. ꝯ ꝙ ista falsificat se ꝓbatur. Nam sequit hõ ẽ asm9 ꝯ ista ꝓnapl̃r sigt ꝙ null9 hõ ẽ asm9. ergo ista hõ est asm9 est falsa ex q̃ sequit ꝙ ista ẽ falsa ꝯ sic est ꝓtinens mediũ ad inferendũ scip̃az forte falsam ergo falsificat se. Tercio sic Ponat ꝙ ista xp̃õ significet ꝓnapl̃r ꝙ hec ẽ xp̃õ eadẽ ꝛõstrata. tũc ſ ꝯ ista est vа hec est xp̃õ ꝯ tñ ista falsificat se ergo ꝯc. Minor ꝓ sic nam sequit hec est xp̃õ ꝯ hec ñ est vа ergo ẽ falsa ꝯ vltra ergo falsificat se. Quarto sic. Aliq̃ xp̃õ falsificãs se ñ falsificat se ergo ista positio ẽ ipossibil. Ad̃s sic ꝯ ponat ꝙ tñ ista xp̃õ sit. nullũ verũ est q̃ ꝓnapl̃r sic sigt. iam ista falsificat se sic ꝓz. ꝯ ꝙ nõ falsificat se ꝓbat. Nam si sic. falsificaẽt hec nic̃. Nullũ verũ est ista est xp̃õ ergo ista nõ est vera. tũc sic ista nõ est vera ꝯ est xp̃õ de ꝓsenti significans sic̃ est vel alr q̃ est ergo ista est falsa. sed nõ sequit ꝙ falsificat se eo ꝙ est ꝓtinens mediũ ad inferendũ scip̃am forte falsam. Nam ex p̃missis captis in añte sue ista sequitur ꝙ ista est falsa ergo sumendo ista am

illis ſupfluū eſt ꝙ p oñs eſt iptinens. Añs pbaf. Nam ſequit̄ ſiue illa. vt hec nō eſt va ꝙ ſigt ſicut eſt vel alr ꝓ eſt ergo hec eſt falſa. ex q̄ pz ꝙ hec ppō ñ falſificat ſe iſto mō nec aliq̄ alio mō ergo nullo mō falſificat ſe c9 oppoſitū nō pt ſtare cū poſitōe ergo ꝙc̄. Quinto ſic. Aliq̄ ppō neqz va. neqz falſa falſificat ſe ergo nō oīs ppō falſificās ſe eſt falſa c9 oppoſitū ponit poſitio ỹ autoris ergo ꝙc̄. Añs ſic. hec eſt ỹ9mōi. hec ſigt alr ꝓ eſt. eadē demōſtrata ſic ꝑncipalr ſignte ſicut tmini ptendūt. Hoc poſito. ꝓ baf ꝙ hec nec ē va neqz falſa. eo ꝙ eſt ptinens mediū ad inferendū ſeipaz ñ ſigte ꝑncipalr ſicut eſt ꝙ p oñs ñ ſigt ſic eſt. ergo ñ ē va. nec alr ꝓ ē ſigt. falſificat eñ ſe. Nam ſequit̄ imediate hec ſigt alr ꝓ eſt ergo hec eſt falſa. Alie q̄z obiectiōes fieri ꝑnt ꝓs cauſa breuitatis omitto. ꝙ ad iam obiecta tñ dco ꝙ ꝑmo ad ꝑmū. negando aſſumptū. ꝙ negaf cāa ꝙ iſta. ỹ ē aſm9 falſificat ſe. ꝙ qñ arguit̄ ſic ỹ ē aſm9 ꝙ nunc̄ ỹ ē aſm9 qñ hec ñ ē falſa ỹ ē aſm9 ergo ꝙc̄. negaf oña. ꝙ añs ſilr. Conſequētia dco nō valet ꝙ mmox eſt vna tpalis ouertibil cū iſta copulatiua. nunc̄ ỹ eſt aſm9. ꝙ hec ñ eſt falſa. oſtat aūt ꝙ hec oña nō valet. ỹ eſt aſm9. ꝙ nunc̄ ỹ eſt aſm9. ꝙ hec nō eſt falſa ỹ eſt aſm9 ergo hec eſt falſa. ſed oz addē ꝙ iſta p ỹ ſigt ſicut eſt. vel alr ꝓ eſt. ꝙ ſi iſta clauſa addaf ocluſio ſequit̄ ſiue iſta ỹ eſt aſm9 m ꝑncipio capta. Añs q̄z ē falſuz. eſt eñ vna tpalis ouertibil cū copulatiā falſa ſic ꝓdictū eſt. hec eñ eſt falſa. hec nō ē falſa demōſtrata iſta. ỹ eſt aſm9 Ad ſcām argumentū negaf ſumptū. ꝙ eadē oña facta eſt ocdenda eſt. tñ dicit ꝙ oña nō valet. eo ꝙ ſme aliq̄ caſu poſito foret ocdenda. ꝙ p oñs q̄cūqz caſu poſſibili poſito illa eſſet ocdēda. ſed ꝙ oña nō valet manifeſte pz ſi ſumaf ppō ouertibilis cū iſta ỹ eſt aſm9 et

ꝓnaꝫ loco illius nullus hō est asinus ꝙ ista hō est asinus ꝑnaꝫ lr sigt ꝙ nullus hō est asinus ergo hec est falsa. sed magis sequit oppositū. siz ꝙ ista est vera. ꝙ illa alia ꝙuertit cū ꝓtioꝛi ergo ꝓꝛe nō valet. Ad tertiū negaꝫ assumptū ꝙ dicit ꝙ ista nō falsificat se. hec est ꝓpō. ꝙ qui arguit hec est ꝛpō ꝙ hec nō est vera ergo est falsa. negant quida cōtraz. sed michi potius videt mirꝛe neganda, ꝙ hec nō est vera ꝙ sic soluit argumentū. Pro isto sciendū ꝙ ꝛpō falsificat se. aut mediate aut imediate sicut pz ex ꝓdictis. sed ista hec est ꝛpō neutro modo falsificat se. Nam ꝙ si ꝓdaꝫ ꝓclusio illius argumenti. s. hec est falsa: tamē nō sequit ꝙ falsificat se q̄uis bene sequit ꝙ significat ꝑticulr aliꝛ q̄ est. sed oz addere ꝙ cū totaliter sic esse sicut illa sigt est ꝓtinens mediū ad inferendū seipaz forte falsam alitꝛo ducendū modoꝛū ꝓdictoꝛū sed hoc non est verū. Ad q̄rtū negaꝫ assumptū. ꝙ admittaꝫ casus. ꝙ tūc dico ꝙ illa falsificat se. sed nō illo modo q̄ ibi arguit. sed sic nullū verū est. ꝙ oīs ꝛpō signs sicut est vel aliꝛ q̄ est est ista demōstrata videliꝫt nullū verū est ergo ista est falsa. ꝙ notandū est ꝙ ex mirꝛi in se nō sequit illud. significat em̄ sicut est ꝙ nō falsificat se. Ad q̄ntū negaꝫ assumptū. ꝙ cꝛedatur ꝙ hec ꝛpō. s. hec sigt aliter q̄ est neqz est vera neqz est falsa. ꝙ ꝙcedaꝫ ꝙ ex illa immediate sequitur ꝙ illa est falsa. nec sequit ergo falsificat se. sed oz addere ꝙ illa sigt sicut est vel aliter q̄ est. ꝙ sic non faciat in ꝛpposito dicta ꝛpositio quare ꝙc̄.

Modo soluenda sunt insolubilia que apparent ꝙ nō sunt. cuiusmōi sunt ista a est scitū a tu. Ista significat aliter q̄ est. Ista nō significat sicut est ꝙ similia. Sit ergo hoc primū sophisma. A est scitum a te ꝙ ponatur iste casus ꝙ a sit aliter istaꝝ, deus est, que est vera. ꝙ a nesci

tur a te. que sic principaliter significat. & ꝙ hoc bene scias & sit tantū vnū a & lateat tibi que istarū sit a admisso casu ꝓpono a est scitum a te. si concedat vel dubitatur contra nullo casu posito a esset neganda. & adhuc non est pertinens sequens ergo adhuc posito casu est neganda. mino ꝓbatur eo ꝙ non sequit a est altra istarū ergo a scitur. si negatur ꝙ a est scitum. Contra. A est ista ꝓpositio deus est. ergo a est scitum. ista ꝯsequentia est bona & antecedens est dubium ergo cōs non est a te negādum. Item negata ista. a est scitum propono a est nescitum. qua concessa arguitur sic ita est ꝙ a nescitur a te & firme cōsideras & scis qualiter a significat. nec dubitas quin a nescitur a te. ergo scis ꝙ a nescitur a te. tunc sic tu scis ꝙ a nescitur a te. & tu scis istam ꝓpositionem sic significare & ista non est pertinens medium ad infferendum scipsam forte nescitam ergo tu scis istam. qua concessa proponatur vtraq; istarum scitur a te. si negat vel dubitetur. contra deus est scitur a te. & a scitur a te. & tantū iste due propositiones demonstrantur per ly istarum ergo vtraq; scitur a te. tunc sic vtraq; istarum scitur a te. a est altra istarum ergo a scitur. & p cōsequens a est scitum. Solutio. admisso casu negandus est ꝙ a est scitum. & concedat ꝓma ꝯsequentia. s. a est ista deus est que est scita a te ergo a est scita a te. & sīda cōs est neganda hec. s. ista est bona cōs est tibi dubius ergo cōs nō est a te negandū. Nam licet cōs est mihi dubium tñ cōs est a me negandū. Ad sīm argumentū negat ꝙ a est scitū. & ꝯcedat ꝙ a nescit. & ꝯcedat totū vsq; ad vltimū discursū in tertio ꝓme. vbi ꝯdo cōs & nego cōs sz ꝯpulatiua facta ex falso & impertinenti vero. si tamen post ꝯcessionem ꝓme partis ponatur ꝓma pars cū sīda

tūc p̄st ꝯsſionē totū ꝯdēdū est q̄ a est ſcitū tanq̄ ſe quens ex poſito ⁊ negat̄ q̄ a neſcit̄ tanq̄ falſam ⁊ īpti nens. Sēd̄m ſophiſma ſit hec. Iſta ꝓpō ſigt alr q̄ est da to q̄ hec ꝓpō ſic ſignificat. eadē ⁊ p̄e dn̄ō ſtrata dcīm ꝓpona tur iſta ſigt ſic ē vl alr q̄ ē. ſi ꝯcedat̄ l dubitet̄. ꝙ ex iſta cū p̄cedi caſu ſequt̄ ſuū ꝓdictū. ſ. ꝙ iſta ē negāda. aſſūptuz ꝓbat̄. nā ſequt̄ iſta ꝓpō ſigt alr q̄ ē ⁊ ñ ē ita ſic iſta ſigt ſz iſta ſolū ſigt q̄ iſta ſigt alr q̄ ē ⁊ nō ē ita q̄ illa ſigt alr q̄ ē. ⁊ vltra ⁊ iſta ñ ſigt alr q̄ ē qđ est oppoſitū ꝯcluſi. ſi ne. ꝙ ⁊ ꝓponat̄ iſta ñ ſigt alr q̄ ē. q̄ ꝯcluſa ar. ſic iſta ñ ſigt alr q̄ ē ⁊ iſta ſigt ꝯplexe ⁊ iſta ſigt ſic ē. ⁊ vltra ⁊ ita est ſicut iſta ſigt ⁊ iſta ſolū ſigt q̄ iſta ſigt alr q̄ ē ergo iſta ſigt alr q̄ est qđ erat negatū. Sōlutio. admiſſo caſu negat̄ ꝓpō ꝓpoſita. ⁊ negat̄ iſta cōa: iſta nō ſigt alr q̄ ē ⁊ iſta ſigt ꝯplexe ergo iſta ſigt ſicut est. ſed oz addē q̄ iſta nō est ꝑtīnēs ad īferendū ſeq̄az nō ſigre ſicut est qđ est negandū. naz ſequit̄ imediate iſta ſigt alr q̄ est ergo iſta ſigt alr q̄ est. Sed otra iſtaz ſolucōez arguit̄ ſic da ta iſta ſolucōe ſequit̄ iſta ꝯclusio q̄ alīq̄ ſunt duo ꝓdicto ria ſibi īuicē otradicētia q̄rū vnū ſigt ſicut est ⁊ alīd nō alr q̄ est. ꝓbat̄ naz iſta ꝓpō iſta ſigt alr q̄ est. cōmō ſtrādo p̄ ly iſta oppoſitū iſtiꝰ ſz iſta nō ſigt alr q̄ est. ⁊ ita est q̄ iſta nō ſigt alr q̄ est ꝓbat̄ ſic iſta negatiua nō est ꝑtīnens mediū ad īferendū ſeq̄az nō ſigre ꝑticlr ſicut est. ergo ſigt ſicut est. affirmatiua q̄z ſibi otradicens ñ ſigt alr q̄ est. eo q̄ est ꝑtīnens ad īferendū ſeq̄az ñ ſigre ſicut est. ⁊ ſic ſequit̄ ꝯcluſio. Sōlutio. cēdo ꝯclu ſionem. est enī genēalit̄ da vbi altra ꝓs otradictionis ē ꝑtīnens mediū ad īferendū ſeq̄az nō ſigre ꝑticlr ſic est. ⁊ ſic est in ꝓpoſito. Tertiuz ſophiſma ſike huic est. Si ponat̄ q̄ tm iſta ꝓpō ſit ois ꝓpō. Dis ꝓpō ſigt alr

q̄ est. ꝙ q ista ꝓm̄ápl̄r sic sig̃t. Isto posito negandū est q ōnis ꝓpō sig̃t alr q̄ est. ꝙ q ista nec sig̃t ꝓm̄ápl̄r sicut est nec ꝓm̄ápl̄r alr q̄ est. sicut iam dictum est. Est em̄ ꝑtinens mediū ad inferendū seipaz nō sig̃re sicut est Quartū sophisma. Et pono istam ꝓpōez. ista nō sig̃t sic ē demōstrata eadē sic sig̃ntē r ᵓse. deinde ꝓponaᷓ ista sig̃t sicut est. si negeᷓ vel dubiteᷓ. Contra oppositū istū nō ꝑt stare cū casu. Nam si posset ponaᷓ ꝙ arguit sic. Ista sig̃t sic est ergo ita est sic ista sig̃t. ista aūt solū sig̃t q ista nō sig̃t sic est ergo ista n̄ sig̃t sic est ꝙ sequit̄ ꝑdictio Si dēt daᷓ q ista nō sig̃t sic est. tūc ꝓponaᷓ ita est q ista nō sig̃t sic est ꝙ ista ꝑm̄ápl̄r sic sig̃t ergo ita est sic ista ꝑm̄ápl̄r sig̃t. ꝫ vltra ergo sig̃t sic est qđ oppositū dēsi. Solutio dēdaᷓ q ista n̄ sig̃t sic est. ꝙ q ita ē si ista ꝑm̄ápl̄r sig̃t. cū ait inferē ꝑ sig̃t sic est. negaᷓ dña. oꝛ em̄ addē q ista nō sit ꝑtinens ad inferendū ipam met nō sig̃re sicut est. qđ est negandū. Nam sequit̄ immediatē. ista nō sig̃t sic est ergo ista n̄ sig̃t sic est. Numtū sophisma sile. Si ponaᷓ ista. Non est ita sic ista ꝓpō sig̃t de nōstrata eadē sic ꝑm̄ápl̄r sig̃ntē. admisso casu. dēdit qñ ꝓponit̄ ꝙ dicendū q ista nō sig̃t ꝑm̄ápl̄r sic est nec alr q̄ est. Sed cū sophisma ꝓpē sile. Si ponaᷓ q tantū ista ꝓpō sit. Falsuꝫ est. sic ꝑm̄ápl̄r sig̃ns. ꝙ q lībet ꝓpō q sig̃t sicut est. est vera. ꝙ q lībet sig̃ns alr q̄ est. est falsa. Admisso casu ꝓponit̄ q falsum est. si dēdaᷓ vel dubiteᷓ. tūc sic falsū n est. ꝙ ōms ꝓpō est ista ꝓpō ergo ista est falsa. ꝙ vltra sequit̄ ista n signficatē alr q̄ est. ꝙ vltra ergo nō est ita sicut ista sig̃t ꝙ ista soluꝫ sig̃t q falsum est. ergo nō est ita q falsum est ꝙ vltra ergo nullum falsum est. ꝙ sic ex isto casu sequit̄ suū ꝯtradictoriū. Si negaᷓ q falsum est. ꝯtra. ista ꝓpō est ꝙ nō est vera ꝙ sig̃t sicut est vel aliter q̄ est ergo est

falsa. ꝫ vltra ergo falsam est. Solutio. admittat casus. ꝫ negat ꝙ falsum est. ꝫ tamen concedit ꝙ ista ꝓpositio est vicliet falsum est. ꝫ etiam ꝙ ista non est vera. ꝫ negat ꝙ ista significat sicut est vel aliter ꝙ̄ est. Est enī tenēs medium ad inferendum scilicet non sīgnificat sicut est. Sequit enī falsum est. ꝫ ista ꝓpositio est ōmis ꝓpositio ergo ista est falsa. ꝫ vltra ergo sīgnificat aliter ꝙ̄ est. ꝫ vltra ergo nō sīgnificat sicut est ꝫ p̄ cāns nō sīgnificat sic est nec aliter ꝙ̄ est. Si aūt ponat casus sic. ꝙ ista ꝓpositio falsum est sit ōmis ꝓpositio. ꝫ ꝙ ista primaliter significat ꝙ falsum est. ꝫ ōmis ꝓpositō signans sicut est. est vera. ꝫ ōmis ꝓpositio signans aliter ꝙ̄ est est falsa. ꝫ ꝙ ōmis ꝓpositio significat sicut est vel aliter ꝙ̄ est tunc nō est admittendus. Includit enī eandem ꝓpositionem esse veram ꝫ falsam quod est impossibile.

Et sic finiuntur insolubilia swoyneshede.

Incipit tractatus ꝓportionū.

Omnis ꝓportio vel est cōiter dicta vel ꝓprie dicta. Proportio cōiter dicta est duarū rerū ꝙrū quantarū admuinez habitudo. vnde ꝓportio cōiter dicta reperit int̄ quecūqz inter q̄ pt fieri aliq̄ quatio siue fuerint eiusdē generis siue diuersi. Proportio ꝓprie dicta ē duarū rerū eiusdē generis habitudo. vñ ꝓportō ꝓpe dicta reperit in solis q̄ntitatibz eiusdē geneis. Proportō ꝓpe dicta dirit duobz modis. s. rationalis ꝫ irrationalis. Proportio rationalis est illa q̄ imediate denominat ab aliq̄ certo numero vt dupla q̄ imediate denominat a duobz ꝫ tripla q̄ imediate denoiat a tribz ꝫ sic de ceteris. Pro

portio irrationalis est illa q̃ non denoiat ab aliq̃ certo
numero. vt medietas ypotecis duple q̃lis ē ypotio dia
metri ad costam q̃drati. ¶ Ypotpotio rōnalis differt a p
potecē irrōnali duobz modis. ¶ Primo eo q̃ ypotio ro
nalis capit i solis q̃ntitatibz omēsurabilibz. Quantita-
tes ōmēsurabiles cōicātes seu rōnales sunt ille q̃bz est
aliq̃ mensuratio cōis q̃libet ptem illarū p̃ase mensuās
sicut linea bipedalis linea tripedalis q̃rū vt trāqz linea pe
dalis mensurat. Quātitates aūt nō cōicantes incōmen
surabiles seu irrōnales sunt ille q̃bz nō est aliq̃ mēsura
cōis q̃libet ptem illarū p̃ase mensuās sicut diametri ⁊
costa quadrati. Diameter quadrati est linea ptracta ab
vno angulo quadrati ad angulum sibi oppositum exem
plū ☐ quadratū est vna figura cui oēs coste sunt equa-
les vt hic ☐ semidiameter quadrati est medietas dia-
metri q̃drati vt hic ☐ ¶ Ypotpotionū quada est eq̃litatis
⁊ queda ineq̃litatis. ¶ Ypotpotio eq̃litatis est certū eq̃lium
admixtorum habitudo vt q̃tuor ad q̃tuor. ¶ Ypotpotio ine-
q̃litatis dicit multis modis queda est maioris ineq̃lita
tis ⁊ queda minoris ineq̃litatis. ¶ Ypotpotio maioris in
eq̃litatis est qñ magis capit ad minus vt q̃tuor ad duo.
¶ Ypotpotio minoris ineq̃litatis est qñ min9 capit ad ma
ius vt duo ad q̃tuor. ¶ Ypotpotio maioris ineq̃litatis di
cit q̃nqz modis. scz multiplex. supptiacularis. supp̃iens.
multiplex supptiacularis. ⁊ multiplex supp̃iens. ¶ Ypo-
potio multiplex est qñ mai9 multotiens cotinet min9
vt q̃tuor ad vnū. ¶ Ypotpotio supptiacularis est qñ mai9
cotinet minus semel ⁊ aliq̃ ptez aliq̃taz vltra vt tria ad
duo. ¶ Ypotpotio supp̃iens est qñ mai9 cotinet min9 sel
⁊ aliquas ptes vltra ex quibz nō fit ps aliq̃ta respū mi
noris numeri vel q̃titatis vt q̃nqz ad tria. ¶ Ypotpotio

multiplex superpartiularis est qñ maiꝰ multoñiens ⁊tinet minꝰ ꝙ aliq̄ ptm aliq̄tam vltra vt sexte ad tria. ℙto portio multiplex superpariens est qñ maiꝰ multoñiens ⁊tinet minus ꝙ aliquas ptes vltra ex quibꝫ nō ſtat aliq̄ta tm spēi minoris numeri vel q̄titatis vt octo ad tria. ℙars aliquota est illa q̄ aliquotiens sumpta equalit reddit suum totum. vt binarius reddit eq̄liter quaternarium. ℙars nō aliquota est illa que aliquotiens sumpta nō equaliter reddit suum totuꝫ vt ternarius nō reddit numerū quaternariū. ℙto denominatione vltrioꝝ ꝓportionū sciendum est q ꝙ portio dupla est qñ añs bis ⁊tinet añm vt duo ad vnū. Tripla ꝓportio est qñ añs ter ⁊tinet añm vt tria ad vnum ꝙ sic ad infinitū. Antecedens ꝓportionis est ꝓior terminus ꝙ ⁊sequens secūdus terminus vt patet de denominatione proportionis multiplicis. Sexquialtera ꝓportio est quando maius semel ⁊tinet minus ꝙ altrā medietatꝫ vltra vt tria ad duo. Dupla sexquialtera est quando maius bis continet minus ꝙ medietatꝫ minoris numeri vltra vt ⁊nqꝫ ad duo ꝙ sic ascendendo ad infinitū. Sexquitertia proportio est quando maius continet minus semel ꝙ eius tertiam partem vltra vt quatuor ad tria. Dupla sexquitertia est quando maius continet minus bis ꝙ eius tertiam partem vltra vt septem ad tria ꝙ sic in infinitum. Et sciendum est q omnes ille ꝓportiones sunt in spēie proportionis superpartiularis. Sed vltimus pto denominatione in spēie proportionis superparientis est videndum quotiens maius continet minus ꝙ quot vnitates continet vltra siem maius semel ⁊tinet minꝰ ꝙ tales duas partes vltra. tūc ꝑdicat ꝓpoꝰ supbipties vt ⁊nqꝫ ad tria. Si em sel ꝙ tres ꝙtuor

vltra tūc diāt ꝓportio ſuꝑtripciens ꝗlis eſt ꝓportio inē .vij. ꝯ. iiij. viſo tūc ꝗciens maiꝰ ꝯtinet minꝰ ꝯ ꝗt tales ꝑtes vltra ex qbz nō fit ꝓ aliqta reſpū minoris numēi videndū eſt ānta fit ꝗlibet illarū ꝑtiū reſpū minoris numēi nunqꝫ tōta vel ārta ꝯ ſic de ſingulis. et iuꝫ illud ꝯſtituet vltima ꝑtiacula denoiacōis illiꝰ ꝓportōis vt ca ꝑta ꝓportē inē .v. ꝯ. iij. illa vocat ſuꝑbipciens tertias mō illā ꝑtiacula denoiacōis bi bz qt maioꝝ numēꝰ ꝯtinz duas ꝑtes nō aliqtas vltra minorē numerū ex qbz ñ fit vna ꝓ aliqta reſpū minoris numeri ꝯ illam ꝑtiacula denoiacōis tertias bz qt ꝗlibet ꝓ eſt tōta ꝓ reſpū minoris numeri ideo inē ānqz ꝯ tria eſt ꝓportio ſuꝑbipciens tertias. Si maiꝰ ſemel ꝯtinet minꝰ ꝯ tales tres ꝑtes vltra ex qbz nō fit ꝓ aliqta reſpū minoris numeri tūc dr ꝓportio ſuꝑtripciens ārtas ꝗlis eſt ꝓportio inē ſextē ꝯ ārtuor ꝯ ſic m infinitū. Si maiꝰ bis ꝯtinet minꝰ ꝯ tales ꝑtes vltra ārtū ꝗlibet eſt tōta ꝓ reſpū minoris numeri tūc eſt ꝓportio dupla ſupbipciens tertias ꝗlis eſt ꝓportio inē octo ꝯ tres. Qualis eſt drā inē ꝓportōez ꝯ ꝓportōnalitatē. ꝓportē ꝯ ꝓportōnabiliū habituido vt ſupra dictū ē. Proportōnalitas āt ē ordo ꝓportionū ꝯ dr tribz modis. ſ. arithmetica. geometrica. ꝯ armonica. Arithmetica ē qñ ſūt tres tmi ꝯ eqles ē exceſſꝰ inē ꝑmū ꝯ ſcdm ſiat inē ſecundū ꝯ tertiū vt. 6. 4. 2. Geometrica eſt qñ eadē eſt ꝗ portio inē ꝑmū ꝯ ſcdm ſiat inē ſcdm ꝯ tertiū. Exemplū. viij. iiij. ij. Armonica eſt qñ eadē eſt ꝓportio inē ꝑmū ꝯ vltimū ſic inē exceſſū ꝑmi ad ſcdm ꝯ ſcdi ad tertiū. Exemplū. vi. iiij. ij. qt mter. vi. ꝯ. iij. eſt ꝓportio dupla ꝯ inter duo ꝯ vnū eſt dupla q̄ ſunt exceſſus ꝑmi ꝯ ſcdi. ꝓportionalitas arithmetica eſt duplex. ſ. ꝯtinua ꝯ diſcōtinua. ꝓportōnalitas arithmetica ꝯtinua ē eqlitas

dr̄arū p cōez tr̄im mediū l tr̄ios medios cōpulata. exē
plū p' sic se hz tria ad duo ita duo ad vnū. exn̄ 2' sic se hz
iiij. ad tria ita tria ad duo ꝙ .ij. ad. 1. Proportionalitas
arithmetica distōtinua ē drarū eq̄litas p nullū tr̄im cōez
vel tr̄minos cōes medios cōpulata. vt sic se hz. 6. ad. 4.
ita. 10. ad. 8. ꝙ tria ad. 1. Proportionalitas geometrica ꝑ
nua ē eq̄litas ppor̄cōūz p tminū cōez l tr̄ios cōes cōpu
lata. exēplū ꝑmi sic se hz. iiij. ad. ij. ita. ij. ad. 1. exēplū sēdi
vt sic se hz. viij. ad. iiij. ita. iiij. ad. ij. ꝙ. ij. ad. 1. ppor̄cōnali
tas geometrica distōtinua ē eq̄litas ppor̄cōūz p nullū tmi
nū cōez vl tr̄ios cōes medios cōpulata. exēplū sic se hz
.16. ad. 8. sic. 6. ad. 3. ꝙ. 2. ad. 1. Proportionabilia ppor̄tiōe
geometrica sūt q̄rū ppor̄cōes sūt eq̄les sic sūt. viij. ad. iiij. ꝙ
.ij. ad. 1. Proportionabilia ppor̄cōe arithmetica sūt q̄rū ex
cessꝰ sūt eq̄les Proportionabilia ppor̄cōe armonica sūt illa
q̄rū extremoꝝ ꝙ drarū ppor̄cōes sūt eq̄les vt. 6. 3. iiij. 1. vñ sic
se hz. 6. ad. 3. ita. iiij. ad. 1. vt bis. 3. n. ē excessꝰ
vt. iij. Proportionabilia ppor̄cōe geometrica pmutati
sūt qñ eade siue eq̄l ppor̄ē añtis vmꝰ ad añs altꝰ q̄l ē p
por̄ añtis vmꝰ ad añs altꝰ vt sic se hz. viij. ad. iiij. ita
.ij. ad. 1. vt bis. 3. n. ē ppor̄ dupla. Et q̄ ppor̄cōnabilitas
est ducoꝝ nūeroꝝ q̄rū q̄libet tres tr̄minos obtinet aut
plures: eq̄lis ptoportio vt bis. viij. iiij. ij. iiij. ij. 1.

Prima suppō ē hec ōes ppor̄cōes q̄rū denoiacōes sūt eq̄
les ille sūt eq̄les vt eq̄l ē ppor̄ imt. iiij. ꝙ. ij. sic imt. ij. ꝙ. 1.
Secda suppō ē illa si sint tres tmi ꝙ ꝑꝰ tr̄iꝰ ē maior 2ꝰ
et 2ꝰ maior 3ꝰ tūc ppor̄cō ꝑmi ad vltimū opoꝰ ex ppor̄cōe
ꝑmi ad ꝑm ꝙ sēdi ad t̄cū vt. viij. iiij. ij. Tertia suppō ē

ꝓc ſi ſint multi t̃mi ꝯ ꝑ9 tr̃i9 ē maioꝛ ſ̃dꝰ ꝯ t9 maioꝛ t̃cio ꝯ z9 maioꝛ q̃rto. tūc ꝓpoꝛcō ꝑ ad vltimū ꝙpoꝰ ex ꝓ-
poꝛtione. i. ad. ŋ. ꝯ. ŋ. ad. ŋŋ. ꝯ. ŋŋ. ad. ŋŋŋ. vt. vŋŋ. ŋŋŋ. ŋ. i.
Quarta ſuꝑpō ē ꝓc. duobz eq̃libz ad t̃cū ꝙpatis: eq̃l est
ꝓpoꝛcō vtriuſqz ad t̃cū vt. ŋŋŋ. ꝯ. ŋŋŋ. ad. ŋ. Quīta ſuppō
ē ꝓc. duabz q̃ntitatibz ineq̃libz ad t̃cū ꝙpatis: maioꝛ eꝫ
ꝓpoꝛcō maioꝛis ad t̃cū q̃ minoꝛis ꝯ e9ᵒ vt. vŋŋ. ꝯ. ŋŋŋ. ad
duo. Sexta ſuꝑpō ē ꝓc. ꝙpoſitū ex duobz eq̃libz erit ꝑ
ſe duplū ad q̃libet illoꝝū. ꝯ ex tribz: tꝛiplū vt. ŋŋŋ. ad. ŋ.
ꝯ. t. ꝯ. 6. ad. t. t. t. qđ ē verū m ñ cōitantibz nec ꝯtinuis ꝑ
ideſt q̃ nō ſuccūūt in ꝑūcto cōi. Septima ſuppō est ꝓc.
ꝙpoſitū ex duobz ineq̃libz est pl9 q̃ duplū ad mi9: ꝯ mi9
q̃ duꝑlū ad mai9 ſic tꝛipedale ſe ꝯz ad bipedale ꝯ pedale

Prima 9ᵒ ſeq̃ns ex iſtis ē ꝓc. tribz tr̃is ꝓpoꝛcōnali
tate geometꝛica ꝓpoꝛcōnatis ſuēitqz vtraqz ꝓpoꝛ maio
ris ineq̃litatis ꝯ ineq̃l: ꝓpoꝛ ꝑ ad vltimū ē duplū ad q̃libz
illoꝝū. ꝑ ꝯ tꝛpio iſtos tꝛes tr̃ios. vŋŋ. ŋŋŋ. ŋ. ꝯ arguo
mꝫ. vŋŋ. ꝯ. ŋŋŋ. ē ꝓpoꝛcō dupla ꝯ mꝫ. ŋŋŋ. ꝯ. ŋ. ē ꝓpoꝛcō du
pla q̃ ꝓpoꝛcōes ſt̃ eq̃les ꝺña tz ꝓ ꝓmā ſuppōez Dēe ꝓpoꝛ
cōes ꝯc̃. tūc arguo ſic ꝑ ſ̃dam ſuppōez q̃n ſt̃ tres t. ꝯ. i. ꝯc̃
ſz ꝫ ſt̃ tres tres t̃mi q̃ ꝓpoꝛ ꝑ ad vltimū ꝙpoꝛ ex illis
ꝯ ille ſunt eq̃les. q̃ ꝙpoꝛ ex duobz eq̃libz q̃ ē duplū ad
q̃libz illoꝝū ꝺña tz p. 6. ſuppōez ꝯc̃. Secda 9ᵒ ē iſta ſi
ſint. ŋŋŋ t̃mi adiuicē ꝓpoꝛcōnati ꝓpoꝛcōnabilitate geome
tꝛica tūc ꝓpoꝛ ꝑ ad vltimū eꝫ tꝛipla ad q̃libz illaꝝū ꝯ ſic
de aliꝭs. ꝓc ꝑ ſic ꝯ tꝛpio iſtos tr̃ios. vŋŋ. ŋŋŋ. ŋ. i. tūc
arguo ſic ꝫ ſt. ŋŋŋ. t̃mi q̃ū ꝑ9 ē maioꝛ t° ꝯ t9 maioꝛ z°
ꝯ z9 maioꝛ q̃rto ꝯc̃ q̃ ꝓpoꝛcō ꝑ ad vltimū ꝙpoꝛ ex ꝓpoꝛ
tione. i. ad. ŋ. ꝯ. ŋ. ad. ŋŋ. ꝯ de aliꝭs q̃ ꝓpoꝛ ꝑ ad vltimū ꝙpoꝛ
ex z9 eq̃libz q ē ꝑ ſe tꝛipla ad q̃libz illoꝝū ꝺña tz ꝓ t̃cū
ſuppōez ꝯ ſi ſit q̃rta: ꝓpoꝛ ꝑ ad vltimū eꝫ q̃ tꝛipla ꝯ de aliꝭs

Tercia oclusio est hec ꝓportionalis tribꝫ ꝫmimis adꝛ
muiam si ꝑmꝰ sit magis ꝙ duplus ad scdm ꝙ secundꝰ
e ꝯsimr duplus ad tertiū ꝓportº ꝑmi ad vltimū erit mior
ꝙ dupla ad ꝓportionem ꝑmi ad scdm ꝙ maior ꝙ dupla ad
ꝓportionem scdi ad tertiū. Hoc pbo sic ꝙ capio istos tres
termīos. 6. 3. 1. ꝙ arguit ꝑ scdam suppoſitionem sic si sint
tres ꝫmi ꝛc. Sed hic sunt tres ꝫmimi tales ergo ꝓpor
tio ꝑimi ad vltimū ꝛpenitur ex illis sed maior est pro
portio ꝑmi ad scdm ꝙ scdi ad tertiū ergo ꝓportio ꝑmi ad
vltimū ꝛpenit ex duobꝫ mediꝫbꝫ ergo est plus ꝙ dupla
ad minꝰ ꝙ minꝰ ꝙ dupla ad maiꝰ ꝛña tenet ꝑ sextam
suppoſitionez sed maior est ꝓportio ꝑmi ad scdm ꝙ scdi ad
tertiū ergo ꝓportio ꝑmi ad vltimū est minor ꝙ dupla ad
ꝓportionez ꝑmi ad scdm ꝙ maior ꝙ dupla ad ꝓportionez scdi
ad tertiū. Quarta oclusio est illa ꝓportionalis tribꝫ
tribꝰ admuiam tūc si fuerit ꝑmꝰ duplꝰ ad scdm fuerit
scdm maiꝰ ꝙ duplꝰ ad tertiū ꝓportio ꝑmi ad vltimū erit
minor ꝙ dupla ad ꝓportionez scdi ad tertiū ꝙ maior ꝙ du
pla ad ꝓportionez ꝑmi ad scdm. Et hoc ꝓbat sic ꝙ capio is
tos tres tribꝰ. 6. 3. 1. Tūc arguo sic ꝑ scdaz suppoſitionez
si fuerunt tres ꝫmimi admuiaz ꝛc. sed hic sunt tales tres
ꝫmimi ergo ꝓportº ꝑmi ad vltimū ꝛpenit ex illis sed ma
ior est ꝓportio scdi ad tertiū ꝙ ꝑmi ad scdm ergo ꝓportio ꝑ
mi ad vltimū ꝛpenit ex duobꝫ mediꝫbꝫ ergo est plus ꝙ
duplꝰ ad minꝰ ꝙ minꝰ ꝙ duplꝰ ad maiꝰ Sed maior est
ꝓportio inter scdm ꝙ tertiū ꝙ inter ꝑmū ꝙ scdm ergo ꝓpor
ꝑmi ad vltimū est minor ꝙ dupla ad ꝓportionem secundi
ad tertiū. ꝙ maior ꝙ dupla ad ꝓportionem primi ad scdm.

Quinta oclusio ista ꝓportionalis tribꝫ tribꝰ admuicē
si fuerit ꝑmꝰ minꝰ ꝙ duplꝰ ad scdm fuerit scdꝰ ꝛqualiter
duplꝰ ad tertiuz ꝓportio ꝑmi ad vltimū erit maior ꝙ dupla

ad ꝓportiões ꝓmi ad ſcḋm hoc ꝓbo ſic ꝙ capio illos tres
tẽrios.6.q.1. Tunc arguo ſic p ſcḋas ſuppõez ſi ſint tres
tmini ꝙ̃.ſed hic ſunt tales tres tmī ergo ꝓport° ꝓmi ad
vltimũ ꝯponit ex illis ſed maior eſt ꝓport° ſcḋi ad tertiũ
ꝙ ꝓmi ad ſcḋm ergo ꝓport° ꝓmi ad vltimũ ꝯponit ex duo
bz inequlibz ergo eſt plus ꝙ duplũ ad mim9 ꝙ mim9 ꝙ du
plũ ad mai9. Sed maior eſt ꝓport° ſcḋi ad tertiũ ꝙ ꝓmi
ad ſcḋm ergo ꝓport° ꝓmi ad vltimũ ẽ maior ꝙ dupla ad
ꝓportiõez ꝓmi ad ſcḋm ꝙ̃. Sexta 9° eſt iſta ſi fuerit ꝓ
mũ duplũ ſcḋi fueritqz ſcḋm mim9 ꝙ duplũ tertij ꝓport°
ꝓmi ad vltimũ erit maior ꝙ dupla ad ꝓportionez ſcḋi ad
tertium. ꝙ minor ꝙ dupla ad ꝓportionem primi ad ſe
cundũ. Et ꝓbo ſic ꝙ capio iſtos tres tẽrios .viij.iij.iij.
tũc arguo ſic p ſcḋas ſuppõez ſi ſint tres tmi ꝙ̃.ſed hic
ſunt tales tres tmī ergo ꝓport° ꝓmi ad vltimũ ꝯponit ex
illis ſed maior eſt ꝓport° imẽ ꝓmũ ꝙ ſcḋm ꝙ ſcḋi ad tertiũ
ergo ꝓport° ꝓmi ad vltimũ ꝯponit ex duobz inequlibz er
go eſt plus ꝙ dupla ad mim9 ꝙ mim9 ꝙ dupla ad maius
ſed maior eſt ꝓport° ꝓmi ad ſcḋm ꝙ ſcḋi ad tertiũ ergo p
port° ꝓmi ad vltimũ ẽ maior ꝙ dupla ad ꝓportiõez ſcḋi ad
tertiũ ꝙ minor ꝙ dupla ad ꝓportiõez ꝓmi ad ſcḋm. ſed ꝓpor
tio ꝓmi ad vltimũ ẽ ſuperbipartiens tertias. ꝙ ꝓportiõ ꝓmi ad
ſcḋm eſt dupla ꝙ ꝓportiõ ſcḋi ad tertiũ eſt ſexquitertias ergo
ꝓportiõ ſuperbipartiens tertias eſt mim9 ꝙ dupla ad duplaz ꝙ
plus ꝙ dupla ad ſexquitertiã. Septima 9° eſt hec ꝓport
iõe equlitatis nulla ẽ ꝓport° maior nec minor. Non ꝓport°
equlitatis qz oẽs ꝓportiões equlitatis ſũt equles p ꝓmã ſup
poẽz ergo nulla eſt maior alia vel minor: nec ꝓport° maio
ris inequlitatis eſt maior ꝓportiõe equlitatis qz ſi ſic tũc ꝓ
portiõ equlitatis poſſet augeri quſqz eſſet equlis illi cui̇ eſt
falſuz cui ſp erit ꝓportiõ equlitatis ꝙ p cui̇ nunq̃ erit ma-

ior nec minor q̄ nūc est. Sikr si ꝓportō minoris eq̄litatis sit maior ꝓportōe eq̄litatis ergo ꝓportō eq̄litatis ꝑt diminui q̄sq; essz eq̄lis oēs falsuz vt ꝑus. Modus inueniendi ꝓportōez duplā ad sexq̄altertā ꝑz ꝑ hunc versum. Ma p ma:ma p mi:mi q̄z p mi. Sensus est. Ma p ma ꝛc. idest multiplica maiorez numerū p seipm. Ma p mi idest multiplica maiorē p minorē. Mi p mi idest multiplica minorē numerū p seipaz. ꝛ habebis duplā ad sexquialtertā. exemplū inter tria ꝛ duo est ꝓportio sexquialtera. multiplica tres p seipaz ꝛ habebis nouez. ꝛ iterū tria p duo ꝛ habebis sex. ꝛ duo p seipaz ꝛ habebis quatuor. modo nouem sex quatuor est ꝓportio dupla ad sexquialteram.

Tiendū est circa istaz figurā q̄ in supioti linea hȳ tabule inᵃpiendo ab vno si numēo ꝑmi spacij numerū stōi spacij ꝛpabis: habebis ꝑmā spēz ꝓportōis multiplicis sz duplā. Si vero numerū tcij spacij ad numerū ꝑmi ꝛpes tertiā spēz multiplicis inueniēs sz triplā. ꝛ sic est in aliis lineis inferioribz. Si vero numēo stōi spacij numerū tertij spacij ꝛpes ꝑmā spēz ꝓportōis superpticularis faciēs sz sexq̄altertiā. Et si tertio q̄rtū sexq̄tertiā. Et si q̄rto q̄ntū sexq̄quartā ꝛ sic vltra. Si vero numēo tertij spacij ꝛpes numerū q̄ntū: ꝑmā spēz ꝓportōis superpticularis faciēs. Et si numero quarti spacij septimū ꝛpes scdaz spēz ꝓportōis superpticularis faciēs. Et si numēo q̄nti numerū nouū ꝛpes tertiā spēz superpticularis inueniēs. Si vero numēo stōi spacij numerū q̄nti ꝛpes fiet ꝑma spēs multiplicis superpticularis sz duplā sexq̄altertia. si at eundē ꝛpes septimo inueniēs triplā sexq̄altertiā Si do numēo tcij ꝛparet numerꝰ octauꝰ: ꝑma spēs multiplicis superpticularis fiet, sz dupla superbipticularis ꝛ sic vl-

tm si tabula erit maior. Si vo nūmēo q̄rti numer9 vn
derim9 opet̄ sic fiet mltiplex suptripāes & sic sdm ma
iorem vel minorez tabulam habebis plura vel pauciora
exempla. Hic sequit figura.

De velocitate motuum.

Ex visis videndū est de ꝓncipali intento. ſ. penes q̄d attendat ꝓportio velocitatuz in motibz. Et ꝑmo penes q̄d tanq̄ penes cauſaz. ſido penes q̄d tanq̄ penes effectū. Et añ oia ſupponendū eſt q̄ motus nullꝰ ꝑt ꝙuenire a ꝙportiõe eq̄litatis nec minoris inequalitatis q̄ ſic de ꝑmo. Prima concluſio ꝙportio velocitatū in motibz nõ attendit penes ꝙportiones potentiarū motuarū inter ſe. ꝓbat. nam ſi aliq̄ potentia mouet aliq̄d mobile: idem mobile ꝑt moueri ab alia potentia in duplo tardiꝰ vt pz ſeptio phiſicorū. ſit igit̄ q̄ q̄tuor moueat duo tunc ſi duo in duplo tardiꝰ moueant hoc erit a potẽtia vt duo ſi ꝙportiõ velocitatū in motibz inſequit̄ ꝙportiones potentiarū mouẽtiū int̄ ſe. q̄ ſic a ꝙportiõe eq̄litatis ꝙuenit actio q̄ motꝰ qđ eſt ꝓ ſuppoſitū. Preterea ſi ſex moueat q̄tuor q̄ q̄tuor poſſint moueri in duplo tardiꝰ hoc nõ erit niſi a tribz ſi ꝙportio velocitatū in motibz inſequit̄ ꝙportiones potentiarū motuarū int̄ ſe q̄ ſic motꝰ ꝙueniret a ꝙportiõe minoris inequalitatis qđ eſt ꝓtra ſuppoſitū ſida concluſio. ꝓportio velocitatū in motibz nõ attendit penes ꝙportionem reſiſtentiarū inter ſe. ꝓbat concluſio ſic. nam moueant quatuor duo q̄ cũ eadem potentia ſcilicet q̄tuor poſſit moueri aliq̄d in duplo tardius vel igit̄ hoc erit duplũ ad illud vel in alia ꝙportiõe ſe habens. Si ꝑmũ ſequit̄ q̄ quatuor moueret q̄tuor q̄ ſic a ꝙportiõe equalitatis ꝓueniret motus quod eſt ꝓtra ſuppoſitũ.

Si aũt ſe hꝫ in alia ꝙportiõe q̄ dupla ſequit̄ q̄ nõ eſt eadẽ ꝙportio velocitatũ qualis eſt reſiſtentiarũ ſeu mobiliũ int̄ ſe. Et ꝙbat ꝙportionabiliter q̄ motus ꝙueniret a ꝙportiõe minoris inequalitatis vt ſi ſex moueant quatuor cũ ſex poſſint moueri aliud mobile in duplo

tardiꝰ vel igiť hoc eriť duplū ad quadruꝑ vel in alia ꝓꝓor
tione. Si ꝑmū sequiť q sex mouebunt octo ę sic fieret
motus a ꝓꝓortione minoris inequalitatis quod est ꝙtra
suꝑpositū. Si aūt se habet in alia ꝓꝓorc̄oe ad quatuor q̄
in ꝓꝓortione dupla sequiť nō esse simile ꝓꝓorc̄oez veloci
tatū in motibz ę in rēsistencijs mobiliū. Tercia ꝺcluſio
ꝓꝓortio velocitatū in motibus nō attendiť penes ꝓꝓor
tionem exæſſuū seu differentiatū ipſarū potentiarū mo
uentiū suꝑ rēsistentias. ꝓbať nam si sic nō eadem veloci
tate mouerent quatuor duo fiant duo vnū. Sed hoc est
falſum ę ꝑña patet nam exæſſus quo quatuor exædunt
duo nō est equalis exæſſui q̄ duo exædūt vnū nam qua
tuor exædūt duo ꝑ duo ę duo exædūt vnū ꝑ vnū. Sed
falſitas ꝑñtis ꝑz ꝑ Ariſtotelem. vij. ꝑhycorū vbi vult q si
aliqua potentia moueat aliqđ mobile sub dupla potentia
mouebit sub duplū mobile equali velocitate. Scđo seq̄
tur q totus motor nō moueret totū mobile equale ve
locitate qua medietas motoris moueret medietatē mo
bilis qđ est falſum ę ꝑña ꝑz qr maiori exæſſu exædit to
tus motor totum mobile q̄ medietas motoris exædat
medietatem mobilis fiant si totus motor sit fiant octo
totū mobile sit vt quatuor tūc medietas motoris q̄ est
fiant quatuor nō exædit medietatē mobilis q̄ est vt duo
tanto exæſſu fiant octo q̄tuor ad̄ q̄tuor nō exædāt duo
nisi in duo falſitas ꝑñtis ꝑz. vij. ꝑhycorū qr totus motor
medietas motoris totū mobile ę medietas mobilis fūt
ꝓmutatim ꝓꝓorc̄onabiles geometrice ꝓꝓorc̄oe ę sic videť
q ꝑsili velocitate totus motor ꝺebeat mouere totū mo
bile qua medietas motoris mouet medietatem mobilis
Tercio ꝓbať experientia nam si mille homines traheāt na
uim ę vnꝰ addať modicū intendiť velocitas ę tū si vnꝰ

trahat vnã ꝑuaz nauim ꝙ vn⁹ addat multũ intendit ve
locitas ideo ꝑz ꝙ velocitates meꝫles ꝓuenũt ab extrꝫ
bus eꝫlibz. Et ex ista cõclusione sequit ꝙ ꝓportio veloci
tatum non attendit penes ꝓportionez arithmeticam ci
ius oppositũ vult vna opinio. Quarta cõclusio ꝓportio
velocitatum in motibz attenditur penes ꝓportionem ꝑ
portionum potentiarum motiuarũ ad suas resistentias
ꝙ hoc est ꝙ solet dici ꝓportionem velocitatuz sequi ꝓpor
tionem geometricam vnde si aliqui motores moueant
aliqua mobilia ex equali ꝓportione mouebunt ea eque
velociter vnde ꝓcise eque velociter mouent sex tria si
cut duo vnũ. Et si aliqui motores moueant aliqua mo
bilia ex inequalibz ꝓportiõibz tũc in ꝯto ꝓportio omnis
motoris ad suam resistentiã excedit ꝓportionẽ alterius
motoris ad suam resistentiã in tanto ei⁹ motus est velo
cior vñ si octo moueãt duo: mouebũt ea i duplo velociꝰ
ꝙ sex mouebũt tres ꝓpt hoc ꝙ ꝓportio octo ad duo ẽ ꝗ
drupla ꝙ ꝓportio sex ad tres est dupla ꝙ quadrupla est
dupla duple vt patet. ꝑbat cõclusio nam de ista materia
sunt ꝗtuor opiniones quarũ vna voluit ponere ꝙ ꝓpor⁹
velocitatũ attendit penes ꝓportiõem potentiarũ motiua
rũ int se ꝙ ista nõ valet vt dicit ꝑma cõclusio. Secũda opi
nio est ꝙ attendit penes ꝓportionem resistentiarũ inter
se ꝙ ista nõ valet vt dicit scõa cõclusio. Tercia ponit ꝙ
attendit penes ꝓportionẽ exꝫssiuã quibz potentie moti
ue excedũt resistentias ꝙ ista nõ valet sicut dicit t̃cia 9ª
Quarta est ꝙ attendit penes ꝓportionem ꝓportionum
potentiarũ motiuarũ ad suas resistentias ꝙ hoc dicit ꝗr
ta cõclusio. ꝙ ista 9ª ꝑt declarari ex pluribz dictis Aristo
telis. vij. ꝓhicorũ ꝙ scõo cœli. Circa istam cõclusionẽ pon
da sunt dubia ꝙ soluẽda scõo inferenda sunt ex eis scil.

circa regulas positas ab aristotele. viij. phoꝝ de ꝓportio
ne velocitatū. Quantū ad ꝑmū dubitaꝫ qz intelligentia
mouens cēlū mouet ipm aliqua velocitate ꝙ tn nulla ē
ꝓportio motoris ad resistentiā cū cēlum nō resistat intel
ligentie. Secdo sequeret ꝙ sortes posset pjcere p duplaz
distantiā medietatē ei9 qđ pjcit p certaz distantiā cū su
pta illam habeat ꝓportionem in duplo maioꝛē. ꝙ ad me
dietatē medietatis p quadruplā ꝙ sic vltra qđ est falsum
Tercio nam eadem est ꝓportio calidi ad frigidū cū sunt
ꝓpinqua ꝙ cū sunt remota ꝙ tamen calidum velocio9 agit
in frigiduz cū sunt ꝓpinqua ꝙꝑ cū sunt remota igitur ex
equali ꝓportione ꝓportionum potentiarum motiuarum
ad suas resistentias nō ꝓuenit equalis velocitas. Quar
to nam graue descendens in medio vniformi velocio9 des-
cendit in fine ꝙꝑ in ꝓncipio ꝙ tn nō ex maioꝛi ꝓportione
ad resistentiam cum sua resistentia posita sit vniformis.
Quinto aliqđ graue ꝓpter aliam ꝙ aliam figurā in eodē
medio descendit velociꝰ aliqn ꝙ aliqn tardio9 ꝙ tn nō vi
det ꝙ ꝓpter aliam ꝙ aliam figurā habeat aliam ꝙ aliam
ꝓportionez ad resistentiā. Sexto inē potentiā actiuā ꝙ resis
tentiā est aliq ꝓportio igit conclusio falsa cōna pz ꝙ añs ꝓ
bat. nam nō sunt eiusdē tōmis. modo inē illa q nō sunt
eiusdē tōmis nō est aliqua ꝓportio vt pz quinto euclidis.
Septimo nam passuz reagit in agens ꝙ hz ad agens ꝑ
portiōez minoris inequalitatis ꝙ cū illa nō sint ꝯpabilia
sicz ꝓportio maioꝛis inēqlitatis ꝙ minoris inēqlitatis: tūc
si conclusio esset vera: ista velocitas nō essz ꝯpabilis aliqui
velocitati ꝓuenienti a ꝓportione maioꝛis inequalitatis

Ad ista respondet ꝙ ꝑmo ad ꝑmuz dicit ꝙ intelligit
de velocitate motuū ꝓuenientiū ab agentibz nō mouen-
tibz sm̄ voluntatez modo nō sic est de intelligentia mo

uente ꝛlum. Vlro ſcdo notandū ꝑmo ꝙ omne illud ꝛeputat ꝑs potentie motiue quod tuuat ad velocitatez ꝫ one id dicit ꝑs potentie reſiſtitiue quod reſiſtit. Scdo notandū ꝙ ꝛcluſio intelligitur de potentia motiua totali ꝫ ſimiliter reſiſtiua totali ꝫ nō partiali ꝫ tūc dico ad argumentū ꝙ ſi ſortes picat lapidem ad aliq̄ diſtantiaz nō oz ꝙ medietatem lapidis picat ad duplam qz ſupra medietatem lapidis nō habet ꝓportionem duplam ad ꝓportiōez q̄ habebat qñ picit integrū ꝓpter hoc ꝙ in tali motu nō ſolum reſiſtit lapis ſed mediū ꝫ ḡuitas manꝰ ꝫ indebita applicatio ꝫ ſimilia. Ad tertiū ꝛſimiliter dico ꝙ nō eſt eadem ꝓportio totius potentie ad totalez reſiſtentiam calido diſtante a frigido. nec eſt eadem applicatio ꝫ applicº debet reputari ꝑs potentie motiue ꝫ diſtantia ꝑs potentie reſiſtitiue. Ad quartū dico ꝙ poſtq̄ graue exercuit motū ſuum deſcendendo in medio vniformis um eſt eadem ꝓportio totalis potentie mouentis ad reſiſtentiā in fine que erat in ꝑncipio nec equalis eo ꝙ reſiſtentia manēte equali. potentia motiua eſt intenſa ꝓpter impetū acquiſitū graui deſcendenti qui vna cū potentia motiua ꝑncipali iſtius lapidis mouet velocius lapidem in fine q̄ in ꝑncipio. Ad quintū dico ꝙ ꝓpter aliaz ꝫ aliam figurā idem lapis poteſt applicari melius vel peius medio ad diuidendū ipm ideo eſt alia ꝫ alia ꝓportio totalis potentie mouentis ad reſiſtentiam in deſcendendo. licet non ſit alia ꝓportio que ſolum eſt ꝑs illius potentie motiue ad reſiſtentiam. Vel dicatur ſic ꝙ quarta concluſio intelligi debet ꝙ velocitas attenditur penes ꝓportionem potentie motiue ad reſiſtentiam non tamen abſolute ſed in ꝓparatione ſcdm meliorez vel priorē applicationez eius ad reſiſtentiam. ꝫ ſic patet ſolutio. Ad

ſextū bene pbat q potentia actiua ẽ reſiſtiua verbi gra ſicut calidū ẽ frigidū nō ſunt ꝯparabilia muicem in calidi tate ẽ frigiditate nec ĝuitate ẽ leuitate. tū bū ſunt ꝯpa bilia in intenſione vñ dicim⁹ calidū eſſe intenſi⁹ in agen do q̄ frigidū in reſiſtendo diám⁹. eciã ĝuitatem intenſio rem in reſiendo q̄ ſit denſitas medij in reſiſtendo. Ad to ſolutione ſeptimi dico q paſſū tragit in agens nō a ꝓportiõe minoris meq̃litatis: ſed maioris. vñ paſſum eſt potentiꝰ ad agendū q̄ agens ad reſiſtendū licet idem paſſū ſit min⁹ potens ad reſiſtendū q̄ idē agens ad agen dū. Cũ y magnandū eſt in agente eſſe actuitatẽ ẽ reſiſ tentiã ẽ in paſſo ſilr ẽ q vtraq; actiuitas eſt maior q̄ vtraq; reſiſtentia. ẽ ideo ꝯparando actiuitatẽ agẽtis ad re ſiſtentiã paſſi. fit actio a ꝓportiõe maioris meq̃litatis. cũ actiuitas agentis ſit maior q̄ reſiſtentia paſſi. Et ſilr ꝯparando actiuitatẽ paſſi ad reſiſtentiã agentis: fit actio a ꝓportiõe maioris meq̃litatis. cũ actiuitas paſſi ſit maior q̄ reſiſtentia agentis. Nunc ponẽda ſunt aliq̃ corrolaria ſequentia ex q̃rta concluſione vna cũ aliq̃bz veris ſuppoſi tis aſſumptis. q̃rũ ſuppõnuz ꝓma eſt iſta. Si fuerit aliq̃ tũ extremoꝝ ũ admiciꝝ ꝓportio maioris meq̃litatis me dio interpoſito vel medijs c⁹ vel q̃rũ ad vtrũq; extremo rum fuerit aliq̃ ꝓportiõ ad min⁹ quidẽ ꝓportiõ maioris meq̃ litatis ad maiꝰ vero minoris meq̃litatis venit ꝓportiõ ex tremi ad extremũ ꝯpoſita ex ꝓportiõe extremi ad medium ẽ mediorũ inter ſe ſi fuerint plura media ẽ medij ad ex tremũ vbigrã ſi accipiant q̃tuor tmi ſez octo q̃tuor duo ẽ vnũ dico q ꝓportio octo ad vnũ eſt ꝯpoſita ex ꝓportio ne octo ad q̃tuor ẽ quatuor ad duo ẽ duo ad vnuz. iſta ſuppoſitio patet quinto euclidis. Secũda ſuppoſitio cũ fuerit aliqua ꝓportio ex duabus ꝓportionibz equalibus

ad velocitatẽz q̃ a mouet b. Quinta ꝯclusio si fuerit
aliq̃ potentia q̃ moueat aliqđ mobile aliq̃ velocitate ad
qđ sit in ꝓportiõe dupla. medietas motoris mouebit me-
dietatem mobilis eq̃li velocitate. ꝓz. nam talis est ꝓpor-
tio medietatis motoris ad medietatẽ mobilis: q̃lis est
ꝓportiõ totalis motoris ad totale mobile. Sexta ꝯclu
sio si fuerit potentia motoris in ꝓportiõe maiori q̃ dupla
ad suũ mobile: eadẽ potentia motoris mouet medietatez
moti mi9 q̃ in duplo velociꝰ. ꝓz. nam sit a potẽtia mo
tiua siaut sex. ℓ b mobile siaut duo. ℓ c medietas mobil
siaut vnũ: tũc qꝫ ꝓportiõ a ad c excedit ex ꝓportiõe a ad b.
ℓ b ad c. ℓ ex ꝓportiõe a ad b tanq̃ ex ꝑte maiori. ℓ ꝓpor
tiõe b ad c tanq̃ ex ꝑte minori. sequit eandẽ ꝓportiõez es
se mi9 q̃ dupla ad ꝓportiõez a ad b. ℓ p ẽns velocitatẽ
ex ea ꝓportiõe ẽt mi9 q̃ dupla ad illam q̃ habet ex
ꝓportiõe a ad b. Septima ꝯclusio si fuerit ꝓportio po
tentie mouentis ad suũ mobile minor q̃ dupla: eadẽ po
tentia mouebit medietatẽ istiꝰ mobilis plus q̃ in duplo
velociꝰ. ꝓz. nam tũc ꝓportiõ motoris ad medietatẽ mo
bilis est maior q̃ dupla ad ꝓportiõez totiꝰ motoris ad
totũ mobile. cui9 deductio ꝑz in numeris. si a sit siaut sex:
ℓ suũ mobile b siaut q̃tuor. ℓ c medietas mobil sit siaut
duo. Octaua ꝯclusio si fuerit ꝓportiõ potentie mouẽ
tis ad suũ mobile ꝓportio maior q̃ dupla cadẽ potentia
duplicata mouebit idẽ mobile minꝰ q̃ in duplo velociꝰ.
ꝓz. nam sit a potentia siaut sex. ℓ mobile b vt duo. ℓ sit
potentia duplicata c siaut. xij. tũc qꝫ ꝓportio c ad b est
ꝓportiõ minor q̃ dupla ad ꝓportiõez a ad b sequit velo-
citatẽ esse minorẽ q̃ duplã ad velocitatẽ alterius. vñ ꝓpor
tio. xij. ad duo est minor q̃ dupla ad ꝓportionẽ sex ad
duo: siaut ex tribus suppõe facile deducit. Nona ꝯclusio

si fuerit ꝓportio potentie motiue ad suū mobile ꝓportio minoꝛ q̄ dupla: eadē potentia duplicata mouebit idē mobile plus q̄ in duplo velociꝰ. pz. nam sit. a potentia motiua sit quatuoꝛ. & suū mobile b sit tria. & c potētia duplicata sit octo. tūc pz q ꝓportio c ad b est maioꝛ q̄ dupla ad ꝓportiōez a ad b. sit p ꝑmā & tertiā suppōez pz. sequit̄ eciā velocitatē q̄ c mouet b esse magis q̄ duplam ad velocitatem q̄ a mouet b stante quarta ꝯclusione ꝑncipali. Decima ꝯclusio. si a & b motoꝛes diuisi moueant c d mobilia diuisa equali velocitate aggregati mouebūt mobilia aggregata eq̄li velocitate. ꝓbat. nam sp in tali casu eadem est ꝓportio aggregati ex motoꝛibz & aggregati ex mobilibz qualis erat ꝓportio motoꝛū diuisiz acceptoꝛum ad sua mobilia. Sed dices: sequit̄ q si grauitas mouerent suū mobile aliqua velocitate & leuitas suū mobile equali velocitate q grauitas & leuitas aggregata mouerent sua mobilia aggregata equali velocitate. Dicit̄ q ꝯclusio ꝺebet intelligi ꝺe motoꝛibz & mobilibz eiusꝺez ꝛōmis. sed sic nō est ꝺe grauitate & leuitate. Vnde decima ꝯclusio. si a mouet c aliqua velocitate. & b mouet c nō equali velocitate. tūc a & b aggregata mouebūt c d aggregata quadam velocitate media inter velocitatem qua a mouet c & velocitatem qua b mouet d patet. nam sit a sit sex: & c suum mobile sit tria sit b sit quatuoꝛ: & d suum mobile sit tria. tunc patet q aggregatum ex a & b est sit decem. & aggregatum ex c & d sunt sex: modo decem ad sex est quedaz ꝓportio media inter duplam & sex q̄nterciam quales sunt ꝓportiones motoꝛuz secundum acceptoꝛum ad mobilia secundum acceptā.

Vnc restat videre penes q̄d attendat̄ velocitas motus tanq̄ penes effectū. & p° ꝺe motu locali. sc̄ꝺo ꝺe

motu augmentacõis. tercio de motu alteracõis. Quantũ ad ꝑmũ ꝑ° de motu locali recto sit ꝑma ꝯclusio. Velocitas motꝰ localis recti attendit penes spaciũ vel ymaginatũ in tanto vel tanto tpe ptransitũ. ꝓbat ꝑ qđ nomine velocioris m. vi. phisicorum. velocius mouet quod inequali tempore plus de spacio ptransit vel qꝫ in minori tempe plus vel equale de spacio ptransit. Secũda ꝯclusio. velocitas motus localis recti nõ attendit penes spaciũ corporale ptransitũ in tanto vel tanto tpe. ꝓbatur. Nam si sic sequitur qꝫ medietas alicuius mobilis motũ motu recto nõ moueret ita velociter sicut suũ totũ qđ est falsum. ꝯ ona ꝓz ex eo qꝫ spaciũ in duplo minꝰ describeret medietas ꝗ totũ in eqli tpe. Tercia ꝯclusio. velocitas in motu locali recto nõ attendit penes spaciũ superficiale ptransitũ in tanto vel tanto tpe. Quarta ꝯ velocitas motu locali recto attendit penes spaciũ lineale descriptũ ab ipo mobili in tanto vel tanto tpe. ꝓbat. Nam attendit penes spaciũ: ꝑ ꝑmã ꝯclusioẽ ꝫ sed nõ corporale: ꝑ sedaz ꝯclusionẽ nec penes superficiale: ꝑ terciã ꝯclusionẽ igit relinquit qꝫ penes lineale. cũ omne spaciũ sit corporale vel superficiale vel lineale. Quinta ꝯclusio velocitas motus localis recti nõ attendit penes spaciũ lineale totale existens intra ꝯminũ a ꝙ ꝫ terminũ ad quẽ. ꝓbat qz si essent due trabes inter duos parietes quarũ vna esset longior alia: verbi gra in duplo. ita qꝫ sedm duo earũ extrema tangerent ex vna pte vnum parietem. ꝫ mouentur de vno pariete ad aliũ donec sedm alia earũ extrema tangant aliũ parietem. tunc iste due trabes equalia spacia linealia interrupta inter terminũ a ꝙ ꝫ terminuz ad quẽ describissent. ꝫ tñ sicut ꝓz de cõi modo loquendi nõ dicerem⁹ eas esse equaliter motas: immo minorez

velocius. ꝫ maiorem tardi9. Sexta conclusio. talis velocitas mot9 locat ñ attendit penes spacii descriptū a puncto mobil velocissime moto. pbat. Nam si vnū mobile a b c ꝫ moueat ab vno puncto ad aliud. ꝫ moueant a c puncta equaliter distantia abinuicem. ꝫ vlterius: ponamus ꝙ b punct9 approximquet ad c punctū intantū ꝙ illud corpus a b c moueat: tūc pz ꝙ b punct9 velocius mouet ꝙ a vel c. ꝫ tñ nō diam9 propter hoc corp9 a b c esse velocius motū ꝙ si b punct9 nō approximquassz puncto c. Secōdo: si sortes ꝫ plato moueant ab aliq̄ tertio a q̄ ad aliquē t̄minū ad quē in eodem tpe: ꝫ versus finē mot9 sortes extendat brachiū suū: ꝫ pla nō. tūc aliqs punct9 in sorte maius spacii lineale descripsit ꝙ aliqs punct9 in platone. ꝫ tñ ex cōi modo loquendi in tali casu dicerem9 eos esse eque velociter motos. Septima conclusio. velocitas motus localis recti attendit penes spacii lineale veru vel ymaginatū descriptū a puncto medio vel eq̄lenti corpis moti in tanto vel tanto tpe. Et notant dico. vel eq̄ualenti q: si fieret condensatio ipi9 mobil nō maneret idē punct9 medius: msi secōm equiualentiā. pbat. nam dicta velocitas attendit penes spacii lineale: sicut dicit q̄rta conclusio. sed nō penes spacii lineale totale interceptū int̄ t̄minū a q̄ ꝫ t̄minū ad quē: sicut dicit q̄nta conclusio nec penes spacii lineale descriptū a puncto velocissime moto ipi9 mobilis: sicut dicit sexta conclusio. igit̄ relinquit ꝙ penes spacii liniale descriptū a puncto medio. siue sibi equiualenti. Sed dicetes. sint duo ḡuia eq̄liter distantia a centro ꝫ in equali tpe descendant ad centū. vnum tñ eorū p lineam rectam: ꝫ corda arcus alterius p lineam curuam: puta p arcum. ista duo mobilia in equali tpe in equalia spacia describebant linealia: ꝫ tñ eque velociter

mouebunt.pbatur.qt eque velocit̃ descendent.Sñdet q nō eque velocit̃ mouebunt:immo q mouebit̃ p arcū velocius mouebit̃ q̄ illud qđ mouebitur p cordam. Et quando dicit̃ q eque velocit̃ descendent: cædo.sed nego cōnaz.s.igitur eque velocit̃ mouentur.qt descensus aliud connotat vltra motū: ꝫ penes aliud attendit̃ mensura ꝫ velocitas descensus q̄ illatio motus p q̄ fit. Octaua cōclusio velocitas descensus attendit̃ penes spaciū lineale mensurās approximquacōez mobilis ad centrū descriptū a pūcto medio vel in equalenti ipi9 mobil in tanto vel tanto tpe.ꝫ qt ōne tale spaciū lineale ē rectuz pz q̄ siue mobile descendat p lineā rectam siue p curuaz sp cius descensus mensurādus est ꝫ debet attendi penes spaciū lineale rectū.pbat̃ cōclusio.Nam ex cōi modo loquendi:gue dicit̃ tantū distare a centro q̄tum distat ei9 punct9 medi9 ab eodem:capiendo distantia p lineā breui orem:puta p rectam.ꝫ sic videt̃ q eiā velocitas descensus ꝫ tarditas debeāt attendi penes ppinquitatē maiorē vel minorē pūcti medij vel equalentis factā in tanto vel tanto tpe:Ex isto sequit̃ aliqua mobilia eq̄ velocit̃ descendere:ꝫ tn nō eque velocit̃ moueri.Et siait dictum est de descensu:sic dicendū est suo modo de astensu.

Equitur de motu circulari.de quo sit p̄ma conclusio.Velocitas mot9 circularis attendit̃ penes spaciuꝫ pt transitū in tanto vel tanto tpe.Secūda cōclusio est q̄ nec illud spaciū est corporale. Tertia cōclusio est q̄ nec superficiale. Iste tres cōclusiones pbant̃ siait sunt pbate de motu locali recto. Ex quibus sequitur quarta.scz q̄ illud spaciū est lineale.Quinta cōclusio.dicta velocitas non attenditur penes spaciuꝫ lineale descriptum a pūcto medio semidyametri i, i9 mobilis: siait vult vna

opinio. ꝓbat. nam aliquid mouet aliqñ circulariter sic se habens q punctꝰ medius semidyametri nō est in isto corpe moto circulariter moto. sicut pz de cēbe moto circulariter. modo nō est verisimile q velocitas alicuiꝰ mobilis debeat attendi penes spaciū descriptuz ab aliquo puncto qui nō est in ipo. Sexta ꝯclusio dicta velocitas nō attendit penes spaciuz lineale descriptū a puncto medio inter superficiem concauam & conuexam: sicut voluit alia opinio. ꝓbat. nam sequeretur q si fiat condensatio corpis cebicularis circulariter motū secundum conuexum manente cauo & nō recedente plus a centro q ex hoc id corpꝰ cebiculare velocius moueretur motu circulari. sed hoc est inconueniens: & ꝓna patet p hoc q certa tali condensatione facta oporteret capere punctū medium inter concauum & conuexuz plus distantem a centro q̄ ante. & per ꝓns tunc maius spaciū lineale esset maius: sicut maior circūferentia circunscribit a tali puncto medio q̄ pus. & per ꝓns corpus cebiculariter motū tunc velocius moueretur. Et ꝓsimiliter ex hoc sequeret q si fiat rarefactio corpis cebicularis sic q cauū plus approximaret centro conuexo tñ manente sicut pus: corpꝰ cebiculare tardiꝰ moueret p hoc q tunc punctū medium inter cauū & conuexum oporteret capere ppinquius centro q̄ ante. & per ꝓns minor circunferentia describeretur q̄ ante. Septima ꝯclusio dicta velocitas attendit penes spaciū lineale descriptum verum vel ymegmatū a puncto velocissime moto ipsius mobilis in tanto vel tanto tempe. ꝓbat nam mobile mouet ita velociter sicut aliqua eius pars mouetur: vt patet ex cōi modo loquendi. igit velocitatē eius debitem̄ mensurare penes spaciū lineale verum vel ymaginatū a puncto velocissime moto descriptū. Silr

dicta velocitas nō attendit̄ penes spacīū lineale descriptū a puncto tardissime moto. qz nō dicimus mobile ita tarde moueri sicut aliqua eius pōs. nec eciā penes spacīū descriptū a p̄ncto medio. sicut pz. relinquit̄ igit̄ q̄ penes spacīū descriptū a puncto velocissime moto. Et notanter dico in exclusione veri vel ymaginatū: ppt̄ vltimā spēciā q̄ nō describit spacīū verū sed ymaginatū solū. Ex exclusione sequit̄ q̄ caput bois mouet̄ velociꝰ pedibꝫ eiusdem Nam maiorē lineā circulariē describit caput q̄ pes circa terrā. sed dubitaret aliq̄s circa exclusioēz. nam si exclusio esset vā sequit̄ q̄ si aliqui vtr adderet̄ vnū longū lignuz q̄ ex hoc ista vota moueret̄ velociꝰ. sz hoc est falsuz. Ihn̄ det̄ q̄ 9° dz intelligi de motu corpis circulariter p̄cte spherice: modo nō esset sic tale aggregatū ex ista vota & ligno addito. Secūde: posito q̄ due potentie moueant duo mobilia circulariter sperica ex eadem ppōne: quorū tm̄ corpora sphericoꝝ vnū sit alio maius. tunc queo vel iste due potentie reuoluūt ista duo mobilia inēqli tpe. vel non. si sic: sequit̄ q̄ ab equalibz p̄portionibz puenirent inequales velocitates. nam ista potentia que reuoluit mobile maiꝰ velocius videt̄ mouere ppter hoc q̄ punctus velocissime motus sui mobilis maius spacīū lineale describit inēqli tpe. Si aūt dicat̄ q̄ nō reuoluūt sua mobilia inequali tempe. hoc iterū nō videt̄ verū: cū ad sua mobilia equales habeant p̄portiones. Respondet̄ q̄ nō reuoluūt sua mobilia in equali tempe. Unde potentia que mouet mobile minus in q̄titate: citius suū reuoluit mobile. & in eodem tempe in quo reuoluit maius mobile alia potentia spacīū lineale descriptū a puncto eius velocissime moto est equale spacio lineali descripto a puncto velocissime moto corpis minoris reuoluti: qđ patuit si ambo ista

ſpacia rectificarent. nec ex hoc a proportionibz equalibus
ꝓueniet inequalis velocitas. Octaua concluſio velocitas
trahentis attendit penes angulū deſcriptū circa axem
vel centrū qđ trahit in eodem tempus: ita ꝙ ſi duo mo
bilia trahirent eundē axem & in tpe equali equales
deſcriberent angulos circa axem cōliter dicerent trahire
& ſi inequales inequaliter. iſta concluſio pz ex cōi modo loquen
di aſtrologorū. Et eſt ſciendū ꝙ talis velocitas trahenti
onis ſimpliciter eſt impoſſibilis velocitati motus recti. &
etiam velocitati motus circularis ꝓpter hoc ꝙ angulus
& linea ſunt omino impoſſibiles. Ex hoc ſequit ꝙ ſi ſpera
lune & ſpera ſolis in eodem tpe reuoluerent eque veloci
ter tūc eque velociter trahirent licet nō eque velociter
mouerent ꝓpter hoc ꝙ equales deſcriberent angulos in
eodem tpe circa axem mūdi. licet punctꝰ velociſſime mo
tus ſpere ſolis maius ſpacii lineale deſcribet q̄ punctus
velociſſime motus ſpere lune in eodem tempe.

E motu augmentacōis ſit hec ꝓma 9ª. Eius ve-
locitas nō attendit penes q̄titatē acq̄ſitā abſolute
in tanto vel tanto tpe. ꝓbat & ponit ꝙ in aliq̄ tpe vni
parue herbe adquirat q̄titas digitalis ꝑ aduentū alimē
ti. & vni magne arbori etiam in eodem tpe equalis q̄ti-
tas ꝑ augmentacōez acquirat. tunc iſta duo ſunt inequa
liter velociter aucta ꝓpter hoc ꝙ augmenꝫ herbe eſt ſen
ſibilis augmentacō magne arboris inſenſibil: nō obſtā
te ꝙ in eodē tpe vtriq; acq̄ſita eſt q̄titas digitalis ꝑ aug
mentacōez. Ex hoc concludit ꝙ ꝑ augmentacōes inequales
tpe acquirunt ꝑ q̄titates equales in eodem tpe. Secō
dato oppoſito concluſionis ſequit ꝙ non poſſet eſſe aliqua
augmentatio vniformis quo ad partes ſubiecti cōna pa
tet ex hoc ꝙ ſemp in augmentacōe maior q̄titas acqui-

ūtur toti ꝙ alicui cui⁹ pars. Secūda ꝛclusio est ista. velocitas augmentacōis nō attendit penes ꝓpoꝛcōez q̄titatis acq̄site ad q̄titatem p̄existentez. Nam si sic sequit ꝙ possent esse due augmentacōes q̄rū una nō esset velocior alia nec tardior nec eque velox. pbat. naz posito ꝙ a corpus pdale augeat in hora acq̄rendo sibi q̄titatem pdalē sic ꝙ fiat bipdale. ⁊ b corp⁹ pdale augeat in eadem hora acq̄rendo sibi q̄titatem bipdalē sic ꝙ b in fine sit tripdale: tunc pbo ꝙ dato opposito dicte ꝛclusionis iste augmētacōes nō sunt inuicem ꝛpabiles. nam in augmentacōe ip̄i⁹ a: ꝓpoꝛ° q̄titatis acq̄site ad q̄titatez p̄existentez est ꝓpoꝛ° eq̄litatis. ⁊ ꝓpoꝛ° in augmentacōe ip̄i⁹ b q̄titatis acq̄site ad q̄titatem p̄existentē est ꝓpoꝛ° maioꝛis meq̄litatis modo ꝓpoꝛ° eq̄litatis ⁊ ꝓpoꝛ° maioꝛis meq̄litatis nō sunt ꝛpabiles inuicē. ideo si ꝓpoꝛ° dictarū augmentationū esset sicut ꝓpoꝛ° ꝓpoꝛtionū q̄titatū acq̄sitarū ad q̄titatē p̄existentē sequit dictas augmentacōes nō esse inuicē ꝛpabiles. ⁊ p ono una illarū nō est velocior alia. nec tardior nec eque velox. Tercia 9ª velocitas motu augmentacōis attendit penes ꝓpoꝛcōez oppositi ex q̄titate p̄existente ⁊ acq̄sita ad p̄existentē solū in ordine ad tempꝰ: vbi gra. si a pdale acq̄ret sibi in hora pdale: ⁊ b pdale duo pdalia in eadē hora. tūc in augmentacōe ip̄ius a ꝓpoꝛ° oppositi ex p̄existente acq̄sito ad p̄existens solum est dupla. ⁊ in augmentacōe b est tripla: modo in q̄ ꝓpoꝛcōe se hz dupla ad triplaz in tali ꝓpoꝛcōe se hz augmētatio b ad augmentacōez a. pbat 9ª Nam velocitas augmentacōis attendit penes q̄titatē acq̄sitam in tanto vel tanto tpe absolute. vel penes ꝓpoꝛcōez q̄titatis acq̄site ad p̄existentē. vel penes ꝓpoꝛcōez oppositi ex q̄titate p̄existente ⁊ q̄titate acq̄sita ad q̄titatem p̄existentē nō p.

mū vt dicāt ꝓma ꝯclusio. nec ſcōm vt dicāt ſcōa ꝯclusio. vlim quiē igiē tertiū vt dicāt tertia ꝯclusio. Ex iſta ꝯclu ſioē ſequiē q ſi rarefactio q̄ eſt augmētatio in xp̄e dicta debat eſſe vniformis motū localē punctoꝝ rarefactibiliū oz eſſe diffoꝛmē. ita q ſi rarefactio eſt vniformis oz q q̄ libet punctꝰ intendat motū ſuū. ꝯ ſi motꝰ localis pūcto rū eſſet vniformis rarefactio eſſet diffoꝛmis. igiē.

De motu alterationis.

Ē motu alterac̄ois eſt ſciendū q in alterac̄oe duꝝ plex ꝛ magnaē ſucceſſio. ſ. ſcōm intenſioēz ꝯ extenſionē. Exemplū ꝓmi: vt ſi ḋs alterē ꝓmo remiſſe ꝯ poſt ea intenſiꝰ. Exemplū ſcōi: vt ſi ꝓmo ſcōm aliq̄ ſui ptēz poſtea ſucceſſiue ſcōm alias. Tunc fit ꝓma ꝯclusio inten ſio ē magis xp̄a alterac̄oi q̄ extenſio. pbaē. nam altēa ē ꝑt ymaginari ſine ſucceſſione extenſionis. nō āt ſine ſuc ceſſione intenſois. pbaē. nam ymaginabile eſt qđ altēa bile ſiē ſcōm oīs ſuas ptes eq̄liter alterē ꝓmo remiſſe poſtea intenſiꝰ. Siē in intenſioē accidentiū in aia q̄ eſt q̄daz alterac̄o nō eſt ſucceſſio ſcōm extenſionē: cū aia hu mana ſit indiuiſibiē. licēt ſit ibi bñ ſucceſſio ſcōm intēn ſionē. Secēa ꝯclusio eſt iſta velocitas alterac̄ois nō attē dit p̄ncs q̄litatē acq̄ſitaz in ordine ad ſubiectū in tanto vel tanto tp̄e ſic. ſ. q illa altēac̄o ſit velocioꝛ q̄ acq̄riē eq̄lis q̄litas in maioꝛi ſubiecto. pz. nam ſcōm p̄dentē cō cluſionē hoc eſt accidētale alterac̄oi. Dñ ſcōm hoc intēſio nes ducēū actuū in duobz intellectibz indiuiſibilibz nō eſſent inuicē ꝯparabiles in velocitate ꝯ tarditate ex q̄ nō haberēt extenſionē qđ eſt falſuz. Dēdo qz ſi equꝰ mḡnꝰ alterē in hora ad ſummū ḡduz alterabilis a nō ḡdu ſiē vna faba in eadē hora. nullꝰ diceret q iſte alterac̄oes nō ſint equē velociꝛes. ſcōm iſtaꝝ alterabiliū vna eſſz acq̄ſita in maio

ri subiecto. ℰ alia in minori in eodē tpe. Tertio ꝯclusio velocitas in motu alterac̄ois n̄ attendit penes ꝓportionē qualitatis acquisite ad p̄existentem q̄litatem. nec penes ꝓportionem aggregati ex qualitate acquisita ℰ p̄existente ad preexistentē; solum in tanto vel tanto tempe. probatur. Nam si caliditati sicut vnum acquirat caliditas sicut duo. ℰ caliditati sicut quatuor acquiratur caliditas vt octo in hora: tunc licet vtrobiq; sit eadem proportio qualitatis acquisite ad preexistentem similiter aggregati ex acquisita ℰ preexistente ad p̄existentem solum. non tamen iste alterationes sunt eque veloces. eo ꝙ p vnaꝫ earum plus attenditur ad gradum summum q̄ p aliam. Quarta conclusio velocitas in motu alterationis attenditur penes qualitatē acquisitam in tanto vel tanto tempore absolute: verbigracia. vt si duobus subiectis siue eq̄libus siue inequalibus in eadem hora acquirentur qualitates equales: ista essent eque velociter alterata. si vero inequales. non eque. sed inequaliter velociter. Probatur conclusio qz velocitas alterationis vel attenditur penes qualitatem acquisitam in ordine ad subiectum. ℰ hoc non: sedm secundam conclusionem vel penes ꝓportionē qualitatis acquisite ad preexistentem. vel penes ꝓportionē aggregati ex qualitate acquisita ℰ p̄existente ad preexistentem solum. ℰ hoc non: p tertiam conclusionem. igitur relinquitur ꝙ penes qualitatem acquisitam absolute in tanto vel tanto tempe. ℰ hoc dicit quarta conclusio. Ex ista conclusiōe diligens inquisitor poterit inferre corollaria de quorū illatione sup sedeo gratia breuitatis.

Explicit tractatus de motu velocitatis.

Sequitur fabula.

Tractatus.

De terminis in generali. A ij
De nomine & verbo. ibidem
De oratione. A iij

Tractatus.

De propositione & eius proprietatibus. A iij
De ꝓpositionibus modalibꝫ in vtroqꝫ sensu. A v
De quersione ꝓpōnuꝫ tam de inesse q̄ de modo. B i
De equipollentijs proportionum. B iiij
De propositione hypothetica. B v

Tractatus.

De predicabilibus porphyrij. B vi

Tractatus.

De combinationibus predicabiliū. C iij

Tractatus.

De predicamentis. C iiij

Tractatus.

De suppositionibus terminorū in ꝓpositionibꝫ E ij
De terminis vim confundendi habentibus. E vi
De diuisione relatiuorū grāmaticaliū in ꝓpōe. F ij
De suppositione eorundem. F iij
De ampliatione. F v
De restrictione. F vi
De appellatione. G i

Tractatus.

De probatione propositionum p terminos. G ij
De terminis resolubilibus. ibidem
De terminis expombilibus. G iiij
De terminis officiālibus in vtroqꝫ sensu. H i
De propositionibus destruptibilibus. H iij
De exclusiuis. H v

De differt aliud ꝛ non idem I ij
De incipit ꝛ desinit I iij
De immediate. I iiij
De carco indigeo ꝛ positiuo gradu. I vi
De comparatiuo gradu. K i
De primum maximum ꝛ minimum. K ij
De apparere ꝛ significare. K iij
De reduplicatiuis. ibidem
De aduerbijs numeralibus. K
De infinito. ibidem
De isto termino abeterno. K vi
De semper. ibidem
De isto termino totus. L i
Tractatus.
De sillogismis. L ij
De sillogismis in modalibus. L v
De sillogismis mixtis. L vi
De sillogismis in obliquis. M ij
De sillogismis reduplicatiuis. ibidem
De sillogismis ex terminis infinitis. M iij
Tractatus.
De potestatibus sillogismorum. ibidem
Tractatus.
De arte inueniendi medium in sillogismo. M v
Tractatus.
De consequencijs sim regulas generales. M iiij
De consequencijs penes superius ꝛ inferius. M vi
De consequencijs que tenēt penes q̄litatem. O i
De consequencijs ex exclusiuis ꝛ exceptiuis O ij
De consequencijs pertinentiū ꝛ impertinentiū tericeū O iij
De consequencijs que fiunt p̄ p̄bantes tericeū ibidem

De consequencijs hypothetícis. O iiij
Tractatus.
De obligationibus & primo de positione O v
De secunda specie obligationis. s. impositione. ibidem
De depositione. P iij
Tractatus.
De topicis idest locis dyalecticis. P vi
De [illegible]imunibz quibusdaz prequisitis ad locos. ibidem
De diuisione locorum. ibidem
De locis intrinsicis subalibz. S i
De locis cõcomitantibus substantiam. ibidem
De locis extrinsecis. S v
De locis medijs. T i
Tractatus.
De sophistícis elenchis siue de fallacijs. T ij
De quinq; methis. ibidem
De modis arguendi sophistice. ibidem
De fallacia equiuocationis & amphibologie. T iij
De fallacia compositionis & diuisionis. T iiij
De fallacia accentus. T v
De fallacia figure dictionis. T vi
De fallacia accidentis. V i
De fallacia secundum quid ad simpliciter. ibidem
De fallacia ignorantie. V ij
De fallacia petitionis principij. ibidem
De fallacia consequentis. ibidem
De fallacia non cause vt causa. V iij
De fallacia secundum plures interrogationes vt vnam. V iiij
Ad quas methas singule fallacie ducant. V vi
De modo soluendi singulas fallacias. ibidem

Tractatus.

De diuisione ⁊ modo diuidendi. Æ ij
De modo diffiniendi. Æ iij

Tractatus.

De demonstratione. Æ iiij
De prerogmitionibus ⁊ prerogmitis. Æ v
De conuenencijs ⁊ differencijs demõstrationũ. ibidem
De principijs demonstrationum primis ⁊ m=
demonstrabilibus. Æ [illegible]
De dicto de omni de per se ⁊ secundũ q ipsum. Y i
Qñ demonstratio est sillogism9 faciens scire. ibidem
De diuersis dubitacõibz demõstracõis ppt̃ q. Y ij
De duobus modis demonstrationis qz est. Y iij
De demonstratione ad impossibile. Y iiij
De xpacõibz diuersorũ modorũ demõstracõnũ Y v
De terminis questionum scibilium. ibidem
De modo terminandi questionem ppter quid. Y vi

Tractatus.

De insolubilibus ⁊ p̃ de diuisione pposicois. Y vi
Secunda diuisio. Z i
De tercia diuisione. Z ij
De quarta diuisione. ibidem
De diffinicionibus proposicionum. ibidem
De suppositionibus. ibidem
De obiectionibus contra predicta. Z iij
De insolubilibus hypothecicis. Aa ij
De insolubilibus ex actu nostro. ibidem
De insolubilibus mixtis primi membri. Aa iij
De insolubilibus mixtis secundi membri. Aa v
De insolubilibus mixtis tercij membri. ibidem
Obiectio ꝺ predicta ad maiorẽ declarationẽ. Aa vi

De insolubilibus apparentibus. Bbi
Tractatus.
De proportionibus. Bb iij
Tractatus.
De motus velocitate. Cc ij
De motu locali recto. Dd i
De motu circulari. Dd ij
De motu augmentationis. Dd iiij
De motu alterationis. Dd v
Explicit tabula.

Ad lectores carmen.

Abdita si cupias. logicorum noscere dicta
Me lege: precepta que cupis apta dabo
Non tibi noua seu q̄ firmant robora nulla
Maiorum firma dicta canenda lege
Si me pressoris violauit inscitia: lector
Te precor errata corrige: vera tene

Registrum cartarum.

A B C D E F G H J K L M N O P Q R
S T V X Y Z Aa Bb Cc omnes isti sunt terni
Dd uero est quaternus.i.

Oxonienses contra Abendonienses pugnare malum est; q° Londonienses contra Cantuarienses pugnare malum est. 201. Argum: ab Exemplo.